

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

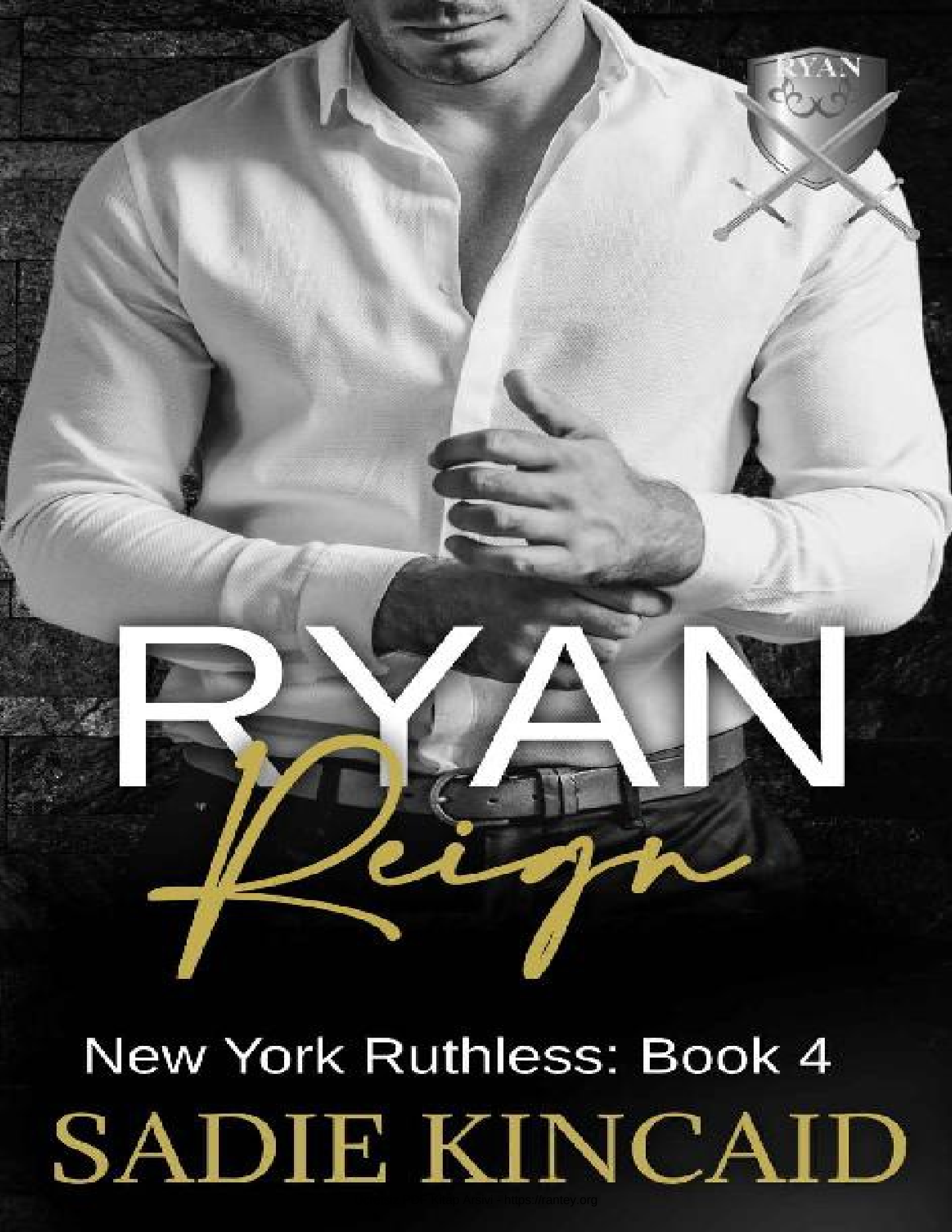
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

RYAN

Reign

New York Ruthless: Book 4

SADIE KINCAID

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

RYAN REIGN

NEW YORK ACIMASIZLARI: KİTAP 4

SADIE KINCAID

hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bilgi depolama ve arşivleme dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanımı dışında, yazarın yazılı izni olmadan erişim sistemleri. Yazarın manevi

hakkı ileri sürülmüştür

Kapak Tasarımı: Red House Press

Düzenleme/biçimlendirme: Red House

Press

Bu yayındaki tüm karakterler ve olaylar, açıkça kamu malı olanlar dışında, hayal ürünüdür ve herhangi bir gerçekle benzerlik yaşayan ya da ölü bir kişi olması tamamen tesadüfidir ve yazar tarafından amaçlanmamıştır.

Shane Ryan'ın daha iyi bir adam olmasına yardım eden Kate için!

İÇİNDEKİLER

New York Acımasız

Bölüm 1

Jessie

Bölüm 2

Conor

Bölüm 3

Liam

Bölüm 4

Conor

Bölüm 5

Jessie

Bölüm 6

Jessie

Bölüm 7

Jessie

Bölüm 8

Jessie

Bölüm 9

Jessie

Bölüm 10

Shane

Bölüm 11

Jessie

Bölüm 12

Jessie

Bölüm 13

Shane

Bölüm 14

Jessie

Bölüm 15

Jessie

Bölüm 16

Shane

Bölüm 17

Jessie

Bölüm 18

Jessie

Bölüm 19

Shane

Bölüm 20

Conor

Bölüm 21

Jessie

Bölüm 22

Shane

Bölüm 23

Conor

Bölüm 24

Shane

Bölüm 25

Mikey

Bölüm 26

Liam

Bölüm 27

Shane

Bölüm 28

Conor

Bölüm 29

Jessie

Bölüm 30

Jessie

Bölüm 31

Shane

Bölüm 32

Jessie

Bölüm 33

Shane

Bölüm 34

Jessie

Bölüm 35

Conor

Bölüm 36

Mikey

Bölüm 37

Jessie

Bölüm 38

Conor

Bölüm 39

Shane

Bölüm 40

Jessie

[Bölüm 41](#)

Conor

[Bölüm 42](#)

Liam

[Bölüm 43](#)

Jessie

[Bölüm 44](#)

Mikey

[Bölüm 45](#)

Shane

[Bölüm 46](#)

Jessie

[Bölüm 47](#)

Conor

[Bölüm 48](#)

Shane

[Bölüm 49](#)

Jessie

[Bölüm 50](#)

Altı ay sonra

Jessie

[Bölüm 51](#)

Jessie

[Bölüm 52](#)

Jessie

[Sonsöz](#)

[Ayrıca Sadie Kincaid](#)

[Teşekkür Yazar](#)

[Hakkında](#)

NE W Y O R K R U T H L E S

Ryan Reign, New York Ruthless serisinin 4. kitabıdır. Karanlık mafya, ters harem romantizmidir ve bazıları için tetikleyici olabilecek yetişkin temalarını ele alır, kaçırma, cinsel saldırıya atıfta bulunmanın yanı sıra şiddet ve cinsel nitelikteki sahneler de dahil ancak bunlarla sınırlı değildir.

Serinin 1, 2 ve 3. kitaplarını henüz okumadıysanız, Amazon [Ryan Rule](#)'da bulabilirsiniz

[Ryan Redemption](#)

[Ryan Retribution](#)

CHAPTER 1

JESSIE

A Yemek masasında oturup bana verilen bilgileri sindirmeye çalışırken vücudumda drenalin dolaşıyor ve kulaklarımda kan şimşekleri çakıyor.

Kurt geri döndü.

Conor güven veren elini kalçama koyuyor, Liam ise iki otururken bir elini omzuma koyuyor. 'Temmuz'da Şükran Günü' yemeğimizi henüz bitirmiştik ama kutlamalar aniden durdu.

Ryan kardeşlerin Vlad'la, Bratva'nın başıyla ve az önce dünyamı başıma yıkan adamla konuştuklarını hayal meyal fark . Birden sesleri çok gibi geliyor. Oda dönüyor ve hava yoğun ve iğrenç bir hal alarak yutkunmamı zorlaştırıyor. Nefes almak için boğazıma uzanıyorum. Bir şeyler oluyor. Vlad beni bir şekilde zehirledi mi? Gerçekten Kurt için mi çalışıyor?

"Jessie!" Conor'ın sesi sisi yararak serbest kalan elimi tutuyor ve parmaklarını o.

Nefes almakta zorlanırken gözlerimi kocaman açarak ona dönüyorum. Diğer elini yanağıma koyarken

Başparmağını bileğimdeki nabız noktasının üzerinde gezdiriyor. Kolumu saran güçlü parmaklarına bakıyorum.

"Bana bak," diye emrediyor.

Başımı kaldırıp onun derin kahverengi gözlerine bakıyorum. "Nefes al, Angel," diyor usulca.

"Yapamam." Kesik kesik nefesler alırken başımı sallıyorum. "Evet, . Benimle nefes al, tamam mı?"

Başımı salladım.

"İçeri." Derin bir nefes alıyor ve ben de onun hareketlerini taklit etmeye çalışıyorum. "Dışarı." Bırakıyor. Bunu yapmaya devam ediyor ve ben de ona ayak uydurmaya çalışıyorum. Oda sessiz, sanki sadece o ve ben varmışız gibi. Ne kadar sürüyor bilmiyorum ama sonunda benim nefes alışım da onunkine uyuyor ve artık boğulacakmışım gibi hissetmiyorum.

Bana gülümsüyor. "Daha iyi misin?"

"Evet," diye fisıldıyorum ve elimi dudaklarına götürüp bileğime yumuşak bir öpücük konduruyor.

Masaya dört çift endişeli gözün bana dikildiğini görüyorum ve yanaklarım kızarıyor. Az önce panik atak geçirdiğime inanamıyorum.

Liam diğer elime uzanıyor. Nazikçe sıkıyor ve ben de ona hafif bir gülümseme sunuyorum. Mikey'yle göz göze bana göz kırpmıyor ama Shane ziyaretçimize bakmaya devam ediyor.

"Peki neden onun geri döndüğünden bu kadar eminsin Vlad?" diye soruyor.

Vlad cevap doğrudan bana bakıyor. "Son zamanlarda onun özel markasını taşıyan birkaç vuruş oldu."

"Belarus'taki mi?" Shane'in söyledikleri dikkatimi ona çevirmeme neden oldu. Bunu biliyordu ve bana söylemedi mi?

"Evet. Gördüğüm kadarıyla onu siz takip ediyorsunuz?" Vlad tek kaşını kaldırarak soruyor.

"Kurt'un tarzıyla benzerlik gösteren vuruşları takip ediyordum, evet," diyor Shane başını sallayarak ve dikkatini tekrar Vlad'a vermeden önce bana bakıyor. "Daha fazlası var mı?"

"Kazakistan'da bir tane."

Shane kaşlarını çatı. "Bunu duymamıştım."

"Hmm." Vlad bir elini sakalına ve usulca başını sallr. "Politika. Çok tutuldu." "Bir dakika bekle," diyorum sonunda sesimi bularak. "Bana Kurt'un bir süredir

Tekrar aktif mi? Ne süre için? Ve neden bana söylemedin?" Son sorumu Shane'e yöneltiyorum.

"Ben sadece Belarus'taki saldırıyı biliyordum. Kurt'la benzerlikleri olsa da o olduğundan emin değildim."

"Bana söylemeliydin."

"Sana ne demiştim Jessie?" Bana kaşlarını çatı. "Anlatacak bir şey yoktu."

Boğazıma düğümlenen cevabı yutuyorum. "Onu aradığınızı bile bilmiyordum," diyorum onun yerine.

Shane öfkeyle başını sallarken Conor elimi sıkıyor. "Onu bulmaya çalışacağımı düşünmedin mi? Sana yaptığı onca şeyden sonra? Adını anmak bile seni kör bir paniğe sürüklerken?"

Bunca zamandır beni kolladığını fark ettiğimde gözlerim yaşıyor. Tabii ki öyle. Onun işi bu. Yine de şu anda onunla uğraşamam ve Vlad'a dönüyorum. "O olduğundan nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?" Elimini Conor'inkinden çekip gözlerimdeki yaşları siliyorum. Öne doğru eğilerek kollarımı masanın üzerine koyuyorum. Aşırı duygusallaşmanın sırası değil.

"Az önce bahsettiğim ikisinin yanı sıra dün gece Moskova'da da bir suikast oldu. Aynı yöntem ve bu sefer kaynaklarımın söylediğine göre Kurt tüm sorumluluğu üzerine almış. Şu anda tekrar çevrimiçi ve hizmetlerini en yüksek teklifi verene sunuyor."

Kalbimin yeniden çarpmaya başladığını hissediyorum ama derin bir nefes alıyorum ve Conor'ın yatıştırıcı sesini hatırlıyorum. Bir kez daha eline uzanıyorum ve teninin sıcaklığı beni rahatlatıyor. "Gerçekten o olduğundan emin misin Vlad?" Umutsuzca sesimin titremesini engellemeye çalışarak soruyorum.

"Ne yazık ki öyle," diyor başını ciddi bir şekilde sallayarak. "Alexei'nin ölümünün, sürünerek girdiği delikten çıkmasına izin verdiğinden şüpheleniyorum. Ama geçmişte kullandığı çağrı işaretini ve hesapları kullanıyor, her ne kadar bu tür yöntemler artık biraz modası geçmiş olsa da."

"Kim hakkında bir fikriniz var mı?"

"Hiçbiri." Başını sallıyor ve tekrar Shane'e bakıyor. "Sen mi?"

"Hayır," diye yanıtlıyor derin bir iç çekerek.

Vlad boğazını temizliyor ve bana dönüyor. "Yapabileceğim bir şey varsa Jessica," diyor . İçim jöleye dönmüş olsa da ona gülümsüyorum, hem de iyi bir şekilde değil. "Teşekkür ."

Sandalyesini geriye iter ve ayağa kalkar. "Sizi yemeğinizle baş başa bırakayım."

"Vlad'a çıkışı gösterebilir misin Mikey?" Shane bir elini çenesine götürürken homurdanıyor, derin düşüncelere dalmış gibi görünen gözleri kısılıyor.

"Elbette." Mikey ayağa kalkar ve Vlad'a yemek odasının dışına kadar eşlik eder.

Vlad gittikten sonra Shane ayağa kalkıyor ve masanın etrafından dolaşarak bana doğru geliyor, elini uzatıyor. "çok şeyimiz var. Gidip çalışma oturalım mı?"

Ona boş boş bakıyorum, Vlad'ın karşısında hâlâ tamamen gafil avlanmış durumdayım. "Tamam," diye fısıldıyorum. "Con, iyi viskiyi getirebilir misin?" diye soruyor beni sandalyemden çekerken. "," diye yanıtlıyor Conor. Odadan çıkmadan önce yanağıma yumuşak bir öpücük konduruyor.

ON DAKİKA SONRA, Shane ve Conor otururken, ben çalışma odasındaki kanepede, elimde bir bardak Midleton Bölüm Bir ile ikizlerin arasına sıkışmış oturuyorum.

Pahalı viskiden bir yudum alıyorum ve ılık, zengin sıvı boğazımı rahatlatıyor.

"Nasıl hissediyorsun, Angel?" Conor sonunda soruyor.

"Bilmiyorum." Omuz silkiyorum. "Yani, her zaman hayatta olduğundan şüphelenmiştim, bu yüzden sanırım bu bir şok olmamalı. Ama tekrar aktif olduğunu öğrenmek..."

Mikey kolunu omzuma atarken, "Evet, bir durum Red," diyor. "Onun hakkında başka bir şey öğrendin mi, Shane?" diye soruyorum.

Başını sallar ve viskisinden bir yudum alır. "şey yok. Eğer , tatlım, sana söyledim. O olduğunu bilseydim Belarus vurgununu senden saklamazdım."

Başka ne diyeceğimi bilemeden başımı salladım.

"Peki ya İrlanda seyahatin?" Conor soruyor.

Shane bana bakıyor ve kalbim küt atıyor. "Hâlâ gitmem gerekiyor. Ama istersen birkaç gün erteleyebilirim, Jessie?" diye teklif ediyor.

"Hayır," diye başımı sallıyorum. "Yarın da gidebiliriz. Hiçbir şey değişmedi. Kurt'un hâlâ dışarıda olduğunu biliyorduk."

"Biz mi?" Conor gözlerini bana diyor. "Sen gitmiyorsun, Angel."

"Neden gitmiyorum?" Kaşlarımı çatıyorum.

"Şu anda ciddi misin?"

"Evet. Hâlâ İrlanda'ya gitmek istiyorum ve neden gitmemem gerektiğini anlamıyorum. Kurt zaten hayatımı yeterince belirlemedi mi?"

"Shane?" Conor ağabeyine döner.

"Jessie gelmek , bu ona kalmış," diyor omuz silkerek ve içkisinin son kısmını da yudumluyor.

Liam ve Mikey sessiz kalıp gözlüklerine bakıyorlar. Ağabeylerinin arasına girmemeleri gerektiğini çok iyi biliyorlar.

"Burada benimle ve ikizlerle daha güvende," diye hırlıyor

Conor. "Benimle de aynı güvende olacak," diye karşılık veriyor Shane.

"Çocuklar. Bana katılıyor olmalısınız?" Conor ikizlere şöyle der.

"Ne yapmak istediği Jessie'ye kalmış, Con," diyor Mikey ben de elimi kalçasına koyup sıkıyorum. Her zaman arkamı kollamasını seviyorum.

"Liam?" Conor tersler.

"Ben de gitmesini istemiyorum kardeşim, ama..."

"Tanrı aşkına!" Conor tışıyor. "Onu oraya götürmeyi düşündüğüne bile inanamıyorum, Shane!"

"Onu koruyamayacağımı mı düşünüyorsun?" Shane ona hırlar.

Conor ağabeyine ters ters bakarken, "Burada üçümüzün yapabildiği kadar iyi değil," diye homurdanıyor.

"Hey!" Öne doğru eğildim ve artık boş olan sehpayı çarptım. "Tam burada oturuyorum."

İkisi de birbirlerine ters ters bakmayı bırakıp bana baktılar.

"Fark etmediysen söyleyeyim, kendi başımın çaresine bakabilecek durumdayım." Conor konuşmak için ağzını açıyor ama ben ona fırsat . "Ve bunu size söylemekten nefret ediyorum çocuklar ama Kurt istiyorsa, bulacaktır. O sabırlı bir adam. Mükemmel ana kadar bekleyecek ve sonra saldıracak, bu ister iki gün, ister iki yıl, ister on yıl sonra olsun. Hayatımın geri kalanını burada saklanarak bunun olmasını geçirmeyeceğim."

"Red!" Mikey öne doğru oturup çenemi avucunun içine alarak yüzümü kendisine çeviriyor. "Seni almasına asla izin vermeyeceğimizi biliyorsun. Söz veriyorum."

Ona bakıyorum. Keşke ona inanabilseydim. Ama gözlerindeki ıstırap dolu ifadeyi gördüğümde, ona inanamayacağımı söyleyecek cesareti kendimde bulamıyorum. Onun yerine "Biliyorum," diye fısıldıyorum.

"Yani yarın hâlâ İrlanda'ya mı gidiyorsun?" Conor kaşlarını çatar.

Shane benimle Conor'ın arasına bakıyor ve iç geçiriyor. "Eğer Kurt'un geri dönmesinin nedeni Alexei'nin ölmüş , o zaman Jessie'nin de burada olduğunu biliyor olma ihtimali çok yüksek. İrlanda'da burada olduğundan daha güvende."

Conor sandalyesinde arkasına yaslanır ve elini çenesinde gezdirir.

"Shane haklı," diyorum. "Ayrıca, bu dairede öylece oturup Kurt'un gelip beni almasını beklemeyeceğim. Artık tekrar aktif olduğuna göre, eminim izini sürebilirim ama önce onun tarafından tamamen tüketilmediğim bir hafta daha geçirmeme izin ver. Lütfen?"

Conor gözlerini deviriyor ama konuşmuyor.

"Kurt'un İrlanda'da olduğumdan haberi olmayacak," diye ekliyorum.

Shane bana ağzımı açmamamı ve ona karşı çıkmamamı söyleyen bir bakış fırlatırken, "Ve söz veriyorum, kızımıza göz kulak olacağım, çocuklar," diyor. Sonra ayağa kalkıyor ve boş bardağını sehpanın üzerine koyuyor. Bana doğru yürüyor ve güçlü eliyle çenemi kavrayarak başımı ona bakmam için eğiyor. "Ben toparlanmaya gidiyorum. Yarın sabah 10'da asansörün orada buluşuruz."

"Tamam," diye göz kırpmıyorum ona. Saat daha akşamın altısı, neden onu sabaha kadar görmeyeceğim?

Kardeşlerine döner. "Kızımızla on altı saatiniz daha var çocuklar." Sonra odadan gidiyor ve ben üç kardeşiyle kalıyorum.

"Ne yapmak istiyor, bebeğim?" Liam parmaklarını benimkilere dolayarak yumuşak bir sesle konuşuyor. "İstersen film izleyebiliriz. O balkabağı turtasını hiç yiyemedik."

"Ya da kuku," diye mırıldanıyor Mikey .

Ona dönüyorum, kızmış gibi yaparken ağzım açık kalıyor, ama gerçek şu ki aklımı Kurt'tan uzaklaştırmak için daha iyi bir yol düşünemiyorum. Onlardan en az bir hafta uzak kalacağım ve Shane'le olan yolculuğumu ne kadar iple de, bu adamları deli gibi özleyeceğim.

"Şu anda gerçekten amcığı mı düşünüyorsun?" Onu kaburgalarından dürtüyorum.

"Hep senin amını düşünüyorum, Red," diyor özür dileyen bir omuz silkmeye.

Kendimi kanepeden yukarı itiyorum. "İstersen gelip toplanmama yardım edebilirsin," diye teklif ediyorum.

Ben daha cümlemi tamamlayamadan Mikey ve Liam yanıma geliyorlar ama Conor sandalyesinde kalıyor.

Bana kaşlarını çattı. Benim için endişelendiğini biliyorum ama Shane ve benim haklı olduğumuzu görmeli. Ona elimi uzattım. "Sen bana kızginken İrlanda'ya gitmeyeceğim, Conor Ryan."

"Sana kızgın değilim Angel," diyor ayağa kalkıp bize doğru yürürken. Eğiliyor ve şakağıma yumuşak bir öpücük konduruyor. "Ama yapmam gereken bir şey var. Sonra gelip seni bulacağım."

CHAPTER 2

CONOR

IShane'i bulmaya gitmeden önce Jessie ve kardeşlerimin odasına gidişini izledim. Vlad'ın duyurusu beni tamamen şaşkına çevirdi. Sanırım Shane İrlanda'da daha güvende olduğu konusunda haklı. Eğer Kurt onun burada olduğunu biliyorsa, bu sadece bir zaman meselesi. onun için geliyor. Buna rağmen, burada benimle ve ikizlerle daha güvende hissinden kurtulamıyorum. Benimle daha güvende. Kimsenin onun saçının teline zarar vermesine izin vermem, bu onu bir saniye bile gözümün önünden ayırmamak anlamına gelse bile. Bir daha asla İrlanda'ya ayak basmamaya yemin etmiş da onlarla gitme ihtimalini düşünüyorum, ama onun için giderim.

Onu bulduğumda Shane odasındaydı. O küçük valizini hazırlarken ben içeri girip yatağa .

"Onu güvende tutacağım Con," diyor aklımdan geçenleri okuyarak. O ve ben her zaman uyum içindeydik, ama bu konuda onunla aynı fikirde değilim.

"Yapacağını biliyorum,
Shane..." "Ama?"

"Orada dikkatin dağılacak. Her gün her saniye onu izleyemeyeceksin."

Bavulunu kapatır ve ellerini pantolonunun ceplerine sokar. "Kurt Moskova'da. Alexei'yi biliyorsa Jessie'yi de bildiğinden eminim ve onu için buraya gelmesi an meselesi, Con." Başını sallıyor ve yüzüne kazanmış endişeyi görüyorum.

"Gerçekten orada seninle daha güvende olacağını mı düşünüyorsun?"

Bana başını salladı. "Liam hâlâ yüzde yüz değil. İşleri sen yürüteceksin. Mikey sana yardım ederek ayaklarını kesecek. Burada dikkatini dağıtacak daha çok şey var ve onun burada kilitli kalmaya dayanamayacağını biliyorsun."

"Peki İrlanda'da?"

"Ya benimle birlikte olacak ya da oteldeki süitte olacak."

Uzun bir nefes aldım ve gözlerimi kapattım. "Geri döndüğüne inanamıyorum, Shane. Öldüğüne inanmaya başlamıştım. Sanırım o da ölmüştü."

"Biliyorum. Ama geri döndüğümüzde enerjimizi onu bulmaya odaklayabiliriz. Patrick'in mirasını düzenlediğimde ve tüm işlerimizi yoluna koyduğumda, bizi İrlanda'ya bağlayan hiçbir şey kalmayacak. Liam iyileşmek için bir hafta daha geçirmiş olacak. Tam gücümüze kavuşacağız ve yapılması gerekenlere odaklanabileceğiz."

"Sanırım haklısın." Ona bakıyorum. "Seninle gelmeme ihtiyacın olmadığına emin misin?"

Gözlerini bana dikti. "Gelmek istiyor musun?"

"Hayır!" Başımı sallıyorum. "Ama gerekirse . Eğer ikinizin de bana ihtiyacı varsa."

"Buradaki işlerle ilgilenmeni istiyorum, Con. Ben ve Jessie iyi olacağız."

"Sadece bir haftalığına onu kendine istiyorsun," diyorum ve ona bir çift toplanmış çorap fırlatıyorum. Omuz silkiyor ve bana sırtıyor. "Evet."

"şanslı pi."

"Kesinlikle öyleyim," diye göz kırpmıyor bana.

"İkinizi de özleyeceğim," diyorum. Onu İrlanda'da düşünmek bana tam olarak bir şeyler hissettiriyor. Belki de orayı ne kadar çok sevdiğini hatırlayıp bir daha eve dönmeyeceğinden endişeleniyorum.

"Ben de seni özleyeceğim, Con. Son birkaç aydır hayatımız boyunca daha fazla ayrı zaman geçirdik. O da seni özleyecek," diye ekliyor, "bu yüzden gidip ona hak ettiğı uğurlamayı yapsan iyi olur."

"Evet," diyorum ayağı kalkarken. "Sabah görüşürüz, kardeşim."

"Onu en az kadar seviyorum, biliyor musun?" diyor ben kapıya yaklaşırken.

Ona ve kaşlarını çatıyorum. "Biliyorum."

Başını sallıyor. "Her zaman öyle görünmeyebileceğini biliyorum, hepsi bu. Ama birinin ona zarar vermesine izin vermektense ölmeyi tercih ederim."

"Şey, evet. Jessie'den ne kadar sandığın kadar sır değil kardeşim," diye kıkırdıyorum. "Ona karşı kötü hisler beslediğini herkes görebilir."

Az önce ona fırlattığım çorapları alıyor ve odanın öbür ucundan kafama fırlatıyor. "Pislik."

CHAPTER 3

LIAM

Jessie bavulunun fermuarını kapatıyor ve ellerini bavulun üstüne koyuyor. "Sence yeterince eşya topladım mı?" soruyor kaşlarını kaldırarak.

"Bir sürü şey toplamışsın. Birlikte bir haftalık tatile çıkacağın kişi ben , neredeyse hiçbir şeye ihtiyacın olmazdı," diye kıkırdayan Mikey kollarını onun beline doluyor.

"Çünkü otel odasından asla çıkmazdık."

Onun kollarında dönerken sırtıyor. "Bunun o tür bir tatil olmadığına eminim."

"Seninle her tatil böyle bir tatildir, Red," diye homurdanıyor kışını sıkarken ve burnunu boğazında gezdirirken. "Sence Shane de şu anda benimle aynı şeyi düşünmüyor mu?"

"Eminim ailenizin mal varlığını düzenlemeyi düşünüyordur," diye mırıldanıyor.

Bavulu yere bıraktım ve yatağa uzanıp ikisini izlemeye başladım.

"Şu andan yarın ayrılana kadar kaç külot giyebileceğini düşünüyorsun?" Mikey kaşlarını ona doğru kaldırarak sorar.

"Çok değil. Neden?" diye gülüyor.

"Çünkü temiz külotun beni aynı şekilde etkilemiyor, Red ve sen yokken devam etmemi bir kaynağa ihtiyacım olacak."

Ağzını açıyor, onu göğsünden iterken dehşete düşmüş gibi davranıyor. "Sen ve külotum. Sen tam bir sapıksın, Mikey Ryan!"

"Ben sapkın ?" Mikey omzunun üzerinden bana bakıyor ve gözlerini deviriyor. "Bunu, onu tatmin etmek için dördümüze birden ihtiyaç duyan bir kadın söylüyor."

"Beni tatmin etmek için dördünüze birden *ihtiyacım* yok," diye

itiraz ediyor. "Gerçekten mi?" Mikey bana sırtıyor.

"Evet, gerçekten."

"Eğer bu doğruysa, Liam'ı dışarı göndersek ve sen kalsan nasıl olur?" diye öneriyor. Ona kaşlarımı çatıyorum. Böyle bir şey olmayacak ve o da bunu biliyor.

Jessie bana döndü ve gülümsedi. "Asla olmaz. Dördünüze de ihtiyacım olmadığını söyledim ama bu hepinizi istemediğim anlamına gelmiyor."

Alt dudağını çiğnerken ona gülümsüyorum. "Buraya gel, bebeğim." Kalçalarımın üst kısmını okşuyorum. Mikey onu kucağından bırakıyor ve o da sürünerek yatağa girip bana sarılıyor. Uzanıp saçlarını yüzünden çekiyorum. Arizona'ya gittiğinde kullandığı koyu kahverengi boya nihayet soluyor ve saçları neredeyse doğal kızıl tonuna geri . Yolculuk için eşyalarını toplamak en azından aklını Kurt'tan uzaklaştırmış gibi görünüyor, ama aynı zamanda yarın bu saatlerde bizden binlerce mil uzakta olacağını da hatırlatıyor.

"Seni özleyeceğim."

"Ben de seni özleyeceğim," diye nefes alıyor.

Üzerindeki Conor'a ait tişörte uzanıyorum ve başının üzerinden sıyrıyorum. Uyum sağlamak için kollarını kaldırıyor ve sikim amına doğru seğiriyor. Mikey ben öne uzanıp sütyenini çözdükten sonra kollarının üzerinden geçirip muhteşem göğüslerini serbest bırakırken bizi izliyor. Onları avuçlarımın içine aldığımda usulca inliyor ve sikim daha da sertleşirken kalçalarımı ona doğru sallıyorum.

"Liam," diye pantolonunu indirdi.

"Buraya gel," diye dudaklarıma dokunuyorum ve o da bana bakıyor. Öne doğru eğiliyor, dudaklarımı öpmek ama başımı sallıyorum. "Ağzını değil, bebeğim. Ben senin amını istiyorum. Tam burada."

Tekrar otururken yutkunduğunu görüyorum ama sonra boynumun ve omuzlarımın üzerinde gezinene kadar yatakta ilerliyor.

"Yaklaş, Jessie," diye homurdanıyorum. "Kukunu yüzümde istiyorum bebeğim."

Daha yakına kayıyor ve bir kolumu beline dolayıp kendime doğru çekerken, boştaki elimle külotunu yana çekiyorum. Şişmiş klitorisini ağzıma almadan önce kaygan kıvrımlarının uzunluğunu yalarken, "Mikey için bu külotu güzelce ıslatalım," diyorum. Hay sikeyim! Tadı o kadar güzel ki. Önümüzdeki hafta ya da belki daha da uzun bir süre bu am olmadan nasıl yaşayacağım?

"Liam." Dilimi klitorisinin üzerinde gezdirirken ve tatlı sularını ağzıma çekerken titriyor. Onu bu şekilde boşaltmaya bayılıyorum.

Yüzüme sürtünüyor ve yumuşak inlemeleri ve sızlanmaları vücudunda titreşirken taşaklarım karnıma çekiliyor.

Bir parmağımı içeri sokmadan önce kıcını tutuyorum ve o da öne doğru eğilerek tatlı amını bana daha da bastırıyor. Dişlerimle onu sıyrırken ve parmağımı kıcına sokup çıkarırken, onun unutulmanın eşiğine geldiğini hissediyorum. Dilimin son bir fiskeşi onu uçurumun kenarına getiriyor ve yüzümün her tarafına boşalıyor, orgazmının dalgalarını sürerken içgüdüsel beni sıkıyor ben de onu emip yalıyorum.

Titremesi durduğunda kalçalarını kaldırıyorum ve bana , o inanılmaz mavi gözleri arzuyla kararmış. Birkaç dakika içinde dudaklarının sikimin etrafına dolanacağını düşünürken sikimi eşofmanımın içinden avuçluyorum, çünkü kızımız bir genelevde yetiştirilmiş gibi sik emiyor.

Elbette, tekrar nefes alabildiğinde yatakta aşağı hareket ediyor ve eşofmanımın bel bandını aşağı çekiyor. Saçlarını geriye doğru tarıyorum, böylece o güzel dudakların her santimimi emdiğini görebiliyorum. Mikey şimdiye kadar sessizce şovu izliyordu ama onun arkasındaki yatağa tırmanıyor ve külotunu çıkarmaya başlıyor.

"Hadi şunları çıkaralım, Red. Kendi dölümün bozmasını istemiyorum," diyerek kıkırdıyor ve bacaklarının üzerinden aşağıya doğru sıyrıyor. Sonra başını aşağı eğiyor, güzel şeftali kıcını havaya dikeyiyor ve sikimi boğazının arkasına kadar emiyor.

"Siktir!" Tıslıyorum ve Mikey'nin onu kalçalarından kavrayıp bana kafa atarken ona vurmaya hazırlanmasını izliyorum. Birkaç saniye sonra içine girdiğinde, sikimi boğazından aşağıya zorluyor ve yüksek sesle inliyor. Ağzı çok dolu olduğu için ses boğuk çıkıyor ve inlemeleri tüm vücudumu titretiyor. Geri çekiliyor, dilini şaftımın uzunluğu boyunca sonra ucunda döndürüyor ve beni çılgına çeviriyor.

"Liam amını öyle bir ıslattı ki, Red," diye homurdanıyor Mikey arkadan kıza çarparken. "İkimizi de etme şekline bakılırsa çok iyi bir kızsın."

"Siktir, bebeğim!" Başını tekrar aşağı indirirken tıslıyorum. Onun her bir parçasını sikmek istiyorum ve

bu gece bitmeden, yapacağım.

CHAPTER 4

CONOR

I Jessie ve ikizleri bırakalı beş saatten fazla oldu ve ben onu gecenin geri kalanı çalmadan önce yapmaları gerekeni yapmaları için yeterince zaman olacağını düşündüm. Odasına girdiğimde üçü birlikte yatakta kıvrılmış yatıyorlardı.

ortada. Öpüşüyorlar ama sevişmiyorlar. Beni duyduklarında durmuyorlar. Artık hepimiz onu paylaşmaya alıştık. Ben yatağa oturana kadar üçü de nefes alıp bana bakmıyor.

"Hepiniz iyi misiniz?" diye sordum.

"Hmm," diye mırıldandı Jessie ve bir kedi gibi gerindi.

Liam kollarını başının arkasına koyarken sırtarak, "Elbette öyle," diyor.

"Neredeyse gece yarısı oldu," diyorum komodinin üzerindeki saate bakarak. "Ne olmuş yani?" Mikey omuz silkiyor.

"Demek ki sıra bende." Jessie'ye göz kırpyorum ve o da bana gülümsüyor.

"Ah, Con. İstersen burada bizimle kalabilirsin?" Mikey yorganı kaldırırken teklifte bulunur, bu da Liam'ın yüksek sesle gülmesine neden olur.

"Teklifiniz için teşekkürler çocuklar ama sanırım ben ." Uzanıp Jessie'nin elini tuttum ve onu

Yu

kar Liam doğruluyor ve onu usulca öpüyor. "Sabah görüşürüz, bebeğim." "Evet,

1. Red," diye onaylıyor Mikey onun boynunu öperken.

Uzun siyah kirpiklerinin arasından bana bakarken onlara "İyi geceler," diye fısıldıyor.

"Angel," diyerek ayağa ve onu yataktan çekip kaldırıyorum. Kollarını sarıyor

boynuma ve yüzünü göğsüme bastırıyor, onu odama taşıırken bacakları havada sallanıyor. İçeri girdiğimizde ayağa kaldırıyorum ve kapıyı arkamızdan kapatıyorum.

Parmak uçlarımı yanağında gezdiriyorum ve titriyor. "Küçük kardeşlerim sana ne yaptı, Angel?"

"Her şey," diye fısıldıyor yanakları pembeleşirken.

"O zaman önce bir duş alalım mı?" Tek kaşımı ona kaldırıyorum.

"Sanırım en iyisi bu," diye mırıldanıyor. Sonra orada durup alt dudaklarını çiğneyerek tişörtümü ve eşofman altımı çıkarıp sepete atmamı izliyor.

Elini tutarak onu banyoya götürüyorum ve duşu açıyorum. Önce ben giriyorum. Geçirdiğimiz günden sonra, sıcak su yüzümde iyi hissettiriyor. Onu da çektim ve suyun ilk vücuduna çarptığında ciyakladı.

Kendini bana doğru bastırıyor. Göğüs uçları göğsümde sertleşiyor ve sikimin sertleşmesine neden oluyor. Sabuna uzanıp avucuma biraz sıkıyorum ve onu yıkamaya başlıyorum. Sabunlu ellerim kayıyor

Yumuşak, ıslak teninin üzerinde kolayca gezdiriyorum ve vücudunun yerini yıkarken inliyor. Onu becermek için yanıp tutuşuyorum ama bu bir hafta boyunca birlikte geçireceğimiz son gece olacak ve acele etmek istemiyorum. Patrick Ryan'ın cenaze tarihi henüz bile değil, bu yüzden Shane'le birlikte iki haftaya yakın bir süre uzakta olacaklarından şüpheleniyorum.

Onu özleyeceğim. Onu daha yeni geri almışız gibi hissediyorum. Ve şimdi endişelenmemiz gereken bir de Kurt var. İçimi çektim ve o da bana baktı.

"Her şey yolunda mı?" diye soruyor.

Ellerimi kışına doğru kaydırıyorum ve vücudunu kendime doğru bastırıyorum. "İyi misin?" "Burada seninle. Evet," diye fısıldıyor.

"Peki ya Shane ile İrlanda'da?"

"Orada da iyi olacağım," diyor gülümseyerek. "Daha fazla saklanmayacağım Conor.

Ayrıca, o Rusya'da, İrlanda'da değil."

Islak saçlarını yüzünden geriye doğru süpürüyorum. "Sen döner dönmez onu bulacağız.

Tamam mı?"

"Tamam."

Su üzerimizden vücutlarımızdaki sabunu yıkarken eğilip onu usulca öpüyorum. Dilini ağzımın içine sokup saçlarını nazıkçe çekiyor ve sikim karnına seğiriyor. Elleri sırtımdan aşağı kayarken "Conor," diye inliyor ama onu burada istemiyorum.

Öpüşmemize ara verip suyu kapattıktan sonra ona bir havlu veriyorum ve ikimiz de kurulanıyoruz. Tüm bu süre boyunca beni izliyor ve aklından neler geçtiğini merak ediyorum. Vlad bize Kurt'tan bahsettiğinde neredeyse bayılıyordu ama şimdi çok daha sakin görünüyor.

Gözlerimi ona dikiyorum. "Ne ?"

"Şu güzel dövmelerin yok mu?" diye sırtarak havlusunu yere bırakıyor ve bana yaklaşıyor.

"Başka bir şey var mı?"

"Evet. Muhteşem parmakların," diye nefes alıyor, parmak uçlarına kalkıp dudaklarını benimkilerin üzerinde gezdirmeden önce kendi parmaklarını benimkilerin arasından geçirirken. "Ve ateşli ağzın."

"Hepsi bu mu?" Kollarımı ona sarıp kışının yanaklarını sıkarken homurdanıyorum, çünkü kızım hayatında ve kafasında olup biten her şeyle bu şekilde başa çıkıyor. Ve eğer travmasıyla başa çıkmak bedenimi kullanmak istiyorsa, o zaman ben kimim ki onu durdurayım?

Eli göğsümden aşağı kayıyor, ta ki sikimi avucunun içine alana kadar. "Ve bu da," diye fısıldıyor, birdenbire utangaçlaşıyor.

"Üçünü de alacaksın Angel," diye homurdanıyorum, bacaklarını belime dolayana kadar onu kaldırıyorum ve yatak odasına geri götürüyorum. O sırt üstü yatana ve ben de kalçalarının arasına girene kadar bizi yatağa . Sikimin ucunu onun girişine doğru itiyorum ve bana tekrar gülümsemeden önce bir irkiliyor.

"Sakin olmamı mı istiyorsun, Angel?"

"Zorunda değilsin," diye fısıldıyor.

Gözlerimi ona diktim. "Ama senden istediğim bu değil." Onu sertçe sikmeyi, bağlamayı ve kışına şaplak atmayı ne kadar seviyorsam, ona karşı nazik olmayı da o kadar seviyorum. Daha önce hiçbir kadını onu gibi becermedim. Hiç istemedim. Ama o bende her öpücüğün tadını çıkarma isteği uyandırıyor. Her dokunuşun. Her bir sızlanmanın ve inlemenin. "Seni istediğin şekilde becermekten mutluluk duyarım, Angel. Sadece içinde olmak istiyorum."

"O zaman ağırdan almak iyi olur," diye fısıldıyor.

"Aferin kızıma," diye mırıldanıyorum, sonra boynuna ve göğüslerine yumuşak öpücükler kondurup her birini sıkmaya başlıyorum.

Birini avucumun içinde hafifçe öperken diğerini öpüyorum ve adımı inletiyorum. Parmakları saçlarımda dolaşıyor, beni ağzımı istediği noktaya doğru itiyor ama ben acele etmiyorum. Teninin tadına bakıyorum. kıvrana kadar santimini yumuşak öpücükler ve minik ısırıklarla kaplıyorum.

"Lütfen, Conor?" diye inliyor ve ben tenine karşı gülümsüyorum. "Sakin olmak istediğini sanıyordum, Angel?"

"İstiyorum ama bu işkence," diye pantolonunu indirdi. "İşkence mi? Gerçekten mi?"

"Lezzetli bir işkence," diye gülümsüyor, elim bacağından yukarı, kalçalarının tepesine doğru kayıyor ve kalçalarını kıvrarak beni kıkırdatıyor.

"Yakında, Angel. Seni yakaladım," diye mırıldanırken, ihtiyaçtan inleyene kadar kalçalarının içini öpmeye devam ediyorum. Sonunda bir parmağımı sıcak amına soktuğumda, sırlıklam oluyor. Rahatlamış bir şekilde inliyor ve sesle sikim seğiriyor.

"Oh, benim çok hazırsın, Jessie," diye kıkırdıyorum ikinci bir parmak eklerken ve kalçalarını onlara sürüyor. Onları tekrar çıkardığımda, kremiyle kalınlaşıyorlar ve onları tekrar içine sokmadan önce onları temizlemeye karşı koyamıyorum. "Tadın çok güzel Angel," diye homurdanıyorum, sonra dilimin düz kısmını onun açıklığına klitorisine doğru . Titriyor, kasılıyor ve daha fazlası için yalvarıyor ama ben acele etmiyorum. yavaşça parmaklıyorum, klitorisini yumuşakça emerken onları içine ve dışına çekiyorum. İçine her geri ittiğimde beni sıkıyor, daha derine çekmeye çalışıyor. Dölleri parmaklarımdan aşağı ve avucuma damlıyor ve onu geri getirmeden önce orgazmın kenarına kadar kolaylaştırmaya devam ediyorum.

"Conor, lütfen boşalmama izin ver," diye inlıyor ve ben de acıyarak parmaklarımı içine doğru kıkırıyorum, daha sert emerken dilimi klitorisinin üzerinde gezdirmeden önce boştaki elimle karnına bastırıyorum.

"Oh, lanet olsun! Conor!" Orgazmı vücudunu yırtıp geçerken adımı haykırıyor ve beni kaygan sularıyla kaplıyor. Onu parmaklamaya devam ederken ıslaklığının çıkardığı ses, kendimi uçurumun kenarında gibi hissetmeme neden oluyor.

Sonunda titremeyi bıraktığında, yatağa doğru sürünüp kalçalarının arasına yerleşiyorum. Ona doğru bastırdığımda sikim artık ağlamanın ötesine geçmişti. "Bacaklarını etrafıma sar, Jessie," diye fısıldıyorum ve o da söyleneni yapıyor. Dışarıdayken olmasa bile yatağımda tamamen .

Ellerim saçlarında dolanırken, ağzımı onunkinin üzerine kapatıyorum, o kadar derinden öpüyorum ki, sonunda sikimi içine sokarken onun zevk ve rahatlama inlemelerini içimde hissedebiliyorum. Kaçmaya çalışıyor ama onu orada tutuyorum, onu yavaşça becerirken çıkardığı her lezzetli sesi yutuyorum.

İstediğim her şey burada.

CHAPTER 5

JESSIE

L Pistte duran özel jete bakarken kendimi alternatif bir evrene girmiş gibi hissediyorum. "Bu gerçekten arkadaşının uçağı mı?" Ağzım açık bir şekilde orada dururken Shane'e söylüyorum. "Evet." Bana sırtıyor. "Kendimiz için bir tane almayı düşündük, ama onu kullanacak kadar uçmuyoruz ve Alejandro ücretsiz olduğunda kullanmamıza izin veriyor."

"Vay canına! Ama kendi uçağına atlayıp Bahamalar gibi istediğin her yere gidebildiğini hayal edebiliyor musun?" Ona kaşlarımı gösteriyorum ve o da bir kolunu belime doluyor.

"Zamanının çoğunu ipli bir bikiniden başka bir şey giymeden geçireceğin yerlere uçmak fikrimi değiştirebilir, tatlım," diye fısıldıyor kulağıma.

Düşüncesi bile içimi ürpertiyor ama Erin'in arkamızdan gelmesiyle o an mahvoluyor. Krem rengi pantolonu ve kaşmir hırkasıyla yanımızdan geçerken "Binelim mi?" diye mırıldanıyor. Ben dar kot pantolon, atlet ve kapüşonlu sweatshirt giymişken, o seyahat için giyinmiş olsa bile zarafetin resmidir.

Shane gözlerini deviriyor ama elimi tutuyor ve onu uçağın merdivenlerine kadar takip ediyor. O da zahmetsizce şık görünüyor. Koyu renk kot pantolonu ve beyaz polo , takım elbise içinde olduğu kadar seksi görünüyor. Keşke Erin bu uçuşta bizimle olmasaydı. Shane ne derse desin, onun kendimi aşağılık hissetmekten kendimi alamıyorum. Ve benden nefret ettiğini biliyorum. Ona iyi davranmaya çalıştığımda bile, mükemmel biçimli burnuyla bana bakıyor.

Shane'in sıcak elini tutuyorum ve kendime bunun sadece sekiz saatlik bir uçuş olduğunu ve İrlanda'ya indikten sonra onu tamamen kendime alacağımı ve umarım Erin'in yanında az zaman geçirmek zorunda kalacağımızı hatırlatıyorum.

Uçağına bindiğimizde Shane beni pilot ve yardımcı pilot Theo ve Andrew ile tanıştırıyor, onlar da bana daha önce hiç görmediğim için kokpitte hızlı bir tur attırıyorlar. Shane benimle gelirken Erin kültür eksikliğime gözlerini deviriyor ve yerine oturuyor. Theo pilot için genç, ya da daha önce hiç tanışmadığım için bana öyle geliyor. Uzun boylu, esmer ve yakışıklı, Andrew ise biraz daha yaşlı ve kumral saçlı. İkisi de çekici ve sevimliler ama içeride olduğum süre boyunca elini belimden ya da kıcımdan ayırmayan İrlandalı korumamın hiç kalıyorlar. Kendi kendime gülümsemekten kendimi alamıyorum çünkü onun sahiplenici tarafını seviyorum.

Kabine girerken neredeyse hostese çarpıyordum. Erin'in neredeyse karbon kopyası. Uzun boylu, sarışın, sıska. "Jessie, bu Wendy," diye tanıtıyor Shane onu.

Genişçe gülümsüyor. "Sizinle tanışmak bir zevk," diyor elini uzatırken. "Ben de," diye gülümsüyorum.

"İlk kez mi uçuyorsun?" diye soruyor.

"Hayır, birkaç kez ekonomi sınıfında ama daha önce Amerika'dan hiç ayrılmadım ve hiç böyle bir uçağa binmemiştim." Krem rengi deri, ceviz ve kromla zevkli bir şekilde dekore edilmiş geniş kabine bakıyorum.

"Evet, bu uçak epey bir şey," diye kıkırdıyor usulca ve onun Erin'e hiç benzemediğini fark ediyorum. "Siz yerlerinize oturun, ben de önce içecek siparişlerinizi almak için geleyim."

"Teşekkür Wendy," diyor Shane.

"Sorun değil, Bay Ryan," diye mırıldanıyor ve ben onun bütün kadınlar üzerinde böyle bir etkisi olup olmadığını merak ediyorum.

Koltuk kadar büyük olan koltuklarımıza yerleştiğimizde Wendy geri . "Size bir şey getireyim mi?" diye soruyor.

"Ben buzlu bir büyük Jameson alayım," diyor

Shane. "Jessie?"

"Umm." Omuz silkiyorum. "Bir kola?" Çok fazla içki içmiyorum ve alkol almadan da uçarken yeterince başım dönüyor. Midem yüksek sesle homurdanıyor ve Shane kıkırdıyor. Evden çıkmadan önce bir şeyler yiyemeyecek kadar heyecanlıydım.

"Başka bir şey var mı?" Wendy gülümsüyor. "Birkaç saat içinde yemek servisi yapacağız ama atıştırmalıklarımız var mı?" "Cheetos mu?" Bir kaşımı kaldırıyorum.

Başını sallıyor. "Mükemmel."

Koltuğumda arkama yaslanıp pencereden dışarı bakıyorum. Bu tür bir yaşama alışabilirim. Wendy'nin Erin'in siparişini aldığını duyabiliyorum. "Bir Dry Martini ve biraz yeşil zeytin," diye mırıldanıyor ve ben gözlerimi deviriyorum. Onun siparişi bile klas. Eğer bu, onunla ne kadar farklı olduğumuzun mükemmel bir örneği değilse, o zaman ne olduğunu bilmiyorum.

WENDY İÇECEKLERİMİZİ SERVİS ETTİKTEN SONRA uçak havalanıyor ve Shane ile Erin babası öldüğü için satmak istediği bir arazi hakkında konuşurken heyecanlı bir çocuk gibi pencereden dışarıyı izliyorum. dinliyorum, ta ki tapular ve mülkiyet hukuku hakkında konuşmaya başlayana kadar, sonra susuyorum ve manzaraya konsantre oluyorum.

"İyi misin?" Shane öne doğru eğilip sıcak elini dizime koyarken "İyi misin?" diye soruyor. Ona dönüyorum. "Evet, sadece manzarayı seyreliyorum."

"Ben de," diyor sessizce ve nabzım hızlanıyor. Neden yaptığı ve söylediği şey bu kadar ateşli? "Cheetos'unu yememişsin." küçük masanın üzerindeki poşete başıyla işaret ediyor.

Uzanıp poşeti açmadan ve bir tanesini yemeden önce onları . Onları bana uzatıyor ve ondan aldığım da parmakları benimkilere değişiyor, tenimde elektrik kıvılcımları uçuşuyor.

Erin zeytini kokteyl çubuğuyla delip ağzına götürürken, "Bu şeyler içini turuncuya çevirecek," diye

"Belki," diye omuz silkiyorum, "ama tadı oldukça ." "Hmm," diye kokluyor bana bakarken.

Tüm bu yolculuğu daha katlanılabilir kılmak için onunla sohbet etmeye çalışıyorum. "Zeytini hiç denemedim," diyorum bir Cheeto'yu ağzıma atıp çiğneyerek yuttuktan sonra, "bir zamanlar birlikte çalıştığım bir adam bana tadının am gibi olduğunu söylemişti," diye ekliyorum.

Shane az önce viskisinden bir yudum almış olmanın talihsizliği içindeydi ve içkisini neredeyse boğulurcasına içerken çıkardığı ses, aynı anda hem gülmesi hem de öksürmesi beni kıkır kıkır .

Shane burnundan akan viskiyi durdurmaya çalışırken tiksintiyle gözlerini deviren Erine bakıyorum. Sevmeye başladığım, genelde , sakın ve akli başında olan alfanın tamamen çözüldüğünü görmek güzel bir manzara ve daha önce hiç bu kadar seksi göründüğünü sanmıyorum.

Sonunda normal nefes alma yeteneğini geri kazandığında bana bakıyor. "Siktir, Jessie," diyor başını sallarken.

"Peki, mi?" Tek kaşımı kaldırarak soruyorum.

"Şimdiye kadar tattığım hiçbir amcığa benzemiyor," diye cevap veriyor tekrar gülmeye başlarken.

"Sen bilirsin," diyor Erin, neredeyse duyulmaz bir şekilde. "Bu uçaktaki her amcığın tadına baktın."

Shane gülmeyi kesiyor ve ben ona göz kırparken kaşlarını çatıyor. Bu uçakta üç kadın var. Az önce bize hizmet eden güzel, uzun boylu, sarışın hostesi düşünüyorum. Vay be! Gerçekten de bir tipi var.

"Erin!" diye hırlıyor.

Şaşkınlıkla ona göz kırpiyorum. "Sen ve Wendy mi?"

Derin bir nefes alıyor ve cevap vermek için ağzını açıyor ama önce Erin konuşuyor. "Ah, evet. Sen ve o İtalya'ya epey bir yolculuk değil mi?" diyor martini bardağının

"İtalya mı?"

"Uzun bir aktarmaydı." "Uzun

bir konaklama," diye Erin.

"Yeter!" Shane ona havlar.

Yaralanmış hissederek koltuğuma geri oturdum. Shane'in benden önce pek kadınla yattığını biliyorum. Büyütülecek bir olmamalı. Ama Erin'in bir kez daha beni gafil avlamasına izin verilmiş olması canımı yakıyor. Onu İtalya'ya götürdüğünden bahsetmiyorum bile! Dünyanın en romantik yerlerinden biri.

Öne doğru eğiliyor ve elini dizime koyuyor. "Bu uçakta olacağını bilmiyordum, yoksa sana daha önce söyledim," diyor sessizce.

Pencereden dışarı bakmak için başımı çeviriyorum ve koltuğunda geriye yaslanırken iç çektiğini duyuyorum.

Ayağa kalktığında sadece birkaç dakika geçmişti. Elini bana doğru uzatıyor, neredeyse yüzüme gelecek ve onu görmezden gelemeyeceğim.

İstiyorum ama sonra Erin'in göz ucuyla bizi izlediğini görüyorum. Shane'in beni nereye götürmek istediğini biliyorum. Bu uçakta bir yatak odası var ve farklılıklarımızı hep böyle çözmüyor muyuz? Bir parçam ona bunun yerine diğer fetihlerinden birini oraya götürmesini söylemek istiyor ama sadece o kadının yüzündeki kendini beğenmiş sırıtışı silmek için elini tutuyorum ve onu uçağın arkasına kadar takip ediyorum.

Odaya giriyorum ve kapıyı arkamızdan kapatıyor. Elime uzanıyor ama ben ondan uzaklaşıyorum.

Bana kaşlarını çatı. "Onun bu olacağını bilmiyordum. Onu yıllardır görmedim." Kollarımı göğsümde kavuştururken, "Olduğunu öğrendiğinde bana söylemeliydin," diyorum. "Gerçekten mi? Bu nasıl olurdu? Jessie, Wendy ile tanış. Eskiden sevişirdik." "Alaycı olmana gerek yok," diye çıkışıyorum.

"Tanrı aşkına!" Ellerini saçlarında gezdiriyor. "Yani seviştik mi? Seninle tanışmadan önce bir sürü kadınla yattım Jessie."

"Tamam," diyorum ona doğru bir adım atarken. "Erin bu uçaktaki her siki emdiğimi gelişigüzel bir şekilde açıklasaydı nasıl hissederdin?"

Bana ters ters bakarken yüzü kararıyor. "O zaman ikimizden biri uçak kullanmayı çok çabuk öğrenir tatlım, çünkü onlarla daha bugün tanıştın!"

Başımı salladım. "Ne demek istediğimi anlıyorsun, Shane. Her zaman mantıksız davranıyormuşum gibi davranma. Hostesimizi İtalya'ya götürüp birbirinizin beynini siktiniz ve bunu bana Erin'in söylemesi gerekiyordu."

"Onu İtalya'ya ben götürmedim. Uçakta çalışıyordu. vurulduk." "O zaman onun beynini siktin?" Bunu inkâr etmediğini fark ederek sordum. "Jessie!"

Tabii ki yaptı. Bu adam olimpik bir spormuş gibi sikişiyor.

"Sadece seksti. Başka bir şey değil," diye yumuşakça ekliyor.

"Bir keresinde seninle seks yapmak üzereydik. Hatırladın mı?"

Başını aşağı eğiyor, nefesi yanağımın üzerinde tozlanıyor. "İkimiz de biliyoruz ki biz *hiçbir zaman* sadece seksten ibaret olmadık, tatlım. Şimdi, bırak yoksa kemerimi çıkarır ve kışına öyle bir şaplak atarım ki uçaktaki herkes duyar."

Bu düşünce neden amımın beklentiyle kasılmasına neden oluyor, beni aşıyor, ama bu adam vücuduma zar zor kavrayabildiğim şeyler . "Motorlardan duyacaklarından şüpheliyim," diye fısıldıyorum ellerimi boynuna dolayıp saçlarını parmak uçlarımda etrafında kıvırırken.

"Bunun üzerine bahse girmeye hazır mısın?" diye nefes alıyor.

"Hayır." Başımı hafifçe sallıyorum. Onun şaplaklarını ne kadar sevsem de, Wendy ya da Erin'in bunu duymasını gerçekten istemiyorum. "Ama Erin'in bana söyleyebileceği başka küçük sırlar var mı?"

"Aklıma gelen bir şey yok. Ama İrlanda'dayken bir ya da iki eski kız arkadaşla rastlayabiliriz. için sorun olur mu?" Kollarını belime doluyor. "Evet.

Ama lütfen yaptığım zaman bana haber ver."

"Yapacağım." Başını eğiyor ve dudaklarını dudaklarımda üzerinde gezdiriyor, bir öpücük vaadiyle benimle alay ediyor. "Wendy'yi bu yatakta mı siktin?" Fısıldıyorum ve o da beni duvara doğru itiyor.

Ellerini vücudumda gezdiriyor, boğazıma doluyor, boynumu hafifçe eğiyor, böylece onun inanılmaz yeşil gözlerine bakıyorum.

"Hayır," diye homurdanıyor. Sonra boştaki eli kotumun bel bandına kayıyor ve fermuara uzanmadan önce düğmeyi çekştirerek açıyor.

"Ne yapıyorsun?" Fısıldıyorum.

"Seni soyacağım ki içinde seni becerebileyim." "Ama ya Erin ya da Wendy bizi duyarsa?"

Fermuarımı indiriyor ve elini külotumun içine sokuyor. "Az önce motorların sesi yüzünden duyamayacaklarını söyledin. Ayrıca bizi kimin duyduğu umurumda değil Jessie. Eğer hoşuna gideceğini düşünseydim, seni oraya götürür ve onların önünde becerirdim."

"Shane!" Klitorisimin üzerinde yumuşak daireler çizerken nefesim kesiliyor.

"Onlara benim için ne kadar zorlandığını gösterirdim, tatlım. O zaman bana olduğundan ve tamamen senin olduğundan hiç şüpheleri kalmazdı."

"Beni gerçekten eski kız arkadaşlarının önünde becermek mi istiyorsun?" Sıcak ıslaklık içimde birikmeye başladığında nefes nefese kalıyorum.

"Seni herkesin önünde becerirdim. Her yerde. Sana her baktığımda kendimi amına gömmemek için kendimi zor tutuyorum."

"Çok pis bir ağzın var," diye nefes nefese başımı duvara yaslayıp nefesimi , elini külotumdan çekip kotumu bacaklarımda üzerinden aşağı indirmeye başlıyor.

Dizlerinin üzerine çöküp yüzünü arasına bastırmadan önce bana "Pis ağzımı seviyorsun," diye göz kırptıyor. "Kahretsin Jessie, çok kokuyorsun."

"Shane!" Kot pantolonumu bacaklarımda üzerinden çekştirmeden önce çoraplarımı ve spor ayakkabılarımı çıkarırken inliyorum. Sonra eli bacağımdan yukarı, baldırıma ve uyluğumun iç kısmına doğru kayıyor. Dokunuşuyla ürperiyorum ve o da bana bakıp gülümsüyor. Vücuduma ne yaptığını çok iyi biliyor. Onu bir uyuşturucu gibi arzuluyorum.

"Bana hala kızgın mısın, tatlım?"

"Evet!" Yalan söyledim.

"Beni affetmen için ne yapabilirim?" diye homurdanıyor, parmakları yukarıya doğru uzanıyor ve külotumu yana çekiyor. Bir parmağını içime sokarken başparmağıyla klitorisimin üzerinde daireler çiziyor.

"Başlangıç olarak bunu yapmaya devam edebilirsin," diye inliyorum. "Hoşuna gitti mi?"

"Evet," diye nefes nefese kaldım. Sanki sorması gerekiyormuş gibi. Vücudumu daha iyi tanıyor. "Sadece parmaklarımı mı istiyorsun Jessie?"

"Hayır," diye inliyorum, ikinci bir tane daha ekliyor ve duvarlarım onun etrafında sıkılıyor. "Başka ne istiyorsun, tatlım? Söyle bana."

Kalçalarımı ona doğru sallarken, "Biliyorsun Shane," diye nefes alıyorum.

Parmaklarını içimden çekip ayağa kalkmadan önce usulca kıkırdıyor.

Ona göz kırparken hayal kırıklığı içinde inliyorum. Uyarılmamla ıslanmış parmak uçlarını yanağımda gezdiriyor ve sıcak nefesi boynumda gezininceye kadar yüzünü yüzüme . "Bugün ne istediğini sormakta bu kadar çekingen davrandığına göre, sana ne yapacağımı mı?"

"Evet," diye inliyorum utanmadan.

"Bu külotu çıkaracağım ve seni yatağa taşıyacağım. Sonra yüzümü o tatlı amcığına gömeceğim ve seni öyle güzel yiyeceğim ki bu lanet uçağın her yerinde adımı haykıracaksın. Ve daha fazla dayanamayacağını düşündüğünde, parmaklarımı içine sokacağım ve seni tam istediğin gibi becereceğim."

"Shane!" ıslak bir sıcaklık oluşurken nefes nefese kalıyorum.

"Benim için fişkirtacaksın, Jessie. Bu çarşafı döllerinle ıslatacaksın."

Başını kaldırıyor ve ben gözlerinin içine bakıyorum. Arzu ve özlemle kararmışlar ve nefesimin boğazımda düğümlenmesine neden oluyorlar. "Sonra ne olacak?" Fısıldıyorum.

"O zaman seni becereceğim, tatlım. Seni o kadar sert becereceğim ki bana hangi gün olduğunu bile söyleyemeyeceksin."

Beni kaldırıyor ve yatağa kadar birkaç adım taşıdıktan sonra yatağa yatırıyor. "Sen bir şeytansın," diye fısıldıyorum.

"Ama ben senin şeytanınım," diye sırtıyor bana.

İKİ SAAT SONRA, Shane verdiği sözlerin hepsini yerine getirdiğinde, yatak odasından birlikte çıkıyoruz. Erin bana ters ters bakıyor. Gözleri binlerce güneşin sıcaklığıyla tenimi yakıyor, ama ben yerime doğru yürüyorum, bunları duyup duymadığını merak ederken kızarmamak için kendimi zor tutuyorum. Shane Ryan bir şeytan, ama aynı zamanda beni tanıdığım herkesten daha sert ve daha yüksek sesle boşaltıyor.

Başımı dik tutarak ve Erin'in bana kaldırımında üzerime basmış gibi bakmasına rağmen saygınlığımı koruduğum için kendimle gurur duyarak koltuğuma uzanıyorum. Neredeyse başarıyordum ama tam Shane kışımaya bir tokat atıyor. Ses kabinde yankılanıyor ve yanaklarım ateşle kızarıyor. Dönüp ona ters ters bakıyorum ama beni kollarına çekip öyle derin öpüyor ki artık Erin'i ve benim hakkımda ne düşünebileceğini hiç umursamıyorum.

CHAPTER 6

JESSIE

W

Beş saatlik zaman farkıyla Belfast'taki otelimize vardığımızda saat gece yarısını geçmişti. Erin bizimle aynı evde kalıyor, bu da beni çok kızdırıyor. Burada yanında kalabileceği bir ailesi olabileceğini düşünmüştüm ama yine de ona biraz sempati duymaktan kendimi alamıyorum.

Shane bizi Bay ve Bayan Ryan'ın altındaki başkanlık süitine yerleştirirken yüzündeki kederli ifadeyi gördüğümde.

Ne de olsa Jessie Ryan sahte pasaportumdaki isim ve onun kız kardeşiymişim gibi davranamam, değil mi?

Soğuk, kalpsiz bir sürtük gibi göründüğünü biliyorum ama bunun ne kadar acı verdiğini tahmin edebiliyorum. Ona bakıyorum ama bakışlarımı kaçırıyor ve ilk defa beni kıskanan kişinin o hissediyorum. Bu inanılmaz adam tamamen kendisine aitti. Onunla evlenecekti. Nişanlılıklarının sona ermesinin ona yalan kaynaklandığını biliyorum, ama Shane olabildiğince sadık . Bahse girerim sonsuza kadar birlikte kalırlardı. Onunla bu kadar çok zaman geçirip kaybettiklerini hatırlamak kolay olmasa . Özellikle de bu sefer ben de takılmışken.

SHANE elektronik anahtarla odamızın kilidini açtığında kapıyı açıyor ve ben de içeri giriyorum. Oda saray gibi, tavandan tabana pencereler, büyük bir oturma alanı ve bir bar var.

Spor ayakkabılarımı çıkardım ve kocaman kanepeye . "Burası evden daha büyük." Bana doğru yürümeden önce komiye bahşiş verirken ona gülümsüyorum. Ayaklarımı kaldırıyor ve kucağına koymadan önce yanıma oturuyor.

"Büyüdüğüm evden de daha büyük." Odaya bakarken bir kaşını kaldırıyor. "Ailenin her zaman parası olduğunu sanıyordum?"

Başını sallıyor. "Babamın her zaman parası vardı ama çoğunu kadınlara, hızlı arabalara ve onu her şeye harcadı. On beş yaşında kendi paramı kazanmaya başlayana kadar ne benim ne de kardeşlerimin gerçek anlamda parası vardı."

"On beş yaşında baban için çalışmaya mı başladın?"

"Hayır." Başını sallıyor ve gülümsüyor. "On beş yaşında bunun için para almaya başladım. Ve babamın yaptığından çok daha akıllıca yatırımlar yaptım."

"İlk milyonunuzu kazandığınızda kaç yaşındaydınız?"

Sorumu düşünürken başını bir yana eğiyor. "Yirmi," diye cevaplıyor sonunda. "Vay canına!"

Bacaklarımı onunkilerin üzerine uzatıyorum ve o da ayaklarımı ovuyor. "Sen oldukça inanılmazsın, Shane Ryan."

"Bunu senden duymak çok anlamlı Jessie Ryan," diyerek bana gülümsüyor ve içimin ısındığını hissediyorum.

ama sonra aklıma birkaç dakika önce giriş yaptığımız zaman geliyor ve bir suçluluk duygusu hissediyorum. "Ne oldu?"

"Bunun biraz duyarsızca olduğunu mu düşünüyorsun? Bay ve Bayan Ryan olarak mı giriş yapıyorsunuz?" Isırıyorum

du
da "Neden?" diye kaşlarını çatıyor.

k. "Çünkü sen ve Erin neredeyse o oluyordunuz. Gerçekten incinmiş görünüyordu, Shane."

Uzanıp parmak uçlarını yanağımda gezdiriyor. "Benim için kim olduğunu biliyor. O bizimle seyahat etmeyi seçti. Bizimle aynı otelde kalmayı. Seninle birlikte olduğum için özür dilemeyeceğim Jessie."

Sertçe yutkunuyorum. Bu adam benimle bile tüm vücudumu ihtiyaçla titretiyor. "Tamam," diye nefes alıyorum.

Ayağa kalktı ve bana elini uzattı. "Yarın uzun bir gün olacak. Babamın iş ortaklarından bazılarıyla buluşmam ve onlar kaybım için bana başsağlığı dilerken sahte bir gülümseme takınmam gerekiyor. Benimle gelmeni istiyorum."

Elini tutuyorum ve beni yukarı çekmesine izin veriyorum. "Tabii ki. Eski arkadaşlarından bazılarıyla tanışmak isterim."

"Orada hiç arkadaşım olmayacak tatlım, bu yüzden seni yanımda istiyorum." "Bu hafta benden istediğin her şey olacağım ve her şeyi yapacağım."

Tek kaşını bana doğru kaldırıyor. "Burada olduğumuz süre boyunca sana söyleneni yapacak mısın?" "Evet."

"Tavır yok mu? Velet gibi davranmak yok mu?" "Hayır!" Ona kaşlarımı çatıyorum.

"Ben velet değilim!"

Bir kolunu belime doluyor ve beni çekiyor, boştaki eliyle parmak uçlarını yanağımda gezdiriyor. "Kulağa hiç de eğlenceli gelmiyor," diye sırttıktan sonra omzuna aldı ve neredeyse dışarıdaki oturma alanı kadar büyük olan yatak odasına götürmeden önce kıcıma tokat attı. Beni kocaman süper kral yatağa atıyor ve ben de kıkırdayarak ortasına zıplıyorum.

Kendini üzerimde tutarken karnım yüksek sesle gurulduyor ve ben kızarıyorum. Erin'in her hareketimi izlediğinin bilincinde olarak uçakta yemeğimin çoğunu yemedim.

Shane saatini kontrol ederken, "Oda servisi çağırmalıyız," diyor.

"Özür dilerim!" Dudağımla ısırıyorum ve karnıma bakıyorum. Açlığımın havamı bozmasına lanet olsun.

"Ben de açlıktan ölüyorum tatlım," diyor karnıma yumuşak bir öpücük kondurmadan önce. "Ayrıca bütün hafta ."

"Biliyorum," diye nefes alıyorum gözlerinin içine bakarken. Onunla bu güzel otel odasında geçireceğim koca bir haftanın düşüncesi beni heyecandan .

"Sizinle iğrenç şeyler yapmaktan zevk alacağım, Bayan Ryan," diye hırlıyor. "Bundan daha da çok zevk alacağımdan eminim Bay Ryan."

CHAPTER 7

JESSIE

A Ertesi sabah odamızda yaptığımız kahvaltıdan sonra Shane ve ben otelin lobisinde Erin ile buluştuk. Bana onun da bugün bize katılacağını söylediğinde hayal kırıklığımı zorlukla gizleyebildim ama sanırım bu bir iş meselesi ve o da bunun için burada. Shane'in Bize bir haftalığına bir şehir arabası kiraladı ve kocaman, şık siyah araba otelin önüne yanaştığında benim için kapıyı açtı ve ben de içeri girip koltuğun kenarına oturdum. Sonra Erin tırmanıp yanıma, ortaya ve ben de içimden lanet okuyorum. Bunu hiç düşünmemiştim. Şimdi benim yerime Shane'in yanına oturacaktı.

Shane kafasını arabanın içine sokuyor ve ikimize bakıyor. "Kucağıma oturmak istemiyorsan, tatlım, bu oturma durumunu yeniden düşünmemizi öneririm," diyerek bana bir kaşını kaldırıyor.

Erin'e bakıyorum. "Kenara kayar mısın lütfen?" Gülümsemeye zorlayarak soruyorum. Gözlerini öyle bir deviriyor ki, beyninin içine düşmüş olabileceklerini düşünüyorum.

"Yol boyunca beni kucağında hissederken gerçekten Shane' yanına mı oturmak istiyorsun?" Soruyorum ve bu gibi görünüyor çünkü derin bir iç çekişle koltuk boyunca kayıyor ve ben de onun yerine geçiyorum.

Shane içeri girip yanıma otururken "Teşekkür ," diyor.

Ona yaklaşıyorum ve o da sıcak elini kalçama koyuyor. Kıpırdanıp elbisemin çekiştiriyorum, onları giymeye alışık değilim ve Shane beni durdurmak için elimi tutuyor. Bu elbise Conor'ın benim için seçtiklerinden biri. Shane, yanıma alacağım tek şeyin kot pantolon ve atlet olacağını çok iyi bildiği için bunu bavuluna koymuş, ki ben bunun içinde çok daha rahatım. Yine de bunu yaptığı için minnettarım. Aksi takdirde kendimi yersiz hissedirdim.

Erin, her zamanki gibi zahmetsizce şık ve tarz sahibi. vermeliyim. Fıstık ezmesi jöle için neyse, o da kıyafetler için öyle.

Koltuğa geri oturuyorum ve neredeyse sessizlik içinde mekâna doğru yol alıyoruz. Hava gergin ve varış noktamıza yaklaştıkça Shane'in içine sızan hayal kırıklığını hissediyorum. Belfast sokaklarında ilerlerken parmakları elimde bükülüyor ve göğsü sertleşiyor. Bana anlattığı , bugünkü etkinlik sadece onun için düzenlenmiş. Babasının tüm arkadaşları ve iş ortakları için bunca zaman sonra onu görme ve saygılarını sunma şansı, ama daha çok iş konuşmak için - özellikle de Patrick öldüğüne göre İrlanda'daki operasyonları kimin devralacağı konusunda.

Toplantının bara girer girmez, Shane'e başsağlığı dileyen ve ellerine viski bardakları tutuşturan grup adam yaklaşır. Onu takım elbiseli, içki ve puro içen adamlarla dolu odanın bir köşesine götürmeye

alışıyorlar. Bana

Özür dileyerek ama ona gülümsüyorum. "İyi olacağım,"
"Ben ona göz kulak olurum," diyor Erin
soğukkanlılıkla.
Ben neredeyse şoktan bayılacakken Shane kaşlarını çatarak ona bakıyor ama şaşkınlığımı gizliyorum. "Git," diyorum ona ve kalabalığın içinde kaybolmadan önce bana göz kırptıyor.
"Bir şeyler içelim mi?" Erin bana dönerek şöyle diyor.
Başka biriyle konuşup konuşmadığını görmek için bakıyorum ama burada başka kimse yok.
"Umm. Evet, tamam," diyorum ve onu bara kadar takip ediyorum, o bize birer viski ısmarlıyor. "hiç para yok," fısıldıyorum etrafta Shane'i ararken.
Gözlerini deviriyor. "Sakin ol. Shane ile birlikteyken hiçbir şeye ihtiyacın yok. O her şeyle ilgilenir," diyor ve sesinde bir hüznün var. Beni ne kadar kızdırsa da, ikimizi birlikte görmenin onu ne kadar incittiğini anlıyorum.
Barmen ikimize de buzlu birer viski uzatıyor ve ben de kendiminkini Erin'e doğru kaldırıyorum.
"Şerefe," diyorum. "Şerefe." Aslında bana gülümsüyor ve bardağını benimkiyle tokuşturuyor.
"Hadi, sizi tanıştırayım."
"Başını salladı ve ben de bir an için kim olduğunu ve gerçek Erine yaptığını merak ederek onu kalabalığın içine doğru takip ettim.
Odanın diğer tarafındaki bir masada duran küçük bir grup adama doğru ilerliyor. "Sean?" diyor onlara ulaştığında ve sırtı ona dönük olan adam dönüp gülümsüyor.
"Erin McGrath?" diye sırtıyor ona. "Ne kadar oldu?"
"Yeterince uzun değil Sean," diyerek ona gülümsüyor ve beni yanına çekmeden önce bana uzanıyor. "Bu Jessie. Shane'in kız arkadaşı."
"Merhaba," diyorum elimi uzatarak ve birden kendimi inanılmaz derecede garip hissediyorum.
"Seninle tanışmak bir zevk Jessie," diyor Sean uzattığım elimi tutup parmak eklemlerimi öperken.
"Birkaç kişiyle konuşmam gerekiyor. Benim için Jessie'ye göz kulak olur musun?" Erin kirpiklerini kırıştırır.
Sean başını onaylar. "Elbette. Shane için her şeyi yaparım." Bana dönüyor ve göz kırptıyor.
"Harika. Teşekkürler," diyor Chanel parfümünün içinde kaybolmadan önce. "Ee, Jessie?" Sean bana bakarken "Ee, Jessie?" diyor. "Sen ve Shane Ryan?"
"Evet," diye kekeliyorum.
"Shane'le geçmişimiz çok eskiye dayanıyor," diyerek bana gülümsüyor. "Onu terk ettiğini gördüğüme sevindim." Başıyla Erin'in geri çekilen sırtını işaret ediyor. "Kıçında öyle bir sopa var , oturabilmesi bile mucize."
Gülümsüyorum ve bastırıyorum.
"Ve o bir avukat," diyor elinin arkasından sessizce, ne saklıyormuş gibi . "Bir avukat ile Tanrı arasındaki fark biliyor musun?"
"Hayır," kaşlarımı çatıyorum.
"Tanrı onun bir avukat olduğunu düşünmüyor," diye bana göz kırptıyor ve ben de gülmekten kendimi alamıyorum. Berbat bir şaka ama onu bu kadar komik yapan da bu.

BAYANLARIN odasına doğru güçlü bir kol beni belimden tutup karanlık bir köşeye çekiyor ve duvara yaslıyor. Shane'in sert bakışlarına bakıyorum. Eğiliyor, nefesi boynumda dans ediyor ve beni ürpertiyor. "Sean O'Connor'la flört etmeyi bırakmazsan kemerimi çıkarır, külotunla birlikte bu odanın ortasında kıçına şaplak atarım," dedi.

hırlıyor.

"Ne?" Ciddi olup olmadığını anlamak için gözlerinin içine bakarken nefesimi içime çekiyorum. Bana ters ters bakıyor, yeşil gözleri bir ateşin korları gibi yanarken neredeyse simsiyah. "Onunla flört etmiyordum." Kavrayışından geri çekilmeye çalışıyorum ama bu sadece beni daha sıkı tutmasına neden oluyor.

"Sen değil miydin?" Gözlerini bana dikti. "Çünkü ikiniz orada çok arkadaş canlısı görünüyordunuz."

"Aynen öyle. Dostça. Sadece konuşuyorduk. Arkadaş canlısı biri," diye söze başlıyorum ama sözümü kesiyor. "Yani seninle flört mü ediyordu?"

"Hayır," diye başımı sallıyorum.

"Çünkü eğer durum buysa, bu odadaki herkese ait olduğunu göstermek için gereken buysa, seni oraya geri götürmekten ve masasının üzerinde becermekten çok mutluyum."

"," diye yutkunuyorum.

"İzle beni, Hacker. Ve sen adımı haykırarak kadar sert boşalırken onlara izletmekten sapıkça bir zevk alacağım."

"Sen bir pisliksin," diye tısladım.

Bana daha da yaklaşıyor, kollarıyla beni ve kasıklarımı kasıklarına bastırıyor. "Öyle mi? Ama ben senin göt deliğimin, tatlım. Ve sen bana aitsin. O yüzden kendine çeki düzen ver."

Kızgınlığıma rağmen, Shane Ryan'a bu kadar yakın olmaktan kaynaklanan, karnımda tanıdık bir çarpıntı hissediyorum. Ama yanlış bir şey yaptığımı kabul etmeyi reddediyorum. "Sadece konuşuyordum," diye çıkışıyorum.

"Hayır," elimi tutuyor ve artık gölgede kalmamamız için beni öne doğru çekiyor. "Bu," ve etrafında yaklaşık bir metre boşluk bırakarak ağırbaşlı bir şekilde duran Erin'i işaret ediyor, "sadece konuşuyor."

Gözlerim yaşıyor ve boğazımda düğümlenen duyguları yutuyorum. Erin! Bu ne cüret! Topuğumun üzerinde dönüp ona ters ters bakıyorum ve az önce bana yaşattığı acının bir kısmını ona hissettirebilmeyi diliyorum. "Hayır! Bu lanet bir buz küpünün kişiliğine sahip olmaktır. Ama eğer benim gibi davranmamı istediğin kadın oysa, neden onun yerine gidip tüm bu insanların önünde onu becermiyorsun? Çünkü ben otele geri dönüyorum."

"lanet olası!" diye tıslıyor.

"Yani, bu odada başıma durmamı ve gülümsemememi ya da kimseyle göz teması kurmamamı mı bekliyorsunuz? Bu mudur yani?"

"Uslu dur Jessie," diye hırlıyor ama ben cevap veremedenden yaşlı bir çift yanımıza yaklaşıyor.

Adam yüksek , "Bizi güzel hanımınla tanıştırmayacak mısın Shane?" derken, karısı olduğunu tahmin ettiğim kadın ikimize bakıyor.

Shane gülümseyerek kolunu belime doluyor. "Elbette Jacob. Bu Jessie," diyor uyarıcı bir bakışla ve ben de onları selamlarken en iyi gülümsememi zorluyorum.

Shane'e kardeşlerini soruyorlar onlardan bahsetmesini dinlemek onları çok özlememe neden oluyor, ancak birkaç dakika sonra başka biri gelip dikkatini çekiyor. Beni Jacob ve karısı Ruth ile konuşurken bırakıyor ve sanırım Shane'in çarpık mantığı onları benim için güvenli buluyor.

Jacob ve Ruth'la konuşmaya devam ederken Erin'i yüzünde kendini beğenmiş bir sırıtişla bana bakarken yakalıyorum. I

özür dilerim ve ona doğru yol alırım.

"Bu öğleden sonra benimle ilgili bir şey seni eğlendiriyor mu, Erin?"

Beni bir aşağı bir yukarı süzerken başını eğiyor. "Hmm. Belki de Shane'in Sean O'Connor'dan ne kadar nefret ettiği konusunda seni uyarmalıyım," diyor şampanyasından bir yudum almadan önce gülümseyerek.

Tanrım, o tam bir kaltak. Ama neden ondan daha azını bekledim ki? Bu konuda onunla tartışmaya bile zahmet edemiyorum. "Neden ondan bu nefret ediyor?"

"Çünkü Sean her zaman babasının sağ , en azından Shane yeterince büyüyene kadar. Patrick'in oğlunun yönetimi devralmasından nefret ediyor ve onun hayatını zorlaştırmak için elinden geleni yapıyordu. Özellikle de Shane'in kız arkadaşlarıyla yalnız kalma şansı bulduğunda, onların rızası olsun ya da olmasın, onları sikmeyi çok severdi." diyor ürpererek ve birdenbire onun da Sean'ın tacizlerine maruz kalıp kalmadığını merak ediyorum.

"Ama Shane neden onunla ilgilenmedi?" Kaşlarımı çatıyorum çünkü tanıdığım adamın böyle bir şeyin cezasız kalmasına izin verdiğini düşünemiyorum.

"Çünkü Patrick Ryan Sean'ı seviyordu. Sadist hıyarda kendinden çok şey gördüğüne şüphe yok. Yani temelde dokunulmazdı. Eğer Shane misilleme yapsaydı, Mikey ve Liam babalarının hüsrana uğrayacaklardı."

Başımı sallıyorum. Patrick hakkında daha çok şey öğrendikçe, oğullarının nasıl olup da bugünkü gibi adamlar daha çok merak ediyorum.

"Seni ve Sean'ı eski dostlar gibi sohbet ederken gördüğünde Shane'in yüzünün morarmasını izlemek eğlenceliydi." Gülüyor ve bu hoş bir ses değil, daha çok sinir bozucu, tiz bir vınlama.

Ona ters ters bakıyorum ve şu anda suratına bir yumruk ne kadar büyük bir kargaşaya yol açacağını merak . Ama bu onu sadece kurban gibi gösterirdi ve onu incitmek için çok daha iyi bir yol düşünebilirim.

"Evet, kesinlikle çok kızgındı," diyorum gülümseyerek. "Teşekkür , Erin." Bana kaşlarını çatıyor. "Ne için?"

Shane'e bakıyorum. Bir grup insanla konuşuyor ve hepsi onun her sözüne kilitlenmiş durumda. Geniş omuzlarını ve kalın kalçalarını mükemmel bir şekilde saran zarif bir şekilde dikilmiş takım elbisesi içinde, daha önce tanıştığım hiç kimse gibi bir odayı tutabilir ve uzun bir atışla buradaki en seksi adamdır. Bana bakıyor ve gözlerimiz bir saniyeliğine buluşuyor, Erin'e önce beklentiyle yutkunmama neden oluyor. "Bu adamın ne kadar iyi sikiştiğini hatırlıyor olmalısın? Peki ya kızgınken? Vay canına!" Elimle kendimi yelpazeliyorum. "Bu gece ikimizin de uyuyabileceğinden şüpheliyim." Kaşlarımı ona doğru kaldırıyorum ve onu ağzı açık, botokslu alnında çatık kaşların öylece bırakıp uzaklaşıyorum.

Erin'in yanından uzaklaşırken Jacob ve Ruth'bakıyorum ama onlar Sean O'Connor'la konuşuyorlar ve Shane'e hâlâ çok kızgın olmama rağmen neden onunla konuşmamı istemediğini şimdi anlıyorum. Onun yerine bara doğru ilerliyorum ve bir tabureye oturup bir bardak soda sipariş ediyorum.

Sırtımda sıcak bir el hissettiğimde sadece birkaç dakikadır yalnız oturdum. Shane'i görmeyi umarak ve bekleyerek dönüyorum ama bana gülümseyen Sean O'Connor'ın yüzü. Elini üzerimden silkiyorum.

"Bir sorun mu var?" diye sırttı bana. "Daha önce çok daha arkadaş canlısıydın."

"Tanımadığım insanların bana dokunmasından hoşlanmıyorum," diyorum koltuğumda geriye doğru kaykılıp odanın içinde Shane'i ararken ama onu göremiyorum.

"Ama artık birbirimizi tanıyoruz, değil mi?" İki parmağını kolumdaki çıplak tende gezdirirken bana bakıyor ve . Onun ne kadar ürkütücü olduğunu daha önce nasıl fark etmedim?

Tam ona cehenneme gitmesini söylemek üzereydim ki eli kolumdan zorla çekilip sırtına doğru büküldü. Sean acı içinde inleyip irkilirken kemiklerin çatırdadığını duyuyorum, sonra kafası önümüzdeki bara çarpıyor ve burnundan akan kanla yere yığılıyor. Tekrar başımı kaldırdığımda Shane gözlerinde ölümcül bir bakışla tam karşımda duruyordu.

"Gidiyoruz!"

Ona göz kırpiyorum.

"Şimdi!" diye bağırarak elime uzandı ve beni tabureden çekti.

Herkes bize bakarken beni kalabalık bardan çıkarmasına izin veriyorum. Kimse bir şey söylemiyor ve az önce yaptıklarından sonra buna cesaret edebileceklerinden şüpheliyim. Öğleden sonra güneşinin altında dışarı çıktığımızda, elimi onun elinden çekiyorum.

"Ne oluyor Shane?" Şak diye söyledim.

Bana döndü, öfke ve kin doluydu. "Sana ondan uzak durmanı söylemiştim."

"Söyledim!" İtiraz ediyorum. "O beni buldu."

"En onunla hiç konuşmamalıydın."

"Beni onunla Erin tanıştırdı. Neden hiçbir kınama olmadan istediği her şeyi yapabiliyor?" Ona kaşlarımı çatıyorum.

Güçlü ellerinden biriyle çenemi kavırıyor, yüzünü yüzüme yaklaştırırken sıkıyor. "Çünkü Erin'in ne yaptığı umurumda değil," diye tıslıyor. "Kiminle , kime gülümsediği, kimi becerdiği umurumda ." Bana yaklaşıyor, vücudunun sıcaklığı tenime değene kadar kasıklarını kasıklarına . "Ama sen..." Başını aşağı eğmeden önce gözlerini bana dikeyyor, dudaklarını kulağıma değdiriyor ve omurgamda bir ürperti yaratıyor. "Seni başka bir adamla konuşurken görüyorum ve dilini koparmak istiyorum. Ona gülümsediğinde, lanet gözlerini oymak istiyorum. Ve eğer biri sana dokunursa, hatta geçerken sana sürtünürse, bu beni o kadar sinirlendiriyor ki çıplak ellerimle kafasını koparmak istiyorum."

"Shane! Ben..." Yalvarmaya başladım ama bana sırtını döndü.

"Arabaya bin," diye hırlıyor ve arkasını döndüğünde gözlerimi devirerek emrettiği şeyi yapıyorum. Arabaya sonra arka koltuğa geçiyorum ve ondan uzakta oturabilmek için köşeye büzülüyorum. Ama o da arkamdan tırmanıp takip ediyor ve hemen yanımdaki koltuğa oturuyor. Dokunuşuna sinirleniyorum ama o bunu beni kucağına çekmek için bir işaret olarak algılıyor ve koltuğa geri yerleşiyor.

"Shane!" Tutuşundan kurtulmaya tıslıyorum, ama güçlü kollarını etrafıma sarıyor ve beni yerimde tutuyor.

"Dur!" diye hırlıyor, sanki ben bir insan değil de yavru bir köpekmişim gibi. Tam ona cehenneme gitmesini söyleyecekken Erin'in de arabaya bindiğini fark ediyorum ve dudaklarımı birbirine bastırıyorum. Beni hâlâ çok sevdiği adamın kollarına sarılmış görünce yüzünde beliren ıstırap ifadesi, gözlerini devirip tiksinti bir bakışla gizlemeden önce, kısacık an için de olsa çok açıktı.

Ona arabada olay çıkarma zevkini tattırmamın imkanı yok, bu yüzden isteksizce Shane'in kucağına yerleşip geniş göğsüne yaslanıyorum. Bana daha sıkı sarılırken üzerindeki gerginliğin bir kısmı kayıyor. Şoföre bir emir veriyor ve sonra omzuma yumuşak bir öpücük kondurmadan önce usulca iç çekiyor. Bu öyle şefkatli bir öpücük ki neredeyse ona ne kadar kızgın olduğumu unutturuyor.

Neredeyse.

CHAPTER 8

JESSIE

A Banyoda makyajımı çıkarırken aynada Shane'in yansımasını görüyorum. Kollarını göğsünde kavuşturmuş, bacaklarını bileklerinden kavuşturmuş bir şekilde kapının pervazına yaslanmış, üzerinde sadece takım pantolonu var ve oldukça seksi görünüyor. şeytanın kendi yumurtası.

Göz teması kurmaktan kaçınıyorum ve o da işim bitene kadar orada durup beni izliyor. Bu banyodan çıkmak istemiyorum. Yanından geçmek ya da yolumdan çekilmesini istemek zorunda kalmak istemiyorum çünkü ona çok kızgınım. Doğruca New York'a giden bir uçağa atlayıp kardeşlerinden birinin yatağına girip ona sarılmak istiyorum. Conor'ı, ikizleri ve onları kadar özlediğimi düşünerek gözyaşlarımı siliyorum ve neden onların pislik ağabeyleriyle buraya gelmeyi kabul ettiğimi merak ediyorum.

"Bu gece benimle hiç konuşmayacak mısın?" diye tersliyor. "Hayır!"

"Hiç tanımadığın bir puşta yaptıklarım yüzünden mi?" diye homurdanıyor. Etrafımda dönüyorum. "O umursadığımı mı sanıyorsun?"

"O zaman senin derdin ne?" diye hırlıyor.

Ona ters ters bakıyorum. Neden bu kadar üzgün olduğumun farkında bile olmaması ona olan kızgınlığımı daha da artırıyor. "Bana daha çok Erin gibi olmamı söylemiştin!" Gözlerimdeki yaşları görmemesi için aynaya dönmeden önce ona tükürüyorum.

"Jessie!"

Cevap vermiyorum.

"Özür dilerim," diyor ağır bir iç çekişle ve arkamı dönmemi sağlıyor.

"değil," diye cevap veriyorum kapıya doğru yürürken ve onu iterek geçmeye çalışıyorum. Hareket etmiyor ve ben de ona ters ters bakıyorum.

"Burası deli ediyor," diye kaşlarını çatıyor.

"Hayır. Bu seni zalim ve kalpsiz yapıyor," diye çıkışıyorum. "Tıpkı baban gibi."

Gölge yüzüne düşüyor ve bunun aşmamam gereken bir çizgi olduğunu biliyorum ama bugün o da bir çizgiyi aştı. Bir elini boğazıma doluyor ve beni banyo tezgahına bastırana kadar odanın içine geri itiyor. "Babamın nasıl bir adam olduğu hakkında hiçbir şey bilmiyorsun."

"değil mi?" Ona meydan okuyorum. "İnsanların güvensizliklerini alıp onları sömürmeyi sevmiyor muydu? Zalim ve acımasız değil miydi?"

Sertçe yutkunuyor. "Sence ben böyle miyim?"

Gözlerimdeki yaşları kırıpıştırıyorum. "Hayır. Ama bugün bana böyle hissettirdin."

Benimle tartışmasını bekliyorum ama onun yerine beni tezgâha bastırırken öpüyor.

Ellerimi göğsüne koyarak onu çalışıyorum ama o yılmıyor. Beni tezgâhın üzerine kaldırmadan önce elleri belime kayıyor ve bacaklarımı doluyor. Dudağını ısıyorum ama bu onu daha da kararlı hale getiriyor ve beni öyle şiddetli öpüyor ki nefes almakta zorlanıyorum.

Göğsünü tekrar itiyorum ama o bileklerimi tutuyor ve ağzımı diliyle sikmeye devam ederken arkamdan tutuyor. Ona karşı koymak için tamamen güçsüzüm. Isı içime doğru yuvarlanıyor ve kalçalarımın arasında biriken ıslaklığı hissediyorum, çünkü o bana karşı horozunu öğütüyor ve beni utanmadan inletiyor.

Hain bedenimin beni yüzüstü bırakmasına lanet olsun.

Mücadele etmeyi bıraktığımda bileklerimi serbest bırakıyor ve kollarımı boynuna doluyorum, onu kendime çekerken tenini tırmalıyorum.

Pantolonunun fermuarını açıp sikini çıkarırken "Seni becermem gerek" diye inliyor. Sonra külotumu kenara çekip iki parmağını içime ve yüksek sesle nefes almamı sağlıyor.

"Shane!" Tıslıyorum, aramıza uzanıp sert sikini sıkıyorum. Beni de becermesine ihtiyacım var. Bütün öğleden sonra biriken öfke ve hüsrânın bir kısmını serbest bırakmam gerekiyor.

Parmaklarını içimde kıvrarak G noktama bastırıyor ve ben onu kaygan bir sıcaklıkla kaplarken bacaklarım titremeye başlıyor.

"Beni çok sertleştiriyorsun," diye parmaklarını dışarı kaydırıyor ve onun yerine sikini içime sokuyor, dişlerini boynumdaki hassas deriye batırıp sertçe emmeden önce beni aynaya doğru itiyor.

Tırnaklarımı sırtına geçirirken "Tanrım, Shane," diye inliyorum.

Beni duvara çivilerken boynumu emmeye devam ediyor ve am kaslarım onun etrafında kenetleniyor, sanki vücudum ona doyamıyormuş gibi onu daha derine çekiyor. Beni uçurumun kenarına getirene ve adını haykırana kadar içimdeki tatlı noktaya tekrar tekrar sürüyor. Bu onun altında bir ateş yakıyor gibi görünüyor, birkaç dakika sonra kendi serbest bırakılmasını bulana kadar beni daha da sert ve daha hızlı sikiyor.

Nefesimizi toparlarken Shane alnını benimkine bastırıyor. "Kahretsin, seni becermeye bayılıyorum," diye mırıldanıyor.

"Beni sadece bunun için mi istiyorsun?" Nefes alıyorum.

"Bunu söylememişsin gibi davranacağım, Jessie," diye homurdanıyor içimden çıkarken, ama kollarını belime doluyor ve vücudunu benimkiyle aynı hizaya getiriyor. "Özür dilerim," diye fısıldıyor burnunu çene çizgime sürterken.

"Daha çok Erin gibi olmamı istediğini söylemiştin," diye fısıldıyorum. Gözlerini bana diyor. "Ben öyle bir şey demedim."

"Tam olarak bu kelimelerle değil, Shane. Beni onunla bu şekilde karşılaştırmanın ne kadar acı verdiğini biliyor musun?"

Yutkunurken adam elması sallanıyor. "Evet," diye başını sallıyor. "Belki de seni inciteceğini bildiğim için söyledim."

"Bana zarar vermek mi istedin?" Fısıldadım. "Neden?"

"Çünkü Sean O'Connor'dan nefret ediyorum ve onu seninle gördüm ve içimdeki tüm bu öfkeyle kendimi yeniden on altı yaşındaymışım hissettim."

"Ama-"

"Ve," diye kesti. "Ya ben gerçekten babamın oğluysam Jessie?" "Hayır, değilsin," diyorum ellerimi yakışıklı yüzünde gezdirirken. "Ama ya öyleysen?" diye fısıldıyor.

"Değilsin. Çünkü bugün tam bir ahmak olmana rağmen, tanıdığım en iyi adamlardan birisin. Aileni her zaman ilk sıraya koyuyorsun. Kendinden önce herkesle ilgileniyorsun. Ve her ne kadar

"Sen sahiplenici bir pisliksin, seni seviyorum."

"Seni hak edecek ne yaptım, Hacker?" diye gülümsüyor.

Derin düşüncelere dalmış gibi birkaç saniye dudağımlı . "Başka bir hayatta mutlak bir aziz olmalısın."

Ona gülümsüyorum.

Boğazıma yumuşak öpücükler kondurmaya başlamadan önce "Öyle olmalıyım," diye mırıldanıyor.

"Tam bir pislik olduğun için seni henüz affetmedim, biliyor musun?" İç çekerek söyledim. "Biliyorum." Başını kaldırdı. "Gecenin geri kalanını bunu telafi ederek geçireceğim."

Kaşlarımı ona doğru kaldırıyorum.

"Gerçekten mi?" "Gerçekten."

"Oda servisi menüsündeki tüm tatlıları sipariş edebilir miyiz?"

Bana kaşlarını çatı. "Bunu zaten yapabileceğini biliyorsun, değil mi?" "Yapabilir miyim?" Fısıldıyorum.

"Jessie. Burası senin de otel odan, tatlım. Ne , ne zaman istersen sipariş edebilirsin. Burada ne istersen yapabilirsin."

"Gerçekten mi? Sean whatshisface'i kahvaltıya falan davet etmek gibi mi?" Ona sırtıyıyorum. Bana ters ters bakıyor ve gülmemek için dudaklarımı birbirine bastırıyorum.

"Çok mu erken?" "Çok erken," diye homurdanıyor ve ağzımı o inanılmaz öpücüklerinden biriyle mühürlüyor.

Beni ikinci kez becerdikten sonra Shane oda servisi menüsündeki sekiz tatlının hepsini sipariş etti ve şimdi yatakta yarısı yenmiş kek, profiterol ve makaron tabaklarıyla çevrili bir şekilde oturuyoruz.

"Tanrım, çok doydum," diye inliyorum ve o da bir koluyla beni gülüyor. Başımı omzuna yaslıyorum ve saçımın bir parmaklarının arasında döndürürken memnuniyetle iç çekiyorum.

"Gerçekten Erin gibi olmamı ister misin?" Fısıldıyorum.

"Hayır! Azıcık bile değil. Ve sana bunu yapacağıma dair en ufak bir işaret verdiğim için kendi kışımaya tekmeyi basabilirim." Üstüme yuvarlanıyor, yüzündeki duygu dolu ifadeyle bana bakarken saçlarımı yüzümden geriye doğru tarıyor. "Seni seviyorum, tatlım. Ama bir daha Sean O'Connor' yanına yaklaşırsan, sana hayatının atarım ve boğazını keserken sana izletirim."

Dudağımlı çiğniyorum, çünkü onun sahipleniciliği çok ateşli. Ona ait seviyorum. Ama az önce söylediği şeyin ironisi onun için tamamen kaybolmuş görünüyor. "Oldukça katı çifte standartların var, bunu biliyor musun?"

"Peki neden?" diye kaşlarını çatıyor.

"Senin hoşlanmadığın bir adamla bile konuşamıyorum ama Erin istediği zaman sana ve ben bu konuyu açtığımda beni çocuk gibi davranmakla suçluyorsun," diyerek ona meydan okuyorum.

"Bu tamamen farklı," hırlıyor.

"Gerçekten mi?" Kaşlarımı ona doğru kaldırıyorum. "neden?"

"Çünkü sen kıskançsın ve ben sahipleniciyim. İkisi tamamen farklı şeyler."

Hayal kırıklığı içinde başımı sallıyorum. "Bunu bana açıklamam gerekecek, çünkü benim durduğum yerden ikisi de aynı şeymiş gibi görünüyor."

Gülüyor ama içimi jöleye çeviren o güzel kahkahasını atmıyor. "Sean O'Connor'ı kıskandığımı mı düşünüyorsun?"

Dudaklarımı birbirine bastırıyorum.

"Onu kıskanmıyorum, tatlım. "Onun seni silip süpüreceğine dair hiçbir endişem yok.

ve onunla gün batımına doğru kaçacaksın. öpmek, hatta becermek isteyebileceğin aklımın ucundan bile ."

"Sen kibirli bir pisliksin," diye .

Bana bakarken başını iki yana eğiyor. "Beni sevdiğini bildiğim için mi kibirliyim?" "Ben asla öyle bir şey söylemedim," diye itiraz ediyorum. Sözlerimi çarpıtıyor. Böyle yapmasından nefret ediyorum.

"Ama öyle diyorsun. Başka erkeklerle birlikte olman beni endişelendirmiyor, çünkü sana güveniyorum."

Sertçe yutkunuyorum. Ona ve çarpık mantığına lanet olsun. "Peki o zaman neden bugün Sean O'Connor'ın kolunu ve yüzünü kırdın?"

"Çünkü sana dokundu," diye hırladı. "Ve sen bana aitsin. Benim olana kimse dokunamaz. Sana benden ya da kardeşlerimden başka kimse dokunamaz. Hiçbir erkeği kıskanmıyorum tatlım, ama seni başka bir erkekle görmenin bana neler hissettirdiğini sana söyledim. Gelecekte bunu hatırlarsan akıllıca davranmış olursun."

O bana bakarken dudağımı çiğniyorum ve arasında bir ateş oluşmaya başlıyor.

"Ama Erin'in etrafında olmaktan hoşlanmamanın nedeni onu kıskanıyor olman," diye ediyor.

Cevap vermek için ağzımı açıyorum ama henüz kabul etmesem de haklı olduğunu fark ediyorum. "Onun bir şekilde senden daha iyi olduğunu ya da sende olmayan bir şeye sahip olduğunu düşünüyorsun."

Ona bakıyorum, cevap vermiyorum çünkü verecek cevabım yok.

"Ama öyle değil ve değil. Etrafımda hoşlanmamanın tek nedeni bana baktığı için gözlerini oymak istemen olsaydı, umurumda olmazdı. Ama benim yanımda olmasından nefret ediyorsun çünkü ona aşık olacağımı ya da onu becereceğimi düşünüyorsun."

"Hayır," diye
fısıldıyorum. "Hayır
mı?" diye kaşlarını
çatıyor.

Dudaklarımı birleştiriyorum. Lanet olsun onun anlayışına. "Onun senin için doğru kişi olduğunu ve benim doğru kişi olmadığımı fark endişeleniyorum," diye itiraf ediyorum.

"Siktir, Jessie!" diye bağırıyor ve ben başka bir destansı kavganın eşiğinde olduğumuzu hissediyorum. Ama sonra gözlerimin içine bakıyor ve onların ateşle parladığını görüyorum. "Belki sana yeterince sık söylemiyorum, o yüzden söyleyeceklerimi dinle ve her söylediğime inan. Seni seviyorum. Senin için ölürüm. Seninle ilgili değiştirebileceğim tek bir lanet şey bile yok ve sana benim demekten onur duyuyorum. Ama onun hakkında bu saçmalığı ortaya attığında, sana olan sadakatimi sorguluyorsun. Bunu anlamıyor musun? Bütün gece yanımda çıplak yatsa bile ona dokunmam."

"Şimdi bunu yaparsa gözlerini oyarım." Ona tek kaşımı kaldırıyorum ve o da gülümsüyor. "Ama üzgünüm Shane. Hiç bu şekilde düşünmemiştim. Sana güveniyorum."

"Umarım öyledir," diye homurdanıyor beni öpmeden önce ve ben ne konuştuğumuzu bile unutuyorum.

CHAPTER 9

JESSIE

T Ertesi sabah, Conor ve ben dizüstü bilgisayarda sohbet ederken Shane, beline sardığı beyaz havluyla banyodan ve mükemmel şekilde yontulmuş karın kaslarının tam altına oturdu.

Shane yatağa doğru yürürken Conor kıkırdarak, "Jessie bana dün geceyi anlatıyordu," diyor.

Shane de kıkırdar. "Conor'dan sempati beklerken yanlış kardeşe gittin, tatlım. Sean O'Connor'dan benden daha çok nefret ediyor."

"Ne?" Conor homurdanıyor. "Flört adam Sean O'Connor mıydı?" "Flört etmiyordum," diye itiraz ediyorum.

"Öyleydi, Con," diyor Shane yatağa sürünüp üzerime kapanırken ve kemiklerimin arasına bir öpücük . "Ona gülümsedi."

"Sean O'Connor'a gülümsedin mi?" Con ekrana yaklaşırken gözlerini kısarak bana soruyor.

"Bana avukatlarla ilgili komik bir fıkra anlattı."

Shane sırtımı öpmeye devam ediyor, arasındaki sıcaklık beni . "Bu onun normal gülümsemesi değildi, Con. Gözlerini parıldatan bir gülümsemeydi. Biliyor musun?"

"Gülümsememiz mi?" Connor başını sallıyor ve ben itiraz etmek için ağzımı açıyorum ama birkaç saniye boyunca ne diyeceğimi bilemiyorum. "Neden ikinizin anlamadığım bir tür gizli kodu ya da dili varmış gibi hissediyorum?" Sonunda soruyorum.

"Çünkü biliyoruz," diye mırıldanıyor Shane tenime karşı. "Peki neden kıçı değil?" Conor homurdanıyor.

"Çünkü ben bir pisliktim," diye yanıtlıyor Shane. "Yapmam gereken bazı telafilerim vardı."

"Evet. O bir pislikti," diyorum başımı güçlü bir şekilde sallayarak. "Konuştuğumuz buydu, hiç ilgi duymadığım rastgele bir adama gülümsemem değil."

"Ama Shane her zaman bir pisliktir, Angel. O amcığa gülümsemen beni çok daha fazla ilgilendiriyor O'Connor."

"Ondan ne kadar nefret ettiğini bilmiyordum," diye fısıldıyorum Shane'in sıcak eli altından kayıyor ve dokunuşuyla ürperiyorum.

"Eve gider gitmez anlay, Angel. Çünkü o güzel kıçına hayatının . Bir hafta boyunca yüzüstü yatacaksın."

"Sadece kibarlık ediyordum." Zayıf bir protestoda bulunuyorum çünkü düşünceyle uyluklarımın arasında ıslak ısı dalgalanıyor.

"Shane şimdilik seni cezalandırmak zorunda kalacak, sen buraya dönene kadar."

"Beni şimdi ve sonra eve geldiğimde aynı şey için cezalandıramazsınız. Bu hiç adil değil!"

"Kızımız az önce bize bir şey yapamayacağımızı mı söyledi?" Conor arkama ve sırtımı öpmeyi ekrandaki kardeşine bakan Shane'e bakıyor.

"Sanırım öyle yaptı," diye kıkırdıyor. "Ama şunu söylemeliyim ki kızımızın eve dönmekten ve onun bizimle olduğunu bilmekten bahsetmesini seviyorum."

"Hmm," diye başını sallıyor Conor.

"Ama haklısın Con, cezalandırılması gerekiyor." Parmakları sırtımda geziniyor, beklenti ve heyecan içinde titrememe neden oluyor. "Ne düşünüyorsun?"

Arkamdaki Shane'e bakıyorum, dudaklarını yalıyor ama gözlerindeki hınzır parıltı tüm bedenimi titretiyor.

Conor elini sakalında , "Öncelikle o kışın pembenin güzel bir tonuna dönüştürülmesi gerekiyor," diyor.

"Ne?" Başımı sallıyorum.

"Eller? Kemer? Başka bir şey mi?" Shane üstümü çıkarmaya başlarken sorumu duymazdan gelerek soruyor. "Yani bunu gerçekten yapıyor muyuz?" Shane atletimi başımın üzerinden sıyırmaya devam ederken soruyorum

Kollarımdan çekerek. Altında ama artık biniyor ve yer değiştiremeyeceğim ağır.

Shane üstümü yere fırlatıyor. "Evet," diye homurdanıyor ve eğilip çenemi avucunun içine alıyor, beni usulca öpmeden önce başımı eğiyor.

Conor, "Eller iyi iş görür," diye yanıtlıyor.

Shane bir tanesini kışıma sürerken "Hmm," diye mırıldanıyor.

"Sonra da biraz eski moda kenar işe yarayacaktır. Ben onu elime geçirene kadar." " ne?" İkisinin arasına bakarken ağzım açık bir şekilde soruyorum.

"Ah, Angel," diye homurdanıyor Conor.

"Orgazm inkârı," diye fısıldıyor Shane kulağıma, sonra kendini yukarı itiyor ve parmaklarını iç çamaşırlarımın bandına geçirip üzerimden çekmeye başlıyor. "Hadi seni soyalım, tatlım."

Shane külotumu yere fırlatırken ekrandan Conor'a bakıyorum. "Onu ne tarafa istiyorsun, Con?" Shane soruyor.

"Yüzün yatağın başına dönük. Kış havada," diye emrediyor.

"Onu duydun. Kalk," diye emrediyor Shane ve kışıma vuruyor, ben de kendimi dört ayak üzerine itiyorum ve o iki yastık kapıp karnımın altına koyarken pozisyonumu alıyorum. İşini bitirdiğinde ellerimi tutup yatağın üzerine yatırıyor, kollarımı başımın üzerine uzatıyor ve yüzümü yorgana bastırıyor, böylece dizüstü bilgisayar ekranından Conor'ı görebiliyorum. Kardeşinin çalışmasını izlerken beklentiyle dudaklarını yalıyor.

Shane'in bana ne yapacağını beklerken titriyor. Onun cezalarına bayılıyorum ama ikisinin bu flört meselesinde ne kadar ciddi olduklarını bilmiyorum - ki bunu kesinlikle yapmıyordum.

"İyi misin, kardeşim?" Ben uzanırken Shane soruyor.

Bekliyorum. "Mükemmel!" Conor homurdanıyor.

Shane arkamdaki yatağa diz önce kendi kendine kıkırdıyor: "Bakalım bu kış ne kadar kızartabileceğiz?"

Birkaç saniye sonra, otelin yatak odasında ilk tokadının acısını hissediyorum. Sonra bir tane daha. Ve bir tane daha. Conor ekrandan onu cesaretlendirirken tekrar tekrar. Şaplağı sert ama ondan daha kötülerini de yemiştım ve kışımdaki yanma hissi amımdaki yanma ihtiyacını her geçen saniye daha da artırıyor. Yastıkların üzerinde kıvranıyorum ve Shane kıkırdıyor

Arkamda, bana tam olarak ne yaptığını bilerek. Şeytan! "Ne

kadar ıslak, kardeşim?" Conor homurdanıyor.

Shane kalın parmaklarından ikisini amımın derinliklerine kaydırıyor ve ben iniltiyi bastırmak için dudağımı ısıyorum. "Sırılsıklam," diyor parmaklarını tekrar içimden çıkarırken.

"Gördün mü?"

Conor takdirle inerken onları kardeşinin görmesi için tuttuğunu fark ediyorum, sonra Shane'in parmaklarını emerek temizlerken ses yanaklarımın neden oluyor. "Çok tatlısın amına koyayım," diye homurdanıyor.

"Biliyorum. Şaplak yedikten sonra da her zaman daha tatlı oluyor," diye kıkırdıyor Conor.

"Hmm," diye kabul ediyor Shane, parmaklarını tekrar sokmadan önce kıcıma tekrar şaplak atarken. Sonra parmaklarken aynı zamanda şaplak atıyor ve kontrolümü kaybetmek üzereymişim gibi hissediyorum ama o buna izin vermiyor. Beni unutulmanın eşiğinde tutuyor.

"Shane?" Bana acıması için ona yalvardım.

Aletin kıcımın dikiş baskı yaptığını hissedene kadar üzerime eğiliyor. "Bu Conor'ın gösterisi, tatlım."

"Olmaz Angel," diyor Conor cevap olarak ve Shane parmaklarını ıslak amcığma vurarak beni zevkten inletirken hayal kırıklığı içinde inliyorum. Şeytan!

"Bu göt çok güzel Con," diyor parmağını göt deliğimin üzerinde gezdirirken. "Bence kızıma bunun için güzel mücevherli tıkaçlar almalıyız, değil ?"

Düşüncesi bile amımı sıkıyor.

"Hmm. Eğer durmayı öğrenebilirse, belki?" Conor cevap verir.

"Üzerinde bir tane olduğunu bile bile onu dışarı çıkardığını düşünsene. Sikeyim!" Shane ıslak bir parmağını kıcımın içine, parmak eklemine kadar kaydırırken tıslıyor, beni yavaşça parmaklarken inletiyor. Diğer eli kıvrımlarımın arasından kayıyor ve klitorisime hafifçe başlıyor, beni tekrar orgazmın eşiğine getiriyor.

Conor, "Lanet olsun, cezalandırılırken iyi görünüyorsun Jessie," diye .

Kardeşini ve beni izlerken sertleşmiş sikini okşadığını görmek için ekrana ve onun görüntüsü beni ürperten ıslak bir sıcaklığa neden oluyor. Uçurumdan düşmek üzere olduğumu hisseden Shane topuklarının üzerinde geriye doğru oturuyor, lezzetli işkencesini durduruyor ve beni hayal kırıklığı içinde inletiyor.

Onun yerine ellerini kıcıma sürüyor.

"Senin için onun amını mı yoksa götünü mü sikiyorum?" diye sorar kardeşine.

Conor "İkisi de," diye cevap veriyor ve ben nefes nefese kalıyorum. Buna daha ne kadar bilmiyorum. Shane kalçalarımı kavırıyor ve sikini amıma sokarken beni yerimde tutuyor. Duvarlarım onun etrafında kenetleniyor ve boğazımdan kaçan zevk çığlıklarını durduramıyorum. Sonra başparmağını aynı anda kıcıma kaydırıyor ve utanmadan inliyorum.

Conor, New York'taki ofisinden onu teşvik etmeye devam ederken beni yavaşça beceriyor.

beni rahatlatmazsa bayılmanın eşiğine geliyorum. Uzanıp ellerimi kalçalarımın arasından geçiriyorum ama Shane onu tutup tekrar yanımdaki yatağa yerleştiriyor. "Bir daha kendine dokunursan tatlım, hiç boşalamazsın" diye uyarıyor.

"Sen bir şeytansın," diye inliyorum o cezalandırıcı sabit ritmine geri dönerken. "Onu daha sert becer, Shane," diye inliyor Conor.

"Eğer onu biraz daha sert sikersem, boşalacak. Bu sana bağlı, Con. Kızımızın sikime sertçe boşaldığını mı görmek istiyorsun, yoksa senin için ona işkence etmeye devam etmemi mi istiyorsun?"

"Siktir!" Conor hayal kırıklığı içinde inliyor, sanki bu gerçekten zor bir kararmış ve işkence gören ben değil de oymuşum gibi.

"Lütfen, Conor?" Nefesim kesilirken yalvarıyorum.

"Oh, Angel. Yalvarmana bayılıyorum," diye iç geçiriyor. "Ama neyse ki senin için, boşalmanı duymayı daha da çok seviyorum."

Sonunda izin verildiğinde, Shane yastığı altından çekiyor ve vücudunun ağırlığıyla beni yatağa bastırıyor. "Bacaklarını benim için iyice aç tatlım," diye kulağıma homurdanıyor ve ben de dediğini yapıyorum. Sonra kalçalarını döndürüyor, içime daha derin ve daha fazla bastırıyor, göz kapaklarımın arkasında yıldızların titreşmesine neden olan o tatlı noktaya çarpıyor. Daha fazla dayanamayacağımı düşündüğümde geri çekiliyor ve geçen seferkinden daha sert bir şekilde tekrar sokuyor ve altımızdaki yorgani ıslatan ıslak bir sıcaklıkla boşalıyorum.

"Siktir!" Shane tıslıyor.

"Az önce onu fişkirttin mi?" Kardeşi orgazmım boyunca beni sikmeye devam ederken Conor inliyor ve bana vururken çıkardığı ıslak ses odanın içinde yankılanıyor. Son bir hamleyle Shane de kendi boşalmasını yaşıyor ve içime boşaldıktan sonra nefes nefese üstüme uzanıyor. Ekrana baktığımda Conor'ın kağıt havlularla kendini temizlediğini görüyorum ve de artık mutlu sona ulaştığımızı fark ediyorum.

Shane şakağıma bir öpücük konduruyor. "Aferin kızıma," diye fısıldıyor ve amım kasılıyor. Bunu bana söylemesi neden hoşuma ki?

"Siz ikiniz şeytansınız," diye inliyorum ve ikisi de usulca gülüyor.

"Bir başka bir erkekle flört edecek misin Angel?" Conor diyor ki. "Hmm?"

Dudağıma çiğniyorum, çünkü bu epikti.

Shane kendini yukarı itti ve kıcıımı tokatladı. Sertçe.

"Hayır! Yapmayacağım," diye bağıriyorum.

"Güzel," diyorlar ikisi de bir ağızdan.

Conor esneyerek, "İkinizle sohbet etmeyi ne kadar istesem de biraz uyumam gerekiyor," diyor.

"Benim de yapacak bir sürü işim var." Shane saatine bir göz attıktan sonra yataktan atlayıp dizüstü bilgisayara doğru yürür. "Sonra görüşürüz, Con."

"Görüşürüz, kardeşim. Seni seviyorum, Angel."

"Ben de seni seviyorum," diyorum gülümseyerek ve aramayı sonlandırmadan önce bana göz kırpmıyor.

Sırt üstü dönüyorum ve Shane yanıma oturup saçlarımı yüzümden geriye doğru tarıyor. "Bugün burada tek başına iyi olacak ?"

Dramatik bir şekilde iç çektim. "Bir günlüğüne hayatta kalacağıma eminim. Sanırım biraz değersiz televizyon izleyeceğim." "Süitten ayrılma. Tamam mı?"

"Tamam," alt dudağıma ısıriyorum ve onun yakışıklı yüzüne

bakıyorum. "Ne oldu?" diye kaşlarını çatıyor.

"Hiçbir şey."

"Jessie!" diye

bağırdı.

"Dün olanlar yüzünden seninle gelmemi istemiyor musun?" Fısıldadım. Onu bir şekilde utandırdığım düşüncesi sabahtan beri içimi kemirip duruyordu.

Yutkunurken Adem elmasının sallanışını görüyorum ve gözlerim yaşıyor. Bahse girerim Erin onu asla göstermezdi. "Hey," diyerek çenemi avucunun içine alıyor. "Bugün bazı insanlarla buluşacağım. Hassas bir konu. Hepsi bu."

"Ve seni utandırmamı istemiyorsun." Burnumu çektim. "Anlıyorum."

"Hayır, tatlım. İstesen de beni utandıramazsın ama dikkatimi dağıtıyorsun ve bugün odaklanmam gerekiyor."

"Madem bu kadar dikkat dağıtıcıydım, beni neden buraya getirdiniz?"

Gözlerini bana dikti. "Jessie, yapma."

"Neyi yapmayayım?"

"Gitmem gerektiğinde benimle kavga etme, tatlım."

"Denemiyorum," diye fısıldıyorum ama nedense hep bir kavganın eşigindeymişiz görünüyor.

Aramızdaki şeyler hep böyle mi olacak?

"Sean O'Connor bir amcık. Dün olanlar da öyle davrandığı için oldu. Ama ne olursa olsun, bugün seni götürmeyi planlamıyordum zaten. Ayrılmadan önce sana burada biraz yalnız gerektiğini söylemiştim."

Elimi onunkinin üzerine koyuyorum. "Biliyorum," diye fısıldıyorum.

"Sakın beni senden utanmakla suçlama Jessie Ryan. Eğer bizi ahlaksızlıktan çıplak kışını bir palto gibi giyerdim," diye bana göz kırıyor ve ben de kıkırdamamı bastırıyorum.

"Şimdi duş daha almalıyım çünkü döllerinle kaplandım," diyor eğilip bana hızlı bir öpücük vermeden önce.

CHAPTER 10

SHANE

I Süitimizin kapısını açıp içeri girdiğimde onu kanepede uzanmış, bacaklarını kanepenin ucuna sarkıtmış ve başının altına bir minder koymuş, bir dergiyi karıştırırken görüyorum. İçeri girdiğimi ve yanına oturabilmek için bacaklarını kaldırdığımda korkuyla "Shane!" diye bağırıyor. "Neredeyse bana kalp krizi geçirtiyordun!" "Üzgünüm tatlım," diye kıkırdıyorum otururken. "Kendi küçük dünyanda kaybolmuştun." "Kamyonuyla evlenen bir adam hakkında bir şeyler okuyordum." Tek kaşını bana doğru kaldırdı. "!" onunla seks yapıyormuş gibi." "Kamyonla mı?" "Bir kamyon!" Dergiyi yanında yere bırakıyor. "Bu şeyler bağımlılık yapıyor," diye kıkırdıyor ve bu beni gülümsetiyor. Daha önce hiç kendini kapatıp rahatlama şansı olmamıştı ve onu bunu yaparken görmek çok güzel, özellikle de benimleyken. "Neden bu kadar erken döndün?" diye soruyor çıplak ayağını kasıklarına koyup sikimi okşarken. Onu tutuyorum, yerinde kalmasını sağlıyorum. "Seni için değil, ne kadar istesem de şu anda zamanımız yok." "Neden?" "Seni biriyle tanıştırmaya götürüyorum." Ona gülümsüyorum ve bacaklarına dokunuyorum. "Ayakkabılarını giy. Gitmemiz gerekiyor." Doğrulup kanepenin yanındaki çoraplarına ve spor ayakkabılarına uzandı. "Kim?" "Bu bir sürpriz." Bana gözlerini deviriyor. "İşle ilgili şeyler mi?" Başımı sallıyorum. "Bir ipucu alabilir miyim?" "Hayır."

BİR SAAT SONRA, kırdaki kulübenin önüne yanaştık ve Jessie pencereden dışarı baktı. Dışarıda rüzgâr çanları asılı ve evi büyük ölçüde saklayan büyümüş çalılar var. Çocukluğumdan beri pek değişmemiş. Burayı çok seviyorum.

Arabadan inerken "," diyorum ve Jessie de beni ediyor.

"Burası kimin?" diye soruyor, kocaman renkli saksılardaki çiçeklere bakarken gözlerini kocaman açarak. Çimenlerin ortasında dev bir güneş ve birkaç metre arkasında bir fiskiye var. "Bayıldım," diye nefes alıyor.

Elini tutup onu patıkaya kadar yürütüyorum. Em Teyzem kapıyı açmadan önce kapıyı çalmaya bile fırsatım . O da pek değişmemiş, sadece saçları biraz daha grileşmiş ama yine de dağınık ve dalgalı. Hâlâ uzun etekler giyiyor ve düzinelerce bileziği ve ben onu ne kadar özlediğimi yeni fark ediyorum.

"Shane!" diyor dışarı çıkarken ve beni kucaklıyor. Paçuli ve yasemin kokusu beni çocukken bu kulübede geçirdiğimiz yazlara geri götürüyor. O zamanlar büyükannemindi. O öldüğünde Em'e miras kalmıştı, hayatta kalan tek kızı olduğu için.

Beni bıraktığında, Jessie'yi de kollarına almadan önce tanıtmama bile izin vermiyor. "Bu da Jessie olmalı. Shane bana senin hakkında çok şey anlattı."

Jessie yüzünde kocaman bir gülümsemeyle Em'in omzunun üzerinden bana bakarken, "Bu benim Em teyzem," diyorum.

Em sonunda Jessie'nin gitmesine izin verdiğinde, "İçeri gel," dedi. "Aoife da burada." "Aoife kim?" Biz içeri girerken Jessie ağzını açıp bana bakıyor.

Elimi beline doladım ve dudaklarımı kulağına yaklaştırdım. "Kuzenim."

Em'i oturma odasına kadar takip ediyoruz ve bizi hemen uzun boylu, siyah saçlı, yirmili yaşlarının ortasında, kocaman bir hamile şişliği olan ve gülümsemesi teyzeminkinden bile daha geniş olan bir kadın karşılıyor.

"Shane!" diyor heyecanla. "Hiç değişmemişsin. Yani fotoğraflarından beri." "Kesinlikle . Sanırım seni son gördüğümde bir yaşındaydın?"

"Evet," diye yanıtlıyor Em. "Annenin cenazesinden yaklaşık bir yıl sonraydı." Gözlerinden akan bir damla yaşı siliyor. "Sizi en son o zaman görmüştüm."

"Biliyorum," diyorum bir kolumu omzuna dolayıp başının üstünü öperken. "ama sert ," diye burnunu çekiyor ve . "Çay yapmama yardım edebilirsin."

Em'i mutfağa kadar takip ediyorum, çaydanlığı doldurup ocağın üzerine koyuyor. Onu hemen tanıyorum. Su kaynadığında ıslık çalan eski moda bir çaydanlık ve benim büyükanneme aitti. bana dönüyor, elleri tezgahın iki yanında duruyor.

"Paul Amcan beni görmeye geldi," diyor ve yüzümde bir tepki arıyor. "Öyle mi? Döndüğünü fark etmemiştim."

"Dün gece geç oldu," diye yanıtlıyor başını hafifçe sallayarak.

Ben konuşmuyorum. Mutfağında durup kaynayan suyun sesini dinlerken ikimizin de aklından geçtiği en açık olan şeyden ikimiz de bahsetmiyoruz.

"Ona bildiğimi söyledim," dedi sonunda ve bir süredir içine uzun, yavaş bir nefes verdi. "Ona senin de bildiğini ."

"Siktir, Em!" Bıkkınlıkla başımı sallıyorum.

"Başka ne yapabilirdim ki Shane? Tam burada durmuş bana sen ve çocuklar hakkında sorular soruyordu."

"Ne dedi? mı?" Başını sallıyor.

"Siktir!"

"Onlara henüz söylemedin o zaman?"

"Hayır. Sadece bunu yapmak için doğru zaman gibi gelmedi. Ne zaman denesem donup kaldım, anlıyor musun? Yani birine bir şeyi nasıl söylersiniz?"

"Sana bu yükü yüklediğim için özür dilerim Shane." Gözünden akan bir damla yaşı siliyor. Ona yaklaşıp kollarımı ona doluyorum ve o da bana yaslanıyor.

"Olma. Birinin onlara söylemesi gerekiyor ve bunu benim söylemem daha iyi olur. Ve Paul artık bildiğimizi bildiğine göre," diye iç geçiriyorum, "onlara mümkün olan en kısa sürede söylemem gerekiyor, ama önce onunla konuşmak istiyorum."

Çaydanlığın ıslığı havayı deliyor ve onu sıcaktan almak için acele ediyor.

"Bu mantıklı. Peki ya Jessie? Onun haberi var mı?" Em eski sarı çaydanlığına su doldururken soruyor.

"Hayır. Ondan bir sırrı saklamasını istemek adil değil."

"Tabii ki hayır," diye dudaklarını büzüyor ve mutfak kapısı açılıp Aoife içeri girince başını kaldırıp bakıyor.

İçinde "Şu zencefilli bisküvilerden var mı anne?"

e. "Elbette, tatlım," Em dönüp bir dolabı açıyor. "Yine mi miden bulanıyor?"

"Hayır. Jessie'ye ne kadar harika olduklarını söyledim," diye gülüyor. "Ben de bizimkilerle birlikte biraz

çay."

Gözlerimi deviriyorum. Benim kızım tatlıya çok düşkündür.

Em gülümseyerek, "Ben biraz getiririm," diyor ve Aoife mutfaktan çıkıp bizi yine yalnız bırakıyor.

"Paul size bir irtibat numarası bıraktı mı ya da nerede kaldığını söyledi mi?" diye sordum.

"Hayır," diye yanıtlıyor başını sallayarak. "zaman olduğu gibi ele geçirilmesi zor. Hâlâ Antrim'de eski bir evi var mı?"

"Bildiğim kadarıyla hayır. Avukatım bana yıllar önce söyledi. Planlarının ne olduğunu söyledi mi?"

"Pek sayılmaz. Yakında size yetişmek istediğini söyledi, bu yüzden onu kısa süre içinde göreceğinizi umuyorum."

"Sana nedenini söyledi mi, Em?" Aoife ya da Jessie'nin her an odaya girebileceğinin bilinciyle soruyorum.

Gözlerinde yaşlarla bana bakıyor. "Onu sevdiğini söyledi," diye cevap omuz silkerek. "Hepimizin bir şeyler yapmasının nedeni bu değil mi Shane?"

CHAPTER 11

JESSIE

A çayımızı ve Em'in ev yapımı zencefilli bisküvilerinden yedikten sonra Aoife ve ben bahçeye çıktık. Gerçekten çok güzel bir yer. Em'in yetiştirdiği bir sürü kır çiçeği var. Yabani yasemin inanılmaz kokuyor ve bana onunla sabun yapacağına söz verdi.

Onları New York'a gnder. Onu ve Shane'i birlikte görmek çok güzeldi. Onunla birlikteyken Shane'in tamamen farklı bir yönünü görüyorum. Tatlı, yardımsever ve kibar biri ve onun önünde nadiren küfrediyor.

"Shane'i ne zamandır tanıyorsun?" Aoife soruyor.

"Umm. Yaklaşık dokuz aydır."

"Nasıl tanıştınız?" diye soruyor gülümseyerek.

Hmm. Eski patronumun evini havaya uçurdu ve sonra beni de öldürmekle tehdit etti, ama onun yerine onu ve kardeşlerini beni kaçırmaya ikna ettim. "İş aracılığıyla," diyorum.

"Oh. Hep New York'ta mı yaşadınız?" "Hayır.

Çok taşındım."

"Gerçekten mi? İrlanda'dan hiç ayrılmadım. Hayatınız çok heyecan verici görünüyor."

Çok heyecanlı.

"Kulağa harika geliyor," diyor yumuşak bir i çekişle.

"Yine de senin hayatın bana çok harika görünüyor," diye glmsyorum ona.

Shane'in arkamızdan geldiğini duymamıştım ve elini belime atınca irkildim. "Bir an önce gitmeliyiz, tatlım."

"Gitmeden önce sana İrlanda gvecinin tarifini vereyim," diyor Aoife. "Annem en iyisini yapar, yemin ederim."

"Teşekkür ederim," diyorum gülümseyerek, onun evin içinde kayboluşunu izlerken. "Bunu mu demek istedin?" Shane yalnız kaldığımızda soruyor.

"Ne?" şaşkınlıkla kaşlarını attım.

"Aoife'in hayatının harika göründüğünü m?"

"şey, evet. Burada yaşadığını ve bir psikopatın seni öldürmeye çalışmasından hiç endişe duymadığını düşünsene. Noel'e aşık. Evleniyorlar. Yolda sevimli bir bebekleri var. Tabii ki harika görünüyor. En azından bir başkası için." İçimi çekiyorum ve beklenmedik bir şekilde gözlerim yaşarıyor.

Shane diğer kolunu belime doluyor ve beni kendine doğru çekiyor. "Seni bir evde yaşarken hayal edebiliyorum. Kocaman bir bahçe ve ayaklarının etrafında koşuşturan altı ocukla."

"Yapabilir misin?" Ona glmsyorum.

"Evet." Yüzümdeki bir tutam saçı fırçalıyor. "Başka bir hayatta, belki de

tam yanında duruyor."

"Ama bu hayat değil?" Kalbim kırılacakmış gibi hissederken soruyorum. Normal bir hayatın ne kadar iyi olabileceğini hiç fark etmemiştim ve şimdi ona bir göz attığıma göre, her zaman "acaba" dedirtecek mi merak ediyorum. O da bunu biliyor ve bir şeylerin değiştiğini hissediyorum.

"Eğer istediğin hayat buysa Jessie, bunu sana verebilirim," diye yutkunuyor. Ona kırıpıyorum. "Verir miydin?"

"Evlilik ve bebek istiyorsan, buna sahip olabilirsin," diye nefes alıyor. "Conor'la."

"Conor'la mı?" Ona kaşlarımı atıyorum. Neden bahsediyor bu?

"Sana asla evlenmeyeceğimi ya da ocuk sahibi olmayacağımı söylemiştim." "Peki ya ikizler?"

"Birbirlerini asla terk etmezler. Senin mutlu olduğunu bilselerdi, eninde sonunda bunu atlatırlardı."

"Peki ya Conor? Bizi evlendirmen ve altı çocuğa babalık yapman konusunda söz hakkı var mı?"

"şaka mı yapıyorsun?" diye usulca gülüyor. "Buna bayılırdı." "Ciddi misin, Shane? Gerçekten istediğimin bu olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Ben sadece, eğer gerçekten istediğiniz buysa, o hayattan vazgeçmek zorunda olmadığınızı söylüyorum."

"Seninle olmak istemediğimi mi sanıyorsun?" Gözlerimi kırpıştırarak bir damla yaşı uzaklaştırıyorum çünkü burada kalbimi kırıyor. "Artık bunu istemiyor musun?"

"Elbette seviyorum. Seni seviyorum, tatlım. Dünyadaki şeyden daha çok ve bu yüzden mutluluğuna asla engel olmam. En azından bunu düşünmeni istiyorum."

"bir şey yok, Shane!" Ona ıkışıyorum ama sonra Aoife ve Em bize doğru geliyorlar ve konuşma bitiyor, en azından şimdilik.

CHAPTER 12

JESSIE

W

Dün Em ve Aoife ile inanılmaz bir akşam geçirdik. İkisi de çok sevimli ve nazik insanlar. Em bana Shane ve Conor'ın küçüklüklerine dair o kadar çok hikâye anlattı ki gülmekten iki yanım ağrıdı. Çocukluklarından sonra ikizleri hiç tanıyamamış.

Annem öldü; Patrick onu oğullarından uzak tuttu ve bunun onu ne kadar üzdüğünü görebiliyordum. Ama ikisinden de Aoife'in bebeği doğduğunda bizi New York'ta ziyaret edeceklerine dair söz aldım.

Aoife birkaç hafta nişanlısı Noel ile evleniyor ve dün gece otele döndükten sonra fark ettim ki o, Shane'in aylar önce onunla ilk tanıştığımda araştırmamı istediği adamdı. Dünyanın öbür ucunda olmasına rağmen hâlâ ailesine sahip çıkmasına bayılıyorum.

Shane bugün daha fazla iş yapmak için dışarı çıktı ve ben bütün gün otel süitinde yalnızdım.

Cep telefonumda ondan gelen mesajı gördüğümde büyük jakuzi küvetinde uzanıyordum.

Sana bir hediye gönderiyorum. Seni saat 6'da alırım.

Ekrana bakıp sırtıyordum. Bir hediye mi? Acaba ne olabilir? Ve dışarı çıkıyoruz! Shane çok meşguldü, buraya geldiğimden beri İrlanda'yı neredeyse hiç görmedim. Heyecanla küvetten atlıyorum, askıdan sıcak, kabarık bir havlu alıp sarıyorum. Dolabı ne giyeceğimi düşünmeye çalışıyorum, ta ki nereye gittiğimiz hakkında hiçbir fikrim fark edene kadar.

Tam cep telefonumu ona ne giymem gerektiğini soracaktım ki süitin kapısı çalındı. Genç bir kız gibi heyecandan çığlık atıyorum.

Bu benim hediyem mi?

Gözetleme deliğinden baktığımda, siyah kıvrıkcık saçlı ve parlak kırmızı rujlu bir kadının odamızın dışında durduğunu ve elinde üç kutu tuttuğunu görüyorum.

Kapıyı açıyorum ve bana gülümsüyor. "Bayan Ryan?" "Evet," diye nefes alıyorum, hâlâ böyle çağrılmaya alışık değilim.

"Bay Ryan bunları size şahsen teslim etmemi istedi," diyor bütün gün bir aksanla. Sanırım Fransız. Ağzım açık ona bakıyorum ve kutuları uzatırken hafifçe gülüyor.

"Teşekkür," diye fısıldıyorum.

"Umarım beğenirsiniz," diye mırıldanıyor. "Bana çok özel talimatlar vermesine rağmen onları kendim seçtim."

"Oh." Saç diplerime kadar kızardım. O ateşli şeytan benim için ne seçmişti acaba?

Acaba bahşış versem mi düşündüm ama sonra yanımda hiç nakit olmadığını fark ettim. Lanet olsun! "Özür dilerim. Ben..." Söylemeye başladım ama beni durdurmak için elini kaldırdı.

"Bay Ryan her şeyi halletti. İyi akşamlar," dedi ve sonra uzaklaştı

tatlı bir parfüm bulutu içinde zarifçe. Topuklu ayakkabılarıyla asansöre doğru yürüyüşünü izliyor ve gülümsüyorum. Hayatımda gördüğüm en güzel kadınlardan biri

Kutuları içlerinde taşıyorum. Pembe, lila ve nane yeşilinin pastel tonlarında olan bu kutuların köşesinde dikkat çekmeyen bir etiket kabartması var. "Leydi Matmazel.

Onları yatağın üzerine koyuyorum ve güzel kutuları yırtıp açma dürtüsüne direniyorum. İlkinin dikkatlice açıyorum ve altı inç topuklu bir çift siyah rügan Louboutin ayakkabı buluyorum. Çok güzeller ama onlarla nasıl yürüyeceğim konusunda hiçbir fikrim yok.

İkinci kutuyu açıyorum ve siyah bir mini elbise çıkarıyorum. Uzun kollu ve yüksek yakalı ama aşırı derecede kısa. Yine de malzemesi çok güzel. Yumuşak, neredeyse kadifemsi bir hissi var ama yine de deri gibi görünüyor. Yanağıma sürüyorum ve iç çekiyorum. Bir servete mal olmuş gibi hissettiriyor. Pembe kutuyu en sona bırakıyorum. En küçüğü o ve ne bulacağıma dair şimdiden bir fikrim var. Yine de karnım beklentiyle çırpınıyor. Kutuyu açıyorum ve çok zarif bir şekilde sarılmış pembe mendili açıyorum.

Çürük siyah malzemeyi görünce gülümsedim. Çok tahmin edilebilir biri. Önce sutyeni çıkarıyorum ve bedenini kontrol ediyorum, tabii ki doğru. Tamamen siyah dantel ve o kadar güzel ki neredeyse dış giyim olarak giymek istiyorum. Sonra, eşleşen külotu çıkarıyorum. Onlar da muhteşem. Ancak onları tuttuğumda sıradan külotlar olmadıklarını fark ediyorum. Kasıksızlar.

Bunları herkesin içinde ve o küçük elbisenin altında giymeyi düşündükçe yanaklarım ateşle kızarıyor. Ama karnım da heyecanla dans ediyor, çünkü Shane Ryan'ın amcığıma bu kadar kolay erişimi varken onunla toplum içinde olma ihtimali bir sıcaklık birikmesine neden oluyor.

Komodinin üzerindeki saate baktığımda saatin dördü biraz geçtiğini görüyorum, bu da hazırlanmak için iki saatten biraz vaktim anlamına geliyor. iç çamaşırlarını kutuya geri koyuyorum ve Shane'in bu akşam başka ne gibi sürprizleri olduğunu merak ederek yatağa uzanıyorum.

ALTIYA BİR DAKİKA KALA, Shane otel süitine girdi. onu bekliyorum ve beni gönderdiği kıyafetler içinde görünce gülümsüyor.

"Kıyafet için teşekkür ederim," diye kirpiklerimi kırıştırıyorum, beni giydirdiği emin seks kedisi gibi görünmeye çalışıyorum.

"Bir şey değil, tatlım. Yemek için yeterince iyi görünüyorsun," diye homurdanıyor bana doğru yürürken. Bana ulaştığında tek dizinin üzerine çöküyor ve cebinden kadife bir kutu çıkarıyor. Bir yüzük olamayacak kadar büyük olduğu belli, bu yüzden bir evlilik teklifi almayacağımı biliyorum. Yine de ona takılmadan edemiyorum.

Ona bakıyorum ve kirpiklerimi kırıştırıyorum. "Bana evlenme mi teklif ediyorsun, Shane Ryan?"

"Bir şey teklif ediyorum tatlım," diyor göz kırparak, bir eliyle kutuyu açarken diğer eli kalçamın iç kısmından elbisemin altına doğru kıvrılıyor. İçindeki iki pembe altın metalik küreye onun dokunuşuyla

"Çok güzeller," diyorum iç çekerek. "Ama benim kulaklarım delik değil." Parmakları tenimde gezinirken dudaklarımı yalıyorum.

"Bunlar senin kulakların için değil," diye .

"Oh, ne olduklarını biliyorum," diye mırıldandım. "Ve sen bir sapkınsın."

"Hmm," diye kabul ediyor ve kutudan almak için uzanıyor. Onları havaya kaldırıyor ve içlerindeki küçük ağırlıklar birbirine çarpıyor.

Bir seks oyuncağı için çok güzeller ve silikon geri alma kablusunun ucunda bile güzel bir gül altın kalp var. Kutuyu yere koyuyor ve ayak bileğıme dokunarak kaldırmamı işaret ediyor.

Ayağımı. yapve ayağımı omzuna koyduktan sonra sıcak elini ayak bileğimden baldırıma doğru gezdiriyor ve t ylerimin diken diken olmasına neden oluyor. Her hareketi çok düşünceli ve kontrollü.

Ayakkabımın topuğunu kürek kemiğinin hemen altındaki noktaya hafifçe bastırıyorum ve eli tekrar elbisemin altından geçip kalçalarımın arasına kadar kayarken gözlerini uyarırcasına bana dikeyor.

"Normalde bunlar biraz kayganla tırıcı gerektirir," diyor bir tanesini birkaç saniyeliğine ağzına sokup emerken. Onu görünce amım zonkluyor ve bacaklarım titriyor.

Gözlerimin içine bakıyor, parmakları amımın içinde kayarken topu emiyor ve bir tanesini ıslak sıcaklığıma itiyor, aynı anda hem titrememe hem de inlememe neden oluyor. Topu ağzından çekip dudaklarını yaladığında yoğun bir ıslaklık hissediyorum. "Ama seninle değil, tatlım," diye homurdanıyor ikinci bir parmağını içime sokarken ve ben onlara sürtünerek bastırıyorum. "Neden şimdiden bu kadar ıslaksın, Hacker? Bütün gün kendinle mi oynadın?"

"Hayır," diye itiraz ediyorum. "Son yarım saatimi beni dışarı  ıkarman için hazırlanarak geçirdim ve bu külot bana  unu ..."

Bana sırtıyor. "Neyden?"

"Bana yapabileceğin onca şey varken," diye fısıldıyorum boynum ve yanaklarım kızarıırken.

"Jessie!" parmaklarını içimden çıkarırken yüksek sesle inliyor. Ben Wa toplarından birine bastırıyor açıklığıma karşı. Ağzından sıcacık çıkıyor ve kolayca içeri iterken yüksek sesle inliyorum. Ağırlığını anında hissediyorum ve bir dakika sonra ikincisini içime ittiğinde, bacaklarım neredeyse bükülürken kendimi sabitlemek için uzanıp ona tutunmak zorunda kalıyorum.

"İyi hissediyorlar mı?" diye soruyor yumuşak bir kıkırdamayla.

"Evet," diye nefes nefese kaldım. "Bu yüzden mi kasıksız külot seçtin?"

"Sebeplerden biri de onlar tatlım," diye ve ayağımı yere koymadan önce bileğime yumuşak bir öpücük konduruyor.

Bacaklarım hâlâ titrerken elimi tutuyor. "Nasıl hissediyorsun?"

"Ağır," diye inliyorum. "Lezzetli bir şekilde ağır. Ama ya d  erlerse?" Shane yüzünde bir sırtıyla ayağa dudağımı  iğniyorum.

"Yapmayacaklar," diye beni temin ediyor.

"Bunu nereden biliyorsun?" Fısıldıyorum. "Restoranda yürürken düşebilir ve birinin masasının altına yuvarlanabilir. Ya böyle bir şey olursa? Ben  l r m!"

Elini kı ıma kaydırıyor ve ba ını bana doğru eğerek dudaklarını kulağımın üzerinde gezdiriyor. "O zaman yapmadıklarından emin ol, tatlım," diye homurdandıktan sonra kı ıma bir tokat atıp doğruldu. "Ayrıca," diye elime uzanıyor ve kapıya doğru yöneliyoruz. "dar amcığının o ta akları granitten yapılmış olsalar bile tutabileceğini bilecek kadar içine girdim."

Onu kolundan d rt kl yorum ve yüksek sesle gülüyor ve g l   nden mi yoksa tüm vücudumu beklentiyle titreten bu lanet toplardan mı emin değilim.

Koridor boyunca asansöre doğru yürürken, toplar içimde hareket ediyor, sallanırken duvarlarıma masaj yapıyor. Çok fazla sallanmalarını durdurmak için sıkıyorum ama i e yaramıyor, aslında sadece daha da k t le tiriyor gibi görünüyor. İçimdeki ağırlıklar sürekli hareket ediyor, yuvarlanıyor ve vücudumda titreşen zevk dalgaları gönderiyor ve onların ağırlığı, sadece içimde orada oturuyor, amımın zonklamasına neden oluyor. Shane ba parmağıyla parmak eklemlerimi ok uyor ve ben inliyorum.

"Bu şeylerin hareket ettiğini hissedebiliyorum," diye fısıldıyorum. " da bu zaten, Jessie," diye kıkırdıyor.

"Bunu yapamam. Bunlar içimdeyken bütün bir akşamı geçiremem," diye dudağımı çiğniyorum.

"Doğru düzgün düşünemiyorum bile."

Elimi dudaklarına götürüp parmak eklemlerimin üzerinden geçiriyor ve ben daha da kıpırdanıyorum. "Çünkü yürüyorsun, tatlım. zaman bu kadar belli olmazlar. Birazdan arabaya bineceğiz."

"Tamam," diye yutkunuyorum ve derin bir nefes alıyorum. Restorana yerde bir birikintisinden başka bir şey olmayacağım.

Otelden çıkarken SHANE elimi sıkıca tutuyor. Hayatımda gördüğüm en seksi arabanın önünde duran valeyeye doğru yürürken, "Buradayız," diyor. Bir Lamborghini Sian. Ona ulaştığımızda vale anahtarları bize uzatıyor.

"İyi akşamlar, Bay Ryan."

"Ona göz kulak oldun mu Stu?" Shane soruyor. "Kesinlikle , efendim. Çok güzel bir kız."

Shane bana bakıyor, gözleri vücudumda . "Kesinlikle öyle." Dudaklarını yalıyor ve arabadan bahsetmediğini anlıyorum. Vale beceriksizce öksürüyor ve özür .

"Vay canına!" Arabaya doğru adım atarken söylüyorum. "Bu çok güzel. Sizin mi?"

"Hayır. Ödünç aldım." Benim için kapıyı açmak üzere eğilirken başını sallıyor. "Ama istersen ev için bir tane alabiliriz?"

"Evet!" Cıyakladım. "Ve benim sürmeme izin veriyor musun?"

"Hayır," diyor beni usulca öpmeden önce. "Biz burada yolun diğer tarafından gidiyoruz, tatlım." Gülüyor ve ben yere bakınca az önce açtığı kapının sürücü değil yolcu kapısı olduğunu fark ediyorum.

SHANE Lamborghini'yi sanki çalmış gibi sürüyor, restorana giderken köy yollarında motoru olabildiğince sert çalıştırıyor. Taşaklar konusunda haklıydı. daha az belli oluyorlar. Ama bu araba kocaman bir alay konusu gibi. Motoru o kadar güzel kükrüyor ki vücudumu titretiyor ve Shane'in eli direksiyonda olmadığı her an üzerinde, aralarından kayıyor ve sanki orada olduğunu hatırlatmak sıkıyor. Sanki unutulabilmişim gibi.

Restorana vardığımızda, titreyen bir karmaşa içindeydim.

Önce Shane arabadan iniyor ve kapımı açmak için etrafımda dolaşıyor. Uzattığı elini dışarı çıkıyorum ve inanılmaz kısa elbisemin eteklerini aşağı çekiyorum.

"Çok güzel görünüyorsun," diye homurdanırken bir elini kışıma atıyor ve kapıyı kapatıyor.

Bir adım attığımda lanet olası toplar tekrar durmaksızın yuvarlanmaya başlıyor ve arasında ıslak bir sıcaklıkla boğuluyorum.

"Shane!" Boştaki elimle kolunu tutarak sessizce nefes alıyorum.

Dönüp bana , gözleri yüzümde gezinirken yüzü endişeyle dolu. Ama sonra neden nefes almakta bile zorlandığımı anlayınca endişesi başka bir şeye dönüşüyor.

"Ah, tatlım, biraz rahatlamaya ihtiyacın var mı?" diye yatıştırıyor, sesi çikolata yumuşak ve gözlerinde hınzır bir parıltı var.

"Evet," diye başımı sallayarak nefes nefese kaldım. "Şimdi olduğu gibi."

Başını eğip dudaklarını boynumdaki narin derinin üzerinde gezdiriyor. "Yakında, Jessie," diye mırıldanıyor bana karşı ve ben inliyorum.

Restorana vardığımızda Shane'i işletme sahibi ve garsonlardan biri karşılıyor. Beni tanıştırıyor ve onlar bizimle kibarca sohbet ederken ben gülümsemeye zorluyorum, sırada amım Harley Davidson motoru gibi zonkluyor.

Sonunda oturduğumuzda, restoranın sessiz bir bölümünde bir kabinde yer aldığımızı görmek beni memnun ediyor. Shane, kalçalarımız birbirine değene kadar yanımdaki bankın üzerine kayıyor.

", Hacker?" diye kıkırdar.

"Bu hiç komik değil, Shane. Bu şeyleri içimden çıkarmam gerek." "Henüz değil," diyor elini arasına kaydırırken.

"Ne yapıyorsun?" Kalçalarımı birbirine kenetliyorum. "Bir restoranın ortasındayız." "Aç," diye gözlerini bana dikeyor.

"Ama biri görebilir," diye nefes nefese kalıyorum küçük zevk dalgaları bedenimde yuvarlanmaya devam ederken. "Bana ikinci kez sordurtma Jessie!" diye uyarıyor.

İtaatkâr, damlayan bir pislik gibi, kalçalarımı hafifçe ayırarak amıma erişmesine izin veriyorum. Silikon kordonu tutuyor.

"Ne yapıyorsun?" Tekrar soruyorum. onları burada, masada çekip çıkarmayacaktı? planlıyordum.

"Sadece küçük bir ayarlama" diyerek kaşlarını bana doğru kaldırıyor ve taşaklarını içeriye doğru iterken hafifçe döndürüyor ve zevk sarsıntısı amıma doğru roket gibi fırlayarak ıslak bir ısı yayıyor.

"Shane!" Kolunu tutup tırnaklarımı takım elbisesinin ceketine geçirirken tıslıyorum. "Hiç yardımcı olmuyorsun."

"Nefes al, Jessie," diye kulağımı yatıştırdı. "Artık göre iyi olacaksın."

Derin bir nefes alıp gözlerimi kapatıyorum ve elini elbisemin altından çekiyor. "Hey," diyor gözlerimi kırıştıtırıp ona bakıyorum. "Şimdi daha iyi misin?"

"Evet, biraz." Sıcaklığım azalmaya başladığında başımı sallıyorum. "Kahretsin, Hacker," diye gülüyor ve başını sallıyor. "Bu kadar komik olan ne?"

"Bu şeylerin seni bu heyecanlandıracağını bilseydim, onları çok daha önce senin üzerinde kullanırdım."

Tam onu azarlamak ki garson içki siparişimizi almak için yanıma geldi. Shane şarap menüsünü tartışırken dudaklarımı ve kalçalarımı birbirine bastırıyorum ve nefesime odaklanıyorum. Garson uzaklaştığında kendimi çok daha kontrollü hissediyorum.

CHAPTER 13

SHANE

I Jessie makarnasını bitirirken bifteğimin son lokmasını da bitirip arkama . Onu daha önce masada neredeyse boşalmaya hazır görmek beni taş gibi sertleştirmişti, ama onun kıvranmasını izlemek çok eğlenceliydi. O topları bir şey olarak aldım

Sonradan aklıma geldi, gecemize eğlence düşündüm. Onu titreyen bir karmaşaya dönüştürecekleri hakkında hiçbir fikrim yoktu. Yemin ederim boynundaki o noktayı daha önce öpebilirdim ve masada . Bunu ben de ama onu boşaltmak, onu buradan çıkarıp becermek zorunda kalacağım anlamına ve ben açtım. Ayrıca, ona yemek sözü vermişim ve ben her zaman sözlerimi yerine getiririm.

Yemek yerken sakinleşmiş görünüyordu ve amının içinde o şeylerin hissine alışmaya başladığını anladım. Artık yemeği neredeyse bitirdiğimize göre, orada fazla kalmayacaklar, çünkü onun tatlı küçük amına kendim girmek için sabırsızlanıyorum. Bu düşünceyle sikim pantolonumun içinde seğiriyor.

Jessie çatal takımını masaya koydu ve tabağını itti. "Benden bu kadar. Daha fazla yersem hareket edemeyeceğim," diye ilan etti.

"Tatlı ister misin?" Ben sorarım.

"Hayır," diye başını sallıyor. "Bu elbiseyle olmaz," diye gülerek bir elini karnına götürüyor. "Sen mi?"

"Hayır. Bu menüden bir şey yok zaten."

"Oh?" mırıldanarak bana dönüyor ve elini üzerinde gezdiriyor. "tatlı menünüz nerede Bay Ryan?"

Ona yaklaştım, dudaklarımı kulağının üzerinde gezdirdim. Vay anasını! O kadar kokuyor ki. Şimdiye kadar tattığım tüm tatlılardan daha tatlı. "Tatlımın külotunun içinde olduğunu zaten biliyorsun, tatlım. Eğer onu bu masada yememi istemiyorsan, uslu durmanı öneririm."

"Uslu duruyorum." Dudağını ısıyor ve sikim zonkluyor.

"Buraya gel." Elini .

"Buradayım," diye fısıldıyor.

"Buradayım!" Kucağıma bakıyorum.

"Restoranda kucağına oturmamı mı istiyorsun?"

"Burası karanlık. Çalışanlar bizi rahatsız etmemeleri gerektiğini biliyor." Onu doğru çekiyorum ve bacakları benimkilerin üzerinde, ayakları bankın üzerinde ve sırtı odaya dönük şekilde oturana kadar vücudunu karıştırıyor.

"Tatlım bakalım?" Elimini kalçalarının arasına kaydırırken kulağına fısıldıyorum. "..."
cevabını düşünürken başını eğiyor, "kremi mi?"

"Lanet olsun! Jessie. Buradan çıktığımızda seni çok sert becereceğim, tatlım. Sikim içine girmek için can atıyor."

"O zaman gidelim mi?" diye tek kaşını kaldırarak bana bakıyor.

"musun?" Parmaklarım kıvrımlarının arasından kayarken soruyorum ve hafifçe taşaklarını çekiştiriyorum. "Shane!" diye inliyor ve kucağımdaya titriyor.

"Yoksa önce seni boşaltmamı mı istersin, tatlım?" Başparmağımı üzerinde gezdirirken tekrar çekiştiriyorum ve kollarını bana dolayarak yüzünü boynuma bastırıyor. "Seçim senin mi?" Parmağımı geri alma kordonunun ucundaki küçük kalp takarken homurdanıyorum ve klitorisile oynamaya devam ederken onları içine ve dışına hareket ettiriyorum.

"Tanrım!" diye . "Beni boşalt, Shane. Lütfen."

"Aferin kızıma."

Topları amına sokup çıkarıyorum ve suları akararak parmaklarımı ıslatıyor. Onun tatlı döl kokusunu alabiliyorum ve bu beni onu tatmak için çaresiz bırakıyor ve onu bu lokantaların önünde mutlu bir şekilde yiyebilsem de, yapmamamı tercih edeceğini biliyorum.

"Shane!" diye inliyor, sınıra o kadar yakın ki kaslarının titrediğini hissediyorum. Kızım bütün gece bunun sınırındaydı ve metalik taşakların onun boşalmasını hissetme zevkine sahip olmasına izin verirsem sikilirim. Onları çıkarıyorum ve ceketimin cebine koyarken hayal kırıklığı boynuma doğru inliyor.

"Sorun yok, seni tuttum," diye kulağına , iki parmağımı sıcak amcığının içine sokarken onu kendime daha sıkı çekiyorum. Bunu yaptığımda kendi taşaklarım karnıma doğru çekiliyor çünkü inanılmaz hissediyor. "Kahretsin, Jessie. Sırılsıklam olmuşsun tatlım," diye inliyorum, döllerini parmaklarımdan aşağı ve bileğime akarken. "İçindeki o topları gerçekten sevdin, ha?"

"Evet," diye inliyor kalçalarını elime doğru sallarken. "Ama parmakların kadar değil."

Uçlarını onun içinde kıvrıyorum, onu titreten noktaya bastırıyorum ve bana daha da sıkı sarılıyor. Ben onunla uğraşırken garsonun masamıza yaklaştığını bile görmüyorum ve kızım kulağımda inlemeye devam ederken sikim ağlıyor. "Tatlı menüsünü görmek ister misiniz efendim?" diye soruyor.

Jessie onun sesini duyunca nefesi kesiliyor ama ben devam ediyorum ve ona kaşlarını çatıyorum. "Burada biraz meşgulüm."

"Özür dilerim Bay Ryan," diye kekeliyor.

"Olacaksın. Bir daha sakın sözümü kesme." Sinsice uzaklaşmadan önce başını sallıyor ve ben dudaklarımı Jessie'nin kulağına bastırıyorum. "Sorun yok, o gitti."

Tırnaklarını göğsümde ve sırtımda gezdirirken "Umurumda değil," diye inliyor. Amcığı parmaklarımdan etrafını sıkıyor ve ben daha sert itiyorum. Boştaki elimle yüzünü boynuma itiyorum çünkü boşalmak üzere. Çok sert.

"Shane!" diye yüksek sesle inliyor ve amcığı parmaklarımı daha derine çekerken ve suları tüm elimi kaplarken vücudu kucağımda titriyor.

"Siktir, tatlım!" Saçlarını yüzünden geriye doğru tararken homurdanıyorum. "Seni tatmak için yanıp tutuşuyorum." Parmaklarımı içinden çıkarıp ağızma alıyorum, o bana yapışıp son orgazmının da içinden izin verirken parmaklarımdaki suları .

"Bu..." dedi boynuma doğru, "inanılmazdı."

"Biliyorum. Lanet olsun, tadın çok tatlı, seni buradan çıkarmalıyım çünkü seni bu kabinde çivilememe yarım dakika kaldı."

"Tamam," diye başını sallıyor ve kucağımdan inmeden önce elbisesini düzeltiyorum. Takım elbisemin pantolonu onun döllerıyla lekелendi ama bir kadının içine girmek için hiç bu kadar çaresiz olmamıştım.

Onun için. Onu canlı canlı yemek istiyorum ve sonra ikimiz de dayanamayana kadar onu becermek istiyorum. Onu tuvalete götürmeyi düşünüyorum ama onu bir yere açmam ve yüzümü amına gömmem gerekiyor.

CHAPTER 14

JESSIE

W

Restorandan aceleyle çıktık ve Shane bizi neredeyse arabaya kadar koşturdu.

"Keşke şimdi daha büyük bir iç mekanı olan bir araba seçseydim," diye homurdanıyor, içeri girdiğimizde ve iki kişilik küçük koltuğun etrafına baktığında.

"Ben de," diye kıkırdıyorum.

"Siktir, tatlım. Yakında seni sikmezsem öleceğim," diye homurdanırken kontağı çalıştırıyor ve motor kükrüyor. "Hadi buradan defolup gidelim."

Shane küçük bir taşra yoluna saptığında birkaç dakikadır yoldayız. Otele kestirme bir yol bildiğini sanıyorum ama küçük bir durağa geldiğimizde kenara çekip motoru kapatıyor. Ben daha olduğunu soramadan emniyet kemerini çözdü ve arabadan atladı. Yolcu tarafına koştu ve kapıyı açtı.

"," diye elini uzattı bana.

"Ne yapıyorsun?" Elini tuttuğumda bir heyecan kaplıyor.

"Eğer seni bu üç milyon dolarlık arabanın içinde beceremezsem, tatlım, o zaman seni bu arabanın üzerinde becereceğimden emin olabilirsin."

Yola çıktım. Hava karanlık ve tek ışık arabanın içinden ve aydan . "Ya biri bizi görürse?" Beni arabanın önüne doğru çekip kaputun arkasına doğru iterken nefes nefese kalıyorum.

"Umursamanın ötesindeyim Jessie," diye homurdanıyor ve elbisemi belime kadar çekip beni geriye doğru itiyor. Arabanın metali motordan dolayı sıcak ama tüylerim diken diken oluyor.

"Shane! Yapamayız..." İtiraz başlıyorum ama sonra dizlerinin üzerine çöküyor ve kollarını arkasına dolamadan önce ayaklarımı omuzlarına yerleştiriyor. Yüzünü bastırıp derin derin içine çekerken amım beklentiyle zonkluyor. Çıkardığı hayvani homurtular vücudumu titretiyor.

"Bu külot sıırıslıkla, Jessie," diye inliyor. "Döl damlatıyorsun, tatlım."

"Oh Tanrım," diye yüksek sesle nefes alıyorum, çünkü kalçalarımın arasında bir başka ıslak ısı salgılanıyor ve Shane burnunu klitorisimin üzerine sürterken açıklığımı emmeye başlıyor ve ben başka bir orgazmın dalgalarının çoktan hissediyorum. Dilini kıvrımlarımın üzerinde gezdirdiğinde ürperiyorum. Ama klitorisimi ağzına alıp aynı bir parmağını içime soktuğunda, kalçalarım neredeyse arabadan fırlayacak, ama o alt karnıma bastırarak beni yerimde tutuyor.

Yağmur yağmaya başlıyor ve küçük su damlacıkları tenime bulaşmaya başlıyor ama o yılmıyor. Orgazmım sanki bir fiçi barutu ateşlemiş gibi vücudumu yırtana kadar baskıyı ve hızı artırıyor.

İçimdeki son titremeyi yalayıp emerken bacaklarım titriyor ve onun adını inliyorum. Ayağa kalktığında elleri kemerine ve fermuarına gidiyor ve ben ona bakıyorum. Gözleri alev yanıyor ve benim uyarılmamla parlayan dudaklarını yalıyor. Yağmur şimdi daha şiddetli yağıyor, ama ikimiz de güzel aletini serbest bırakıp bana yaklaşırken umursamıyoruz.

Bacaklarımı kaldırıp beline doluyorum, o da ucunu açıklığıma bastırıyor. "Hiç kimseyi şu anda seni becerdiğim becermek istememiştim Jessie."

"Lütfen, Shane?" Ona uzanırken nefes nefese kalıyorum, takım elbise ceketinin yakalarını çekiştiriyorum, ta ki katlanana kadar, sikini sokarken dudaklarını dudaklarıma bastırıyor. Beni bu güzel arabanın kaportasına çivilerken dili ağzımın içine kayıyor. Yağmur gittikçe şiddetleniyor, ta ki saçlarından yüzüme damlayana ve ceketinin arkası sırılsıklam kadar, ama odaklandığımız tek şey alabildiğimiz kadarını almak için duyduğumuz ilkel ihtiyaç.

Parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum, ıslak telleri çekiyorum, bacaklarımı beline daha sıkı sarıyorum, elleri saçlarımı avuçluyor ve sanki bunu bir daha yapma şansımız olmayacakmış gibi içime giriyor.

"Amin sikim için bir mıknaş gibi, tatlım," diye inliyor ağzımın içine. "Senden uzak duramıyorum."

Beni acımasızca becermeye devam ettikçe, tekrar uçuşumun kenarına geliyorum, kendi salınımını öğretürken karanlığa adını haykırıyorum.

CHAPTER 15

JESSIE

S Banyodan çıktığımda Hane ellerini başının arkasında birleştirmiş yatakta oturuyordu. Bir saat önce otele ikimiz de sırlıklam olmuşuk ve hatta duşa girdikten sonra tamamen giyiniktik. Kıyafetlerimizden değil uzun süre açık kaldı.

Havlumu çıkarıp çekmecedan onun tişörtlerinden birini alıyorum ve yatağa doğru yürümeden önce üzerime .

Yüzünde bir sırıtişla beni izliyor. "Yatakta giysilere izin yok. Bunu bilmen gerekir, Jessie. İrlanda'da kanun böyle."

"Gerçekten mi?" Ben de gülümsüyorum. "Peki kimin kanunu? Ryan'ın yasası mı?"

"Endişelenmen gereken tek şey bu tatlım. Şimdi çıkar onu." "Ama üşüyorum."

"Yorganlar ve sıcak çikolata bunun içindir."

Komodinin üzerinde duran ve her birinin üzerinde minik şekerlemeler olan iki kupa sıcak çikolataya bakıyorum.

"Sıcak çikolata mı yaptın?"

"Sakin ol, Hacker. Sadece biraz tozun üzerine su döktüm," diyor gözlerini devirerek. "Şimdi çıkar şu lanet tişörtü."

Bunun kazanamayacağım bir tartışma olduğunu bildiğimden, özellikle de istediğimden değil, başımın üstünden sıyrıp yatağa atlıyorum. Bir kolunu bana doluyor ve bana bir kupa uzatmadan önce yorgani ikimizin üzerine çekiyor.

Ellerimi etrafına sarıyorum ve sıcak, köpüklü sıvıdan bir yudum alıyorum. Oldukça keskin bir tadı var. "Kendi özel malzemeni de mi ekliyorsun?" Çikolata ve likör boğazımı ısıtırken iç çekerek soruyorum.

"Hmm. Olabilir," diye kıkırdıyor.

"Beni sarhoş etmeye mi çalışıyorsun, Shane Ryan?"

Beni kendine daha sıkı sarıyor. "Seni ıslatmak için sadece boynunu öpmem neden bunu yapmak ki tatlım?"

Onu kaburgalarından hafifçe dürtüyorum ve o da kıkırdıyor. "Sen kibirli bir pisliksin. Bunu sana hiç söylemiş miydim?"

"Birçok, birçok kez," diyor başımın tepesine bir öpücük kondurmadan önce. "Yine de bu doğruları söylemediğim anlamına ."

Ona sokulup çikolatamı yudumluyorum. Doğru söylüyor. Aslında boynumu öpmesine bile gerek yok. Sadece bana bakışı bile beni titretiyor.

"Küstah bir geri dönüş yok mu?"

"Hayır," diyorum sıkıntılı bir iç çekişle. "Şimdi ne izliyoruz?"

eliyle kumandayı alıp televizyonu açıyor ve *Mamma Mia* başlıyor. "Bu filme bayılıyorum," diye çılgık atıyorum.

"Siktir hayır!" diye bağırarak kumandayı kaldırır.

"Lütfen, Shane. Genelde romantik komedileri sevmem ama bu film beni benden alıyor. Lütfen izleyebilir miyiz?"

Yüksek sesle inliyor. "Tanrı aşkına!" Kumandayı yatağın üzerine fırlatıyor ama sonra arkasına yaslanıp kolunu daha sıkı sarıyor ve yanağını başıma yaslıyor. "Bunun için bana çok şey borçlusun, Hacker."

"Ne isterseniz yaparım efendim," diye mırıldanıyorum göğsüne sokulurken.

"Uslu dur!" diye . "Yoksa filmi izleme ya da sıcak çikolatayı bitirme şansın olmaz." "Peki neden?" Fısıldıyorum.

"Çünkü ağzınız başka türlü meşgul olacak."

ERTESİ SABAH, Shane'in giyinişini izlerken hâlâ orgazmın yarattığı bulanıklık içinde yataкта uzanıyorum. O gün için dışarı çıkıyor ve ben bir kez daha otel odasına hapsoluyorum. Birkaç gün dinlenmekten hoşlanmadığımdan değil, ama kolayca sıkılıyorum.

"Belki bugün havuza inerim," diyorum dudağımı çiğnerken. "Süitten ayrılmamanı tercih ettiğimi biliyorsun," diye kaşlarını çatıyor. "Bunu söylediğini biliyorum ama sıkılıyorum."

"Conor'ı ya da ikizleri ara. Eminim seni meşgul ederler," diyerek bana göz kırpmıyor.

"Oh, biliyorum. Peki ya geri kalan zaman?" Dramatik bir şekilde iç çektim. "Ve hala giymediğim güzel bir pembe ipli bikinim var."

Shane bana ters ters bakıyor. Böyle bir bikinim farkında, çünkü onu bana o aldı. Müstehcenlik sınırında bir bikini ve onu New York'taki evimin çatı havuzundan başka bir yerde giymeye niyetim yok.

"Onu buraya mı getirdin?" soruyor kaşlarını çatarak.

"Hmm?" Derin düşüncelere dalmış gibi yüzümü . "Aslında, onu paketlediğimi sanmıyorum."

Kol düğmesini düzeltirken tek kaşını bana doğru kaldırıyor. "Beni bilerek mi kızdırmaya çalışıyorsun?"

"biliyorsun," diye sırtıyorum ona.

Yanımdaki yatağa oturuyor ve güçlü eliyle çenemi kavırıyor, gözlerini dikmiş bana bakıyor. "Başka bir şaplak mı tatlım?"

"Geçen gün bana verdiğin oldukça uysaldı. En azından senin için."

"Gerçekten mi?"

"Gerçekten mi?" diye mırıldandım. "Bundan çok daha fazlasını kaldırabileceğimi biliyorsun."

"Hmm." Eğiliyor ve dudaklarına içimi ılık tereyağı gibi eriten yumuşak bir öpücük konduruyor.

Kollarımı boynuna doladım. "Bugün benimle kal."

"İsterdim ama yapamam tatlım," diye kaşlarını çatarak cevap veriyor saçlarımı yüzümden geriye doğru tararken. "Eve gitmeden önce yapmam gereken çok şey var."

"Yardımcı olabileceğim bir şey mi?"

Başını iki yana sallar. "Pek sayılmaz. Ama teklifiniz için minnettarım." Nefesini içine çekiyor.

"Lütfen burada kal

Bugün odada. Ve bu gece, tamamen seninim. Ve eğer o güzel kışına sertçe şaplak atılmasını istiyorsan, buna çok hazırım."

Bu düşünceyle kalçalarımın arasında ısı dalgalanıyor. "Kemerinle mi?" "İstedğin her şeyle, Hacker," diye homurdanıyor beni tekrar öperken.

"Biz de dışarı çıkabilir miyiz? Bir ara o arabayı kullanmama izin vereceğini biliyorum, değil mi?"
Mümkün olduğunca baştan çıkarıcı görünmeye çalışarak dudağımı ısırıyorum.

"Göreceğiz," diye homurdanıyor. "Amcam şehirde. Bugün ona yetişmeyi umuyorum. Senin de onunla tanışmanı . Belki daha sonra?"

"Teyzen kadar sevimli mi?"

Bu onu yüksek sesle güldürdü. "Onu sevimli olarak tanımlamazdım ama kesinlikle ilginç biri."

"İlginç olanı severim."

"Eminim onu seveceksin," diye bana göz kırıyor. "Ama gitmem gerek." Kendini benden kurtarıyor ve ayağa kalkıyor. Sandalyeden takım elbise ceketini alıp omuz . "Kendine iyi bak, en kısa zamanda döneceğim."

"Seni özleyeceğim," diye kirpiklerimi kırıştırıyorum ona.

Birkaç saniye boyunca bana bakıyor, o inanılmaz yeşil gözleri alev alev yanıyor, sonra iki adımda yatağa doğru ilerliyor ve beni geriye iterek vücudunun tüm ağırlığıyla üzerime uzanıyor. Parmaklarını benimkilerin arasından geçiriyor ve ellerimi başımın iki yanına sıkıştırıyor, sonra dudaklarını dudaklarımın üzerine bastırıyor ve beni öyle şiddetli öpüyor ki başım dönüyor. Dillerimiz birbirine dolanıyor ve ben kalçalarımı daha geniş açıyorum, böylece o da kalçalarımın arasına düşüyor. Yorganın üzerinden sikinin sertleştiğini hissediyorum. Ağzının içine doğru inliyorum ve öpüşmemizi derinleştirirken bu onu bir coşkuya sürüklüyor.

Sonunda hava almam için beni bıraktığında gözlerimin içine bakıyor. "Seni seviyorum," diye fısıldıyor. Bir damla gözyaşını kırıştırıyorum. "Ben de seni seviyorum," diye nefes alıyorum.

"Akşama görüşürüz." Sonra burnumu öpüp yataktan kalkıyor ve kapıya yönelip arkasına bile bakmadan çıkıp o güzel izliyorum.

CHAPTER 16

SHANE

I Peacock Club'ın otoparkına yürüyor ve dışarıda park etmiş arabalara bakıyorum. Parlak BMW'lerden Audilere kadar, Sean O'Connor'ın adamlarının çoğu ve kibirli hıyarın kendisi bugün bu toplantı için gelmiş görünüyor. Kardeşlerim ve bu bir zincir satın aldım. Genelde yaptığımız işlerden biraz farklılar ama satılık olduklarını duyduğumda ilgimi çektiler. Çok özel bir müşteri kitlesine hitap ediyorlar. Sanırım çoğu insan onlara seks kulübü ama araştırmalarım sonucunda bundan çok daha fazlası olduklarını keşfettim. Ve şimdi kardeşlerim ve ben dünya çapında altı tanesine sahibiz. Jessie'nin bu kararında etkili olduğunu inkâr edemem, henüz bu kulüplerden haberi yok ama bir gün onu birine götürmek için sabırsızlanıyorum.

Kulüp gündüzleri kapalı, bu yüzden ben buradayken biraz iş yapmak için mükemmel bir yer. Müdür yarım saat önce benim için kapıyı açtı ve şimdi de rahatsız edilmeden mekânı yönetmeme izin vermek için ayrıldı.

Çift kapıyı açtım ve koridorda yürüdüm. Buranın neye benzemesini bekliyordum bilmiyorum ama bu değildi. Sessiz renkler, krom ve cam ile zevkli ve zarif. Sanırım ben deri ve kırmızı boya bekliyordum. Koridorun sonunda, ana kulüp alanına açıldığını tahmin ettiğim büyük aynalı kapılar var. Birisi hemen duvara yaslanmış. Onu yirmi beş yıldır görmemiştim ve artık uzun bir sakalı vardı ama yine de onu her yerde tanıyabilirdim. Yaklaştığımda bana sırtıyor ve ben ona gülümsüyorum. "Burada ne halt ediyorsun?"

Kollarını uzatıyor. "Seni görmek güzel evlat."

Kucaklamasına doğru yürüdüm. "Seni görmek de güzel, Pol."

Birkaç saniye sarıldık ve onu ne kadar özlediğimi fark ettim. Annemden sonra Paul Amcam çocukken en sevdiğim büyüğümdü. Bana nasıl ateş edileceğini ve bir tavşanın derisinin nasıl yüzüleceğini öğretti. İlk becerisi için minnettarım ve yıllar içinde mükemmelleştirdim. İkincisini o kadar da değil. "Burada olacağımı nereden bildin?" Ondan uzaklaşırken sordum.

"Ne?" diye kaşlarını kaldırarak bana baktı. "O'Connor dinleyen herkese seninle bugün burada buluşacağını söylüyor."

"Çenesini asla kapalı tutamazdı."

Paul bana bir kaşını kaldırdı. "Yüzünün parçalandığını ve kolunun kırıldığını duydum." "Öyle mi? Kendisine ait olmayan bir şeye dokundu."

"Bir kız mı?" Paul usulca

kıkırdar. "Benim kızım."

Paul başını sallar. "özel biri, değil mi?"

"İnanamayacağın kadar."

"Oh, buna inanabilirim," diyor sallayarak ve gözlerinde kimi düşündüğünü merak etmeme neden olan uzak bir bakışla.

"Hangi cehennemdeydin Pol? Öldüğünü sanıyordum?"

"Burası. Orada. Her yerde." Sanki bir şeye sinirlenmiş gibi başını sallıyor.

"Evli misin? Çocuğun var

mı?" "Hayır ve hayır."

"Ama biri var, değil mi?" Birkaç saniye önceki tepkisini düşünerek soruyorum.

"Hmm. Vardı."

"Öyle miydi?"

"Öyle mi?" diye tersliyor ve ben de bu hikayenin ne olduğunu merak ediyorum çünkü kesinlikle tür düğmeye basmıştım. "Bak, burada durup anılarımızı mı tazeleyeceğiz yoksa içeri girip Sean O'Connor'ın gününü mahvedecek miyiz?"

"Bunu yapacağımı sana düşündüren nedir?" Ona kaşlarımı çatıyorum.

"Operasyonları ona teslim etmeyeceksin, değil mi?" diye soruyor, benimle konuştukça İrlanda aksanı sesine biraz daha

" olmaz."

"Önden buyur evlat," diyor kapıyı gösterirken.

Kapıyı çekip açıyorum ve amcam arkamdan yaklaşırken odaya giriyorum. Odada bir düzine adam var. Sean O'Connor onların ortasında oturuyor, bu özel sirkin yöneticisi. Yüzü darmadağınık, kolu askıda ve ona yaklaşırken gülümsemekten kendimi alamıyorum.

"Geç kaldın," diye hırılıyor.

"Ne diyebilirim ki? Sevgilim yataktan kalkmama izin vermedi." "Eminim," diye hırılıyor. "Bir sürtük gibi görünüyordun."

Rol yapmama gerek yok çünkü Paul bunu benim yerime yapıyor, doğruca O'Connor'a doğru yürüyor ve onu boğazından yakalıyor. O'Connor'ın adamları "Özür dile!" diye hırılıyor. Gerçi sanırım artık O'Connor'ın adamları değil. Onlar benim adamlarım.

O'Connor'ın yüzü morarıyor. Ceketini kurcalıyor ama Paul sadece daha sıkı sıkıyor ve Sean gibi görünüyor. "Özür dilerim!" diye ve Paul onu serbest bırakır.

"Bu sabah buraya geldiğiniz için teşekkür ederim beyler," diyorum ellerimi ceplerime sokup orada duran muştaları parmaklarken. Jessie hakkında tek bir kelime daha ederse onları Sean O'Connor'ın yüzünde kullanmaktan mutluluk . "Seni tutmayacağım ama babam öldüğüne göre artık işlerin nasıl sana söylemek istedim."

Sean homurdanır ve başını sallar.

"Önce söyleyecek bir şeyin mi var?" Hırladım.

"Evet." Ceketinden bir silah çıkardı ve bana doğrulttu. "*Sana* burada işlerin nasıl yürüyeceğini anlatacağız. Artık baban öldüğüne göre, Ryan ailesinin hükümdarlığı resmen sona erdi."

Gözlerimi ona dikiyorum. "Öyle mi

düşünüyorsun?" "Öyle olduğunu

biliyorum," diye tükürüyor.

Yanındaki yardımcısı Cormac Macaulay'e bakıyorum, o da gözlerini deviriyor.

"Biri şu bok çuvalına buradan çıkarken eşlik edebilir mi?" Odada istekli bir gönüllü ararken soruyorum. Beş adam ayağa kalktı.

"Yapabilirim patron," diyor içlerinden biri.

Sean ağız açık bir şekilde onlara bakıyor ve silahını tekrar bana doğru sallıyor. Cormac ayağa kalkıyor ve şüphesiz sağ kolunun kendisini savunmaya geçtiğini düşünen Sean da onunla birlikte ayağa kalkıyor.

Cormac, "Bunu yapmamın doğru olduğunu düşünüyorum," diyor.

"Ne oluyor lan?" Sean hırlar ama Cormac daha cümlesini tamamlayamadan onu etkisiz hale getirmiş ve kolunu sırtına geçirmiştir.

"Cormac ve benim eski arkadaş olduğumuzu bilmiyor muydun, Sean?" Ona kaşlarımı çatıyorum. "Senin gibi zeki bir adamın bunu şimdiye kadar anlamış olması gerekirdi."

"Yılan!" Sean tükürür. "Macaulay, seni nankör amcık!"

"Evet, tamam," diye kıkırdar Cormac. "Zamanın doldu Sean, ama en azından buradan biraz onurlu bir şekilde çıkmaya izin vermeye hazırım."

Sean, Cormac'ı omuzlarından silkiyor ve ceketini düzeltiyor. "Arsız amcıklar! Her biriniz!" Odanın etrafında oturan adamları işaret eder. "Hepiniz buna pişman olacaksınız!" tısladıktan sonra hışımla odadan çıkar.

O gittikten sonra, toplanan adamlara geri dönüyorum. "Dediğim gibi, bundan sonra işler şöyle yürüyecek. Babamın cenazesi biter bitmez New York'a geri dönüyorum. Ne kontrol etmek için her beş dakikada bir İrlanda'ya gidip gelecek zamanım yok. Cormac'a , yani sizin o konuşacak. Hepinizin yaptığınız şeyi yapmaya devam edeceğinize inanıyorum. Kimsenin babamın ölümünden olumsuz etkilenmesine gerek yok. İşler olduğu gibi devam edecek ama dümende Cormac olacak. Anlaşıldı mı?"

"Evet," hepsi başlarını sallayarak onayladıklarını ifade ettiler.

"Güzel. Şimdi dağılın," diyorum ve hepsi için ayağa kalkıyor. Cormac'a "Sen değil," diyorum ve o da başını sallayıp tekrar yerine oturuyor.

Odada sadece üçümüz kaldığımızda Paul, "İyi " diyor. "Şimdi şuradaki iyi stoklanmış bardan hepimize güzel bir viski hazırlamaya ne dersin?" Başını oraya doğru salladı.

"Neyim ben? Lanet olası barmenin mi?" Ona kaşlarımı çatıyorum.

Gülüyor ve başını sallıyor. "Yeğenimi yirmi beş yıldır görmüyorum ve o bana böyle davranıyor." Takım elbisesinin ceketini çıkarıp sandalyesinin arkasına asıyor. "O zaman bize bir içki getireyim mi?" Öksürüyor ve göğsünü ovuşturuyor.

"ihtiyar," diyorum iç çekerek. "Bize bir içki getireyim."

Paul, Cormac'a "Kalacaksan ceketini çıkar, delikanlı," diyor. "İnsanların içeride palto giymesi beni huzursuz ediyor. Sanki bir şey saklıyorlarmış gibi. Hepimiz , değil mi?"

Cormac bana bakıyor, ben de başımı sallıyorum ve ceketimi çıkarıp barın arkasına hepimize birer büyük boy İrlanda viskisi dolduruyorum.

HER BİRİMİZİÇKİ ALDIĞIMIZDA, Paul, Cormac ve ben kadehlerimizi kaldırıyoruz. Paul kadehini indirmeden önce, "Bu dünyada gelmiş geçmiş en kötü kaltağa," diyor. Hem Cormac hem de ben başımızla onaylıyoruz ama Paul'ün babama karşı böylesine açık ve gizlenmemiş bir nefret beslediğini daha önce hiç görmemiştim. Yani ondan her zaman nefret ettiğini biliyordum ama şu anki nefreti sadece benimkiyle eşleşiyor ve babamdan nefret etmek için amcamdan çok daha fazla nedenim vardı. Ya da ben hep öyle düşünürdüm. Şimdi farklı düşünüyorum ve iki gün önce teyzemle yaptığım konuşma bana onunla konuşmam gerektiğini hatırlatıyor ama bu konuşmayı özel olarak yapmamız gerekiyor.

Cormac ve ben de viskilerimizi yudumluyoruz ve üçümüz de kadehlerimizi masaya vuruyoruz. Paul elinin tersiyle ağızını siler. "Gitmem gerek."

Ona kaşlarını çatıyorum. "Şimdi mi?"

"Evet. Yapmam gereken bir şey." Ayağa kalktı ve ceketini tekrar . "Seninle bir şey konuşmam gerek, Pol."

"Evet, biliyorum," diye başını sallıyor. " sonra. Ben de senin şu kızla tanışmak istiyorum." "O zaman en azından bana numaranı bırak?" Ona kaşlarını çatıyorum.

"Tamam," diye başını sallıyor ve cebinden cep telefonunu çıkarıp birkaç tuşa basıyor. Kendi cep telefonum titriyor.

" şimdi anladın," diyor, hâlâ bir şeyle meşgul olduğu belli. "Bu akşam yemek yiyelim mi?" Ben öneriyorum.

"Bu gece," diye kabul ediyor ama milyonlarca kilometre uzakta.

Amcam uzaklaşmaya başlarken Cormac, "Tanıştığımıza memnun oldum Paul," diyor.

"Evet. Sen de evlat. Sonra görüşürüz, Shane." Bana göz kırpmıyor ve sonra gidiyor.

Cormac gülümseyerek, "Görünüşe göre çok hızlı bir yere gitmesi gerekiyordu," diyor.

"Evet," diye kaşlarını çatarak gidişini izliyorum. "Kaypak herif. Ben içki alırken bir şey söyledi mi?"

"Sadece seni ne zamandır tanıdığımı sordu, ama sonra işemem gerekti, bu yüzden uzun süre konuşmadık."

Dalgınca başımı sallıyorum ve sonra bugün burada olmamın gerçek nedenini hatırlıyorum.

Cormac'ı gençliğimizden beri tanırım, ikimiz de babam için çalışmaya başladığımızdan beri. Sean O'Connor'dan her zaman en az benim kadar nefret etti ve babamın da hiçbir zaman en büyük hayranı olmadı. New York'a taşındığımızda onunla bağlantımı kaybettim ama Patrick'in öldüğünü öğrendiğimde Cormac'a ulaştım ve o da kısa sürede burayı devralmak için mükemmel bir seçim olduğunu kanıtladı.

"Bana bu fırsatı verdiğin için minnettarım Shane," diye ekliyor Cormac. "Seni hayal kırıklığına uğratmayacağım." "Biliyorum."

Cormac ile İrlanda'daki işletmelerimiz için atılacak bir sonraki adımları tartışarak iki saat daha geçirdim ve şimdi onu operasyonlarımızın yeni başkanı olarak atamakla doğru seçimi yaptığımdan da eminim. Kendisi iyi bir iş adamı, mantıklı ve adil, ancak gerektiğinde acımasız. Bunu geride bırakabildiğim ve New York'taki işimize odaklanabildiğim için mutluyum.

CHAPTER 17

JESSIE

IÇayımı yudumluyor ve pencereden güzel manzaraya bakıyorum. Daha önce ikizlerle sıcak bir video görüşmesi yaptım ve o kadar eğlenceliydi ki sonrasında duş almak zorunda kaldım ama şimdi sıkıldım. Bugün Shane ile gitmek için ısrar etmeliydim. Kendi başıma olmaktan nefret ediyorum.

Uzun.

Acaba Em teyzesi meşgul mü? En kısa zamanda ziyaret etmemiz gerektiğini söyledi ve eminim yalnız gitmeme aldırılmazdı. Shane şoförünün beni götürüp götüremeyeceğini sorabilirim ve daha sonra benimle orada buluşabilir. O ve ben çok iyi anlaşıyorduk. Belki de Shane olmadan gitmek daha iyi bir fikir olabilirdi, çünkü bana Shane' çocukluğuna dair, muhtemelen anlatmamasını tercih edeceği tüm hikâyeleri .

Bu düşünceyle kendi kendime gülümsüyorum ve odanın içinde cep telefonumu arıyorum ve göremeyince kaşlarımı çatıyorum. Banyoda bırakmış .

Ayağa kalktığımda kapı kolunun sesini duyuyorum ve ona doğru bakıyorum. Kapı açılıyor ve kalbim küt atıyor. "Erken döndün," diye bağıyorum banyoya doğru ilerlerken.

Cevap vermiyor ve ben de dönüp ona

bakıyorum. "Merhaba Jessica."

Shane değil.

Ayaklarım sanki kök salıyor, beni halıya sabitliyor. Kanım damarlarımdan akarken buza dönüşüyor ve kalbim göğsümde atmayı bırakıyor. Zaman . Koşmak istiyorum ama bedenim hareket etmeme izin vermiyor.

"Nasıl?" On uzun yıl boyunca rüyalarımın giren yüze bakarken kekeliyorum.

Elektronik anahtar kartını kaldırıyor. "Bunu bana Shane verdi."

," diye kekeledim.

"Hayır mı?" diye gülümsüyor bana. Zalimce ve çarpık. Benimle alay ediyor. Bana doğru yaklaşıyor ama ben hâlâ olduğum yerde kalıyorum. Mesanem aniden patlayacak gibi oluyor ve gözlerimi kapatıp bedenimin bana ihanet diliyorum. "Shane Ryan'ın kim olduğu hakkında hiçbir fikrin yok Jessica," diye tıslıyor bana yaklaşırken. "Seni Paul amcasıyla tanıştırmak istediğini söyledi, değil mi?"

Gözlerimi açtım. "Hayır." Başımı sallıyorum. "Sen o değilsin."

"Oh, öyleyim, küçük kuş," diye tıslıyor sonunda bana ulaştığında. Üzerimde yükseliyor. Sakalları artık daha uzun ve gür, şüphesiz onu neredeyse öldürdüğümde boynunda kalan yaraları gizlemek için, ama o soğuk, gri gözler tam da hatırladığım gibi. Bir parmak ucunu yanağımda gezdiriyor ve dokunuşundan ürperiyorum. Ondaki uzaklaşmak istiyorum. Taşaklarına tekme basıp kaçmak istiyorum ama korkudan donup kalıyorum.

"Yeğenlerim, sana tekrar sahip çıkmam güvenli olana kadar seni benim için sıcak tutuyorlardı."

Yutkunmaya çalışıyorum ama boğazım çiğ ve sıkı. "Hayır." Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzölmeye başlarken başımı tekrar sallıyorum. Bu gerçekleşiyor olamaz. Bu doğru . O devasa şeyin

üzerinde uyuyakalmış olmalıyım.

Shane ve benim birkaç saat önce seviştiğimiz büyük boy yatak. Mikey ve Liam beni ne kadar çok sevdiklerini söylediklerinde üzerinde uzandığım yatak.

"Evet, küçük kuş," diye bana yaklaşıırken. Kıyafetlerine sigara kokusu siniyor ve bir mide bulantısı dalgası beni neredeyse boğuyor. "Shane bu anahtarı bana kendisi verdi ve benim için hazır olacağını söyledi. O iyi bir çocuk, yeğenim. Hepsi ."

"Yalan söylüyorsun," diye tısladım, sonunda hareket edebildim ve ondan bir adım geri çekildim. Buralarda bir yerde bir silah var. Onu bulmak zorundayım. Shane onu hangi cehenneme koydu?

"Sana asla yalan söylemem, aşkım."

Sonunda adrenalın devreye giriyor ve damarlarımda dolaşmaya başlıyor. Ona doğru hamle yaptım. "Ben senin aşkın değilim!" Gözlerine nişan alırken çığlık . Ama o hâlâ hızlı. Yolumdan kaçıyor ve ben de onun yerine boynunu çiziyorum.

Ellerimi tutup bileklerimi acıyla sıkarken, "Hâlâ benim alıngan küçük kuşum," diye alay ediyor benimle. "Sana çok iyi öğrettim."

"Senden nefret ediyorum," diye tekmeliyorum ama o geri çekiliyor. Benden bir adım yüz kilo üstün ve tecrübem bana onunla boy ölçüşemeyeceğimi hatırlatıyor. Belki hazırlıklı olsaydım? Belki de onun ifşaatlarıyla tamamen gafil avlanmamış olsaydım.

"Seninle o kadar çok şeyimiz var ki," diye kıkırdıyor beni , şimdi bir eliyle iki bileğimi tutuyor, sırtım göğsüne bastırılana ve sıcak nefesi kulağıma gelene kadar. "Çok fazla."

Cebine uzandığını hissedince kıpırdandım.

"Artık tamamen benimsin," diye fısıldıyor ve bu duyduğum son şey . Boynumda keskin bir çizik hissediyorum ve sonra hiçbir şey yok.

CHAPTER 18

JESSIE

I Anahtar kartım için tüm ceplerimi kontrol ettim ama orada değildi. Bu sabah aldığıma eminim. Onun yerine kapıyı çalıyorum ve Jessie'nin cevap vermesini bekliyorum. Açmıyor ve bağırmadan önce kapıyı daha yüksek sesle çalıyorum.

"Jessie! Benim."

Hala bir şey yok. Cebimden telefonumu çıkardım. Duşta olmalı. Numarasını çeviremeden otel hizmetçilerinden biri asansörden çıktı. Bana gülümsüyor. "İyi akşamlar, Bay Ryan."

Buradaki herkes adımı biliyor gibi görünüyor. "İyi akşamlar. Beni içeri alabilir misiniz?" Kapıya doğru başımı salladım. "Anahtarımı unutmuşum."

"Elbette, efendim," diyor kadın, kartını okuturken. "Teşekkür ." Ben odaya girmeden önce ona gülümsüyorum ve o da kıkırdıyor.

"Jessie!" Süite bakıp yatak odasına yönelirken tekrar bağıriyorum. İçeri giriyorum ve o da orada değil. Banyo kapısı açık ve içeride sesini duymuyorum ama yine de içeri girip kontrol ediyorum. Nerede lan bu kız? Kalbim biraz hızlı atmaya başlıyor ama kendime bunun mantıklı bir açıklaması olduğunu söylüyorum. Alt kattaki spaya gitmiştir. gibi havuza. Ya da belki restorana veya mağazaya.

Cep telefonum hâlâ elimde, bu yüzden numarasını çeviriyorum. Bir saniye sonra, şu anki zil sesi, *Like I Can*, banyoda yüksek sesle çalıyor ve hızla atan nabzım güremeye başlıyor. Cep telefonu olmadan asla dışarı çıkmazdı.

Banyoya geri koşuyorum ve Sam Smith avazı kadar şarkı telefonunun yanıp söndüğünü ve titrediğini görüyorum. Aramayı sonlandırıyorum ve onunkini almadan önce kendi telefonumu cebime geri koyuyorum. Benden ve yarım saat önce Conor'dan bir cevapsız arama var. Elimde sıkıca tutuyorum ve süite geri .

"Jessie!" Şimdi daha yüksek sesle bağıriyorum. Yani, o kadar küçük ki masanın altında uyuyakalmış olabilir, değil mi?

"Jessie. Hangi cehennemdesin, tatlım?" Burada olmadığını bildiğim halde odanın her santimini ararken tekrar bağıriyorum. Duygularım o kadar çok ki hangisiyle çıkacağımı bilemiyorum. Birden aklıma New York'ta eve geldiğimizde gittiğini ve yokluğunu açıklamak için sadece kısa bir not bıraktığı o gün geliyor.

Düşündüğüm için bile utanarak odayı tekrar tarıyorum ama not yok. Bunun daha da kötü olduğunu fark ettiğimde kalbim sıkışıyor. Çünkü eğer kendi gitmediyse, o zaman biri onu kaçırmış demektir.

Odadaki telefonu kullanarak arıyorum. Resepsiyon görevlisi, "İyi akşamlar Bay Ryan," diye cevap veriyor.

"Bugün Bayan Ryan'ı gördünüz mü?" Zamanım olmadığı için formalitelerle uğraşmadan soruyorum.

"Hayır, efendim," diyor, "ama sadece birkaç saattir vardiyadayım."

"Benim için spayı kontrol edebilir misiniz? Ya da restorana? Kısacası, bu oteldeki her yeri. Burada olup olmadığını bilmem gerek," diye bağıyorum, endişemi kontrol edemeyerek.

"Tabii ki. Bir dakika bekleyin."

Telefon kulağında, başım elimde kanepede oturmuş, bana geri dönmesini ve Jessie'nin aşağıda bir yerlerde olduğunu söylemesini bekliyorum. Çünkü bu hâlâ bir olasılık, değil mi?

Sonunda bana dönene kadar beklemek sonsuza dek sürecekmış gibi geliyor. "Üzgünüm, Bay Ryan, ama Bayan

Ryan otelde değil." "Emin misin?"

"Özel konuklarımızdan biri olduğunuz için güvenlikle temasa geçtim ve her yeri kontrol ettiler. Kendisi burada değil. Ayrıca tüm gün vardiyada olan masadaki meslektaşına da sordum ve o da gittiğini görmemiş."

"Güvenlik kameranız var mı?" "Tabii ki var."

"Güvenlik müdürünüze onu süitimde görmek istediğimi söyleyin," diye .

"Elbette efendim."

Telefonu bıraktım ve cep telefonumu tekrar çıkardım. Conor'ın numarasını çevirirken bir yandan da odada beni onun yokluğuyla makul bir açıklamaya götürecek ipuçlarını devam ediyorum. Pencerenin yanındaki masada, yanında yarısı boş bir fincan çay duruyor. Jessie asla bir fincan çayı bırakmaz. Birinin yapmak için bu kadar çaba harcadığı bir içeceği bitirmemenin kaba bir davranış olduğunu söyler, bu çaba sadece kendisine ait olsa bile. Fincanın kenarına dokunuyorum. Soğuktu.

"Hey, kardeşim?" Conor cevap verir.

"Hey. Bugün Jessie ile konuştun mu?" Sesimi sakın tutmaya çalışarak soruyorum.

"Hayır. Onu daha önce aradım ama cevap vermedi, ben de ikinizin meşgul olduğunu düşündüm." Hafifçe kıkırdıyor ve ben de gülmeyince duruyor. "Bir sorun mu var?"

"İkizler onunla konuştu mu?"

"Evet, neden?"

"Oradalar mı, Con?"

"Evet." Sesine sinirli bir tonun karıştığını duyuyorum. "Seni hoparlöre vereceğim."

"Ne ?" Mikey soruyor ve sesindeki umut ve mutluluk beni neredeyse eziyor, çünkü dünyalarını başlarına yıkmak üzere olduğumu fark ediyorum.

"Jessie'yle ne zaman konuştun?"

"Yaklaşık üç saat önce."

"O nasıldı?"

Mikey gülmeye başlar ve onun yerine Liam cevap verir. "O iyiydi, kardeşim." "Onunla işimiz bittiğinde iyiden de öteydi," diye ekliyor Mikey.

Boğazıma düğümlenen duygu yumağını . "Günün geri kalanı için ne planladığına dair bir şey söyledi mi?"

"Duş alacağını, sonra da odada takılıp senin dönmeni bekleyeceğini söyledi. Sian'ı kullanmasına izin vermen seni ikna etme planı konusunda çok ," diyor Liam ama sesinin tonu artık değişmiş.

"Neden, Shane?" Conor araya giriyor. " oluyor? Bunu neden Jessie'ye sormuyorsun?"

Gözlerimi kapatıyorum, kelimeleri bulmaya çalışırken onları sıkıca kapatıyorum. Ama onlara söylemenin ve kalplerini kırmanın tek bir yolu var. "Odaya geri döndüm ve o burada değil."

"Belki de bir şey için dışarı çıkmıştır?" Mikey söylüyor ama sesindeki paniği duyuyorum.

"Telefonu burada. Çantası burada," diyorum yerde duran çantayı fark ettiğimde. Jessie çantasını hiç bir yere götürmezdi. "Her şey burada. Paltosu. Eşyaları." Yutkunuyorum.

"Siktir!" Mikey tıslıyor.

"Bizi bırakıp gitmediğini , değil mi?" Conor soruyor. "Evet."

"Kurt mu?" Liam söylüyor ve sesindeki paniği duyuyorum. "Belki," diye itiraf ediyorum sonunda en büyük korkumu yüksek sesle.

"Siktir, Shane!" Conor tersledi ve suçluluk duygusunun üzerimde ağır bir yük oluşturduğunu hissettim. O haklıydı. Onların yanında daha güvende olurdu. Yine de daha fazla zorlamadı.

"Bir sonraki uçakta olacağız," diyor Mikey.

"Evet," diye ekliyor Liam.

Uzun bir nefes aldım. Hepsi bir daha İrlanda'ya ayak basmayacaklarına yemin ettiler ama ben bunu onlarsız yapamam. Şu anda onlara hiç olmadığım kadar minnettarım.

Conor, "Sabah görüşürüz kardeşim," diyor. "Ama bizi haberdar et, tamam mı?"

"Yapacağım. Birkaç dakika içinde güvenlik buluşacağım. Güvenlik kayıtlarını inceleyeceğiz. Bakalım bir şey var mı?"

"Orada sana yardım edebilecek başka biri var mı?" Conor sorar.

"Pol burada," diyorum birden amcama da minnettar olurken. "Ondan yardım isteyeceğim. Şu anda başka kimseye güvenmiyorum."

"Onu kaçırın O'Connor olabilir mi?" Conor öneriyor.

"Onu araştıracağım, merak etme," diye hırladım. Benim de aklıma gelen ilk kişilerden biriydi.

"Organize etmemiz gereken uçuşlar var," diye araya Liam. "Yakında görüşürüz, kardeşim."

"İhtiyacınız olan her şeyi içeren bir arabanın havaalanında beklediğinden emin olacağım. Yarın görüşürüz," diyorum ve tam otel odasının kapısı çalınırken aramayı sonlandırıyorum.

CHAPTER 19

SHANE

I kapıyı açtığı anda uzun boylu, siyah saçlı, keçi sakallı ve yüzünde endişeli bir ifade olan bir adamla karşılaştı. "Bay Ryan, benim adım Marvin George. Bu otelin güvenlik müdürüyüm." Kapıyı açık tutarken ona "İçeri gel," diyorum.

Kolunun altında taşıdığı dizüstü bilgisayarı fark ediyorum ve oturur oturmaz açıyor. "Bayan Ryan'kayıp olduğunu bildirir bildirmez güvenlik görevlilerimden birine katı kontrol ettirdim," diyor ve adem elması boğazında sallanıyor.

"Ve?" Şak diye söyledim.

"Zaman damgalarına bakarsanız," klavyedeki birkaç tuşa dokunuyor ve dışarıdaki boş koridorun görüntüsü ekranı dolduruyor, "sistemlerimizden bir saatlik görüntü silinmiş. Her bir kameradan."

"Ne?" Ona kaşlarımı çatıyorum. "Bu oteli karımın kalabileceği güvenli bir yer olduğu için seçtim ve sen bana birinin güvenlik kayıtlarına girip onları sildiğini mi söylüyorsun?" Ona bağıriyorum, her ne kadar güvenliğiniz ne kadar iyi olsun, her zaman hackleyebilecek birileri olacağını bilsem de. Jessie gibi biri.

"Özür dilerim efendim. Bunun nasıl olduğunu öğrenmek için elimizden gelen her şeyi yapıyoruz ama..." "Ama hiçbir şey!" Ona hırlıyorum. "Elinizde onu bulmama yardımcı olabilecek bir şey var mı?" "Henüz , ama sizi temin ederim ki tüm personelimi araştırma yapıyor."

"Soruşturma mı?" Ellerimi saçlarımda gezdiriyorum. "Soruşturmadan daha fazlasına ihtiyacım olacak, Marvin!"

"Size yardımcı olmak için elimden gelen her şeyi yapacağım efendim," diyor ayağa kalkıp dizüstü bilgisayarını alırken.

Ona başımı salladım. "Bugün şüpheli bir şey gören ya da duyan olup olmadığına bakın. Ne kadar küçük ya da önemsiz görünürse görünsün, bunu bilmek ."

"Elbette," diyor başını sallayarak. "Sizi bırakayım."

Kapıdan çıkışını izliyorum ve tekrar cep telefonumu alıp Paul'ün numarasını çeviriyorum. Cevap vermesi biraz zaman alıyor ve cevap verdiğinde de nefes nefese kalıyor.

"Hey, evlat," diye cevap

verir. "Paul, yardımına

ihtiyacım var." "Neden?"

"Benim kızım. Jessie. Ortadan kayboldu. Biri onu götürdü."

"Alışverişe çıkmadığından emin misin? Kadınların olduğunu bilirsin." "Hayır, Paul. O gitti.

Şimdi onu bulmama yardım edecek misin, etmeyecek misin?"

Bana cevap vermesi birkaç dakika alıyor. "Tabii ki. O'Connor denen hıyar olduğunu mu

düşünüyorsun?" "Belki," diyorum, o olduğunu umarak, çünkü onu nerede bulacağımı biliyorum.

Ama eğer kaçırıldıysa

Kurt tarafından, onu asla geri alamayacağımızdan endişeleniyorum. "Benimle otelimde buluşabilir misin?" "Elbette. Elimden çabuk orada olacağım."

Süitimizin kapısını kapatırken kalbim boğazımda. Ya geri gelirse ve ben burada olmazsam? Başımı sallıyorum ve asansöre doğru yürüyorum. Paul'ü beklerken resepsiyon görevlisiyle tekrar konuşacağım. Birisi onu bugün buradan çıkarken görmüş olmalı. Belki Erin bile bir şey görmüştür? Düşük bir ihtimal ama şimdiden boşa kürek .

Birkaç dakika sonra Erin'in odasının kapıyı açmasını bekliyorum. İşe yarar bir bilgi vereceğinden şüpheliyim ama şu anda neyin işe yarayacağını bilmiyorum.

Birkaç saniye sonra kapı açıldı. "Shane?" Küpesini takarken şaşkınlıkla bana bakıyor. "Ben de tam akşam yemeği için hazırlanıyordum. İçeri gelsene."

Onu içeri kadar takip ediyorum ve kapıyı kapatıyorum. "Bir içki ister misin?" diye soruyor gülümseyerek.

"Hayır," diye başımı sallıyorum. "Bugün Jessie'yi gördün mü?" "Hayır. Bütün gün çalıştım. Görmeli ?"

"Hayır, ama o kayboldu," diyorum ve doğru olduklarını bilsem de gerçekmiş gibi gelmiyorlar. Erin bana bakıyor ve yemin ederim dudaklarında bir sırıltmanın titreştiğini görüyorum. "Az önce bana sırttın mı?" Hırlıyorum.

Dramatik bir şekilde iç geçiriyor. "Yapma Shane, sanki daha önce seni terk etmemiş gibi."

Tek adımda odayı geçip ona yaklaştım. Bu kadına öfkeyle elimi bile sürmedim. Yıllardır bana yalan söylediğini öğrendiğimde bile. Kardeşlerimi nişanımızı bozmakla suçladığında bile. Boğazını sıktım ve onu duvara doğru iterken bana şok içinde göz kırptı.

Boğazını daha sert sıkarken "*Dışarı çıkmadı*," diye tıslıyorum. "Biri onu kaçırdı." "Shane! Canımı yakıyorsun," diye inliyor.

"Seni incitiyor mu?" Gözlerimi ona dikiyorum. "Boynunu kırmadığım için şanslısın. Ondan hoşlanmadığını biliyorum ama o benim her şeyim. Her şeyim! Ve sana onun kayıp olduğunu söylediğimde gülümsüyorsun." Onu bırakıyorum, şimdi bırakmazsam çok ileri gidebileceğimden korkuyorum.

Erin boğazını ovuşturuyor ve nefes nefese kalıyor ama ona zerre kadar sempati duymuyorum. Jessie'den hoşlanmadığını en başından beri açıkça belli etti.

"Özür dilerim," diye mırıldanıyor.

"Şüpheli bir şey gördünüz mü?". "Hayır," diyor başını sallayarak.

Ona ters ters baktıktan sonra odasından çıkıyorum ama ben kapıya varmadan bana bağılıyor. "Her şey mi? Gerçekten mi?" diye burnunu çekiyor.

Topuğumun üzerinde dönüyorum ve ona bakıyorum. "Ve sonra biraz."

CHAPTER 20

CONOR

IShane'in ofisindeki kasayı kapattım ve koridordan kardeşlerimin odasına yürüdüğümde onları çılgınca toplanırken buldum. Shane ile telefon görüşmemiz biter , onlar önümüzdeki birkaç gün için kulüp ve işletmeler için düzenlemeler yaparken ben de uçak bileti başladım.

günler. Hepimizin odaklanabileceği pratik bir şey olması iyi oldu çünkü Jessie'ye ne olduğu konusunda endişelenmemizi engelledi. Liam ve Mikey'nin yatak odasına girip pasaportlarını yatağın üzerine attım.

"Alejandro'nun uçağı LAX'te ve buraya gelip yakıt ikmali yapması en az altı saat sürer." Liam kaşlarını çatı. "Bu çok uzun bir süre."

"Biliyorum, bizi iki saat içinde kalkacak bir uçağı bindirdim. Kışınızı iyi olur. Araba on beş dakika içinde aşağıda olacak."

"Teşekkürler," diye cevap veriyorlar hep bir ağızdan. Mikey'nin sesi beni durdurduğunda kendi odama gidip birkaç eşyayı çantama atmak için dönüyorum.

"Onu , değil mi Con?"

Sertçe yutkunuyorum ve kapıya doğru ilerlemeye devam ediyorum çünkü onlara bakıp yalan söyleyemiyorum. "Tabii ki yapacağız."

Kapıyı arkamdan çarpıyorum ve alnımı duvara dayayarak derin bir nefes alıyorum. Kalbim kulaklarımda o kadar sert çarpıyor ki düşündüklerimi zar zor duyabiliyorum. Jessie ve Shane'den binlerce kilometre uzakta olduğum için kendimi çok çaresiz hissediyorum ve güçsüzlük alışık olmadığım ve hiç sevmediğim duygu. Bana çok fazla kötü anıyı hatırlatıyor. Ya onu geri alamazsak? Ya Kurt onu asla bulamayacağımız bir yere götürdüyse? Ya onu başka biri aldıysa ve çoktan öldüyse? Ya bir yerlerde acı içinde, nerede olduğumuzu merak ediyorsa?

Nefes al.

Dışarı.

Şimdi kaybetme Conor. Herkesin sana bu ihtiyacı varken olmaz.

Kapı açıldı ve kafamı kaldırdım.

"İyi misin, kardeşim?" Liam bana bakıyor, gözleri endişeyle kısılmış.

"Sadece nefes alıyorum, evlat," diye cevap veriyorum.

Elini omzuma koydu. "Birkaç saat içinde orada olacağız ve sonra onu geri alacağız. Alacağımızı biliyorum."

Onun güvenini paylaşsam da başımı sallayarak onaylıyorum. Onu bize geri getirmek için elimden her şeyi yapacağım, ama ya çok geçse?

CHAPTER 21

JESSIE

M Loş odada gözlerimi kırıştıtırırken başım zonkluyor.
Görüşüm bulanık.
Çıplağım.

Soğuktan titriyorum ve ısınmak için içgüdüsel olarak kollarımı göğsüme doğru çekiyorum ama hareket edemiyorum. Soğuk metal kelepçeler bileklerimdeki deriyi ısıyor.

Daha sert çekiyorum ama tek duyduğum zincirlerin donuk şingirtısı. Neredeyim ben?

Kurt!

Beni aldı. Odaya bakıyorum ama başım dönüyor ve beynimdeki sis düşünmemi zorlaştırıyor.

Otel süitine girdi. Anahtarı vardı.

Shane ona verdi. O da böyle söyledi.

Boğazıma bir şey kaçtı.

Şimdi nerede o? Kurt mu? Shane mi?

Gözlerimi kapatıyorum ve sisi dağıtmaya çalışıyorum.

İşe yarıyor. Gözlerim kapalıyken daha net düşünebiliyorum. Kurt otel odamızdaydı. Beni yakaladı ve sonra burada uyandım.

Hayır. Ben de erken uyandım. Benimle konuşuyordu. Beni ne kadar çok sevdiğini . Yeğenlerinin beni nasıl kirlettiğinden bahsediyordu. Benden iğreniyordu. Karnımdaki donuk ağrı bana sonrasında ne yaptığını hatırlatıyor, sanırım yarısında . Prezervatif kullanmıştı. Bunu hatırlıyorum. Benim kirli olduğumu söyledi. İğrenç, şeytani ! Sanki benden korunmaya ihtiyacı varmış gibi! Kalçalarımın arasında ıslak yapışkan bir madde hissediyorum ve yanaklarım utançtan yanıyor. Beni orgazm etmiş olmalı. Safra tekrar yükseliyor ve bu sefer onu durduramıyorum. Öğürüyorum, başımı çevirmeyi başarıyorum

Böylece en azından kendime değil yatağa kusmayı başarıyorum.

Buzlu parmaklar baldırlarımda geziniyor. Şimdi bunu hayal mi ediyorum? Gözlerimi açıyorum ve bana bakan yüzünü görüyorum.

Başını iki yana sallıyor. "Ne kadar da güzel ," alay ediyor. "Lütfen!"

Kelimeyi mırıldanıyorum ama ağzımdan hiçbir ses çıkmıyor.

"Uyuma vakti geldi minik kuş," diye mırıldanıyor saçlarımı yüzümden çekerken. Başımı ondan yana çeviriyorum ve sonra parmaklarının kolumu kavradığını hissediyorum. Tüm vücudumla ondan uzaklaşmaya çalışıyorum ama o kolumu sıkıca kavriyor, parmak uçları yumuşak etime batıyor.

Kolumda keskin bir çizik hissediyorum.

Sonra hiçbir şey.

CHAPTER 22

SHANE

Paul sekiz saat önce beni otelimin önünden aldı ve o zamandan beri Belfast sokaklarında Sean O'Connor'ı . Sonunda onu kız arkadaşlarından birinin evinde bulduk.

Paul içeri girdi ve onu yatağından çıkardı. Onu çırılçıplak sokağa sürüklüyor ve ayaklarımın atıyor. Ona . Bir kadınla yatakta derin uykundaydı. Dün sabahki buluşmamızdan sonra yaralarını sarmak için yaralı bir hayvan gibi sürünerek uzaklaştı. Jessie'yi almadı.

Paul karnına tekme atar ve Sean kaldırıma kusar.

"Yeter." Elimi koluna koyuyorum ve bana kaşlarını çatıyor. Sean O'Connor'dan herkes kadar ben de nefret ama kusmakla meşgul olursa konuşamaz.

Yere çömelip ona ters ters bakıyorum. "Jessie'yi gördün mü?" "Kimi?"

Bana gerçek bir şaşkınlıkla göz kırpmıyor.

"Jessie. Benim kızım mı?" Hırlıyorum. "Geçen gün pis ellerini üzerinden çekemediğin kız."

"Tabii ki yapmadım," diye tükürdü.

Başını saçlarından geriye yatırıyorum, böylece gözlerinin içine bakabiliyorum. "Bana yalan mı söylüyorsun?"

"Senin ne isteyebilirim ki?" diye tıslıyor.

Kafasını tutup kaldırıma ve acı içinde bağırıyor. Kafamı kaldırdığımda Paul bir silah çıkarmış ve Sean'ın kafasına doğrultmuştu.

"Ne halt ediyorsun Pol?" Ona kaşlarımı çatıyorum. "Lanet olası sokağın ortasındayız. Çocuklar buralarda yaşıyor."

"Senin kızını aldı," diye hırladı bana, "ve sonra ona fahişe dedi."

Elimi ön koluna koyup silahını indirmesi için zorluyorum. "Onu o almadı." "O zaman kim aldı?"

"Bu uzun bir hikaye. Gel . Gidelim."

Arabaya doğru yürüyorum ve o da beni takip ediyor. Güneş doğuyor ve ben kendimi tamamen kaybolmuş ve umutsuz hissediyorum. Kardeşlerimin uçağı birazdan inecek ve tek umudum onların gelişinin içimde bir şeyleri harekete geçirip bize kovalamamız için yeni bir ipucu vermesi.

Otelin güvenliği tamamen işe yaramaz durumdaydı ve kimse bir şey görmemiş ya da duymamış gibi görünüyordu.

Yetişkin bir kadın nasıl olur da bir otel odasından iz bırakmadan kaybolur, aklım almıyor.

"Jessica'nı bulacağız," diyor Paul yanıma gelirken.

Bu isim içimi buz gibi kesiyor ve omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyor. Hayatımda bir kez olsun, zalimliğiyle bana çelik gibi sinirleri öğreten soğuk kalpli piç babama minnettarım. İçimin çalkalanmasına ve kalbimin hızla çarpmasına rağmen, hiçbir şeyi kaçırmıyorum.

"Evet."

Arabanın yanında duruyoruz ve Paul bana yaklaşırken yakasını çekiyor. İşte zaman boynundaki çizici gördüm. Sean'ı ararken dikkatim o kadar dağılmıştı ki, Kurt'a bakmayı unutmuştum. "Kedilerle mi kavga ediyordun, Pol?" İçim öfkeyle kaynarken kelimeleri gülümseyerek çıkarıyorum.

Parmağını üzerinde gezdiriyor ve dudaklarında bir gülümseme beliriyor. "Tam olarak değil," diye mırıldanıyor.

Kalbim göğsümde hızla çarparken yumruklarım iki yanımda sıkılıyor. Cebimdeki cep telefonumun titremesi hoş bir kesinti oluyor. Ekranı bakınca Conor'ın aradığını görüyorum.

Arabadan uzaklaşıp kardeşimle konuşurken Paul'e "Bunu almalıyım," diyorum.

CHAPTER 23

CONOR

Bon bir saat sonra Belfast havaalanına indiğimizde yerel saatle sabahın erken . İner inmez cep telefonumu açıyorum ve cevap vermesi beklenenden uzun süren Shane'i arıyorum.

"Hey," diye nefes alıyor. "Onu daha bulamadın mı?"

"Hayır," diyor ve kalbim göğsümde sıkışıyor. İpucu bulmak için yüzümü izleyen Liam ve Mikey'e başımı sallıyorum. "Liam'ın gelememesi üzücü ama dinlenmeye ihtiyacı var ve sanırım birinin evdeki işlerle ilgilenmesi gerekiyor."

Yanımda oturan Liam'a dönerken kaşlarımı çatıyorum. O da burada ve Shane onun da benimle birlikte uçağa bindiğini biliyor. Peki oluyor?

Cevap vermeden önce parmağımı dudaklarıma götürerek sessiz kalmasını işaret ediyorum. "Evet, çok yazık." "Paul ile otele dönüyorum. Sen ve Mikey doğruca oraya gelebilir misiniz? bir sonraki hamlemiz?"

"Tabii ki geleceğiz. Bir saat içinde görüşürüz, kardeşim."

Aramayı sonlandırıyorum ve telefonumu cebime geri koyuyorum. "Bu neyle ilgiliydi?" Liam soruyor.

Liam'a, "Shane nedense birlikte olduğu kişinin senin evde kaldığını düşünmesini istedi," diyorum.

"Neden?" kaşlarını çatı.

"Çünkü o zaman sen bizim gizli silahımız olursun," diye öneriyor Mikey. "Eğer kimse burada olduğunu ..." diye omuz silkiyor. Ne demek istediğini anlamamız için cümlesini bitirmesine gerek yok. Görünmez bir adam bir değerdir.

"olduğunu biliyor musun?" Liam soruyor.

"Hayır. Paul hariç, sanırım."

"Paul Amca?" Mikey sorar.

"Evet. Shane ondan yardım isteyeceğini söyledi. Ama acaba yanlarında başka kim vardı?"

"Eminim yakında öğreneceğiz," diyor Liam. "Peki, ne yapmalıyım? Arabada mı kalayım?"

Başımı salladım. "Arabada ve gözden uzakta. Planın ne olduğunu öğrenir öğrenmez seni bilgilendireceğim."

"Belki de söyleyemediği bir şey biliyordur?" Liam'ın yüzü umut dolu ve ben de bir umut ışığı hissediyorum.

"Umarım öyledir."

CHAPTER 24

SHANE

I Cep telefonumu cebime atıp duran Paul'e dönüyorum. Conor'la yaptığım konuşmanın ne kadarını duyduğunu merak ediyorum. Şu anda o herifi bağlayıp gerçeği ondan işkenceyle öğrenmemek için tüm irademi kullanıyorum. Ama o asla

Ordudayken ya da ayrıldıktan sonra işkence altında teslim oldu ve gerçeği öğrenmeden önce ölmesini göze alamam. Ayrıca, artık bir planım var ve neyse ki Conor beni o kadar iyi tanıyor ki tam da umduğum gibi cevap verdi.

Paul sahte bir esnemeyle, "Kardeşlerin burada olduğuna göre ben otelime dönüp biraz uyuyacağım," diyor.

"Ne? Onları yirmi beş yıldır görmedin. Bir merhaba bile demek istemiyor musun? Mikey'e bile mi?" Mikey'nin tekrar karşılaşma düşüncesinden çekiniyorum ama yutkunuyorum ve gözlerinin içine bakıyorum.

"kadar genç değilim, evlat. Biraz uyumam lazım. Sonra görüşürüz."

"Uyumak mı? Hadi ama Paul. Burada benim dünyamdan bahsediyoruz ve sen olmadan onu bulma umudumuz yok." Onun yerine pohpohlamayı deniyorum ve gözlerinin yuvarlanması bana bunun kalp tellerini çekmekten daha etkili olduğunu söylüyor - çünkü elbette bir tane yok.

"Sadece birkaç saat daha mı? Kardeşlerime şimdiye kadar yaptıklarımızı anlatmama yardım et, sonra biraz uyuyabilirsin. Hepimiz biraz uyuruz ve bu gece yeniden başlarız," diye yalan söylüyorum.

"İyi," diyor iç çekerek. "İki saat sonra gidiyorum." "Tek istediğim bu."

Otel odamın kapısı açılıp Mikey ve Conor aceleyle içeri girdiğinde Paul'e bir fincan kahve uzatmıştım. İki de bana doğru koşuyor ve kızımızı kaybettiğim için çok kızmış olmalarına rağmen kocaman kollarını bana sarıyorlar.

"Herhangi ipucun var mı?" Conor bir adım geri çekilip endişe ve kaygıyla bana bakarken soruyor.

"Hayır," Paul'e bakıyorum ve kardeşlerim ona dönüyor.

"Merhaba çocuklar," diyor bize doğru ilerlerken yarım bir gülümsemeyle.

"Paul?" Conor elini sıkmak için uzatır. O amcamızı hatırlıyor ama Mikey . Paul taşındığında o daha bebekti.

Paul, Conor'ın uzattığı elini sıkar. "Seni görmek güzel evlat," der ama gözleri

Tanımadığı ama geçmişî kendisiyle çok bağlantılı olan bu adama kaşlarını çatan Mikey. "Ve seni tekrar görmek, Michael. Kardeşinin gelememesi ne yazık."

Mikey ona kaşlarını çatıyor ve ben de sessizce oyunu vermemesi için onu uyarıyorum.

"Yolculuğa hazır değildi," diye cevap veriyor duraksamadan ve ona sarılabiliyorum. "Bu aile buluşması iyi güzel de bizim kız nerede lan?" Bana geri döndü.

"Onu henüz bulamadık." Elimi çeneme sürüyorum. "Çok yorgunum çocuklar. Doğru düzgün düşünemiyorum bile." İç çekiyorum ve başımı sallıyorum.

"O zaman bize ne bildiğini söyle," diye Conor.

"Bak, Shane," Paul kahvesini bitirir ve fincanı masanın üzerine koyar. "Biraz uyusan iyi olur, bu konuyu daha sonra tekrar ele alabiliriz. Kardeşlerini bilgilendirmen için seni yalnız bırakacağım ama benim gerçekten otelime gerekiyor."

Ona başımı salladım. "Evet. Yardımın için teşekkürler Paul." Kelimeler boğazımda düğümleniyor. "Seni sonra ararım ve yapabileceğim başka bir şey olup olmadığına bakarım. Tamam mı?" diye teklif ediyor.

"Evet," diye başımı sallıyorum ve sonra odadan çıkmadan önce Conor ve Mikey ile vedalaşıyor.

Kardeşlerim ve ben onun gidişini izliyoruz ve kapı kapanır kapanmaz derin bir nefes alıyorum.

"Liam nerede?"

"Dışarıda arabada. oluyor?" Conor soruyor.

Cebimden cep telefonumu çıkarıp Liam'ın numarasını çevirirken, "Onunla konuşur konuşmaz sana söyleyeceğim," diyorum.

"Hey, kardeşim?" diye cevap veriyor.

"Hey, evlat. Sokağın karşısındaki gri Range Rover'ı görüyor musun?" "Evet?"

"Yaklaşık iki dakika içinde Paul Amcamız girecek. Onu kaçıramazsınız. Altı dört yaşında ve sakalı var. Onu takip etmeni istiyorum."

"Tamam. Bu Jessie ile mi ilgili?"

"Evet. Seni görmesine izin verme. Onu takip et ve durduğunda bizi ara. Tamam mı?" "Tamam. Siktir! Dışarı çıkıyor."

"Bir şey bulur bulmaz beni ara Liam. Bize onay verdiğin anda hemen arkanda olacağız. Tamam mı?"

"Evet," diyor ve sonra aramayı sonlandırıyor.

"Liam neden Paul'ü takip ediyor?" Mikey bana soruyor ama Conor yüzünde çoktan anladığını düşündüren bir dehşet ifadesiyle bana bakıyor.

Bu sözlerin ağzımdan çıkmak üzere olduğuna inanamıyorum bile çünkü gerçek olamayacak kadar çılgınca ama aynı zamanda çok da mantıklı. "Çünkü Paul Kurt'tur."

CHAPTER 25

MIKEY

"W Ne oluyor lan?" Ağzım açık bir şekilde en büyük ağabeyime bakarken soruyorum, çünkü onu yanlış duymuş olmam oldukça eminim.

Shane, söylediklerine kendisi bile inanmıyormuş gibi başını sallayarak, "Bu o," diyor.

"İmkânı yok. ," diye ısrar ediyorum. Yani onu çocukluğumdan hatırlamıyorum ama Conor ve Shane ondan hep sevgiyle bahsederler. Annemiz öldükten kısa bir süre sonra İrlanda'yı terk etti ama önce amcamızdı. Shane ve Conor'a nasıl ateş edileceğini öğretti. Orduda uzman bir nişancıydı.

"Siktir! Nereden biliyorsun?" Conor soruyor, görünüşe göre buna inanmaya benden daha hazır. "Dün öğleden sonra onu gördüğümde boynunda olmayan bir çizik ." "Çizik mi?"

Sözünü kesiyorum.

Bana ters ters baktı ve ben de konuşmayı kestim.

"Birkaç saat aldı. Jessie'nin kaçırıldığı aynı birkaç saat içinde."

"Yine de, Shane..." Conor ona kaşlarını çatıyor.

"Ve ona Jessica dedi," diyor ve ben ona gözlerimi kırptırıyorum. Öz amcamız mı? Kurt mu?

"Siktir!" Conor tıslıyor. "Onun gerçek adının bu olduğundan hiç bahsetmedin mi?"

"Hayır. Neden ki? Jessica benim için farklı bir insan gibi. Ben sadece Jessie'yi tanıyorum."

"Ama Jessica'nın kısaltması. Belki de öyle sanmıştır?" Her ne kadar boşa kürek çektiğimi bilsem de söylüyorum. Diğer her yönden tasarıya uyuyor. Kiralık suikastçı, iz bırakmadan ortadan kaybolabiliyor ve gölgelerde saklanabiliyor.

"Ve dün buraya döndüğümde anahtar kartım kayıptı." "Ne?"

Conor kaşlarını çatı.

"Arkamda bırakmış olmalıyım diye düşündüm ama burada sadece bir tane var ve sanırım Jessie yanına almamış. Bana onu alacak kadar yaklaşan tek kişi oydu."

"O zaman neden buradan çıkıp gitmesine izin verdiniz?" Soruyorum, birdenbire Kurt'un buradan gitmesine ve kızımıza kim bilir neler yapmak için geri dönmesine izin verdiğimiz düşüncesi aklıma geliyor.

"Çünkü o lanet olası bir Kurt, Mikey," diye tersliyor Shane. "Onun peşinde olduğumuzu düşünse kızıdan vazgeçer mi sanıyorsun? Onu bulmamıza izin vermektense ölmeyi tercih ederdi. Jessie'nin sana onun hakkında söylediği hiçbir şeyi dinlemedin mi?"

"Evet!" Ona doğru yürürken kendimi tutamadım. "Yaptın mı? Çünkü ondan korktuğunu biliyordun ve yine de onu burada tek başına bıraktın. Bu odaya girip almasına izin verdin. Ve şimdi kızımız dışarıda bir yerlerde en kötü kabusunu yaşıyor ve kim bilir bir daha

Onu geri al!" Shane'e doğru ilerlerken son on dört saattir tutunduğum tüm öfke ve hayal kırıklığı içimden akıp gidiyor.

Beni durduran Conor oldu. "Hey!" diye tersledi. "Şu anda Jessie'yi bulmaya odaklanmalıyız."

Bana bakmaya bile dayanamıyormuş gibi başını sallayan Shane'e ters ters bakıyorum ve şimdi kendimi bok gibi hissediyorum çünkü öz amcamızın böyle bir canavar olduğunu nereden bilebilirdi ki?

"Peki Liam aradığında ne yapacağız?" Onun yerine ben soruyorum.

"Shane?" Conor, Shane cevap vermeyince şöyle der. "Burada en iyi oyununu oynamana ihtiyacım var, o yüzden kafanı kışından çıkar ve bana bir sonraki adımımızın ne söyle?"

Shane başını ikimize de bakıyor ve yüzünde her zamanki kesin ve kontrollü ifadesini tekrar görmek beni rahatlatıyor. "Paul'ün nereye gittiğini ve orada kalıp kalmayacağını ya da tekrar ayrılıp ayrılmayacağını bekleyip göreceğiz. Bu Liam'ın bize ne söyleyeceğine bağlı."

"Yani sadece bekleyecek

miyiz?" diye sordum.

"Şimdilik."

Hepimiz oturduk ve Liam'dan gelecek haberleri bekledik, her birimiz kendi baş başa kaldık, çünkü korkularımız ve öfkemiz hakkında konuşmaya başlamak her şeyi daha da gerçek kılacaktı ve şimdilik Jessie'yi bulmaya odaklanmamız gerekiyordu. Şu anda neler yaşıyor olabileceği hakkında çok fazla düşünürsem, Kurt'u alt etmek bir yana, işlevimi bile yerine getiremem.

CHAPTER 26

LIAM

IAntrim'de eski bir çiftlik evinin önünde durmadan önce külüstür Range Rover'ı yaklaşık sekiz mil boyunca takip ettim. O eve girerken ben de yolun birkaç yüz metre aşağısına park ediyorum. Alt kattaki pencerelerde ışıklar yanıyor ve Jessie'nin eve girip girmediğini merak ederken kalbim hızla çarpıyor.

Shane'in numarasını çeviriyorum ve birkaç saniye sonra sesi arabayı dolduruyor. Tek söylediği "Liam?" oldu.

"Onu Antrim'deki eski bir eve kadar takip ettim."

"Ne? Orası hâlâ onda mı? Erin bana yıllar önce sattığını söylemişti." "Şey, şimdi oraya girdi. Peşinden gideyim mi?" "Hayır. Sadece bekle ve bir sonraki adımda ne yapacağını gör."

"Ama orada olabilir, Shane."

"Biliyorum, ama ve eğer içeri girersen kimliğimizi tamamen açığa ve onu asla bulamayabiliriz."

"Burada oturup onun sadece birkaç metre ötede olabileceğini düşünmekten nefret ediyorum. Ona ne yapıyor olabileceğini merak ediyorum Shane," diyorum duygularım boğazımda düğümlenirken. O kadar kızgınım ki Paul'ün kafasını ellerimle omuzlarından ama aynı zamanda dehşete düşmüş durumdayım. İki yıl önce Ruslar Conor'ı aldığından beri birini kaybetmekten hiç bu kadar korkmamıştım.

"Biliyorum evlat. Şimdi oraya gidelim ve ayrılırsa en azından birimiz onu takip edebiliriz.

Sen de evi kontrol edebilirsin."

Shane ile konuşurken ışık tekrar sönüyor ve donup kalıyorum. Birkaç saniye sonra ön kapının açılmasını izliyorum. ". Gidiyor."

"Şimdiden mi?"

"Evet. bir gaz şişesi var." "Gaz şişesi mi?"

"Evet. Barbekü için kullandığımız türden." "Siktir!"

"Onu takip mi edeyim yoksa eve mi gireyim?" Kalbim göğsümde hızla çarpmaya başlarken soruyorum. "Siktir! İçgüdülerin ne diyor evlat?" diye soruyor bana.

"Sanırım , Shane."

"O zaman gitmesini bekleyin ve gidip kontrol edin. Eğer gaz tüpünü doldurmaya götürüyorsa geri gelecektir." "Tamam," diye nefes alıyorum.

"Dikkatli ol," diye uyarıyor. "Dikkat edeceğim."

"Ve her şeye hazırlıklı olun" diye ekliyor.

"Yapacağım," diye zorlukla yutkunuyorum. Oraya gittiğimde Jessie' ne durumda olacağına dair hiçbir fikrim yok ve onu gördüğümde duygularımla nasıl başa çıkacağıma dair hiçbir fikrim yok, çünkü herhangi birinin ona dokunması, ona zarar vermesi düşüncesi, onu koruyamadığım için içimin öfke ve suçlulukla yanmasına neden oluyor. Ama içimden bir ses onun o evin içinde olduğunu ve onsuz gitmeyeceğimi söylüyor.

Arabam yolun aşağısındaki ağaçların altına, görüş dışında park edilmişti. Paul arabasına doğru yürürken koltuğumda büzülüyorum ve tekrar başımı kaldırmadan önce onun uzaklaştığını duyana kadar bekliyorum.

Arka lambaları gözden kaybolur kaybolmaz, yolun biraz yukarısına doğru sürüyorum ve garaj yoluna dönüyorum. Bu araba Shane'in bir ortağı tarafından havaalanına bırakılmıştı ve torpido gözünde bir Glock ile küçük bir bıçak vardı. Arabadan atlamadan önce ikisini de kot pantolonumun içine sokuyorum.

Kilidi açmak benim için yeterince kolay ve iki dakika içinde evin içindeyim. Koridor boyunca yürüyorum. Hava soğuk karanlık ve burada başka biri de olabilir diye ona seslenmemek için kendimi zor tutuyorum. Geçtiğim her odayı kontrol ediyorum ama Jessie'den ya da başka birinden iz yok.

Her yer tozlu, sanki yıllardır içinde yaşanmamış gibi, ancak mutfakta yakın zamanda kullanıldığına dair işaretler var. Odaya girdiğimde iki kapı görüyorum. Biri arkadaki bahçeye açılıyor, diğerinin de bodrum olduğunu tahmin ediyorum. Üzerinde kocaman bir çelik sürgü var ve onu gördüğümde kalbim göğsümde sıkışıyor, çünkü neden bodrum kapınızı içeriden kilitlemeye ihtiyaç duyarsınız ki? Cep telefonumu çıkarıp, kocaman sürgüyü geri çekerken telefonumun fenerini açıyorum. Eski çelik gibi gıcırıyor ve koşarak gelen biri olup olmadığını görmek için arkama bakarken irkiliyorum, ama hala yalnızım.

Karanlık bodrum basamaklarına adımımı atarken odayı aydınlatan tek şey telefonumun ışığı. "Jessie!" Fısıldıyorum.

Yanıt yok. Işığı aşağı doğru tutup odanın içinde gezdiriyorum. Ortadaki tek kişilik yatak dışında mobilyası olmayan küçük beton bir oda. Işık yatağın üzerinde gezinirken telefonum neredeyse elimden ve kız orada yatıyordu. Çıplak, yalnız ve yatağa zincirlenmiş.

Merdivenleri ikişer ikişer çıkıp ona olabildiğince çabuk ulaşmaya çalışırken kulaklarımda kan cınlıyor. "Jessie! Buradayım bebeğim," diye ama hareket etmiyor.

Ondan hiçbir yaşam belirtisi yok. Elimi koluna koyuyorum, dokunulamayacak kadar soğuk ve kalbimin durduğu bir an için öldüğünü ve o hasta amcığın onu öldürdüğünü düşünüyorum. Nabzını yoklamak için metal kelepçeyi bileğinin üzerinde gezdiriyorum ve nabzını hissettiğimde rahatlayarak neredeyse yere yığılıyorum. Ona sadece ilaç vermiş. Vücuduna bakıp herhangi bir yaralanma izi arıyorum. Kalçaları parmak ucu morluklarıyla dolu ve ağzında bir kesik var. Parmak uçlarımda dudaklarındaki kurumuş kanın üzerinde gezdiriyorum ve kalbim göğsümün ortasında açık bir varmış gibi ağrıyor. Onun kaçırıldığını öğrendiğimden beri hissettiğim öfke beni boğmakla tehdit ediyor ve hızla atan nabzımı sakinleştirebilmek ve yapmam gereken şeye odaklanabilmek için derin nefesler almak, ciğerlerime hava çekmek zorunda kalıyorum. O hasta herifin ona ne yaptığını düşünmeme izin veremem çünkü bu beni yıkacak ve onun için şu anda hiç olmadığım kadar güçlü olmalıyım.

Elini kaldırıyorum ve bir zincirin şingirtisi bana metal bileziğin yatağa zincirlendiğini söylüyor. Ayakları da zincirlenmiş. Hay sikeyim! Hızlı hareket etmeliyim.

Ayağındakiler basit bir kilit ve pim mekanizması ve onları çabucak çıkarıyorum, ama elleri farklı bir mesele. Odanın içinde bana yardım edecek bir şey ararken kalbim hızla çarpıyor. Doğru düzgün düşünemiyorum. Ya buraya geri gelirse? Ya o gelmeden önce çıkaramazsam?

Araba. Arabada cıvata keskisi var. Bagajlarımızı koyarken gördüm.

"Hemen döneceğim," diyorum ona beni duyamasa da. Arabaya doğru hayatımda hiçbir yerde

koşmadığım kadar hızlı koşuyorum. Merdivenlerden inerken neredeyse kendi ayaklarıma takılıyordum.
Dinlenirken

Yatağın üzerindeki telefonun ışığını ihtiyacım olan yere tutarak bileklerindeki zincirleri kesiyorum, onu serbest bırakıyorum ama metal bilezikleri şimdilik yerinde bırakıyorum. Onu güvenli bir yere götürdüğümde çıkarabilirim.

Ceketimi çıkarıp onu kollarıma almadan önce ceketime sarıyorum. eğildiğimde, yatağın yanında yerde duran kullanılmış prezervatifi görüyorum ve safra boğazımın arkasını yakıyor. Lanet olası hasta amcık! Sonunda onu elime geçirdiğimde ona hiç tatmadığı bir acı tattıracağım.

Onu kaldırdığımda bez bebek gibi oluyor. Tamamen gevşek ve neredeyse ağırlıksız ve onun bu kadar hafif olduğunu hatırlamıyorum. ", Jessie. Seni yakında eve götüreceğim bebeğim." Kulağına fısıldarken gözyaşlarımı bastırıyorum, sonra merdivenleri koşarak çıkıp evden çıkıyorum. Onu arabanın yolcu koltuğuna yerleştirdikten sonra diğer tarafa atlıyorum ve motoru çalıştırıp bizi buradan çıkarmadan önce kapıları kilitliyorum.

Paul'ün arabasının karşı yönden yaklaştığını gördüğümde yolun yarım mil Bir an için onu yoldan çıkarıp kafasına bir kurşun sıkmayı düşündüm ama bu onun için çok merhametli olurdu ve daha da önemlisi Jessie'yi olabildiğince çabuk güvenli bir yere götürmem gerekiyordu. Bu düşünceyle Shane'in numarasını çeviriyorum.

"Liam?" diye tersliyor cevap verdiğinde. "Onu yakaladın mı?"

"Evet," diye cevap veriyorum ve üç kardeşimin rahatlama sesini duyuyorum ve hoparlörden konuştuğumu fark ediyorum.

"O nasıl?" Conor sorar.

"Bilinci yerinde değil. Piç herif ona ilaç vermiş," diyorum, yanımdaki koltukta ona bakarken duygularımı kontrol altında tutmaya çalışıyorum.

"Siktir!" Mikey tıslıyor.

"Onu olabildiğince çabuk buraya getirin."

"O otelde arkadaşların olduğunu biliyorum Shane, ama sanırım onunla bu halde lobide yürürsem, beş saniye içinde polisler bizi arar."

"Ne demek içinde bulunduğu durum?"

"Bilinci yerinde değil. Çıplak. Kalçasında ve yüzünde morluklar var." Sertçe yutkunuyorum ve önümdeki yola odaklanıyorum. Lütfen o kötü kaltağın ona ne yaptığını düşündürtme bana.

"Carrickfergus'taki evi hatırlıyor musun?" diye soruyor.

"Öyle mi?" Kaşlarımı çattım. sattığını sanıyordum. Biz İrlanda'dan ayrılmadan birkaç yıl önce inşa ettirmişti.

Bir gün hep taşrada yaşamaya niyetliydi. "Onu oraya götür. Seninle buluşacağız."

"hala senin mi?"

"Evet," diye boğazını temizliyor. "Orada görüşürüz

Liam." "Elimden çabuk orada olacağım."

CHAPTER 27

SHANE

Conor, Mikey ve ben Carrickfergus'taki evin girişinde durmuş Liam'ın kızımızı eve getirmesini bekliyorduk. Bana onu bulduğunu söylediğinde rahatlayarak dizlerimin üzerine çökebilirdim ama sonra bana kızın içinde bulunduğu durumu anlattı ve hissettiğim öfke ve suçluluk duygusu

beni gerçekten şaşkına çevirdi. Paul'ün ona zarar verecek zamanı olmadığını umuyordum ama o hasta herifin yapacağı ilk şeyin bu olmayacağını düşünerek kendimi kandırıyordum. Bunları yaşamak zorunda kalmasının benim suçum olduğunu bilmek beni fiziksel olarak hasta hissettiriyor. Şu anda Paul'ün canını yakmak istediğim kadar hiç kimsenin canını yakmak istememiştim. İnsanlara acı çektirmenin oldukça hasta ve sapkın yollarını biliyorum ama bunların hepsi onun için fazla merhametli olurdu.

Kardeşlerime bakıyorum, öfke ve endişe onların da yüzüne kazınmış. Paul'ün ona yaptığına dair şüphelerimi onlara hiç söylemedim, sadece Liam'ın onu bulduğu durumdan bahsettim ve eminim onlar da benim gibi aynı sonuca varmışlardır. Eğer yüksek sesle söylemezsem - öz amcamızın ona tecavüz ettiğini - o zaman belki de doğru olmayacaktır.

Liam'ın arabası garaj yoluna girdiğinde hepimiz rahatlamış bir şekilde birbirimize bakıyoruz. Conor araba durur durmaz yolcu kapısını açıyor ve Jessie'yi kollarına alıyor. Hâlâ baygın olan Jessie'nin gevşek bedenini göğsüne bastırıyor ve onu doğruca eve taşıyor.

Ona iyice bakamıyorum ama dudağının kanadığını ve sadece Liam'ın paltosunun onu örttüğünü fark ediyorum. Vücudumu saran öfkenin bir kısmını dindirmek için ellerimi ceplerime sokup çakıllı garaj yolunu yumruklamama engel oluyorum.

Liam arabadan atlıyor ve koşarak bana doğru geliyor. "Hâlâ dışarıda," diyor Conor'ın Mikey'nin peşinde eve taşınmasını izlerken.

"Biliyorum. Onu kontrol edip doktor çağırmamız gerekip gerekmediğine bakacağız. İyi iş çıkardın evlat." Başını sallıyor ve gözleri yaşlarla doluyor. "O amcık ona tecavüz etti, Shane."

"Biliyorum," diye yutkunuyorum kollarımı ona dolamadan önce. düşünmek çok yakıyor. Ama Liam söyledi ve şimdi bunun doğru olduğunu biliyorum. Hayatımın geri kalanının her saniyesine mal olsa da Paul Ryan'a bunu ödeteceğim. "Ama o artık güvende ve bunu ona . Size söz veriyorum."

Bana bakıyor, gözleri kıpkırmızı ve bana hak etmediğim bir güvenle dolu. İçimden dökülmek için çırpınan tüm duyguları bastırıyorum. Şimdi zamanı değil. "Gel . Gidip iyi olduğundan emin olalım," diyorum ve sonra kardeşlerimizi eve kadar takip ediyoruz.

Onun için banyolu en büyük yatak odasını hazırladık ve Conor Jessie'yi yatağa yatırdı. Saçları beyaz pamuklu çarşafın üzerinde sapsarı duruyordu. Üzerini örtmek için Liam'ın paltosunu üzerine çekti. Onu ne kadar kötü bir şekilde hayal kırıklığına uğrattığımı ona bakmaya kendimi zor . Çok fazla

öfke, suçluluk ve acı hissediyorum ve hangisini önce ele alacağımı bilemiyorum.

"Sence bir doktor çağırmalı mıyız?" Conor sorar.

Yatağa doğru yürüyorum ve yanına oturuyorum. Elini alıyorum, Liam'ın arabasının sıcaklığından sonra teni sıcacık ve nabızı güçlü. Dudağındaki kesigin kanaması durdu. Liam'ın ceketini açıyorum ve kalçalarının üstündeki morlukları görüyorum ve öfke içimden taşmakla tehdit ediyor ama . Bunun için yakında yeterince zaman olacak.

"Sanırım sadece . Uyanması için ona birkaç saat verelim ve nasıl bakalım. sorun olur mu?" Odadaki üç kardeşimin kederli yüzlerine bakıyorum.

Hepsi başıyla onaylıyor.

"Sence onu giydirmeli miyiz?" Mikey soruyor, sesi duygusallıktan çatlıyor.

"Hayır," diye tersler Conor. "Bilinci yerinde değil. Ona çoktan tecavüz etti. Önce kendine gelmesine izin vermeliyiz. Uyandığında nasıl tepki vereceğini kim bilebilir? Ne yaptığı ya da ona ne söylediği hakkında hiçbir fikrimiz yok."

olaydaki rolümüz hakkında onun kafasını yalanlarla doldurmuş olabileceği düşüncesi beni de yiyip bitiriyor. Ya onu benim yönlendirdiğimi düşünüyorsa? Bunun suçluluğu ve öfkesiyle başa çıkmaya bile başlayamıyorum, bu yüzden ne yapabileceğime odaklanıyorum. "Tamam," diye başımı sallıyorum. Ona bir tişört tercih ederim, böylece en azından tanıdık bir şeyler giymiş olur, ama belli ki Conor'ın çok önemseydiği bir şey bu ve ben de boş .

"En azından şu kelepçeleri çıkaralım. Sonra Liam'ın ceketini üzerine bırakıp yorganı üzerine çekebiliriz," diye öneriyorum. "Uyandığı zaman için bazı malzemelere ihtiyacımız . Burada yiyecek ya da başka bir şey yok."

"Onu bırakmıyorum," diye Conor.

"Ben de öyle," diye ekliyor Mikey ve Liam başıyla onaylıyor.

Odanın üçüne bakıyorum. Hiçbirimiz onu bırakmak istemiyoruz. Kardeşlerim söz konusu olduğunda her zaman özverili olmaya çalıştım ama şimdi yapamam. Buna ihtiyacım var. " burada olamam. Onu ona teslim etmediğimi bilmesini istiyorum," diyorum, kelimeler boğazıma öyle bir ki neredeyse boğulacağım. Beni bu konuda onlarla tartışmaya yıkılacakmışım gibi hissediyorum.

Hepsi bana bakarken odayı sessizlik kaplıyor. Kardeşlerimin her birinin de en az benim kadar çalkantı içinde olduğunu biliyorum. Her birimiz duygularımıza hakim olmak için mücadele ediyoruz çünkü onun şu anda aklımızın başımızda olmasına ihtiyacı var. Hepsi onun yanında olmak ve iyi olduğundan emin olmak istiyor. Onlar da en az kadar intikam almak istiyorlar ama hiçbiri Kurt'un onu burnunun dibinden izin veren kişi olmanın suçluluğunu taşıyor.

"Tamam," diyor Liam sonunda Mikey'nin koluna dokunurken. "Gidiyoruz. gidelim. Bir saat içinde orada olabiliriz."

Mikey bana bakıyor ve da aynı fikirde olmasını sağlayan bir şey olmalı, çünkü ayağa kalkıyor ve ikiziyle birlikte odadan çıkıyor.

"Ya onu ona benim verdiğimi düşünüyorsa, Con? Ya Kurt'un kim olduğunu başından beri bildiğimi düşünüyorsa?" Kelimeler boğazımda düğümleniyor çünkü o soğuk odada tek başına yatıyor olabileceği düşüncesi, hatta daha da kötüsü o sapık herif ona tecavüz ederken benim buna izin verdiğimi düşünmesi nefes alamıyormuşum gibi hissetmeme neden oluyor. Hayatımda bir daha asla başka bir şey yapma olmasa bile, onu korumak için ölebileceğimi bilmesini istiyorum.

"Yapmayacak," diyor kaşlarını

çatarak. "Lanet olası oda anahtarım

ondaydı!"

"Böyle düşünmeyecektir, Shane. Senin ona bunu yapmayacağını biliyor."

Bir sandalye çekip yatağının yanına oturuyorum, o da cıvata kesiciyle bileklerindeki kelepçeleri çıkarıyor. Keşke ona inanabilseydim.

CONOR ve ben neredeyse bir saat boyunca oturup onu izledik ve sonunda başladı. Koltuğumda öne doğru eğiliyorum ve uyanmasını beklerken kalbim göğsümde çarpıyor.

Göz kapakları titreyerek açılıyor ve göz kapaklarında gördüğüm ilk şey tam bir dehşet. Başını çeviriyor ve doğrudan bana bakıyor. Gözlerinde hâlâ var olan korku içimi parçalıyor.

"Jessie," der Conor usulca. "Güvendesin, Angel."

"Nerede o?" diye soruyor, sesi kısık, aslanın pençeleri arasında kalmış korkmuş bir tavşan gibi odanın içinde etrafına bakınıyor.

"O burada değil," diye öne uzanıp elini tutuyor ama Shane elini ondan çekiyor.

"Sadece ben ve Shane varız," diye ekliyor.

"Shane?" Bana dönüp bakıyor. Gözlerindeki şaşkınlık ve korku neredeyse kalbimi yerinden sökecek.

Sonra gözyaşları yüzünden aşağı akmaya başlıyor ve ben başımı eğiyorum çünkü bunların hepsi benim suçum.

Conor sandalyesinden kalkıyor ve onun yanındaki yatağa oturuyor. Tekrar elini tutuyor ve bu sefer kız ona izin veriyor.

"Benim için geldi," diye fısıldıyor. "Amcan olduğunu söyledi."

"O bizim amcamız, Jessie. Ama onun Kurt olduğunu bilmiyorduk" diyor Conor.

"Biliyor muydun?" sorusunu bana yöneltiyor ve bunu sorması bile dayanamayacağım kadar acı veriyor.

"Hayır."

Bana bakıyor ve bana inanıp inanmadığını anlayamıyorum. Paul'ün ona verdiği ilaçların etkilerini hâlâ hissettiğini çünkü ifadesi neredeyse bomboş ve tamamen okunamaz. "Ne oldu? Beni nasıl buldun?"

"Shane seni kaçırdıktan sonra Kurt'un kim olduğunu anladı. Liam' onu takip ettirdi ve seni o çiftlik evinde bulup geri getirdi."

"Liam burada mı?" Liam'ın adını duyunca gözlerinde bir ışık çaktı.

"Evet. Ve Mikey. Biraz erzak almak için dışarı çıktılar. Yakında dönecekler," diye yanıtlıyor

Conor. "Ve sen buradasın," diye kaşlarını çatarak uzanıp Conor'ın yüzüne dokunuyor. "Yoksa rüya mı görüyorum?" "Hayır. Buradayım Angel," diye fısıldar. "Bir daha asla yanından ayrılmayacağım."

Ona gülümsüyor. İkisini birlikte izliyorum. Güvende olduğu ve en azından fiziksel olarak iyi görüldüğü için rahatladım ama hâlâ Conor'a döndüğü ve ikizleri düşündüğü için az önce içinde bulunduğu cehennemden geri döndüğü için incindim.

CHAPTER 28

CONOR

Jessie yorganı kaldırır ve kendine bakar. Üzerinde hâlâ Liam'ın paltosu var, başka bir şey yok. Daha önce bizden birinin onu giydirmesine dayanamamıştım. Herhangi birimiz ona sevgi ve saygıdan başka bir şey göstermeyecek olsa da, bilinci yerinde değilken ona dokunmak doğru gelmiyordu. Ona yaptıklarından sonra olmaz.

Son yirmi dört saat içinde yaşadıklarını düşündükçe kalbim parçalanıyor. Amcamı bir daha gördüğümde, vücudundaki her kemiği ezmeden önce sikini bir fön yakacağım ve bunu kızımın izlemesine izin .

"Duş almam lazım," diye mırıldanarak beni ölümcül düşüncelerimden kopardı. Onun için güçlü olmamıza ihtiyacı olduğu gerçeği olmasaydı, yemin ederim ben ve kardeşlerim kaybederdik.

"Elbette Angel. Sana yardım edeceğim." Dokunulmak isteyip emin değilim ama onu yataktan kaldırmama ve banyoya taşımama izin veriyor. Onu ayaklarının üzerine yatırıyorum, ayaklarının üzerinde dengesiz bir şekilde sallanırken belinde tutuyorum. Kendini sabitlemek için kollarıma tutunuyor. "Şimdi iyiyim," diye fısıldıyor ve duşakabini açmak için bir saniyeliğine ayrılıyorum.

"Daha sıcak," diye talimat veriyor ve ben de odayı buhar doldurana kadar sıcaklığı artırmak için düğmeyi çeviriyorum. Hâlâ ayakları içeri giriyor ve ben de arkasından onu takip ediyorum. Üzerimde tişörtüm ve kot pantolonum olmasına rağmen duşun sıcaklığı çok şiddetli. Bana dönüyor, sanki hala burada olmamı beklemiyormuş gibi, ama onun yanından ayrılma şansım yok. Bana bakıyor ve kırıldığı anı görüyorum. Göz kapakları titriyor ve öne, kollarıma doğru düşüyor. Yüzünü göğsüme bastırıp daha önce hiç görmediğim şekilde hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladığında onu sarıp sarmalıyorum. Tüm vücudu gözyaşlarının gücüyle titriyor ve ayakta dururken ona yardım etmek için tamamen güçsüz hissediyorum

kaynar suyun altında.

Çenemi başına yaslıyorum ve hıçkırıklar vücudunu sarsarken onu kendime doğru sıkıyorum. Parmakları sırtımdan aşağıya iniyor, bana doğru sarkarken gömleğimin sıırsıklam olmuş kumaşını yakalıyor. Başını öpüyorum, ıslak saçlarını yüzünden çekiyorum ve kıyafetlerim sıırsıklam olana kadar ona sarılıyorum.

Sonunda başını kaldırıp bana baktığında, güzel mavi gözleri benimkilere kilitleniyor. "Teşekkür ," diye fısıldıyor. "Ne zaman istersen Angel," diyorum arkasına uzanıp raftan sabun şişesini alırken. Tutmak

Kollarımla onu sarıyorum, ellerime biraz sıkıyorum ve sırtına sürmeye önce bir köpük oluştuyorum. Ellerim belinin üzerinde kayarken ve dudaklarında hafif bir gülümseme beliriyor. Çok gıdıklanıyor.

"Kıyafetlerin sıırsıklam olmuş," diye fısıldıyor benden bir adım geri çekilirken.

"Ne olmuş yani?" Ellerim kalçalarının üzerinden karnına kayarken omuz silkerek cevap veriyorum ve ellerim karnının alt kısmında gezinirken onlara bakıyor.

"Bu iyi mi?" Birdenbire bunu kendisinin yapmayı tercih edebileceğinin farkına vararak soruyorum.
O istemeyebilir

Amcamın yaptıklarından sonra ellerim onun üzerinde.

"Evet," diye başını sallayarak cevap veriyor ve sabunlu elim kalçalarının arasına kayarak orayı temizliyor. Bana tutunuyor, bir eli omzumda, diğeri ön kolumda, tırnakları kıyafetlerimin arasından tenime batıyor.

"Emin misin?" Saçlarına doğru nefes alıyorum.

"Evet. Onu üzerimden temizlemeni istiyorum Conor," diye soluk soluğa gözlerimin içine bakıyor. "Yapacağım Angel," diyorum diğeri elimle vücudunun geri kalanını yıkamaya devam ederken.

"değil," diye titrek bir nefes çekiyor. "Onu istiyorum. Her yerden." Yüksek sesle hıçkırıyor ve benden ne yapmamı istediğini anlıyorum.

"Jessie!"

"Lütfen, Conor? Onun son kişi olmasına izin veremem..." Cümlesini tamamlayamadan bana göz kırpmıyor. Islak saçlarını geriye itiyorum. Eğer kardeşlerimden biri buraya gelir ve az önce yaşadıklarından sonra beni becerirken yakalarsa, kendilerini kaybedebilirler. Ve onun yaşadıklarından sonra bunu nasıl ?

"Bunu şimdi yapamaz mısın? Onun yaptıklarından sonra?" diye soruyor ve kalbim ikiye bölünüyor. "Sorun o değil, Angel."

" zaman ne?" Bana göz kırpmıyor, kocaman mavi gözleri bana yalvarıyor.

Kalçalarındaki morluklara bakıyorum ve içimdeki öfke göğsümden dışarı fırlayacakmış gibi hissediyorum. Ona dokunduğunu, ellerini onun herhangi bir yerine sürdüğünü düşünmek, çıplak ellerimle boğazını parçalamak neden oluyor. Onu orada incittiğini bilmek, daha önce hiç yaşamadığım bir öfke hissetmeme neden oluyor, ancak bunların hiçbirisi ona karşı hissettiklerimle ilgili hiçbir şeyi değiştirmiyor. "Seni incitmek istemiyorum."

", Conor. ."

bakıyorum ve yaşadıklarına rağmen çıplak, sabunlu vücudunu bana bastırması sikimin sertleşmesine neden oluyor. Birkaç santim geri çekiliyorum. Buraya bunun için geldiğimi düşünmesi beni öldürür.

"İstemiyorsan sorun değil," diye fısıldıyor.

"Tabii ki istiyorum Angel," kaşlarını çatıyorum. "Sadece sana dokunduğum için bile kalktı, ama istediğinin bu olduğuna emin misin?"

"Buna ihtiyacım var Conor," diye yalvarıyor bana. "Lütfen mi?"

"İhtiyacın olan her şeyi sana her zaman vereceğim, bunu biliyorsun ama incinmişsin Angel."

"Ben iyi . Ben iyiyim. Ve ondan kurtulmanın tek yolu bu." Yere bakıyor ben de çenesini tutup başını kaldırıyorum, böylece gözlerine bakabiliyorum.

"İhtiyacınız olan şeyin bu olduğuna emin misiniz?"

Ellerini boynuma doluyor ve karşılık olarak beni daha yakına çekiyor. Dudaklarım önce yumuşakça onunkilere , sonra dudaklarını ayırıyor ve dilimi içeri kaydırıyorum. Onu kiremitli duvarlara doğru itiyorum ve elleri kemerimi ve fermuarımı karıştırıyor, ta ki içeri uzanıp sertleşmiş sikimi avucunda sıkana kadar.

"Jessie!" Elim göğsünün ve karnının üzerinde kayarak uyluklarının tepesine ulaşırken ağzına . Onları hafifçe ayırarak bana ihtiyacım olan tüm izni veriyor. Parmaklarımı kıvrımlarının arasından geçirip öpücüğümüzü derinleştirirken ağzımın içinde inliyor. Ama sonra tereddüt ediyorum ve elim duruyor. Bunu nasıl istediği hakkında hiçbir fikrim yok.

Saçımı çekiştirirken "Conor," diye inliyor ve ben bunu fazla düşünmeyi bırakmam gerektiğini fark ediyorum. O benim kızım ve birkaç gün önce New York'tan ayrılan kızla aynı kişi. Nasıl becerilmekten hoşlandığını çok iyi biliyorum.

İki parmağımı klitorisinin üzerinde gezdiriyorum ve tümseğini avucuma sürüyör. Bir dakika sonra bir parmağımı içine kaydırduğımda, ağzını benimkinden ayırıyor ve yüksek sesle nefes alıyor.

"Benim için ardına kadar aç," diye homurdanıyorum ve tereddüt etmeden itaat ediyor, içine bir saniye kaymamama izin veriyor.

"Conor!" diye tıslıyor ve alnımız birbirine değene kadar beni kendine doğru çekiyor.

"Hoşuna gitti mi, Angel?"

"Hı-hı," diye başını sallıyor boynuma sarılırken. "Ama daha fazlasına ihtiyacım var."

"Siktir, Jessie!" Parmaklarımı onun içinde daha hızlı çalıştırırken tıslıyorum ve başparmağımın eklemiyle klitorisini fırçalıyorum. Duvarları beni sıkıyor, onu hızla kenara getirirken beni daha sıkı çekiyor. Devrilmeden hemen önce parmaklarımı ondan çekiyorum ve o inliyor.

"Seni sikimin üzerinde istiyorum Angel," diye homurdanıyorum, ellerimi kıkına doğru kaydırıyorum ve bacaklarını belime dolayana kadar onu kaldırıyorum.

Ucunu içine soktuğumda titriyor. "İstediğin bu mu?"

"Evet." Dudağını ısıırıyor ve kendimi onun içine sokuyorum ve beni o kadar sıkı kavıyor ki sanki hiç bırakmayacakmış gibi hissediyorum.

"Kahretsin Jessie, kendini çok iyi hissediyorsun Angel," diye tıslıyorum ona doğru ilerlerken, her hamlede onu duvara çiviliyorum. "İçine yeterince giremiyorum."

"Daha sert!" diye tıslıyor.

"Öyle mi?" Boynundaki hassas deriyi emmeden önce homurdanıyorum. "Evet!" diye inliyor.

Daha da sertleşiyorum ve kollarımda titriyor. "Conor!" diye inliyor ve dudaklarından dökülen ismimin sesi taşaklarımın sıkılaşmasına neden oluyor. İçinde kaybetmeye çok yakınım, ama o sınırdı sallanıyor. Kalçalarımı döndürüyorum, içine daha derin girmeye ve kalçalarını titreten o tatlı noktaya ulaşmaya çalışıyorum ama bir şey engelliyor.

Bir elimle boğazına sarılıyorum, gözlerinin içine bakarken başını duvara yaslıyorum. "Benim için gelecek misin, Angel?" Hırlıyorum.

"İstiyorum," diye nefes alıyor.

"Seni oraya götürmek için ne yapmam gerektiğini söyle." "Çok nazik davranıyorsun. Ben camdan yapılmadım."

"Siktir, Jessie. Yapamam..." Başımı sallıyorum. Bu kızı burada unutulmaya mahkum ediyorum. "tutuyorsun," diye nefes alıyor. "Bunu hissedebiliyorum."

"Öyle mi düşünüyorsun?" Homurdanıyorum, tatlı amcığı beni can havliyle sıkarken boşalmamak için kendimi zor tutuyorum.

"Biliyorum."

Boğazındaki tutuşumu bırakıyorum ve ellerimi başının iki duvara yerleştiriyorum. "tutunsan iyi olur," diye ve bacaklarını bana daha sıkı sarıyor. "Hazır mısın?"

"Evet," dedi.

"Emin misin?"

"Evet."

Sahip olduğum her şeyle ona geri dönmeden önce neredeyse sonuna kadar çekiyorum.

"Conor," diye o kadar yüksek sesle inliyor ki kardeşlerim yan odadan duymuşlardır ama umurumda . Ona tekrar sarılıyorum ve o da tırnaklarını sırtımda gezdiriyor.

"Kukun sikimi seviyor, Angel," diye . "Beni çok sert sıkıyorsun. Benim için . Şimdi," diye emrediyorum ve dudağını ısıırırken başını sallıyor. Tekrar içine giriyorum ve etrafımda kenetlenirken duvardan birkaç santim yukarı kayıyor ve sonunda , bağılıyor

o geldiğinde adı. Birkaç hamle daha yapınca kendi salıverilmemi buldum ve onun içine sıcak ve ağır bir şekilde boşaldım.

Titremesi durduğunda, bacaklarını yere indiriyorum. Bana . "Seni seviyorum," diye fısıldıyor.

"Ben de seni seviyorum, Angel."

On dakika sonra yatak odasına geri döndüğümde Shane oradaydı. Gözleri yakıyordu. Kızımızın benim için geldiğini duymamış imkan yok.

"Siz ikiniz iyi misiniz?" diye soruyor tek kaşını kaldırarak.

Boğazımı temizliyorum. Neden kendimi bu kadar sapkın hissediyorum? "Evet." Başımı salladım.

"O kadar endişeli görünme Con," diyor başını sallayarak. "Ona ihtiyacı olanı verdin."

"Biliyorum." Ellerimi saçlarımda gezdiriyorum. Peki, neden bana bu kadar hayal kırıklığına uğramış gibi bakıyor? "Ben çocukları kontrol etmeye gidiyorum," diyor ellerini ceplerine sokup dışarı çıkmadan önce

O zaman hayal kırıklığına uğrayanın ben değil, kendisi anlıyorum. Başımı sallıyorum ve gidişini izliyorum. Jessie kaçırıldığında ona asla bu kadar sert davranmamalıydım. Ben onun endişelerine bulunmadan da kendini yeterince .

Jessie birkaç saniye sonra banyodan çıkıyor ve kollarını belime doluyor. "Teşekkür ," diyor başını göğsüme yaslariken.

"Bunun için bana teşekkür etmene gerek yok Angel." Ellerimi onun sırtına sürüyorum ve o da Ben.

CHAPTER 29

JESSIE

A Conor'la duş aldıktan sonra üzerime yeni kıyafetler giydim ve tüm kardeşlerin beklediği odasına girdim. Liam ve Mikey beni görür görmez sarılmak için yanıma koşuyorlar ve ben de ikisine o kadar uzun süre sarılıyorum ki koluma kramp giriyor. Sonunda bıraktığımda, Conor bana bir

bir fincan sıcak, tatlı çay ve kanepeye oturuyorum.

"Olanlar hakkında konuşmaya hazır mısın, bebeğim?" Liam yanıma boştaki elimi tutarken yumuşak bir sesle soruyor. Mikey diğer yanıma otururken Shane ve Conor da karşımdaki koltuklarda oturuyorlar.

"Otel süitinde Shane'in dönmesini bekliyordum ve o içeri girdi. Kurt. Bana Paul amcan olduğunu söyledi. Shane'in anahtarı ondaydı. Ona senin verdiğini söyledi." Shane'e baktım, yüzü suçluluk ve öfkeyle doluydu ve keşke bunu onun için ortadan kaldırılabilseydim.

" biliyorsun, değil mi Jessie?" kaşlarını çattı. "Tabii ki biliyorum."

sallayıp sandalyesinde arkasına yaslanıyor ve ben de onlara olanları anlatmaya devam ediyorum. O kadar bulanık ki hala kendim için bir araya getirmeye çalışıyorum. "Onu gördüm ve donakaldım. Kaçmak istedim. Silahı bulmak istedim ama bacaklarım çalışmıyordu." Bir damla gözyaşı yanağımdan aşağı akıyor. " yüzleşmek için çok uzun süre bekledim ve tam karşımda durduğunda felç oldum."

"Bu tamamen anlaşılabilir bir şey, Red," Mikey parmak uçlarıyla yanağımdaki gözyaşını siliyor.

"Orada durduğuna inanamadım, anlıyor musun? Ve bana amcan olduğunu söylediğinde, neler olduğunu bile."

Dördü de beni izlemeye devam ediyor ve acaba tür çöküş yaşamamı mı bekliyorlar merak ediyorum ama bu gerçekleşmek üzere değil. Son yirmi dört saat içinde olanlar Kurt'un bana daha önce yaşattıklarıyla kıyaslanamaz ve o beni yıkmadıysa, bu da yıkmayacaktır.

"Ondan sonra ne oldu? Kimse fark etmeden seni oradan nasıl çıkardı?" Conor soruyor.

"Bilmiyorum," diye başımı sallıyorum. "Bir boğuşma oldu ve sonra otel odasından hatırladığım son şey her şeyin karardığı. Bana ilaç vermiş olmalı."

"Evet," diye başıyla onaylıyor Liam.

"Ve sonra pek bir hatırlamıyorum. O bodrumda birkaç kez uyandım. Karanlıktı ve üşüyordum ama kendimde değildim. Söylediği kelimeleri ya da şeyleri hatırlıyorum ama her zaman sıralı değiller. Yaptıklarının bir kısmını hatırlıyorum ama sanırım çoğunda kendimde değildim." Ürperiyorum ve Liam elimi sıkıyor. Ne yaptığını yüksek sesle söylememe gerek yok. morlukları gördüler. Tanrı aşkına, çıplaktım. Yine de beni farklı görmelerine neden olmasından nefret ediyorum. Ben kurban değilim. Kurban değilim.

bir .

"Bana ondan bahset," diyorum çayımndan bir yudum alırken. Onun hakkında daha fazla şey bilmenin onu yenmeme yardımcı olacağını hissediyorum. O bir kurt değil, o bir insan. Ve artık ona Kurt demeyi reddediyorum. "Bana Paul Ryan'dan bahset."

Üç kardeş, eliyle çenesini ovuşturan Shane'e bakıyor. "Ben on üç yaşındayken, annemiz öldükten kısa bir süre sonra İrlanda'dan ayrıldı."

"Peki ya ondan önce?"

"Ordudaydı. Özel Kuvvetler. Çocukken onu pek göremezdik ama..." yutkunuyor. "Ama ne?"

"O zaman o bizim amcamızdı. Bana ve Conor'a tüfek ve bir hayvanın derisinin nasıl yüzüleceğini öğretti. Hasarlıydı, evet, ama o..." Başını iki yana sallıyor. "Tanıdığım o adamdan sana bunu yapan adama nasıl dönüştüğünü anlayamıyorum."

"Neden gitti?"

Shane'in yüzü soluyor ama cevap veren Conor oluyor. "Patrick Ryan sonunda herkesi uzaklaştırdı. Paul ile aralarında bir aşk-nefret ilişkisi vardı ama çoğunlukla sadece ."

"Ve ondan bir daha hiç haber almadın mı?" Kaşlarını çatarak sordum.

"Birkaç ay öncesine kadar değildi," diye yanıtlıyor Shane. "O bir kiralık katildi ve dünyanın dört bir yanındaki en tehlikeli insanlardan bazıları için çalıştığını biliyorduk. Öldüğünü düşündük."

"Ama yakın zamanda iletişime geçti?"

Shane, "Evet. Kardeşi öldüğü için olduğunu sanıyordum ama şimdi senin nerede öğrendiği için olup olmadığını merak ediyorum," diye yanıtlıyor.

"Onun hakkında bilmem gereken başka bir şey var mı?"

Mikey başını sallayarak, "Onu hatırlamıyorum bile," diyor.

"Şeytani amcık!" Liam tükürüyor. "Tıpkı kardeşi gibi." Bana bakıyor ve elimi tekrar sıkıyor. "O bizim amcamız, Jessie. Nasıl yani?"

"Bilmiyorum. Kavramak çok zor," diye itiraf ediyorum.

"Bizi hiç aynı şekilde görebilecek misin, Red?" Mikey sorar.

"Ne?" Ona göz kırpıyorum. Burada beni farklı göreceklelerinden endişeleniyordum ve amcalarının kim olduğunu öğrenmelerinin onlar için ne gibi sonuçlar doğuracağını düşünmüyordum bile. "Seni her zaman gördüğüm gibi görüyorum." Kupamı üzerine koydum ve elini tuttum. "Amcana hiç benzemiyorsun."

"Seni seviyorum," diye fısıldıyor Mikey ve ellerimi yüzüne doğru kaldırıp dudaklarını parmak eklemlerimin üzerinde gezdiriyor. "Ben de seni seviyorum."

CHAPTER 30

JESSIE

I Kanepeye uzandım, başım Liam'ın kucağında, bacaklarım Mikey'nin bacaklarının üzerindeydi. Saat geç oldu ve bu çocuklar bütün gün benimle ilgilendiler. Bana en sevdiğim atıştırmalıkları getirdiler. Benimle birlikte en sevdiğim filmleri izlediler. Conor bana biraz Tolstoy bile okudu. Hepsi öyle

Çok tatlı. Ama Mikey'nin eli son yarım saattir bacağımın üzerindeydi ve baldırımı aşağı yukarı ovalıyordu. Daha fazlasına yol açmadan bana bu kadar uzun süre dokunduğunu hiç görmemiştim. Güçlü parmaklarının tenimin üzerinde süzülüşünü izliyorum ve parmaklarını daha yukarı kaydırmasını istiyorum ama dizimi bile geçmeye cesaret edemiyor. İlişkımız seksten çok daha fazlası ama bu da ilişkimizin büyük bir parçası. hiçbir şeyin değişmediğini bilmem gerek. Tekrar kendim gibi hissetmek için ihtiyacım olan şey bu.

Kalçalarımı hafifçe kaydırıyorum, böylece Mikey'nin eli dizime kadar kayıyor. Bana bakıyor ve sanki daha ileri gitmek için izin bekliyormuş gibi tek kaşını kaldırıyor. Eli kalçamdan yukarı kayıyor ve parmak uçları yumuşak bir şekilde morluklarımın üzerinde geziniyor.

"İyi misin bebeğim?" Liam kıpır kıpır olduğumu fark edince soruyor.

Uzanıyorum ve saçının bir telini parmak uçlarımdan arasında kıvrıyorum.

"Hayır," diye nefes alıyorum. Gözlerini bana dikeyyor. "Bir şeye mi ihtiyacın var?"

"Evet. Tam buradasın," parmak dudaklarıma dokunuyorum, aynı birkaç hafta önce New York'ta iyileşirken yaptığı gibi ve tekrar yakınlaşmamız için çaresizdi.

Eğilip dudaklarını dudaklarımdan üzerine kapatıyor ve karnımda tanıdık bir kıpırtı hissedene kadar dilini ağzımın içinde gezdiriyor. O beni öperken bacaklarımdan açılmasına izin veriyorum ve Mikey elini kalçamın iç kısmına doğru kaydırarak karşılık veriyor. En tepeye ulaştığında, külotumun üzerinde bir parmak ucunu gezdiriyor ve ben Liam'ın ağzına doğru inliyorum.

"Bunu istediğine emin misin Red?" sorar.

"Evet," diye mırıldanıyorum eline onu kendime çekerken.

Külotumu bir kenara çekip bir parmağını yavaşça içime kaydırıyor ve Liam'ın ağzına doğru inlememe neden oluyor.

"Ne kadar güzel bir amcık, Red," diye homurdanıyor parmağını içime sokup çıkarırken. Uyarılmamın ıslak sesi sessiz odada yüksek sesle duyuluyor. "Bizim için de her zaman hazırsın. Sen çok iyi bir kızsın."

Liam dudaklarını benimkilerden ayırırken usulca kıkırdıyor. "Bizim için ıslandın mı, bebeğim?" Tek kaşını bana doğru kaldırıyor.

"Neden ?" Teklif ediyorum.

"Siktir," diye tıslıyor eli vücudumdan aşağı kayarken. Kardeşininkiyle birlikte bir parmağını da

içime sokarken külotumu daha da yana çekiyor.

"Oh, çok iyi hissettiriyor," diye tıslıyor Mikey.

"Kesinlikle öyle," diye onaylıyor Liam ve senkronize parmak sikişlerini karşılamak için kalçalarını kaldırıyorum. Sahip olmak

İkisinin de aynı anda içimde olması çok sıcak ve mükemmel bir uyum içinde çalışırken usulca inliyorum.

Ama sonra Mikey durur. "Seni yemek istiyorum, Red," diye inliyor. "Tam burada, tüm kardeşlerimin önünde. Senin için sorun olur mu?"

Tamam mı? Şu anda daha fazla istediğim bir şey yok. "Evet," diye nefes nefese ona bakıyorum.

Liam parmağını ıslak açıklığıma sokup çıkarmaya devam ederken külotumun bandına geçiriyor külotumu bacaklarımdan aşağı sıyırmaya başlıyor.

Mikey uzun kanepeye önce külotumu çıkarıp yere atıyor. Ellerini arkasına kenetliyor ve amım yüzüne birkaç santim kalana kadar beni kendisine doğru çekiyor. Liam bunu parmağını çekmek için bir işaret olarak kabul ediyor ve Mikey dilini bana doğru bastırıp sularımı emmeye başlarken onun yerine klitorisimin etrafında dönmeye başlıyor. Onlar beni ustalıkla becerirken zevk dalgaları vücudumu sarıyor.

"Seni becerdiğimiz ilk geceyi hatırlıyor musun bebeğim? Tıpkı ?" Liam dudaklarını yanağımda gezdirirken soruyor.

"Evet," diye inliyorum, ıslak bir sıcaklık arasına hücum ederken. Bunu nasıl unutabilirim? Mikey sihirli parmaklarını kullanırken Liam'ın dilini üzerimde gezdirmesi dışında neredeyse aynen böyleydi.

"Conor ve Shane de o gece bizi izledi," diye kıkırdıyor Liam.

"Shane yapmadı," diye soluyarak oturmuş bizi dikkatle izleyen ikisine bakıyorum. Conor'ın gösteriden keyif aldığı ve eşofmanının üzerinden sikini ovuşturduğu belli ama Shane çenesi çalışarak bize bakıyor. Bütün gün sessizdi ve benimle yalnız kalmaktan kaçınıyordu. Bunun pek çok şeyle ilgili olabileceğini biliyorum ama onun da beni hâlâ aynı şekilde gördüğünü bilmem gerekiyor. Geçtiğimiz hafta, en azından Kurt ortaya çıkmadan önce, onunla inanılmazdı ve eğer bunlardan herhangi kaybettiysek, bu kalbimi kıracak.

"Bu gece de izleyecek, değil mi kardeşim?" Liam sorar ve Shane derin bir nefes alır ama gitmez.

Liam başımı ona doğru eğiyor, klitorisime daha sert bastırırken ağzımı bir öpücükle kapatıyor ve Mikey hassas etimi emmeye ve kemirmeye devam ediyor.

"Tadın çok tatlı, Red," diye inliyor. "Sadece senin amını yemekten bile boşalabilirim."

Orgazmım beni beklenmedik bir şekilde vurduğunda dudaklarımı Liam'inkilerden ayırıyorum ve onlar beni diğer tarafa ikisinin de adını inliyorum.

Bacaklarımdan titremesi durmaz Mikey beni çekip kollarına alıyor. "Yatma vakti Red," diyor ayağa kalkan Liam'a başıyla selam .

"Çocuklar!" Shane uyarıyor ve ona karşı içimde bir sevgi patlaması hissediyorum. İkizlerin yüzde yüz onaylamadığım bir şey için beni asla zorlamayacağını biliyorum ama beni bu kadar korumasına bayılıyorum.

"Biliyoruz kardeşim," diyor Liam.

"Tek istediğimiz seninle soyunmak ve her öpmek, Red. Sikişmek yok. Tamam mı?" "Tamam." Kollarımı boynuna doladığımda gülümsüyorum ve o da beni yatağa taşıyor, Liam da yanımda.

CHAPTER 31

SHANE

Idışarıdaki şezlonglardan birine oturup viskimi yudumluyorum. Ev karanlıkta ve tek ışık dolunaydan geliyor. Siyah geceye bakıyorum, acaba izliyor mu diye merak ediyorum. Onu ve ona yaptıklarını düşünmek bana kendimi çok kötü hissettiriyor.

O kadar öfkeliyim ki nefes alamıyorum. Bunca zamandır kabuslarına adam öz amcamızdı. Bu ne kadar berbat bir şey?

Annem her zaman ruhani bir kadındı. Katolik olarak doğmuş ve büyümüştü ama rahibin her Pazar bize anlattığından farklı bir Tanrı'ya ve cennete inanırdı. Reenkarnasyona ve ruhların sonsuza kadar birbirine bağlı olduğuna inanırdı. Büyücülük ve kaderle ilgili hikayelerini ama bunlara hiç inanmadım. Ama belki de haklıydı. Bazı nedenlerden dolayı Jessie biz onunla tanışmadan çok önce bize bağlıydı. Belki de her zaman bizim olması . Belki de Paul ve Patrick Ryan gerçekten de hepimizi sınamak ve bir araya getirmek için bu dünyaya gelmişlerdi?

Boş bardağıma bakıyorum ve başımı sallıyorum. Böyle saçma fikirlere kapıldığıma göre çok fazla içmiş olmalıyım. ailemin anne tarafını ortaya çıkaran bir şeyler . Em teyzemiz kartvizit sahibi bir Pagan ve mistik olan her şeye de her zaman inanan olmuştur.

Düşüncelerim yine Jessie'ye kayıyor. Onu ve Conor'ı duşta ve hayatımda ilk kez küçük kardeşimi kıskandım. Ona ihtiyacı olan şeyi verebilecek tek kişinin olduğunu bilmek kalbimi bir bıçak gibi kesti. Onu geri aldığımızdan beri bana karşı kibar davranıyor ama bana bakmaya bile zor dayanıyor. Daha önce Mikey ve Liam'ı onunla birlikte izledim ve bu beni demir gibi sertleştirdi. Onun yanında çok rahatlar. Onların ilişkisi benimkiyle onunkinin asla olamayacağı kadar kolay. İrlanda'da geçirdiğimiz zamanın bizi daha da güçlendireceğini düşünmüştüm ama şeyi berbat ettim ve şimdi bana bir daha aynı şekilde bakıp bakmayacağını merak ediyorum.

Arkamdaki sürgülü kapının sesi başımı çevirmeme neden oluyor. Zaten bir kez gözümü toptan ayırdığım için yüksek alarmdayım ve bunun bir daha olmasına asla izin vermeyeceğim. Bir ışık yakmış olmalı ve omuzlarına sardığı battaniyeyle bana doğru yürürken silüetini aydınlatıyor.

"Burada ne yapıyorsun?" diye soruyor kaşlarını çatarak bana ulaştığında.

"İçiyorum." Kanıt olarak boş bardağıma kaldırıyorum.

"Asla yalnız içmemelisin Shane Ryan," diyor başını eğerek. "O yüzden kaşıkla." "Ne?"

"Burası çok soğuk. O soğuk sandalyelerden birine oturmak istemiyorum. O yüzden çekil."

Bu şezlonglar iki kişi için yapılmamış ama ben elimden geldiğince yana kayıyorum, o da sıkışıyor.

Yanımda. Bacağını benimkinin üzerine atarak yan yatıyor, bir kolunu ve battaniyenin yarısını etrafıma sarıyor ve başını göğsüme bastırıyor. Ona bakıyorum ve kaşlarımı çatıyorum çünkü bana kızmış gibi görünmüyor ama kızmadıysa bile kızmış .

"Ay çok güzel," diyor kasıklarında hissettiğim yumuşak bir iç çekişle.

"Kesinlikle öyle."

"Bana göl kenarındaki o geceyi hatırlatıyor. Hatırlıyor musun?"

Nasıl unutabilirim ki? Sonunda ona olan hislerimi itiraf ettiğim geceydi. Bizi asla terk etmeyeceğine söz verdiği geceydi. Sanırım ikimiz de tutamayacağımız sözler verdik. Ona benimle güvende olacağına dair söz verdim. Onu incitmesine asla izin vermeyeceğime yemin ettim ama yine de doğrudan ona teslim ettim. "Tabii ki . Sanki bir ömür önceymiş gibi geliyor."

"Bunu her düşünüyorum."

"Gerçekten mi?"

"Evet. Bence döner dönmez gölün üzerine o yeri inşa etmelisin." "Öyle mi düşünüyorsun?" Ona bakıyorum.

"Hmm. Böylece şehirden uzaklaşmamız gerektiğinde böyle bir yerimiz olabilir."

Kollarımı ona doluyorum ve bir süre sessizce oturuyoruz.

"Neden benden kaçıyorsun?" diye fısıldıyor.

"Senden kaçmıyordum," diye yalan söylüyorum.

"Kesinlikle öyle hissettiriyor. Yaptığı şey seni rahatsız ediyor mu?"

Yüzümde bir kaş çatmayla ona bakıyorum. "Tabii ki bu beni rahatsız ediyor Jessie. O şeytan herifin sana yaptıklarından nefret ediyorum."

"Öyle demek istemedim," diye kekeliyor. "Demek istediğim... daha önce kardeşlerinle birlikteyken, senin..."

Hay sikeyim! Onu istemediğimi düşünüyor. Buna cevap olarak ne söyleyeceğimi bile bilmiyorum ama sessizliği başka bir soruyla dolduruyor.

"Neden burada tek başına içiyordun?"

"Sadece düşünmek için biraz zaman istedim." "Ne hakkında?"

"Her şey hakkında."

"İyi misin?" O güzel mavi gözleriyle bana bakıyor ve kalbim neredeyse göğsümden fırlayacak gibi oluyor. Yaşadığı onca şeyden, başına gelmesine izin verdiğim onca şeyden sonra bana iyi olup olmadığını soruyor.

"Hayır," diyorum. Viski bir tür doğruluk serumu olmalı çünkü ona her şeyin olduğunu söylemeli ve onu yatağına geri göndermeliyim.

"Shane," diyor iç çekerek, sıcak elini yanağıma koyarken. "Lütfen olanlar için kendini suçlama."

"Onun senin yanına yaklaşmasına asla izin vermemeliydim. Benim yüzümden sana ulaştı ve bu bir gerçek, Jessie. Bundan kaçış yok."

"Hayır!" Gözlerimin içine bakabilmek için pozisyonunu değiştiriyor. "Beni etkiledi çünkü yaptığı şey bu. Onun kim olduğunu bile bilmiyordun. Bunu nasıl tahmin ?"

"Sana bir daha asla zarar vermeyeceğine dair söz verdim!" Şu anda kızgın olduğum tek kişi kendim olmama rağmen ona hırlıyorum.

"Ve bu sözü vermeni seviyorum Shane, ama bunun asla tutamayacağın bir söz olduğunu görmüyor musun?" Başını sallıyor. "Kimse tutamaz."

"Yapabilirim! ."

"Birini ne kadar seversek sevelim, incinmesine asla engel olamayız. Koruyamayız

kadar istesek de insanları acı ve ıstıraptan uzak tutamayız. Bunu kabul etmek zorundasınız yoksa imkansız bir görev olan herkesi güvende tutmaya çalışırken kendinizi delirteceksiniz."

"Yapma, Jessie! Hepinizi güvende tutabilirim. Koruyacağım." Duygu dalgasının üzerime çöktüğünü hissediyorum ve derin bir nefes çekiyorum. Gecenin serin havası ciğerlerimi dolduruyor ama çarpan kalbimi sakinleştirmek için pek bir şey yapmıyor. Bu artık sadece Jessie ile ilgili değil. Patrick ya da Paul Ryan'ın sevdiğim birini incittiği her ilgili. Ayağa kalkıyorum ve o da benimle oturuyor, garip bir şekilde kucağıma tünemiş durumda.

"Herkesi güvende tutmak senin işin değil Shane," diye fısıldıyor elimi avuçlarının içine alırken. "Babandan ya da amcandan sen sorumlu değilsin."

"Onu kurtarmalıyım, Jessie. Annem. Denedim..." Başımı ve babamın annemizi öldürdüğü geceyi hatırlarken geceye bakıyorum. Onu dövdüğünü duydum. Yardım için ağladığını duydum. Eve her zamankinden daha sarhoş ve gerçek bir acıya neden olmak için şımarık bir şekilde geldiğinde Liam ve Mikey sadece bir yaşındaydı. Önce onları korudum, kendi evimize dönmeden önce onları ve Conori bir komşunun evine götürdüm. Annem genellikle bir süre sonra onu edebilirdi, önce onu bir dövükten sonra, ama bu gece devam etti. Annemin merhamet için yalvarışlarını dinlerken kapıya o kadar sert vurdum ki parmak eklemlerim kanadı. Şimdi o gece neden hiç durmadığını biliyorum, yine de bu hiç öğrenmemiş olmayı dilediğim bir sır. Sonunda sustuğunda kalbim milyonlarca parçaya bölündü ve Jessie'nin yardımıyla iyileşmeye başlamış olsa da hiçbir zaman tam anlamıyla iyileşmedi. Ve şimdi onu da hayal kırıklığına .

"Elinden gelen her şeyi yaptın, Shane. Sevdiğin insanların acı izlemenin ve bu konuda hiçbir şey yapamamanın nasıl bir şey bilirim," derken yanağından bir damla gözyaşı süzülüyor.

Başparmağımın ucuyla fırçalıyorum. Bazen ne kadar çok şeye katlandığını unutuyorum. Tüm ailesinin gözlerinin önünde şeytani amcam tarafından katledilişini izledi ama yine de merhamet ve şefkat dolu. da tıpkı kardeşlerim ve benim gibi zarar görmüş ama de tanıdığım en iyi insan. Belki de annem haklıydı. Bazı hikâyeler gerçekten de yıldızlarda yazılıdır.

"Sana yaptığı her şey için özür dilerim," diyorum.

"Biliyorum ama bu senin dileyeceğin bir özür değil. Eğer babanın ya da amcanın yaptığı herhangi bir şeyin seni mutluluktan ve sevgiden uzaklaştırmasına izin verirsen, onlar kazanmış olur. Sen inanılmaz şeyler yapabilecek kapasitedesin, Shane. Sevgin inanılmaz bir hediye. Lütfen bunu senden ya da benden almalarına izin verme."

"Seni sevmekten vazgeçebileceğimi mi sanıyorsun Jessie Ryan?" Yanağını avucumun içine alırken kaşlarımı çatıyorum.

"Umarım öyle değildir," diye gülümsüyor bana. "Çünkü sana sırlısklam aşığım."

"Sırlısklam mı?" Ona bir kaşımı kaldırıyorum.

"Evet. Sana söyledim, seni şekerden daha çok seviyorum."

"Evet, öyle yaptın," diye gülümsüyorum, arkama yaslanıp onu da yanıma çekiyorum, böylece o şimdi üstümde yatıyor ve kollarım ona sıkıca oluyor.

Bir süre sessizce uzanıyoruz ve ben onun yumuşak nefes alışını . "Gerçekten nasılsın tatlım?"

"Ben iyiyim," diye fısıldıyor.

"Tamam gerçekten bir cevap değil," diye

kaşlarımı çatıyorum. "Öyle değil mi?"

"Bu ne bir duygu ne bir varoluş hali, yüzden bana hiçbir şey söylemiyor, değil mi?"

Usulca iç geçiriyor ve yanağını göğsüme bastırıyor. "Tamam, cevabı gerçekten bilmediğin zamanlar için bir yakalama değil mi? Çok fazla şey hissediyorum, Shane."

"O zaman benim için açıkla."

Cevap vermeden önce birkaç saniye sessiz kalıyor. "Tam burada kendimi mutlu ve güvende hissediyorum. Korunmuş,"

fısıldıyor.

"Tam burada, evde mi?"

"Tam burada, senin kollarında" diye nefes alıyor.

Gözlerimi kapatıp derin bir nefes almak zorundayım çünkü bu kız elini göğsümün içine soktu ve kalbime yumruk attı. Ona karşı son bir savunma hattım kaldıysa da onu parçalayıp geçti. Beni yendi. Tam burada, Carrickfergus'taki bu güzel evin bahçesinde, ona ruhumun son parçasını verdim.

Başını öpüyorum ve saçlarının kokusunu içime çekiyorum. Şu anda konuşursam, onu ne kadar sevdiğimi söylemeye çalışırsam, o zaman beni tamamen kırdığını bilecek.

"Ama aynı zamanda korkmuş hissediyorum, Shane. Aslında dehşete düşüyorum. Benim için şimdi geleceğinden değil, iki, dört, hatta on iki yıl sonra, kendimi mutlu ya da rahat hissetmeme izin verdiğimde bunu yapacağından. Her gün her dakika onu düşünmeyi bıraktığımda. Akşam yemeği için bir şeyler almak üzere markete doğru yürüyor olabilirim ya da sen ve kardeşlerinle birlikte bir restorandayken tek başıma tuvalete gidebilirim ya da sadece caddede yürüyor olabilirim ve o beni alır. Ve sonra gitmiş olacağım," diye fısıldıyor ve tüm vücudu titriyor.

Ona bunun olmasına asla izin vermeyeceğimi söylemek istiyorum ama az önce yerine getiremeyeceğimiz sözler vermekten bahsettik.

Bunun yerine ona "Seni bulmak için dünyayı yerinden oynatırım tatlım," diyorum çünkü bu tutabileceğim bir söz.

"Biliyorum," diye fısıldıyor. "Şimdi, bu gece burada yıldızların altında mı yoksa beni yatağa mı götüreceksin?"

Bunu söylediğinde sikim seğiriyor ve dikkatimi dağıttığı için minnettar oluyorum. Ama başını göğsüme yaslariken esniyor ve gecenin bir yarısı olduğunu ve son otuz altı saat içinde çok şey hatırlıyorum.

"Burada biraz daha kalacağız." Dudaklarımı saçlarının üzerinde gezdiriyorum ve o da memnuniyetle iç çekiyor. "Tamam, ama burada uyuyakalabilirim."

"seni yatağa taşıyacağım, tatlım. Ve daha önceki soruna cevap vermek gerekirse, seni kardeşlerimle görmek beni hala demir gibi sertleştiriyor ve seni her zaman olduğu gibi hala becermek istiyorum." Onu tekrar öpüyorum ve kollarımı vücuduna daha sıkı sararken battaniyeyi tamamen üzerine çekiyorum.

"Şeytan," diye kıkırdıyor usulca ve bu ses beni gülümsetiyor.

YARIM SAAT sonra onu yatağıma taşıırken kollarımda derin bir uykuya daldı. Yanına sürünerek onu kendime çektim ve adımı mırıldandı.

"Sorun yok, tatlım. Uyumaya devam et," diye fısıldıyorum kulağına ve uykulu bir şekilde gülümseyerek kolunu boynuma doluyor.

Karanlıkta uzanıyoruz. Kalbi benimkine karşı atarken onun yumuşak, sabit nefes alışını ve hayatım hiç bu kadar huzurlu hissetmemiştim. Tek bunun sürmesi. Ama amcam hala dışarıda bir yerde ve biliyorum ki o son nefesini kadar hiçbirimiz için kalıcı bir huzur olmayacak.

CHAPTER 32

JESSIE

I Dört yakışıklı erkeğimi kahvaltılarını yaparken izliyorum ve kalbim göğsümde çarpıyor. Nasıl oluyor da bir kişi dördünü hak edecek kadar şanslı olabiliyor? Yemin ederim bir gün uyanacağım ve tüm bunlar benim uydurduğum bir rüya olacak.

Kurt'la geçirdiğim zamanı atlattım. Belki bir gün uyanırım ve hala tepelerdeki kalesinde olurum.

Paul Ryan'ı düşündükçe kalbim bambaşka bir nedenle çarpıyor ve onun harekete geçmesinin meselesi olduğunu biliyorum. Ne zaman ve nerede olacağı konusunda hiçbir fikrim yok, ancak emin olduğum tek şey önce bizim harekete geçmemiz gerektiği.

"Cenaze zaman?" Mikey kendi düşüncelerimden koparıp Shane'le İrlanda'ya neden hatırlatarak soruyor.

Shane kahvesinden bir yudum almadan önce "Çarşamba," diye yanıtlıyor. "Yani eve dönmemize sadece dört gün mü kaldı?"

Liam ekliyor. "Evet," diye başını sallıyor Shane.

"Ev mi?" Sözlerini

kesiyorum. "Evet," diye

kaşlarını çatıyor Conor.

"Ama Paul hâlâ buradayken New York'a geri dönemeyiz."

Shane kupasını masaya koyarken, "New York'ta daha fazla kaynağımız var," diyor.

"Evet. Burada çantada keklik gibiyiz," dedi Mikey ve Conor ile Shane'den alaycı bir bakış aldı.

Sanki bunu zaten bilmiyormuşum gibi. Beni Kurt'tan kurtarmalarının üzerinden üç gün geçti ve bu süre zarfında inanılmaz derecede dikkatli ve sevgi dolu davrandılar, amcalarının dışarıda bir yerlerde beni almak için beklediği gerçeğinden beni uzaklaştırmak için ellerinden geleni yaptılar.

"Katılıyorum, bu yüzden o beni bulmadan önce bizim onu bulmamız gerektiğini düşünüyorum." "Onu bulmaya çalışıyoruz tatlım, inan bana, ama bu o kadar kolay değil."

"Bunu biliyorum. Ne yazık ki, kendisi istemediği sürece bulunamayacak ve ben de oturup bunun olmasını bekleyemem," diyorum ve midemin çukurunda biriken endişe sesimin en azından birkaç oktav yükselmesine neden .

Conor omzuma güven verici bir el koyarken, "Hiçbirimiz bunun olmasını istemeyiz, Angel," diyor.

"O zaman tek bir seçeneğimiz var," diye yutkunuyorum çünkü bu öneriden hoşlanmayacaklarını biliyorum.

Shane gözlerini bana diyor. "Peki neymiş o?"

"Ona uzanıyorum..."

"Sikeyim hayır!" Conor hırlıyor.

Mikey ve Liam kaşlarını çatarak bana bakıp başlarını sallarken Shane "Hayatta olmaz" onaylıyor.

anlaşma.

"Tek yolu bu."

"Böyle bir şey olmayacak Red," diye tersliyor Mikey ve kalbim sıkışıyor çünkü en azından o ve Liam'ın beni dinleyebileceğini düşünmüştüm.

"Ama onu dışarı çekmenin başka yolu yok. Bunu şimdi yapmazsak bir daha ne zaman şansımız olacağını kim bilebilir? Hayatımı ne zaman benim için geleceğini merak ederek geçiremem."

"Sana bir daha asla elini sürmeyecek, Jessie!" Liam kaşlarını çatarak bana baktı.

Keşke buna inanabilseydim. "Lütfen beni dinler misiniz?" Yalvarıyorum ama dört ciddi yüzle karşılaşıyorum.

"her şey gelebilir Jessie," diye tersliyor Conor.

Shane, "Kendini bu şekilde riske atamazsın," diye ekliyor ve konunun artık tartışmaya açık olmadığı anlaşılıyor. Sandalyemde arkama yaslanıyorum ve ters ters bakıyorum. Onlarla tartışmaya devam edebilirdim ama bunun bir anlamı olmadığını biliyorum. Söz konusu olan benim hayatım olmasına rağmen, söyleyeceklerimle çok açık bir şekilde ortaya koydular. Gözyaşlarımı geri kırıyorum. Bunun sevgi dolu bir yerden geldiğini biliyorum ama sürekli korku içinde bir hayat yaşamamanın nasıl bir his olduğunu anlamıyorlar.

"Sence cenazeye gidecek mi?" Liam sorar.

"Zerre kadar varsa gitmez," diye tersliyor Shane.

"Bence hepimiz gitmeliyiz," diye ekliyor Conor.

"Hepsi mi?" Mikey ona kaşlarını çatar.

Conor omuz silkerek, "Artık buradayız," diye cevap veriyor. "Shane ve Jessie'nin kendi başlarına gitmelerine izin veremeyiz ve onun mezarına tükürme fırsatı için mutluyum."

"Hâlâ gitmek istiyor musun Jessie?" Shane sorar.

"Oh, yani şimdi benim fikrim sayılıyor, öyle mi?"

Shane hızla ayağa kalkıyor ve sandalyesini geriye iterek beni zıplatıyor. Yüzünü benimkine yaklaştırıyor. "Yapma," hırılıyor ve sonra üç erkek kardeşinin bana sanki ayıyı dürtmüşüm gibi neden olarak odadan çıkıp gidiyor.

Onlar olsa da olmasa da ne yapmam gerektiğini biliyorum. Onlara sessizce "Özür dilerim," diyorum ve Conor kolunu bana doluyor.

"Kendini bu şekilde tehlikeye atmana izin vermemiz mümkün değil, Angel," dedi yumuşak bir sesle. "Biliyorum."

Uyuyan devlerim Liam ve Mikey'nin arasına sıkışmış bir şekilde yatağıma uzandım. Burası benim güvenli yerim. Kardeşlerimle birlikteyken kendimi çok güvende ve mutlu hissediyorum. Göğsümdeki derin sızı neredeyse nefesimi kesiyor, çünkü bunun uzun sürmeyeceğini biliyorum. Paul Ryan dışarıda. Kim bilir ne kadar beni izliyor. Her zaman izliyor olacak. Hamlesini yapmak için bekliyor. Saldırmak için mükemmel anı bekliyor. Ve bir dahaki sefere, tek bir hata bile yapmayacak.

Bir damla gözyaşını kırıştırıyorum ve yanağımdan aşağı yuvarlanıyor. Hayatımın geri kalanını beni ne zaman alacağını merak ederek yaşayamam. Geçmişimde yaşamaya devam edemem. Bir günü daha korkarak geçirmeyeceğim. Paul Ryan hayatımı yeterince aldı. onda ama geleceğim onda olmayacak. Kardeşlerin fikirlerini değiştirmeyeceklerinden ve hala şansımız varken amcalarını bana geri getirme planımı dikkate almayacaklarından hiç şüphem yok. Hâlâ İrlanda'da olduğunu biliyorum. Onu hissediyorum. Şu anda yeğenlerine bağlı olduğum kadar ona da bağlıyım.

Kendimi Mikey'nin kolundan kurtarıyorum ve sessizce yataktan çıkıyorum. İnledi ve yuvarlandı ve ben

Dondur. "Kırmızı!" mırıldanıyor ama sonra tekrar uykuya dalıyor.

Kıyafetlerimi ve spor ayakkabılarımı giydim. Bu gece bitmek zorunda. Özgür olmamın tek yolu bu. Kurt beni otelde bulduğunda hazırlıksızdım. Korkudan felç olmuştum. Ama şimdi onun kim olduğunu biliyorum. O sadece bir adam. Paul Ryan artık kâbuslarıma musallat olan anlaşılması güç bir hayalet değil, yaşayan, nefes alan bir .

Komodinden Glock'u alıyorum ve Liam ile Mikey'e son bir kez baktıktan sonra yatak odasından gizlice . Birazdan uyanacaklar ve gittiğimi fark edecekler, hiç şüphem yok. Aslında, buna güveniyorum. Bunu tek başıma yapmaya hiç niyetim yok.

Land Rover'ın anahtarlarını aldım ve ön kapının yanındaki cama bir not karalamadan önce çantamdan kırmızı rujumu çıkardım. Kendi kaderimin kontrolünü elime almanın zamanı geldi.

İrlanda'nın taşra yollarında ilerlerken yağmur pencere camına vuruyor. Paul'ün çoktan eve varmış olacağından şüpheliyim, tabii yeğenlerinden korkuyorsa. Ama izliyor olacağından hiç şüphem yok. Eski taş çiftlik evinin geldiğimde kalbim göğsümde bir matkap gibi atıyor. Dışarıda araba yok ama pencereden belirsiz bir ışık geliyor, sanki birinin elinde fener ya da meşale varmış gibi. mi? Beni bekliyor.

Derin bir nefes aldım ve arabadan indim. Elimde silahla ön kapıya yaklaştım.

İçeri girdiğimde boş ama koridorda yanıp sönen kırmızı ışık bana burada bir kamera olduğunu ve onun beni izleyeceğini söylüyor. Yukarı bakıyorum.

"Ben buradayım. Neyi ?" Ona meydan okuyorum.

Merdivende oturup onu . Yakında burada olacağını umuyorum. İşte bu kadar. Öyle ya da böyle, sadece birimiz bu evden canlı çıkacağız.

CHAPTER 33

SHANE

"S Hane! Conor!"

Kardeşlerimin bağırma sesi beni bir sarsıntıyla uyandırdı. İçgüdüsel olarak silahıma sarıldım ve yataktan fırladım. Koşarak odaya giren Mikey'e neredeyse çarpıyordum.

"Ne?" Ona kaşlarımı çatıyorum.

"O gitti!" diyor ve dünyam .

"Ne demek istiyorsun? Gitti mi?" Bağırıyorum. Liam'la birlikte yataktaydı, o zaman neden bahsediyor bu adam?

"Uyandım ve orada değildi. Kıyafetleri ve ayakkabıları da yoktu. Gitmiş," kekeliyor, yüzü endişe ve kaygı dolu.

"Bir not bırakmış." Conor kapıdan içeri uzatıyor ve ben ona bakıyorum. İçim dizlerimin üzerine çöktü. Bir not daha mı?

"Ne tür bir not?" Hırladım.

"Gelin bakın," diyerek odadan çıktı ve Mikey ile ben de onu evin ön kapısına kadar takip ettik. Elbette, parlak kırmızı rujuyla bize bir not karalamış.

iPhone'umu Bul

Aynı anda hem rahatlama, hem öfke, hem hayal kırıklığı hem korku hissediyorum. "Onu bulmaya gitti," diye hırlıyorum.

"Jessie!" Conor iç geçirip başını sallarken Mikey ve Liam ikimize bakıp cevap bekliyorlar.

"Onu ele geçirdiğimizde lanet kışını bronzlaştıracam," diye hırlıyorum. Bu kadın bana kalp krizi geçirecek ya da en azından kırkıma gelmeden saçlarımı ağartacak.

"Biri şu lanet takip uygulamasını," diye eve geri . "Ve gidip onu bulalım."

YİRMİ DAKİKA SONRA, *iPhone'umu Bul* uygulamasına göre Jessie'nin Paul'un Antrim'deki evine doğru arabanın bizi götürebileceği hızlı şekilde gidiyoruz. Kaçtığı ve kendini tehlikeye attığı için ona çok kızgınım ama öfkem, ona zarar vereceği ya da zamanında yetişemeyeceğimiz ve ortadan kaybolacakları korkusuyla gölgeleniyor.

Mikey arka koltuktan iç çekerek, "Onun planını dinlemeliydik," diyor. "Böyle bir şey yapacağını bilmeliydik."

"Nasıl oldu da ikinizden de gizlice kaçtı?" Conor tersler.

"Bilmiyorum," diye başını sallıyor Liam ve koltuğa yaslanıyor ve kalbim onun için parçalanıyor. Jessie Ryan kendi başına bir kanun. Hayatımda tanıdığım en inatçı kadın. Son derece bağımsız ve bu arabadaki tüm erkeklerden çok daha zeki. Yatakta bize boyun eğebilir ama hayatının diğer her alanında kendi seçimlerini yapar.

Conor'a, "Şimdi parmakla gösterme zamanı değil," diyorum. "Hepimiz Jessie'nin ne yapmak istiyorsa onu yaptığını biliyoruz. Belki de onu dinlemeliydik."

"misin?" Conor tersler.

"Öyle , şu anda Antrim'de saatte doksan mil hızla onu arıyor olmazdık, değil mi?"

Bana cevap vermek yerine önündeki yola bakıyor ve onun da en az benim kadar öfke ve endişe içinde olduğunu biliyorum.

"Peki, açıklığa kavuşturalım, Paul Amca'yı kafasından vurmak hepimiz için sorun olur mu?" Mikey soruyor ve ona böyle hitap etmesine sinirleniyorum. Onlara şimdi gerçeği söylersem, bu duruma yardımcı mı olur yoksa engel mi olur?

"Kafasına sıkılan bir kurşun o amcık için çok iyi!" Liam tükürür.

Hinder! Uzun süredir gömülü olan sırları açıklamak için doğru zaman değil. Belki de tüm bunları gerçeği öğrenmeden de atlatabiliriz, çünkü bilmek bir şey olduğundan emin değilim. Cehalet mutluluktur demelerinin bir sebebi var, değil mi?

CHAPTER 34

JESSIE

I ön kapıya bakıp Paul Ryan'ın gelişini bekliyorum. Bu çok uzun zamandır geliyordu ve ben buna hazırım. Onun için.

Evin arkasından gelen bir ses beni ürkütüyor. Tabii ki yürümeyecekti.

ön kapıdan bir erkek gibi. Görülmeyeceği bir yere gizlice girmek tam ona göre. Koridordan mutfığa doğru yürüyorum ve bodrum kapısının aralık ve ışığın olduğunu görüyorum. Mutfığı, eski çiftlik evini neredeyse ev gibi gösteren yumuşak kehribar rengi bir parıltıyla yıkıyor.

"Benden mi saklanıyorsun?" . "Eminim korkmuyorsundur?"

Kahkahası bodrum ve ensemdeki tüyleri diken diken .

"Senden korkuyorum, küçük kuş. Asla," diye tıslıyor.

Basamaklara yaklaşıyorum ve bodruma bakıyorum. Görüş alanımın dışında duruyor ama duvarda gölgesini görüyorum. "Bunca yıldan sonra hâlâ karanlıkta saklanıyorsun. Neden buraya gelip benimle yüzleşmiyorsun?"

"Işığın içinde duruyorum Jessica. Buraya gel ve kendin gör."

Derin bir nefes alıyorum. Bunun bir tuzak olduğunu biliyorum ama cevaplar istiyorum ve bana cevap verebilecek tek kişi o. Yarım bir hayat yaşamaya devam edemem.

Merdivenlerden inerken silahımı doğrudan kafasına doğrulttum. Elini kalbinin üzerine koyuyor, sanki onu yüzünden vurmaktan başka bir şey istemediğim gerçeğiyle derinden yaralanmış gibi. "Geldiğimiz nokta bu mu Jessica?"

"Ölmeni istediğimi biliyor olmalısın?" Ona bir kaşımı kaldırıyorum. "Bu sefer işi bitireceğimden emin olabilirsiniz."

Bir elini boğazına götürüyor, bana bakarken parmakları kalın sakalının arasından kıvrılıyor. "Hmm. Bu kötü bir çizikti."

"Nasıl hayatta kaldın?"

Bana doğru bir adım atarken gülmeye başlıyor. "Daha önce bundan çok daha kötülerini atlattım. Beni öldürecek güce sahip olduğunu mu sanıyorsun? Ben Kurt'um!"

"Sen Paul Ryan'sın. Daha fazlasıymış gibi davranan bir adam hala sadece bir adamdır."

Bir adım daha atarken silahı doğrultuyorum ve başımın üstüne bakıyor. Ben de yukarı bakıyorum ve kapının üzerindeki kırmızı noktayı görüyorum. İşte o zaman elindeki küçük siyah kutuyu fark ediyorum. "Bu odanın her onlardan var Jessica." Kutuyu kaldırıyor ve bana parmağını gümüş bir düğmenin üzerinde gösteriyor. "Bir mermi bile sıkamadan ölmüş olacaksın. Kurtarıcıların seni almaya gelir gelmez doğruca buraya girecekler ve ölümleriyle buluşacaklar. Etrafınızdaki herkes benzer bir kaderle karşılaşılıyor gibi görünüyor, mi? Belki de lanetlenmişsinizdir?"

"Siktir git!" Tıslıyorum.

"Hmm. Bunu sonra ," diye bana bakıyor ve safra midemden yukarı fırlayıp boğazımı yakıyor.

"Beni neden aldın?" Merdivenlerden aşağı inerken soruyorum. O düğmeye basmaya fırsat bulamadan onu düşürerek şansımı deneyebilirim ama de onu öldürmeden önce cevap istiyorum.

"Ne?"

"Neden? Neden beni öldürmen gibi öldürmedin?" Bana kaşlarını çattı. "Ben senin hayatını kurtardım."

"Hayır. Beni öldürmek yerine kaçırıp işkence etmeyi seçtiniz. İnşa ettiğin her şeyi riske attın.

Neden?"

"Hiçbir şeyi riske atmadım," diye tükürüyor. "Para, evler ve eşyalar her şey değildir." "Biliyorum. Ama senin itibarın. Geçim kaynağın. Neden tüm bunlardan vazgeçtin?" "Senin için, Jessica."

"Hayır," diye başımı sallıyorum. "Beni tanıımıyordun bile. Bana nedenini söyle."

"Özel olduğunu anlamak için seni tanımama gerek yoktu. Alexei seni hak etmiyordu. Ailen seni koruyamazdı. Ben koruyabilirdim. Ben korudum." Sanki buna gerçekten inanıyormuş gibi göğsünü gururla dövüyor. "Yeğenlerim güçlü adamlar olduklarını sanıyorlar ama onlar da seni koruyamadılar." bahsedince kalbim biraz kırılıyor. Acaba gittiğimi fark ettiler ?

He

nüz "Beni sen almadın," diyorum sesim çatlayarak.

. "Ama sen hep benim oldun. Seni görür görmez benim için yaratıldığını anladım. Biz birbirine bağlı. Seni bulanların neden yeğenlerim olduğunu sanıyorsun? Seni bana geri getirebilsinler diye." Yüzünde öyle garip bir ıstırap bana bakıyor ki, bu saçmalıkların bir kısmına gerçekten inandığını düşünüyorum.

"Sen . Yüzde yüz kandırılmışsın."

"Birbirimize ait olduğumuzu biliyorsun. Ben senin ilk aşkımdım. İlk her şeyin. Bu bizi her şeyin ötesinde bağladı. Sana gerçek zevki nasıl yaşayacağını ben öğrettim."

Derimin altında fokurdayan ve her an içimden fişkırmakla tehdit eden bir öfke hissediyorum. Bana yaptıklarının utancıyla başa çıkmam uzun zaman aldı. Hastalıklı ve sapkın işkencelerine gerekçe olarak kullandığı bedenimi nasıl doruğa ulaşmaya yönlendirebildiğinin. "Bana tecavüz ettin, seni lanet manyak!" Ona tükürdüm. "Yaptığımız hiçbir şeyden zevk almadım. Hiçbir şeyden."

Ona bakıyorum ve vücudumdaki her gözenekten sızacak kadar çok zehir hissediyorum. Kapının kırılma sesi ve ayak sesleri üstümüzden duyuluyor ve kalbim sıkışıyor. Sevdiğim adamları ölüme inanamıyorum. Bunca zaman sonra onu yenebileceğimi düşündüğüme inanamıyorum.

Zalim bir gülümsemeye, "İşte benim oğlanlar geldi," diyor. "Onlara seslen Jessica. Onlara nerede olduğunu söyle."

"Siktir git!" Tükürüyorum ve o gülüyor. Onlara gitmelerini söyleyebilirim ama söylediğim hiçbir şey buraya gelmelerini engelleyemeyecek.

Bir dakika sonra Liam, arkasında üç kardeşiyle birlikte koşarak odaya girer. "Dur!"

Bağırıyorum, sesim korkudan çatlıyor. "Her yeri tuzağa düşürmüş."

Shane bana doğru yürümesini engellemek için Liam'ın yakasından tutuyor ve dördü de bana bakarken donup kalıyorlar.

"Odanın her tarafına keskin nişancı tüfekleri yerleştirmiş. Elinde bir kumanda var." Paul'e başımla işaret ediyorum ve o da küçük siyah kutuyu havaya kaldırıyor.

"Doğru," diyor sırtarak.

"Blöf yapıyor," diye Mikey.

"Değil," diye başımı sallıyorum. "Senin yerde, kapıda eğitim görüyorlar. Bana o gösterdi." Shane amcasına dönüyor. "Buraya geleceğini biliyordun. Bunu sen mi ?"

"Evet."

"Ne istiyorsun lan?" diye hırlıyor.

"Her zaman istediğim şey. Jessica'mı geri almak," diye gülümsüyor. "O senin Jessica'n değil!" Shane tıslar.

"Ama o öyle!" Paul hırlıyor. "Siz pis ellerinizi ona sürmeden çok önce vücudunun tek bir bile sahiplenmediğimi mi sanıyorsunuz? Ona gerçekten nelerden hoşlandığını öğretenin kim olduğunu sanıyorsun?" Dudaklarını yalıyor ve bunu dinlemek zorunda kaldıkları için midemdeki safranin yeniden yükseldiğini hissediyorum. "Ona çığlık attırmanın birçok yolunu biliyorum. Acı ve zevk içinde!"

Dudaklarımı birbirine bastırarak onun iğrenç saçmalıklarını bastırmaya ve bundan bir çıkış yolu düşünmeye çalışıyorum. "Kızımıza nasıl tecavüz ve işkence ettiğini anlatmanın senin için iyi sonuçlanacağını mı sanıyorsun?" Conor homurdanıyor. "Sizin !" Paul yüksek sesle güler. "Sana bundan hoşlanmadığını söyledi mi? Sana nasıl olduğunu söyledi mi?"

Onu benim için boşaltabilirim. En tatlı kremaya sahip," diye mırıldanıyor ve safra şimdi boğazımın arkasını yakıyor ama yutuyorum.

Onunla kardeşlerin arasına bakarken silahımı ona doğrultuyorum.

"Ona bir daha asla dokunamayacaksın!" Conor hırlıyor.

"Volk!" *Kurt!* Egosunun vereceği ismi kullanarak bağırıyorum. "Bırak gitsinler," diye yalvarıyorum ona.

Bana bakıyor ve başını sallıyor. "Bunu yapamayacağımı biliyorsun. Gerçekte kim olduğumu kimseye söyleme riskini göze alamam. Bizi gelecekleri konusunda endişelenemem."

"Yapmayacaklar," diye ısrar ediyorum.

"Lanet olsun, yapmayacağız!" Mikey tersledi ve ben nefesimi tuttum. Hepimiz buradan nasıl canlı çıkacağız?

Shane silahını kaldırır ve amcasına da doğrultur.

"Dikkatli ol," diye kıkırdar Paul. "Jessica'nın üzerinde de bir silah var."

"Yalan söylüyorsun," diye tersler Shane.

"Hayır," diye başını sallar. "Eğer ona sahip olamıyorsam, kesinlikle senin de ona sahip olmana izin vermeyeceğim." "Sen lanet olası bir psikopatsın," diye hırlıyor Shane ona.

"Ben mi?" Paul başını sallar. "Ona yalan sendin. Başından beri benim için çalıştığın halde onu sevdiğine inandırmaya çalışıyordun. Öyle değil mi Shane?"

Shane'in kaşları derinleşir. "Ne oluyor lan?"

" ama, şimdi. Bunun doğru olduğunu biliyorsun. Kardeşlerin de biliyor mu?" "Yalan söylüyorsun!" Shane tersledi.

"Ama ikimiz de burada yalancı olanın sen olduğunu biliyoruz, Shane. Kardeşlerin onlardan sakladığın diğer küçük sırrı biliyor mu?" diye kıkırdıyor.

Conor, Liam ve Mikey şimdi Shane'e bakıyor ve birden çıkış yolunu görüyorum. Paul'ün neyle uğraştığı hakkında hiçbir fikrim yok ama o kandırılmış bir manyak ve ben bununla çalışabilirim.

Shane, "Tek kelime daha edersen kafana bir kurşun sıkarım," diye tıslıyor.

"Dene bakalım. Bunu yaparsan en az iki kardeşin de onunla birlikte ölecek. Çünkü bu düğmeye senin tek bir mermi atmandan daha hızlı basabilirim."

"Ne sırrı?" Liam soruyor ve Shane'in yüzünün renginin solduğunu görüyorum. Lanet olsun! Gerçekten de bir sırrı var.

"Yalan söylüyor," diye tekrarlıyor Shane.

"Öyle olmadığımı biliyorsun," diye ters ters bakar Paul. "Söyle onlara, Shane. Onlara ne sakladığımı söyle

Onlardan bunca yıl sakladım. Yoksa onlara babalarının nefret etmesinin gerçek nedenini mi söyleyeyim?" "Siktir git!" Shane tükürür ama kardeşleri onunla Paul'ün arasına bakar.

Ben de onların arasına bakıyorum, burada neler döndüğünü merak ediyorum. "Neden bizden nefret ediyordu, Shane?" Mikey soruyor.

"Şimdi değil!"

"Öyle amina koyayım," diye bağıyor Liam ve Shane kızgınlıkla başını sallıyor. "Hadi, onlara gerçek babalarının kim olduğunu söyle, Shane!" Paul kıkırdar.

"Ne?" Conor şaşkınlıkla gözlerini kırıştırır. "Neden bahsediyor bu Shane?"

Bu işin peşini bırakmayacaklar ve Ryan kardeşlerin kopmaz bağının gözlerinin önünde parçalanmasını izleyen Paul'ün yüzündeki sapkın memnuniyeti izliyorum.

"İkizlerden bahsediyor." Shane'in Adem elması sertçe yutkunurken sallanıyor. "Patrick onların gerçek babası değildi."

"Peki kim?" Mikey sorar.

"Öyle," Shane onlara manyakça sırttan Paul'e bakar. "Sürpriz çocuklar!" diye bağırır. "Babanız geldi!"

"Siktir, hayır!" Liam başını ellerinin arasına Mikey bağırır. "Neden lanet olsun... Shane...?" İfşaat, kıvılcım çıkarıp yangın çıkarmakla tehdit bir elektrik akımı gibi içlerinde dalgalanıırken yarım sorular sormaya devam ediyor.

"Neden bize söylemedin?" Liam ona hırslıyor.

Paul'e dönüp bakıyorum ve yüzündeki gülümseme kalbimin acıyla çarpmasına neden oluyor. Vücudumu hafifçe çeviriyorum ve silahımı Shane'e doğrultuyorum. "Başka ne konuda yalan söyledin, Shane?"

Silahın namlusuna bakarken şok içinde bana göz kırpmıyor. "Hiçbir şey, Jessie."

"Şimdi sana neden inanayım ki?"

"Jessie!" diye kaşlarını çatı.

"Başından beri Kurt'un kim olduğunu biliyordun! Bunca zamandır beni ona teslim etmeyi planlıyordun."

Conor, Liam ve Mikey şimdi ona şüpheyle bakarken, "Hayır," diye başını sallar. Tohum ekilmiştir ve tehlikeli bir hızla büyümektedir.

"Bunu yapacak olsaydık neden burada olalım?" diye başını sallıyor.

"Kardeşlerinin bildiğini sanmıyorum," diyerek Paul ve onun arasına baktım. "Bence siz ikiniz bunu başından planlıyordunuz, ama şimdi benden vazgeçmek istemediğinize karar verdiniz."

Shane bana bakarken Paul "Evet," diye onaylıyor.

Paul hala kumandayı elinde tutuyor, parmağı düğmenin üzerinde geziniyor ve eğer bunu satın alacaksa kalbimi sonuna kadar açmam gerektiğini fark ediyorum. Gerçeğimi söylemem gerekiyor çünkü onu ikna edecek tek şey bu.

Silahımı Shane'e doğrultuyorum ve gözlerinin içine bakıyorum. Elim titriyor ama sesim .

"Senden nefret ediyorum! Senden hayatımda hiç kimseden nefret etmediğim kadar çok nefret ediyorum." Sesimdeki zehir karşısında kardeşlerinin soluk soluğa kaldığını duyuyorum ama onları duymazdan gelip gözlerimi Shane'e sabitliyorum. "Seni sevdiğimi biliyorum ama aldanıyorsun. Seni asla sevemem. Beni hasta . Yakınımda olduğun zaman tüylerim diken diken oluyor. Vücuduma dokunduğun zamanları , kendi derimi yırtmak istiyorum!" Yıllardır biriktirdiğim tüm nefreti ve kini kusarken gözyaşlarım aşağı akıyor.

"Eğer bana bir daha dokunursan, buna katlanmak zorunda kalmanın acısından ölürüm. Beni iğrendiriyorsun!" Ben çığlık atıyorum ve o sadece bana bakıp hepsini alıyor.

Ama sonra göz beklediğim şeyi görüyorum. Paul elini

o gösterinin tadını çıkarırken. Yeğenlerine saldırmam onun hayalperest zihninin beklediği şeydi. Silahlardan nefret ederim ama mükemmel nişan alırım.

Dönüp tetiğe basıyorum ve Paul Ryan hareket ettiğimi anlamaya bile vakit bulamadan yere düşüyor. Tek pişmanlığım bunun geldiğini görmemiş olması. Elindeki kumanda yere düşüyor ve ben de cesedine yürüyorum. Tam gözlerinin bir kurşun yedi ama bu hayaleti daha önce de öldürmeye çalışmışım. Bu sefer, öldüğüne dair aklımda hiçbir şüphe kalmayacak. Kalan beş kurşunu vücuduna boşaltıyorum, her bir metal parçası vücudunu parçaladıkça sarsılıyor. Ve her atışta gözyaşlarım yüzümden daha hızlı ve daha sert dökülüyor. Hazne boşaldığında, cansız bedenine bakarken tetiği çekmeye devam ediyorum, ta ki etrafımda güçlü kollar hissedene kadar.

Shane kulağıma, "O gitti, tatlım," diye fısıldıyor.

Kollarında dönüyorum ve ona sarılıyorum. "Seninle konuşmuyordum," diye hıçkırıyorum. "Biliyorum," diye yatıştırıyor beni sıkıca kendisine sararken. "Biliyorum."

CONOR iyi olup olmadığımı kontrol ettikten, yataktan kaçtığım için beni azarladıktan ve daha önce hiç sarılmadığım kadar sıkı sarıldıktan sonra, Shane'le birlikte bana ikizlerle gitmemi, kendilerinin ise Paul'ün cesedini ortadan kaldırmanın şifresi olduğunu bildiğim işlerle ilgilenmek üzere geride kalmalarını söylüyor. Son sonra en büyük ağabeylerinin yüzüne bile bakamayacak gibi görünen ikizler itiraz etmiyor ve birlikte buraya Audi'ye doğru yürüyoruz, küüstür Land Rover'ı Shane ve Conor'a bırakıyoruz.

Mikey bizi eve geri götürürken Liam arkada oturuyor ve koluyla beni sarıyor. Hepimiz sessizdik. Söylenecek o kadar çok şey var ki, başlamak için iyi bir yer yok gibi görünüyor.

"Sence her zaman biliyor muydu?" Mikey sonunda sessizliği bozar.

Liam iç çekerek, "Eğer söylediyse, o zaman düşündüğüm adam değilmiş," diye cevap veriyor. "Bize nasıl söylemez?" Mikey ellerini arabanın direksiyonuna vuruyor.

"Bilmiyorum. Patrick'in bizden ne kadar nefret ettiğine dair yaptığımız tüm konuşmaları düşünüyorum ve bize nedenini bir kez bile söylemedi."

"Sence bu doğru mu?" Mikey soruyor.

"Bilmiyorum. Shane olduğunu söyledi, değil mi?"

"Ama eğer , o zaman..." Mikey cümlesini bitirmedi.

"Biliyorum," Liam gözlerinde yaşlarla bana bakıyor. "Özür dilerim, Jessie."

"Yapma bile!" Gözlerimi kaçırıp göğsüne sokulurken "Yapma!" diyorum. "Tüm bunları eve konuşalım. O zamana kadar spekülasyon yapmanın ve kendinizi delirtmenin bir faydası yok." Şimdilik istediğim bu arabada Liam'ın sıcak bedeninin oturmak ve hayatımı cehenneme çeviren adamın bu dünyada her şeyden çok sevdiğim iki adamın babası olabileceği gerçeğiyle yüzleşmeden önce bu güvende olma ve sevilme hissinin tadını çıkarmak.

"Hmm," diye onaylıyor Liam ve Mikey radyonun sesini açıyor ve eve dönüş yolunun geri kalanında radyoyu dinliyoruz.

CHAPTER 35

CONOR

I Alnımdaki boncuk boncuk teri gözlerime akıp onları daha da yakmadan önce siliyorum. Daha sabahın erken saatleri ama Temmuz güneşi şimdiden üzerimize vurmaya başladı ve bir cesedi baltayla parçalamak görüldüğü kadar kolay değil.

"Siktir!" Shane, tişörtüne et ve kan sıçrarken tıslıyor.

Ona sııttım. "Sana onu söylemiştim." Ben de kanla kaplı çıplak göğsüme .

", Rambo. Şu işi bitirelim de temizlenip eve dönelim." "Yeni kulübümüzde duşlar var, değil mi?"

"Evet," diye başını sallayarak alnını sildi ve elinde Azrail'in tırpanını kullandığı gibi bir balta tutarak dik durdu.

Son bir darbeye Paul'ün son kısmını da kesip ayağını koparıyorum ve yarım düzineden fazla parça halinde önümüzde yatıyor. Şimdi tek yapmamız gereken onları Çiftçi Murphy'nin yabani domuzlarına yedirmek. Jack Murphy kendimi bildim bileli bu hizmeti sunuyor. Domuzlarının yemeyeceği hiçbir şey yok. Bu ayrıcalık için küçük bir servet talep ediyor, ancak yıllar boyunca en iyi müşterisi olan merhum babamıza olan saygısından dolayı bunu bize ücretsiz olarak verdi. Hiçbir soru sormuyor ve domuzlarının ziyafet üzere olduğu kişinin amcamız bilmiyor.

Paul'un cesedini evden çıkarır çıkarmaz, Shane orayı ateşe verdi. Orada kötü anılardan başka bir şey yoktu. Sonra gece yarısı Jack Murphy'yi aradık ve doğruca buraya geldik. İkimiz de işi olabildiğince çabuk bitirmeye odaklandık ve elimizdeki görevi tartışmak dışında neredeyse hiç konuşmadık. İkimiz de eve döndüğümüzde bizi bekleyen iki büyük sorundan bahsetmekten kaçınıyoruz. Jessie'nin lanet olası evden gizlice kaçması ve kendini öldürtebileceği gerçeği ve amcamızın Liam ve Mikey'nin babası olduğunu iddia etmesi. Ancak bitiş çizgisine yaklaştıkça, söylemediğimiz her şeyin gerginliğiyle hava daha da yoğunlaşıyor.

"Ne yazık ki biz bunu yaparken hayatta değildi," diye hırlıyor Shane, amcamızın kolunu domuz ağılına fırlatırken.

"Kesinlikle öyle. Amcık!" Arkasından ayağını fırlatırken hırlıyorum. Taze etin kokusunu alan domuzlar çılgınca ciyaklıyor ve Paul'ün kalan vücut parçalarını atıyoruz, kafayı en sona saklıyoruz. Shane onu saçlarından tutup kaldırıyor ve bir futbol topu gibi ağıla fırlatıyor.

Tavuskuşu Kulübü'nde duş aldıktan ve yeni kıyafetlerimizi giydikten sonra eve geri dönüyoruz. Jessie ve kardeşlerimize dönelim. Shane arabayı sürüyor, kafasını meşgul edecek her şeyi yapıyor, ama ben

gerginliğe daha dayanamaz.

"Peki, ikizleri ne zaman öğrendin?" "Alexei

Liam'ı kaçırmadan yaklaşık bir hafta önce."

İkizlere neden zor olduğunu anlıyorum, özellikle de bunun doğru olup olmadığını bile bilmiyorsa, ama bana güvenmemesi canımı acıtıyor. hiçbir zaman sır saklamadık, en azından ben hep böyle düşünmüştüm. "Neden bana söylemedin?"

"Nasıl , Con? Bilmekten nefret ediyordum. Neden seni de bu duruma sokmak isteyeyim ki?"

"Hepimize söylemeliydin," diyorum iç çekerek.

"Öyle mi düşünüyorsun?" diye .

Dönüp pencereden dışarı bakıyorum.

"Yapmam gerektiğini biliyorum," diyor. "Keşke yapsaydım, Con. Ama olayların bu şekilde hiç düşünmemiştim. Eğer bilseydim..."

"Evet, kimse bunu tahmin edemezdi." "Tahmin

etmeliydim," diye derin bir iç geçirdi.

"Ne? Nasıl?" Ona kaşlarımı çatıyorum.

"Şimdi her şey çok mantıklı geliyor. Paul'ün kiralık katil olduğunu biliyorduk."

"Evet ama dünyanın her yerinde onlardan yüzlercesi var. Kurt sıradan bir kiralık katil değildi."

"Ondan yıllarca haber alamadık ve tam Jessie hayatımıza girerken mi ortaya çıktı?" "Evet, çünkü onun amcık kardeşi ölüyordu? En azından söyledi ve belki de

Bu yüzden mi? Bunun olacağını bilemezdin Shane."

"Peki neden herkesi hayal kırıklığına uğratmışım gibi hissediyorum?" diyor ve kelimelerin boğazında duyuyorum. Kendi üzerinde çok fazla baskı kuruyor.

"Kimseyi hayal kırıklığına uğratmadın."

Cevap vermiyor, sadece önündeki yola bakıyor. "Sence bu doğru mu? Babaları mıydı?"

"Em'e doğru olduğunu söyledi. Birkaç gün önce onu görmüş ve her anlatmış. Annemizle birbirlerine nasıl aşık olduklarını. İkizler doğduktan sonra hep birlikte kaçmamızı istemiş ama annem biz çocukları riske atıp kaçak yaşamamıza izin vermemiş. Sonra annem öldüğünde, görünüşe göre ikizleri alıp gitmek istemiş ama Patrick buna izin vermemiş. Neredeyse onu öldürüyordu ve Paul o zaman ayrıldı ve arkasına bakmadı."

"Siktir!" Koltuğumda geriye yaslanırken nefes alıyorum. Bu sindirilmesi gereken bir bilgi. Annemiz ve Paul Amcamız mı? Bana hiç mantıklı gelmiyor. Babamızdan çok korkardı, bizim hayatımız bir yana, kendi hayatını asla böyle riske atmazdı.

"Sence onun anlattıkları doğru mu?"

"O sadist pisliğin neler yapabileceğini kim bilebilir? Ama Em'e söylediği buydu ve ben de ikizlere bunu söyleyeceğim." Kaşlarını çatarak bana bakıyor.

"Elbette," diye kabul ediyorum. Olayların alternatif bir versiyonunu düşünmeden edemiyorum çünkü ikimiz de amcamızın rızayı pek önemsemediğini biliyoruz ama belki de o farklı bir adamdı? Belki de annemizi gerçekten seviyordu? İkiz erkek çocukları olacağını öğrendiğinde çok heyecanlanmıştı; sevgiden başka bir şeye gebe kaldıklarını hayal bile edemiyorum.

"Peki ya bizim küçük kaçağımız?" diye

sordum. "Ona tasma takmak istiyorum," diye .

"İşte bu çok ilginç olabilir," diye kıkırdıyorum ve yüzünde bir gülümseme belirtisi görüyorum. "Bugünlerde bana kalp krizi geçirecek."

"Evet. Yine de işi bitirdi."

"Kendini öldürtebilirdi," diye iç geçiriyor.

"Biliyorum. Ama o yapmadı. O güvende. Hepimiz iyiyiz ve Kurt da gitti."

"Yine de ona bir şey olsaydı..."

"Ama öyle olmadı ve aksini düşünerek kendini delirteceksin. Jessie Ryan'ı kontrol etmeye çalışarak da kendini . O kendi başına bir kanun ve bunu ne kadar çabuk anlarsak hayatlarımız o kadar kolaylaşır."

"Ne sen?" kaşlarını çatıyor.

"Konu sevişmeye geldiğinde olması, hayatının diğer alanlarında da böyle olduğu anlamına gelmiyor. Tanıdığım en inatçı ve bağımsız insanlardan biri. On yıl boyunca kendi başının çaresine baktı. Çoğu insanın hayatta kalamayacağı şeylerden kurtuldu."

"Bunu biliyorum ama işte bu yüzden onu bir daha böyle bir şeyden korumak istiyorum."

"Ben de öyle düşünüyorum ve onu korumamamız gerektiğini söylemiyorum. Elbette *korumalıyız* ama onun

Bizim korumamız ve aradaki fark bu, Shane."

"Beni kaybediyorsun Con," diye kaşlarını çatıyor.

"Onun için en iyisini bildiğimizi düşünmemiz, gecenin yarısı gizlice kaçması ve neredeyse hepimizin ölümüne neden sonuçlandı. Bence daha önce haklıydın, onu yerine fikirlerini dinlemeliydik. Tek söylediğim bu. Liam ya da Mikey olsaydı dinlerdik, değil mi? Tamamen aptalca olduğunu düşünsek bile onları dinlerdik ve muhtemelen biz de kabul ederdik."

"Evet," diye itiraf ediyor Shane.

"Yani demek istediğim Jessie hepimiz kadar güçlü ve onun bizden biri olduğunu söyleyebiliriz ama ona her zaman böyle davranmıyoruz, hepsi bu."

Shane az önce söylediklerimi sindirmek için birkaç dakika sessiz kaldı. Bunu itiraf etmek benim için de zor. "Ama onun için farklı kurallarım olmasaydı, bunları çiğnediği için onu ne zaman cezalandıracaktım?" diye soruyor yüzünde hınzır bir sırıtışla.

"Oh, dün gece için kışına şaplak atılmayacağını ya da çiğnemesi için her türlü kuralı koymamamız gerektiğini söylemiyorum," sırtıyorum. "Ama büyük şeyler? Dün gece yaptığı gibi aptalca bir şey yapmaması için ona söz hakkı vermeliyiz."

"Muhtemelen haklısın," diye itiraf ediyor iç çekerek. "Onlara ne diyeceğim ben Con?" "Gerçeği, kardeşim. İhtiyaçları olan tek şey bu."

CHAPTER 36

MIKEY

Iki ağabeyimin eve gelmesini beklerken saate alamıyorum. Bir neredeyse biraz daha uzak durmalarını istiyor, çünkü o zaman dünyam tamamen olmamış gibi davranabilirim. Paul Ryan'ın yalan söylediğini hayal edebiliyorum.

Babamız olduğunu ve daha da kötüsü Shane'in bunu bildiğini söyledi, çünkü aksi takdirde bu dünyada herkesten çok saygı duyduğum, bizi büyüten adam bunu bizden nasıl saklayabilirdi? Kendi babamızın bizi hor gördüğünü düşünerek yaşamamıza nasıl izin verebilirdi?

Jessie, Liam'la birlikte kanepeye kıvrılmış film izlerken ben de daha iyi bir yöntemi için evi arşınıyorum. O benim mükemmel dikkat dağıtıcım ama şu anda ona bakmaya dayanamıyorum. Ona bu kadar acı ve ıstırap sorumlu olan adamın - ona tüm o korkunç şeyleri yapan adamın - babam olabileceğini düşünmek midemi bulandırıyor. Bize bir aynı gözle bakabilecek mi? Hayatımın çoğunu Patrick Ryan'ın oğlu olmamayı dileyerek geçirdim. Şimdi ondan başka bir baba istememem ne kadar da ironik.

Shane ve Conor odaya girerken ön kapının açılma sesi hepimizin başını kaldırmasına neden oluyor. Yanlarına gidip oturduklarında hepimiz onlara bakıyoruz. "Kesinlikle öldü mü?" Jessie fısıldıyor.

Conor göz kırparak, "Kafası artık vücuduna bağlı değil, Angel," diye cevap verir ve o da başını sallar.

Shane odada dördümüze bakarken derin bir nefes çekiyor. "Mikey," diyor ve ona cehenneme gitmesini söylemek gelse de Jessie'nin yanına oturuyorum.

Hepimiz ona bakıyoruz. "Hepinize bir açıklama ve özür borçlu olduğumu biliyorum."

"Çok haklısın amına koyayım," demekten kendimi alamıyorum ve bana asi bir ergen olduğumu hatırlatan bir şekilde kaşlarını çatıyor ve ben de arkama yaslanıp tıpkı o zamanlar yaptığım gibi çenemi kapatıyorum.

"Bu doğru mu, Shane?" Liam soruyor.

Shane başını sallayarak "Sanırım öyle," diye cevap ve ben ve ikizim birbirimize bakıyoruz. İkimizin de aynı şeyleri düşündüğümüzü anlamak için onun konuşmasına gerek yok. Hepimiz Shane'e bakarken Jessie her birimizin elini kendi eline alıp sıkıyor.

"Alexei Liam'ı kaçırmadan birkaç hafta önce öğrendim," diyor.

"Nasıl?" Liam tersliyor.

"Em teyze beni aradı. Patrick hiçbirimize ulaşamayınca hemşiresi Em'i arayıp durmuş ve konuşup içini dökmesi gerektiğini söylemiş. Sonunda Em kabul etti ve ona annemizle Paul'ün bir ilişkisi olduğunu ve onun sizin biyolojik babanız olmadığını söyledi." Bana ve Liam'a bakıyor.

"Anlamıyorum," diye kaşlarımı çatıyorum. "Patrick Ryan'ın bunu kabul etmesine imkân yok."

"Ve yapmadı. Bir şeylerden şüphelenmesine rağmen sırada bilmiyordu. Ama öğrendiğinde..."

"Onu bu yüzden mi öldürdü?" Liam benim düşündüğümü

söylüyor. "Öyle görünüyor," diye başını sallıyor Shane.

"Bizim yüzümüzden mi?" Liam ekliyor.

"Hayır!" Shane havlıyor. "Çünkü o kötü bir amcıktı!"

"Paul de mi bu yüzden gitti?" Conor soruyor. "O biliyor muydu?" "Evet."

"Yani biliyordu ve bizi o şeytani herifle mi bıraktı?" Hırladım. "Yani bizden en Patrick kadar nefret mi ediyordu? Bu iş gittikçe daha iyi bir hal alıyor." Elimi Jessie'ninkinden çekip ayağa kalkıyorum ve yerde volta atmaya devam ediyorum.

"Hayır. Paul, Em Teyze' seni de yanında götürmek istediğini söyledi ama Patrick bunu kabul etmedi. Egosu, karısının kendisini öz kardeşiyle aldattığını insanların öğrenmesine izin vermezdi, bu yüzden Paul'e bir ultimatom verdi. Ya gidersin ya da annemizle aynı kaderi paylaşırsın."

"Demek korkak gitti!" Liam tükürdü.

"Sanırım hepimiz Paul ve Patrick Ryan'ın en az birbirleri kadar hasta ve sapkın olduklarını öğrendik."

"Yani birkaç hafta öncesine kadar bilmiyor muydun?" Liam soruyor.

"Tabii ki hayır. Babamızın sebepsiz yere ikinizden de nefret ettiğini düşünerek büyümenize izin vereceğimi mi sanıyorsunuz? Yani hepimizden nefret ederdi ama..."

Conor onun yerine, "Bu, ikizlere karşı özel zalimliğini açıklıyor," diye bitiriyor.

Liam da kendini kanepeden yukarı itiyor. "Bize söylemeliydin, Shane!" diye bağırıyor.

"Biliyorum," Shane ellerini teslimiyetle havaya kaldırıyor.

Conor, Shane ve Jessie'nin bana ve ikizime bakışlarına bakıyorum. Artık bize farklı mı bakıyorlar yoksa ben mi hayal ? Düzgün düşünemiyorum. Bu bir kişi için çok fazla. Babamız annemizle ilişki yaşayan, kendi canını kurtarmak için bizi terk eden ve sevdiğimiz kadını kaçırıp tecavüz eden ve işkence eden kötü bir psikopattı. Bu ne lan!

"Buradan çıkmam gerek," diyorum kapıya yönelirken.

Liam da beni takip ederken, "Ben de," diye onaylıyor.

"Mikey! Liam! Nereye gidiyorsun?" Jessie soruyor.

Shane ona "Bırak gitsinler," diyor ve ben kaşlarımı çatıyorum. Bunu bizden kurtulmak istediği için mi söylüyor? Yoksa ihtiyacımız olan şeyin onlardan biraz uzaklaşmak olduğunu bildiği için mi? Aklım ikincisi olduğunu biliyor, ama ona çok kızgınım, bu yüzden şu anda yaralı egom ilkinde inanmayı seçiyor.

"Bunu bizden sakladığın için seni asla affetmeyeceğim!" Ona hırladım. "Asla!"

"Mikey!" diye kaşlarını çatıyor ama ben ona sırtımı dönüp ön kapıya yöneliyorum.

"Ben en iyisi olduğunu düşündüğüm şeyi yaptım," diye bağırıyor.

"Bizim için neyin en iyi olduğuna sen karar veremezsin, Shane!" Liam ona hırlıyor. "Sen bizim babamız değilsin, gibi davranmayı bırak."

CHAPTER 37

JESSIE

I Kanepede oturup çaresizce ikizlerin evden çıkışını izliyorum. Shane'in ihtiyaç şeyin bu olduğunu bildiğine güveniyorum, bu yüzden onları durdurmaya çalışmıyorum. Sanki biri küçük mutlu ailemizin içine el bombası atmış gibi hissediyorum. Yaşadıkları kargaşayı hayal edebiliyorum.

Şu anda. Böyle bir haberle nasıl bir şey olduğunu bilirim ama Shane'in bunu onlardan sakladığını bildikleri için hissettikleri acıyı hayal bile edemiyorum. Kardeşlerine karşı her zaman dürüsttür ama aynı zamanda onların koruyucusudur. Öğrenir onlara söylememe kararına katılmıyorum ama neden böyle da tamamen anlıyorum. İçinde bulunduğu savunulamaz durumu anlayabiliyorum.

"Benim sıçıp batırmamın seni bu işten sanma Jessie," diye aniden bana doğru homurdanıyor ve ben de dönüp ona bakıyorum. Bana öyle bir bakıyor ki içim çıkıyor.

"Ne?" Ona göz kırpiyorum.

"Gecenin bir yarısı buradan gizlice çıkıp Kurt'un tuzağına düşmek. Bunun ne kadar aptalca ve pervasızca hakkında bir fikrin var mı?"

"Evet," diye nefes alıyorum.

"Öyle mi?" diye kaşlarını çatı. "Peki neden yaptın bunu? Ömür boyu sürececek bir nottan başka bir şey almadan bizi terk etmen yetmedi mi?"

"Shane!" Conor ona uyarıcı bir bakış atıyor.

Boğazımdaki duygu yumağını yutuyorum. Bu konuyu bir daha asla açmayacağımız konusunda anlaşmamış mıydık? Yine de eline geçen ilk fırsatta bunu bana karşı kullanıyor.

"Özür dilerim. demek istemedim," diye başını sallar. "Sana çok kızgınım Jessie. Ya ikizler saatlerdir kayıp olduğunu fark etmemiş olsalardı? Ya seni götürseydi? Ya seni kaybetseydik?"

"Bunların hepsini düşündüm,

Shane." "Ama yine de gittin?" diye

Destek için Conor'a bakıyorum ama o da bana başını sallıyor. "Bu konuda Shane'e katılıyorum Angel. bir numara çekerken aklından ne geçiyordu hiç bilmiyorum."

"Hayır, sen ." Arkama yaslanıyorum ve kollarımı göğsümde

kavuşturuyorum. "Peki bu da ne demek oluyor?" Shane kaşlarını çatı.

Öne doğru eğildim. "Her günün her saniyesinde korku hissetmenin gerçekten nasıl bir şey olduğunu hiç bildin mi? Çocukken babandan korktuğun zamanları kastetmiyorum. Bir yetişkin olarak, bağımsız, yetenekli ve güçlü olduğun zamanları kastediyorum."

İkisi de bana göz kırıyor ve ben devam ediyorum çünkü benim hayatımı yaşamanın nasıl bir his olduğuna dair hiçbir fikirleri yok.

"Ne kadar güçlü olursanız olun, ne kadar sert olursanız olun, bir silahı ateşlemekte, bir bilgisayarı

hacklemekte ya da kendi vücut ağırlığınızla bench press yapmakta ne kadar iyi olursanız olun, bunun önemli olmadığını bilmek, çünkü

Ne kadar çok çalışırsanız çalışın, her zaman sizden daha büyük ve daha güçlü bir adam olacaktır. Ve o adamın sizi izleyip izlemediğini, saldırmadan önce küçük bir hata yapmanızı bekleyip beklemediğini bilmemek, böylece ne yapıyor olursanız olun, bakkala süt almaya giderken, saçınıza fön çektirirken ya da sadece eve gitmek için caddede yürürken, asla tamamen güvende hissetmemek? Bunu hiç hissettiniz mi?"

"Hayır." Hep bir ağızdan cevap veriyorlar.

"Geçtiğimiz on yıl boyunca her gün her saniye bunu yaşadım. Onun kaçmasına izin vermeye ve bunu tekrar yaşamak zorunda kalmaya hazır değildim. Bu yüzden yapmam gerekeni yaptım." Şimdi bağıriyorum ve gözyaşlarım yüzümden aşağı akıyor ama duramıyorum. Son birkaç günün duyguları içimden akıyor ve onları durdurmak için hiçbir şey yapamıyorum. "Hayatımın geri kalanını böyle korkarak yaşamaktansa ölmeyi tercih ederim. Evet, ne yaptığımı uzun uzun düşündüm ve tek pişmanlığım hepinizi tehlikeye atmış olmam. Ama kendi hayatımla ilgili bir karar verdiğim için özür dilememi bekliyorsanız, o zaman çok uzun süre bekleyeceksiniz!" Kendimi ayağa kaldırmadan ve yaşlar süzülerek odadan çıkmadan önce son kısmı haykırıyorum. Bunu hak ama gerçekten kızdığım adam öldü, o yüzden bunu yapmak zorundalar.

Kapı açılıp Conor odaya girdiğinde yatağımda uzanıyordum. "Selam," diyorum yanaklarımdaki yaşları silerken.

Tek kaşını bana doğru kaldırıyor. "Daha iyi hissediyor musun?" "İkinize de o şekilde yüklendiğim için özür dilerim," diye burnumu çekiyorum.

Yanımdaki yatağa oturuyor ve sıcak elini benimkinin üzerine koyuyor. "Çok şey atlattın Angel, ama korku içinde yaşamaman nasıl bir his olduğunu bilmediğimizi söylediğinde yanılmıştın."

"Öyle miydin?" Ona kaşlarımı çatıyorum. O ve kardeşleri tanıdığım en sert adamlar. Kimden korkuyor olabilirler ?

"Farklı türde bir korku olabilir ama Kurt'un gölgesini senin biz de hayatının üzerinde hissettik. Senin için gelmesinden en az senin kadar düşünmedin mi?"

Konuşmak için ağzımı açıyorum ama gözlerini bana diyor. "Fiziksel acıya dayanabiliriz Jessie. Hepimiz payımıza düşenden fazlasını yaşadık. Ama seni kaybetmek en büyük korkumuz. Başkaları için bu kadar önemliyken kendi hayatın konusunda bu kadar pervasız olamazsın, bunu anlamıyor musun?"

"Biliyorum," başımı salladım. "Ama beni dinlemedin. Ne zaman benimle ilgili bir şey önersem, sen ve Shane beni . Başka seçeneğim yokmuş gibi hissettim."

"Seni dinlemeliydik, Angel," diye itiraf ediyor.

"Gizlice çıktığım için özür dilerim," diyorum, daha on beş dakika önce bunun için özür dilemeyeceğim konusunda kararlı olmama rağmen.

Bana gülümsüyor. "Biliyorum."

CHAPTER 38

CONOR

"W Burada benimle yatar mısın?" Ben oturup ona bakarken Jessie soruyor. O kadar güzel ki onu neredeyse kaybettiğimize inanamıyorum. Ona nasıl karşı koyabilirim? Ayrıca dün gece onun kaçamakları yüzünden hiçbirimiz fazla uyuyamadık. Yatağa sürünüp kollarımı ona doluyorum ve o da başını göğsüme gömüyor. "Shane gizlice için beni cezalandıracak mı?" diye nefes alıyor.

"Hayır," saçlarını geriye doğru tarıyorum. "Shane şu anda kendi şeytanlarıyla uğraşıyor. Senden çok kendine kızgın."

"Ona kızgın , değil mi?" diye soruyor başını kaldırıp gözlerimin içine bakarken.

"Hayır. Neden kimseye söylemediğini anlıyorum ama Liam ve Mikey'nin ona neden bu kadar kızdığını ."

"Hâlâ yanında olmana sevindim," diye iç geçiriyor tekrar bana sokulurken.

"Eğer bir daha kendini böyle tehlikeye atarsan, Shane'in seni cezalandırması konusunda endişelenmene gerek yok, çünkü bunu yapacağım," diye onu uyarıyorum ve kollarımda titriyor ve bu korkudan değil. Lanet olsun, bu kadın beni korkutuyor. New York'ta Shane'in kemeriyle kıcına şaplak attığım o geceden beri onunla bu yönümü keşfetmeyi düşünüyordum. Bu daha önce yapmak istediğim bir şey değil çünkü aramızda bundan çok daha derin bir şey var. Beni en çok durduran şey, onun o kadar çok acıyı kaldırabilecek kapasitede olması ki, çok ileri gidip onu inciteceğimden gerçekten . Yine de daha fazla bekleyebileceğimden emin değilim çünkü onun da karanlık bir tarafı var ve onunla oraya gitmenin inanılmaz olacağını biliyorum.

İKİMİZ de uyuyakalmış olmalıyız çünkü uyandığımızda hava kararıyordu. Jessie gözlerini ovuşturuyor ve bana bakıyor. "Sence ikizler dönmüş müdür?"

"Bundan şüpheliyim."

"Sence Shane iyi mi?" Alt dudağını ısırıyor ve ben de onu ısırmamak için kendimi zor tutuyorum.

"Neden sen gidip ona bakmıyorsun, ben de ikizleri bekleyeyim?" Alnına bir öpücük konduruyorum. ve sonra yataktan çık.

"Seninle beklememi istemediğine emin misin?"

"Hayır. Git biraz uyu ve Shane'in de uyumasını sağlamaya çalış, tamam mı?"

"Yapacağım." Bana o güzel gülümsemelerinden birini veriyor ve ben de bu kadının yaşadıklarını nasıl atlattığını ve hala nasıl bu kadar iyilik saçtığını merak ediyorum.

CHAPTER 39

SHANE

I Yatağında uzanmış tavana ve kulaklarımda çarpan kalp atışlarımı dinliyorum. Bu evdeki herkes bana kızgınmış gibi hissediyorum. Tüm öfkemi Jessie'den çıkardım ve onun yaptıklarından sonra öfkelenmeye ne kadar hakkım olsa da, bunu bir şekilde biraz daha halledebilirdim. iyi.

Liam ve Mikey için endişeleniyorum. Öğrenir öğrenmez onlara söylemeliydim ama nasıl yapacağımı bilmediğimi yalan söylemiyordum. Paul kendisi doğrulayana kadar bunun doğru olup olmadığını bile bilmiyordum. Ölmek üzere olan bir adamın saçmalıkları yüzünden dünyalarını nasıl başlarına yıkabilirdim ki?

Odamın kapısı açılıyor ve koridordan gelen bir parça ışık karanlığı aydınlatıyor. Siluetinin karanlığın içinde kaybolduğunu görüyorum ve derin bir nefes alıyorum. Eğer bana nasıl bir pislik olduğumu söylemek için buradaysa, sanırım kalbim yerinden çıkacak. Şu anda bana öfkeyi daha fazla . Otuz yılı aşkın süredir çok fazla öfke aldım. Babamın öfkesini. Annemizin sırları. Hepsini koruyamamanın suçluluğunu. Ve her için şeyi tekrar yapıyorum. Yarın onların önünde duracağım ve kardeşlerimden af dileyeceğim ama şu anda tüm bunlardan yoruldum.

"Uyanık mısın?" diye fısıldıyor yatağa doğru parmak uçlarında ilerlerken.

"Sanki uyuyabilirmişim gibi," diye cevap veriyorum kemiklerimi titreten bir iç çekişle.

Yatağa ulaştığında yorganı kaldırıyor ve altına girerek sıcak bedenini bana . Yumuşak teni benimkine karşı çok iyi hissettiriyor ve kollarımı doluyorum, onu yakınımaya çekiyorum ve yüzümü saçlarına gömüyorum.

O da aynı şekilde karşılık veriyor, bacaklarını ve kollarını bir koala gibi sarıyor ve beni sıkıca kavıyor. "Seni seviyorum," diye fısıldıyor ve bu benim felaketim oluyor.

Göğsümde kabaran ve içimden taşmakla tehdit eden duygularla ne yapacağımı bilemiyorum, bu yüzden en iyi bildiğim şeyi yapıyorum, onunla birlikte kendimi en rahat hissettiğim yere gidiyorum. Kontrolün tamamen bende olduğu yere.

Onu sırtüstü çevirip bir elimle bileklerini başının üzerinde diğer elimle külotunu çekiştiriyorum. Ben kumaş tenine geriliyor ve yumuşak etine batıyor. Kıçını yataktan kaldırarak külotunu daha kolay çıkarmamı sağlıyor ve dizlerine kadar iner kendi kendine çekiştirerek çıkarıyor. Kalçalarının arasına yerleşiyorum ve sikim amına doğru bastırdıkça sertleşiyor.

"Sana ihtiyacım var," diye homurdanıyorum.

"Buradayım," diye fısıldıyor, ben eğilip dudaklarımı dudaklarına çarpmadan önce, onu o kadar sert öpüyorum ki ağzımın içinde nefesi kesiliyor ve sikim zonkluyor. Bacaklarını daha geniş açıyor ve kalçalarını ona doğru yuvarlıyorum ve tatlı suları sikimi kayganlaştırıyor. Açılışını dürtünceye kadar pozisyon değiştiriyorum ve

usulca ağızma doğru inliyor.

Onu kaçırdığından beri ilk kez bu şekilde birlikte oluyoruz ve aniden onu kendime ait kılmak için ilkel bir dürtüye kapılıyorum ve bu beni çok korkutuyor. Ondan uzaklaşıyorum ve bana göz kırpmıyor.

Gözlerinde yaşlar oluşurken "Shane, lütfen yapma" diye fısıldıyor. Lanet olsun! Onu incitiyor muyum? "zorunda değiliz..."
"Hayır," kesti. "Onun ne yaptığını düşünmeyi bırakmanı istiyorum."

Bir nefes çekiyorum. Bunu nasıl düşünmem? Ve ona, onu bu kadar sert sikmek istediğimi, zamanın sonuna kadar içinde hissedeceği tek erkeğin ben nasıl söylerim? "Seni incitmek istemiyorum."

"Yapmayacaksın, o yüzden bana kırılganmışım gibi davranmayı bırak. Hasarlıymışım gibi." Boğazında bir hıçkırık ve bir an için bile olsa onu bu şekilde gördüğümü düşünmesi kalbimde bir yara açıyor.

"Sen hiçbirini değilsin, tatlım."

"Öyleyse göster bana. hiçbir şeyin değişmediğini bana kanıtla."

"Jessie," diye inledim. "Sana karşı kendimi tutamam. Bu gece olmaz."

"Yani, yapma. Benim de sana ihtiyacım var Shane," diye yalvarıyor.

O kadar tatlı ki. hak etmiyorum ama yine de alacağım. İçine giriyorum, onu yatağın birkaç santim yukarısına zorluyorum ve amı sikimi o kadar sıkı kavırıyor ki kendimi ondan tekrar çıkarmak için mücadele ediyorum, ama yapıyorum, sadece ona daha da sert giriyorum. Boştaki elimi boğazına doladım ve hafifçe sıktım.

"Shane!" diye nefes nefese dudaklarını ayırıyor, o inanılmaz mavi gözlerini bana diyor ve bu onu daha sert becermek istememe neden oluyor. İçine giriyorum, öfkem ve suçluluk duygum her hamlede dağılıyor. O ihtiyacım olan her şey.

"Seni seviyorum Jessie," diye inliyorum ağızımı tekrar onunkinin üzerine kapatmadan önce.

Alnımı onunkine bastırıyorum, nefes alış verişlerimiz hızlı ve sert, bedenlerimiz terden boncuk boncuk. Nemli saçlarını yüzünden geriye tarıyorum ve o da bana gülümsüyor. Az önce ona yaptığım şeye rağmen -içine akıttığım tüm öfke ve suçluluk duygusuna rağmen- bana gülümsüyor.

"Sana daha önce söylediklerim için özür dilerim," diye fısıldıyor.

"Herkes için zor bir gün oldu, tatlım. Daha iyi idare edebilirdim."

"Shane Ryan az önce hatalı olduğunu kabul etti mi?" Bana gülümsüyor ve bu kalbimin daha hızlı atmasına neden oluyor. "Hayır," kaşlarımı çatıyorum. "Tamamen haklıydım, ama bunu farklı bir şekilde ele alabilirdim, hepsi bu.

dedi."

ısıyor, o akıllı ağız her an bir karşılık vermeye hazır, ben de izin vermiyorum. "Seni aldığında aklımı kaçıracağımı Jessie. Gerçekten. Orada yalnız ve korkmuş olduğunu ve nerede olduğunu bilmediğini düşünmek beni neredeyse çıldırtıyordu. Hepimize bunu tekrar olman..."

Gözleri yaşlarla dolarken "Özür dilerim," diye fısıldıyor.

"Seni kötü hissettirmeye çalışmıyorum, tatlım." Saçlarını yüzünden geriye doğru tarıyorum. "Sadece seni kaybetme düşüncesinin beni ne kadar korkuttuğunu anlamanı istiyorum."

"Biliyorum."

Kendimi o kadar çaresiz hissettiğim anılar gözümün önüne gelirken gözlerimi kapatıyorum. "Shane?" Uzanıyor ve ben ona tekrar bakana kadar parmak uçlarını yanağımda gezdiriyor.

"Seni kaçıranın Paul olduğunu anladığımda, bildiğimi ve sana ihanet ettiğimi düşünebileceğini düşündüm..." Cümleyi bitiremiyorum çünkü kelimeler boğazımda düğümleniyor.

"Ben öyle düşünmedim. Bir saniye bile."

Alnından öperken gülümsüyorum ve sırt üstü dönüyorum. Yan dönüyor ve başını göğsüme yaslayıp parmak uçlarını karnımda gezdiriyor.

"Bu dövmeyi seviyorum," diye fısıldıyor.

İzini sürdüğü şeye bakıyorum. Etrafında Galce bir cümle olan bir Kelt haçı.

Kardeşlerimin de birer tane var. "Anlamı 'Daima Hatırla'."

"Biliyorum," diye fısıldıyor. "Google'da arattım. Çok güzelmiş."

"Sana da bir tane almalıyız," diye gülüyorum, sadece yarı şaka.

"İğneleri sevmiyorum," diyor titreyerek. "Ama yüzümden bir tane falan alabilir misin?"

"Yüzün mü?"

"Evet," diye

kıkırdıyor.

"Peki böyle bir sanat eserini nereden bulabilirim?" "Hmm?"

dudağını çiğniyor. "Kıçından mı?"

Buna yüksek sesle gülüyorum ve tekrar sessizleşmeden önce o da

gülüyor. "Bu sabah o korkunç bodrumda ne fark ettim biliyor

musun?" "Neymiş o, tatlım?"

"Bana ne kadar çok güveniyorsun," diye nefes

alıyor. "Öyle mi?"

"Evet. Conor'a ya da ikizlere söylediklerimi onların kalplerini kırmadan söyleyebilir miydim bilmiyorum, sadece birkaç dakikalığına bile , ama senin anlayacağını biliyordum. Sana bakıyor olsam bile, bunları gerçekten kime söylediğimi anlayacağını biliyordum."

Alnına bir öpücük kondurdum. Bana yalancı dediğinde, amcamın saçmalıklarına inanmaya başladığından endişelendiğim bir an oldu ama nefret ve tiksintiden bahsettiğinde, bunun benim için olmadığını anladım. Bu inanılmaz kadının sevgisini deneyimledim ve bunun doğru olduğunu çimlerin yeşil olduğunu bildiğim kadar eminim.

"Yaşadığımız onca şeyden sonra bunun benim için anlamı çok büyük, Shane," diye fısıldıyor. Gözlerimi kapatıyorum ve onu daha sıkı çekiyorum. "Benim için de çok şey ifade ediyor, tatlım."

CHAPTER 40

JESSIE

I Shane'in kollarında uzanmış, kalp atışlarının sesini dinliyordum. Genelde bu beni rahatlatırdı ama şimdi zihnim sorularla dolup taşıyor ve yeterli cevap bulamıyorum. İkizlerin nerede olduğunu ve eve ne zaman döneceklerini merak ediyorum. Umarım gerçeği onlardan sakladığı için Shane'i affedebilirler.

mutlu küçük birimimize geri . Ama en çok Kurt'un hayaletini düşünüyorum. Gitmiş olsa da, hâlâ peşimi bırakmıyor.

"O güzel kafanın içinde neler olduğunu anlat bana tatlım," diyor Shane yüzümdeki saçları tararken.

Omuz silkiyorum. "Bugün öyle geçti ki... Nasıl kelimelere döneceğimi bile bilmiyorum."

"Öyle olduğunu biliyorum," diyerek alnıma yumuşak bir öpücük konduruyor. "Ama orada başka bir şey oluyor. Bana ne olduğunu söyle."

Onun güzel yeşil gözlerine bakıyorum. "Paul'ün söylediği herhangi bir şey... Bana bakış açımı değiştiriyor mu?"

"Hayır." Bana kaşlarını çattı. "Neden ki?"

"Bilmiyorum. Ben sadece... Benim ve onun hakkında söylediği şeyler..."

Eliyle çenemi kavıyor ve yüzümü kendisine doğru eğiyor. "Sana ne yaptığını zaten biliyordum, tatlım. Ve bile, bu neden seninle benim aramdaki bir şeyi değiştirsin ki?"

"Çünkü bana acıdan zevk almayı öğreten oydu. Ve bu biraz bir şey. Ve ayrıca, bu bizim olayımız."

Gözlerini bana dikti. "Bence sana acıdan zevk almayı değil, acıya katlanmayı öğretti Jessie. Sonrasında vücudunda bir tepki yaratmış olması tamamen fizyolojik bir durum ve bu konuda suçluluk duymanı gerektirecek bir şey yok. Zevk ve acı arasında ince bir çizgi vardır, tatlım. Çok fazla acıya katlanman, bundan zevk aldığın anlamına gelmez. Zevk sanmıyorum."

"Ama , değil mi? Seninleyken?" Nefes alıyorum.

Başını sallar. "Kurt'un sana yaptığı şey. Neydi o?" "Acı," diye fısıldıyorum.

"Ve benimle. Ne hissediyorsun? Acıttığımda bile mi?" "Sadece zevk," diye nefes alıyorum.

Bana göz kırptıyor ve nefesim boğazımda düğümleniyor. Bir süre sessiz kaldı ve sonra bana döndü.

"Teklifime hiç cevap vermedin Jessie."

"Beni Conor'la evlendirip sana bir kabile dolusu yeğen verme planından mı bahsediyorsun?"

"Evet."

"Ama zaman yaşamak zorunda kalırım."

"Hâlâ hayatında olurdum, tatlım. Sadece bu şekilde değil."

Gözümün kenarından düşen bir damla yaşı kırıştıırarak uzaklaştırıyorum. "İstediğın bu mu?"

Fısıldıyorum. "Mutlu olmanı istiyorum."

Ona bir kaşımı kaldırıyorum. "Senden istediğım bu değildi."

"Hiç kimseyi seni sevdiğim gibi sevmeyeceğım Jessie Ryan," diye nefes alıyor.

"Bu bizim yıldızlarda yazılı olduğumuz anlamına mı geliyor?" Ona

gölümsüyorum.

"Sonsuza kadar."

"Soruma hâlâ cevap vermedin, Shane."

"Çünkü cevabı zaten biliyorsun tatlım. Ama seni mutlu etmek için her şeyi yaparım ve bunu sen de

biliyorsun. Otuz yıl arkana dönüp keşke farklı seçimler yapsaydım demeyeceğinden emin olmak

istiyorum. Seçeneklerinin olmasını istiyorum."

"Seni seviyorum," diye fısıldıyorum.

"Biliyorum," diye homurdanıyor, sonra üstüme yuvarlanıp ağzımı bir öpücükle kapatıyor ve ben de

kısa bir süreliğine de olsa hayatlarımızdaki tüm dramı unutarak onun içinde eriyorum.

CHAPTER 41

CONOR

TÖn kapının açılma sesi beni uyandırıyor ve kafamı kaldırdığımda iki küçük kardeşimin içeri düştüğünü görüyorum. Sarhoş pislikler.

"Şşşt!" diye kıkırdıyor içlerinden biri odaya doğru ilerlerken.

"Siz ikiniz bu halde araba mı kullandınız?" Kanepeye doğru tökezlerken onlara çıktım. "Hayır!" Mikey kıkırdarken Liam başını sallıyor. "Bir caxi-tab aldık!"

Hay ! "Yatağa gidin, sizi lanet soytarılar."

"Con, kendimi iyi hissetmiyorum," diye inliyor Liam aniden ve kanepeye yığılıyor. Mikey tökezliyor ve ben onu kollarımla yakalıyorum. Alkol dumanı beni neredeyse kıcımın üstüne düşürüyordu. "Siz ikiniz tekila mı içtiniz?"

Mikey başını sallayarak, "Evet," diyor.

"Tanrı aşkına!" Onu kanepeye yatırırken iç çekerek söylüyorum.

Gözleri kafalarının içinde dönerken birbirlerine doğru kayıyorlar. Ergenliklerinden beri onları bu kadar sarhoş görmemiştim. "Bu gece kusmuğunuzu ," diye çıkışıyorum ve kanepenin arkasındaki büyük polar battaniyeyi örtüyorum.

"Conor!" Liam uykulu bir şekilde inliyor. "Kendimi hasta hissediyorum!"

"Vücut ağırlığınca tekila içersen böyle işte, dangalak." "Mikey bayılmadan önce kıkırdıyor.

Koltuğa oturuyorum ve elimi yüzümde gezdiriyorum. Onları beklediğim için üzgünüm. Şimdi burada oturup kendi kusmuklarında boğulmamalarını sağlamak zorundayım. Sanki burada bokun üstünü örten tek kişi benmişim gibi hissediyorum. Kız arkadaşım ile neredeyse hiç vakit geçiremedim. Sürekli yangınlarla mücadele ediyorum. Acaba Shane de her zaman böyle mi hissediyor?

İkizler hava aydınlanmıştır. Liam, Mikey' üzerinden iterken yüksek sesle inliyor. "Siktir!"

Mikey gözlerini ovuşturup tıslıyor. "Saat ?"

"Sabah yedi!" Ben de öyle dedim.

"Eve ne zaman geldik?" Liam soruyor. "Bir civarı."

"Eve nasıl geldik?" Mikey bana göz kırpmıyor.

Onlara tek kaşımı kaldırıyorum. "Görünüşe göre bir caxi-tab içinde." "Ben yatmaya gidiyorum," diye iç geçiriyor

Liam ayağa kalkarken.

Onlara kaşlarımı çatıyorum. "Henüz değil."

Mikey de ayağa kalkarken, "Derin ve anlamlı bir sohbet için çok erken, Con," diye homurdanıyor.

"Sizi yere sermeden önce kışının üstüne oturun. Şimdi!" Şak diye söyledim, ikisi de bana göz kırptı ama söyleneni yaptılar.

"Ne?" Liam burnunu çekiyor.

"İkinizin de üzgün olduğunu anlıyorum. Dünün berbat geçtiğini ve başınızda çok iş olduğunu anlıyorum. Ancak buradan çıkıp telefonlarınıza cevap vermemeye ve herkesin sizin için endişelenmesine hakkınız yok."

"Üzgünüm," diye Liam.

"Shane'in bile değil! Burada bizi , değil mi?" Mikey patladı ve sinirlerim tepeme çıktı.

"Az önce ne dedin sen?" Hırladım.

Yutkunurken adem elmasının sallandığını görüyorum ama çocuk hâlâ tekilanın etkisinde olmalı çünkü bana ters ters bakıyor. "Beni duydun. Bizim için bu kadar endişelenirken Jessie'yle yatakta mı?"

Ayağa kalktım ve onlara doğru bir adım attım. "Evet, sizi bekleyeceğimi söylediğim için yataktalar. Çünkü tahmin edin ne oldu, pislikler, onlar da oldukça boktan birkaç gün geçirdiler! Shane'in ne kadar kötü hissettiği hakkında bir fikriniz var mı?"

Liam homurdanıyor. "Bize yalan söylemeden önce bunu düşünmeliydi."

Onları sallamamak için kendimi zor tutarken derin bir nefes çekiyorum. "Evet, sıçıp batırdı. Size birkaç hafta önce söylemeliydi ama biraz meşguldük, değil mi? Ve ne kadar çuvalladığı umurumda değil, tüm hayatınız boyunca ikinize bakmaktan başka bir şey yapmadı. Bizim için her şeyden vazgeçti. İkinizi de bebeklikten itibaren büyüttü. üç çocuğu olmadan gençken yapmak istediği hiçbir şey yok muydu sanıyorsunuz? İrlanda'yı asla terk etmek istemedi. Planları vardı. Bu evi neden inşa etti biliyor musun? Burada huzur içinde yaşayabilsin diye. Belki evlenir ve çocuk sahibi olurdu. Ama ikinize de olanlardan sonra, her şeyi askıya aldı. Bizi New York'a götürdü ve hepimize yeni bir hayat kurdu, o yüzden sakın bir daha seni umursamadığını söylerken yakalamayayım!"

Devam edip pişman olabileceğim bir şey söylemeden önce yanlarından uzaklaşıyorum. Küçük kardeşlerimin kızgın ve sinirli olduğunu anlıyorum ama Shane'in kendilerine olan sadakatini hafife alıyorlar. O her zaman hepimize göz kulak oldu ve karşılığında hiçbir şey istemedi.

"Con!" Liam bağıyor.

"İstemiyorum. Ben yatmaya gidiyorum!" Yatak odalarımızın bulunduğu koridora doğru yürüyorum. Elim kendi odamın kapı koluna gidiyor ama onun yerine Shane'inkine bakıyorum. Alkol zehirlenmesinden ölmediklerinden emin olmak için oturup Liam ve Mikey'i izlemekten çok yoruldum ama onun uykuya dalmak istiyorum.

Kapıyı açtım ve karanlık odaya girdim. Yan yatmış, Shane'in kıvrılmıştı. İkisi de çok huzurlu görünüyor, tekrar dışarı çıkmak için arkamı dönüyorum.

"İyi misin, Con?" Shane sordu. Derin bir uykuda olmayacağını bilmeliydim. Jessie'yi uyandırmamak için sessizce, "İkizler döndü," diyorum.

"Birkaç saat önce kapıdan düştüklerini duydum," diyor yumuşak bir iç çekişle.

"Oh."

"Başka bir şey ister misin?"

Yatağa doğru yürüyüp ona bakarken "Yorgunum," diye cevap veriyorum.

Shane, Jessie'nin diğer tarafındaki boş alana doğru başını sallayarak, "O zaman bin," diyorYatağını ondan başka biriyle paylaşmak ona göre değil ama şu anda aile birliğimizin tüm dengesi bozulmuş gibi hissediyor ve bunu ikizler kadar onun da hissettiğini tahmin ediyorum. Yatağın etrafında yürüyorum ve yanına tırmanıyorum.

vücudumu onunkine bastırıyorum. Çıplak kıcını bana doğru oynatıyor ve sikim şortumun içinde seğiriyor. Shane bana buraya uyumak için davet edildiğimi hatırlatan bir bakış fırlatıyor ama ona sırtıtmaktan kendimi alamıyorum. O kadar seksi ki, şu anda onu uyandırsam ve ikimizin de onu becermesini önersem fazla ikna biliyorum ama çok yorgunum. Onun yerine kolumu beline doluyor ve omzunu öpüyorum.

"Conor," diye mırıldanıyor
uykulu bir şekilde. "Şşş.
Uyumaya devam et, Angel."

"Tamam," diye iç geçiriyor ve vücudunu hafifçe kaydırarak Shane ile benim aramda mükemmel bir şekilde yerleşiyor. Sonra onun mükemmel kıcını kasıklarına yaslayarak uykuya dalıyorum.

CHAPTER 42

LIAM

A D n geceki epik içki seansımızdan sonra Mikey ve ben nihayet yataktan kalktı ımızda öğleden sonra olmuştu.   len su içmek için kalktı ımda ev sessizdi, bu yüzden Jessie ve karde lerimin de günün büyük bir kısmını uyuyarak geçirdiklerinden   pheleniyorum. Sanırım hepimiz daha uzun süre uyuyabiliriz.

Son birkaç günün dramından bir hafta sonra.

Hâlâ Conor'dan yedi im daya ın etkisindeyim. Onunla yüzleşmek istemiyorum. Shane ile de yüzleşmek istemiyorum ama en önemlisi Jessie ile yüzleşmek istemiyorum. Gerçek babamın ona pek çok şekilde zarar vermekten sorumlu kişi olduğunu öğrenmek beni alt üst etti. Tek d   nebildi im bu. Aramızdaki her şey bir daha nasıl eskisi gibi olabilir?

Ama sonsuza kadar bu odada kalamam ve hızlı bir du tan sonra Mikey arkamdan gelirken oturma odasına gidiyorum.

"Selam." Biz içeri girerken Jessie ba ını kaldırıp bize gülümsüyor.

"Hey, Red," diye cevap veriyor Mikey ama ben onun bakı larından kaçıp oturuyorum, Mikey de kitap raflarının yanında duruyor. Odadaki gerilim aniden yo unla tı ve herkesin gözlerinin üzerimde olduğunu hissedebiliyorum. Aya a kalkıp odama d nmemin daha iyi olacağına karar verdim ama tam dışarı çıkıyordum ki Jessie koltuktan beni durdurdu.

"Liam. Nereye gidiyorsun?"

"Yata a d n," diye başımı  ne e iyorum. "

 eyler yemek ister misin?"

"Hayır," diye başımı sallıyorum, hâlâ onun güzel yüzüne

bakamıyorum. "Liam?" diye fısıldıyor. "Neden bana

bakmıyorsun?"

Bo azında d   mlenen bir hıçkırık duyuyorum ve bu kalbimi o kadar kırıyor ki başımı kaldırıp bakmak zorunda kalıyorum. "Bana bakıp da onu nasıl görmezsin Jessie?" Gözlerinde dayanamayaca ım bir şey g r sem diye gözlerine bakmaktan korkarak başımı hızla tekrar e iyorum. Gerçek babamın kim olduğu konusunda kendimi kötü hissetmeme neden olmayacak kadar iyi bir insan ama gerçeği benden saklayamaz. Onu çok iyi okuyabiliyorum ve bu aramızdaki ba ın her zaman sevdiğim bir yanı oldu, ama şimdi mutlu bir cehalet diliyorum. Sıcak ellerini yanaklarıma koyuyor ve başımı ona bakmaktan ka ınamayaca ım şekilde e iyor.

"Sana bakıyorum ve seni görüyorum, Liam. D n gördüğüm aynı adamı. Tamamen açık olduğum aynı adam."

"Ama o bizim babamız, Jessie. Sana tüm o boktan yapan adam benim babam!" "Hey! Biyolojik babam, kendi babası da dahil olmak üzere tüm ailemi katlettiren bir deliydi.

kendi ikiz kardeşi. Ama ben o cani psikopat yüzünden değil, beni yetiştiren babam sayesinde böyleyim.

Tıpkı senin de seni yetiştiren adam sayesinde olduğun gibi." Shane'e bakıyor ve gülümsüyor. "Ve şu anda ona kızgın olsan da, biliyorsun ki o

Mikey ve seninle oldukça iyi bir iş çıkardı."

"Sana bu kadar acı çektirmiş olmasından nefret ediyorum," diyorum. O sadist pisliğin ona yaptıklarını düşündüğümde göğsümde fiziksel bir ağrı hissediyorum. Onun amcamız olduğunu düşündüğümde yeterince zordu, ama öz babamın bunu yapabileceğini düşününce... Patrick Ryan'ın daha iyi olduğunu söyleyemem.

"Ve şimdi sana biraz sebep olmasından nefret ediyorum. Lütfen, bunun seninle benim arama girmesine izin verme Liam. Bu gerçek bir acı olur. Kalbim kırılır," diyor yanağından aşağıya koca bir gözyaşı süzülürken. Onun bağlılığını hak edecek ne yaptım, asla bilemeyeceğim.

"Bunun aramıza girmesine asla izin vermeyeceğim Jessie," diyorum yüzündeki gözyaşını silerken.

"Güzel," diye fısıldıyor parmak uçlarında yükselip dudaklarını dudaklarıma yapıştırırken. Dilini ağzıma soktuğunda kollarımı ona doluyorum ve onun içinde eriyorum, o kadar şiddetli öpüyorum ki nefesim tükenecekmiş gibi hissediyorum.

"Yatak odası!" diye nefes alıyor ve öpüşmemize bir saniyeliğine ara veriyor, ben de ona itaat etmekten başka ne ki, beni tekrar öpüyor ve geriye doğru yatak odamıza doğru yürüyorum. Mikey'nin yanından geçerken uzanıp onun da elini tutuyor.

MIKEY kapıyı arkamızdan kapatıyor ve üçümüz yatağın yanında duruyoruz. Jessie üstünü başının üzerinden sıyrıyor.

"Siz çocuklar kıyafetlerinizi çıkarmayacak mısınız?" diye soruyor sırtarak ve tek kaşını kaldırarak.

"Siktir, hayır!" Mikey kot pantolonunun düğmelerini açmaya başlarken kıkırdıyor. Üçümüz de çıplak kalana kadar ben de soyunuyorum.

"O sapkın neler oluyor, Red?" Mikey soruyor. "Şu anda ikinizi de istiyorum," diye nefes alıyor bize doğru uzanırken.

"Her zaman ikimize de sahipsin," diye fısıldıyorum kulağına, yanına yaklaşıp bedenimi sırtına bastırırken.

"Evet, Red," diye onaylıyor Mikey, kız aramızda sıkışana kadar onun önüne bastırırken. Kollarını Mikey'nin boynuna doluyor ve onu bir öpücük için çekiyor, ben de boynuna yumuşak öpücükler kondurarak onu kıvrınmaya zorluyorum. Elim onun kaygan kıvrımlarını bulana kadar Mikey ile onun arasında kayıyor. Elime sürtünürken inlemekten kendimi alamıyorum. "Bizim için her zaman çok ıslaksın, bebeğim."

"O nasıl hissediyor, kardeşim?" Mikey öpüşmelerini keserken nefes alıyor.

"olmuş," diye inliyorum. "Bizim için ne kadar hazır kokusunu alabiliyorum bebeğim. Beni çok sertleştiriyorsun."

Aletimi kıkına bastırıp bir parmağımı amının derinliklerine soktuğumda nefesi kesiliyor. "Ne istiyorsun, Red?" Mikey tıslıyor.

"İkinizin de beni becermesini istiyorum!" diye inlerken parmağıma kaygan bir ısı akıtıyor.

İkizime bakıyorum ve o da başını sallıyor. Birbirimizin ne düşündüğünü bilmek için konuşmamıza gerek yok. Ve bunu onunla uzun yapmak istiyordum.

"Onu yatağa götür," diyorum ve Mikey onu yatağa götürüp için itiyor.

İkimiz de ona bakıyoruz. Hayatımda gördüğüm en güzel şey o. Onun her şeyini istiyorum. Bedenini, kalbini ve ruhunu. Bize hâlâ güvendiğini ve gerçekte kim olduğumuzu bildiği için artık hiçbir şeyin farklı olmadığını bilmem gerekiyor. Bana hiçbir şeyin değişmediğini söyleyebilir ama bunu ondan hissetmem gerek.

"O sinsi zihinlerinizde neler olup bittiğini bana anlatacak mısınız?" diye nefes alıyor. "Bize güveniyor musun, bebeğim?" diye soruyorum.

şeyi kaçırmıyor. "Evet."

"Biraz farklı bir şey ister misin Red?" Mikey onun yanındaki yatağa sürünerek girerken sırtıyor.

"İkinizle mi? Her zaman!" İkimize de gülümsüyor ve sikim takdirle zonkluyor.

Mikey tek kaşını kaldırarak, "Onu iyice ıslatmamız gerekecek," diyor.

"Siz ikiniz ne planlıyorsunuz?" kaşlarını çatarak soruyor ben yatağa sürünürken. Ellerimi baldırlarımdan dizlerine doğru uzatıyorum ve güzel pembe amcığı tamamen ortaya kadar bacaklarını açıyorum.

"Merak etme. Buna bayılacaksın bebeğim," diye kıkırdıyorum ve Mikey onu öperken başımı eğip kıvrımlarını yalıyorum. Dilimle klitorisini dürttüğümde inliyor ve bu da tüm kanın doğrudan sikime hücum etmesine neden oluyor. Dilime Mikey'nin parmakları da katılınca titriyor ve o kadar sert kasılıyor ki orgazmı tüm vücudunda yankılanırken onu tutmak için kalçalarına bastırmak zorunda kalıyorum.

"Oh, Tanrım," diye tıslıyor suları akarken. "Hazır mı, kardeşim?" Mikey bana bakarken kıkırdıyor. "Bir kez daha yapmalıyım," diye sırtıyorum ona. "Değiştirmek ister misin?"

"Tabii ki," sırtıyor ve yer değiştiriyoruz.

Jessie doruk noktasından kurtulurken kapüşonlu gözlerle bana bakıyor. "İyi misin, bebeğim?"

"Evet," diye pantolonunu indiriyor ve Mikey'nin az önce diliyle inanılmaz bir şey yaptığını varsayıyorum çünkü

Gözleri yuvalarından fırlıyor ve onun adını tıslıyor. Aksiyonu kaçırmak istemediğimden göğüslerini sıkıp meme uçlarını çekiştiriyorum ve gözleri tekrar açılıp benimkilere kilitleniyor.

"Liam," diye inliyor.

"Mikey'nin ağzıyla parmaklarımı mı istiyorsun?"

Dudağını ısırırken başını sallıyor ve elimi kaygan, şişmiş et tomurcuğunu bulana kadar vücudundan aşağı parmaklarımla daire çiziyorum.

"Dudağını ısırmayı bırak," diye emrediyorum ve ağzı açılarak başımı eğmeme ve dilimi onun yerine oraya kaydırmama izin veriyor. Vücudumu bastırırken sikim kalça kemiğine doğru seğiriyor. Sevişirken bu kadar olmasına bayılıyorum.

"Senin için ne kadar zor olduğumu hissediyor musun?" Öpüşmemizi keserken homurdanıyorum.

Mikey ve ben onu başka bir doruğun eşiğine getirirken "Evet," diye nefes nefese kalıyor. Ben klitorisile oynamaya devam ederken ikizimin dilinin parmaklarıma süründüğünü hissediyorum ve bu beni daha da sertleştiriyor. Onu onunla paylaşmayı seviyorum. Onu birlikte almak için sabırsızlanıyorum. Onu ne kadar erken boşaltırsak o kadar iyi.

Klitorisine daha sert bastırıyorum ve o da inliyor. Mikey'nin yumuşak iniltilerini dinliyorum ve onun da benim kadar onu tekrar boşaltmak için istekli olduğunu biliyorum, böylece onu becerebiliriz.

CHAPTER 43

JESSIE

M Nefes çalışırken başım dönüyor. Liam bana gülümserken Mikey yatakta sürünüyor ve elinin ağzını siliyor.

"İyi misin Red?" diye sırtıyor bana.

Başımı sallıyorum, konuşamıyorum. Bu adamlar vücuduma mümkün olduğunu hiç hayal etmediğim şeyler yapıyorlar. "Üstte mi altta mı olmak istersin?" Mikey ikizine baktı.

Liam yatağa uzanırken kıkırdarak, "Ben en alttan başlayacağım," diyor.

"Mikey gülüyor ve ben de bu ikisinin benim için ne planladıklarını merak ediyorum. "Buraya gel, bebeğim." Liam elimi tutuyor ve beni çekiyor. Elinde sikini tutuyor ve ben de kendimi onun üzerine bırakıyorum.

"Siktir, çok iyi hissediyorsun," diye tıslıyor, ben ona doğru eğilip beni iyice açmasına izin verirken. "Hazır mı, kardeşim?" Mikey arkamda pozisyon alırken soruyor.

Liam uzanıp ellerini yüzüme koyarken "Evet," diye cevap veriyor. "Buraya gel." Göğsüne uzanmam için beni aşağı çekiyor ve usulca öpüyor. "Sana asla zarar vermeyeceğimizi biliyorsun, değil mi?"

"Evet," diye nefes alıyorum. "Ama bunu daha önce de yapmıştık."

"Bu değil bebeğim," diye başını sallıyor ve sonra bana göz kırpmıyor. "Sadece rahatla."

Bana rahatlamamı söylemek tam tersi bir etki yaratıyor ve tüm vücudum istemsizce geriliyor.

"Jessie," diye fısıldıyor Liam, saçlarımı yüzümden çekip beni başka bir öpücük için kendine çekmeden önce. Bu seferki derin, tutku ve özlem dolu. Dili benimkiyle dans ediyor ve Mikey'nin elleri bir eliyle kalçamı tutmadan önce sırtımda ve kıkımda gezinirken bedenimin onun içinde eridiğini hissediyorum. Sonra siki beni dürtüyor ama beklediğim gibi kıcıma değil. Onu amımın açıklığına doğru bastırıyor ve ben içgüdüsel olarak öne doğru eğiliyorum ama o ve kardeşi beni yerimde tutuyor.

"Sana zarar vermeyeceğim Red," diyor Mikey, Liam'ın sikiyle birlikte ucu içime iterken.

Bir nefes çekerken dudaklarımı Liam'ın kilerden ayırıyorum. Sanırım ikisinden de beni becermelerini istemiştik ama bunu beklemiyordum. O daha derine ittikçe amım hiç olmadığı kadar genişliyor ve ikisinin de sikleri amımın duvarlarında zonkladıkça hafif yanma yerini zevke .

"İyi misin?" Liam yüzümü ellerinin arasına alırken soruyor.

Vücudum bu kadar dolu olma hissine alışırken, "Evet," diye geveliyorum. Mikey eğilirken kulağıma "Nefes al Red," diye sesleniyor. "Bırak içine gireyim."

Başımı sallıyorum ve derin nefesler alarak nefesimi ve göğsümden fırlayacakmış gibi hisseden kalbimi sabitliyorum.

Kardeşi içimde daha da ilerlerken Liam hareketsiz kalıyor ve çaresiz olduklarını bildiğim şekilde beni becermekten uzak dururken yumuşak homurtularının ve inlemelerinin sesini . Onlara avucumun içinde sahip olduğumu bilmek beni ölçsüz bir şekilde güçlü hissettiriyor. İtiyorum

Mikey'nin biraz daha içeri girmesine izin vererek hafifçe geri çekiliyorum ve bunu yaptığımda hem o hem de Liam yüksek sesle inliyor. "Kukun buna bayılıyor bebeğim," diye tıslıyor Liam. "Çünkü beni çok , boşalabilirim.

sadece burada yatıyorum."

"Çok iyi hissediyorsun," diye inliyorum beni da gerdiklerinde.

"Harekete geçene kadar bekle," diye kıkırdıyor Mikey. "Hazır olduğunuzda bize söyleyin."

Kıpırdamadan yatıyorum, amımın duvarları ikisinin birlikte içimde hissetmeye alıştıkça kasılıyor. "Ben hazırım."

"Oh, siktir!" Mikey tıslayarak kalçalarımı tutuyor ve beni yavaşça sikmeye başlıyor. Kardeşi ritmini bulurken Liam hareketsiz kalıyor ve ben o kadar yüksek sesle inliyorum ki Conor ve Shane'in beni duymuş olması gerektiğini biliyorum.

Mikey'nin siki her itişte daha da içime girerken ve Liam'ınki amımın içinde zonklarken zevk dalgaları vücudumda yuvarlanıyor. Duvarlarım etraflarında kenetleniyor, onları daha derine çekiyor, bunu karşılamak için nasıl esneyeceğimden emin olmasam da çünkü ikisinin de henüz tam olarak girmediklerini biliyorum.

Liam yüzümü kendine çekiyor ve girerken beni tekrar öpüyor. Kendi göğsünde gürlerken benim iniltimi yutuyor. Sonra Mikey uzanıyor, sırtıma öpücükler konduruyor, eli ve ikisi beni yavaşça sikerken klitorisimi ovmaya başlıyor. Merkezimdeki baskı ezici geliyor ve kalçalarımı hareket inliyorum, umutsuzca ihtiyaç duyduğum serbest bırakmayı kovalarken ikisine de biniyorum.

Liam öpüşmemizi kesip daha sert bir şekilde içime girerken, "Boşalacağım," diye tıslıyor. Mikey içimden çekilerek karşılık veriyor ve ben dolgunluğumu kaybettiğim için inliyorum, ama o bunun yerine dölle sıırılsıklam olmuş sikini sokarak tüm kontrolümü kaybetmeme neden oluyor. Doruk noktam vücudumu yırtarken tüm vücudum titriyor ve de ıslatan ıslak bir ısı selini serbest bırakıyorum.

"Siktir, az önce bizim için mi fişkırttın, Red?" Mikey sikini kıcıma sokarken homurdanıyor.

"I..." Başımı sallıyorum ve Liam'ın göğsüne uzanıyorum. Kollarını bana doluyor ve ikizi beni becermeye devam ederken başıma bir öpücük konduruyor.

"Siktir, Red!" Mikey homurdanarak kalçalarımı tutuyor ve Liam beni daha da sıkarken içime giriyor.

"Mikey," diye büyük orgazmımın son dalgaları içimden geçerken ama durmuyorlar. Başka bir kreşendoya doğru ilerliyorlar ve yüzümü Liam'ın boynuna gömerken derin bir nefes alıyorum.

"Yine gelecek misin, bebeğim?" Liam kıkırdıyor.

Başımı sallıyorum. "Gelemem."

"Bunu görelim." Elini kaygan vücutlarımızın arasına soktu ve klitorisimi ovmaya başladı. Sanki daha fazla dayanamayacakmışım gibi, Mikey iki kalın parmağını amımın derinliklerine kaydırıyor ve G noktama bastırıyor ve göz kapaklarımın arkasında yıldızlar titreşirken ve hayatımda hiç olmadığım kadar sert boşalıyorum. Vücudumdaki her sinir ucu elektrikle kıvılcımlanırken nefes nefese kalıyorum. Mikey boynumu ısırarak kendi boşalmasını gerçekleştiriyor ve ben ikisinin arasında titremeye devam ediyorum, o kadar çok zevk alıyorum ki bu çok fazla. Bu adamlar sınırlarımın en ucuna getirdikten sonra sıcak ellerini vücudumda öpücüklere boğarak nazıkçe geri indiriyorlar.

Son sarsıntılar içimde titreşirken gözyaşları yüzümden aşağı yuvarlanıyor ve Mikey çıkıp sırt üstü yuvarlanırken Liam beni sıkıca tutuyor.

"Kahretsin, Red, bu çok yoğun," diye nefes alıyor.

Liam gözlerimin içine bakabilmek için çenemi eğerken "Hmm," diye onaylıyor. Ona odaklanmam bir anımı alıyor. "İyi misin?"

Tek söyleyebildiğim "Evet. Yoğun" oldu.

Yumuşak bir şekilde kıkırdıyor ve ben tamamen bitkin ve tamamen kemiksiz bir şekilde üzerine uzanırken ses vücudundan benimkine doğru titreşiyor.

Mikey uzanıp elimi tutarken, "Bu çarşafı kesinlikle gerekecek," diye bana göz kırpmıyor.

CHAPTER 44

MIKEY

A Jessie, Liam ve ben duş aldıktan sonra onları yatak odasında bıraktım ve geç bir akşam yemeğine başlamak için mutfığa geldim. Günlerdir hiçbirimizin düzenli bir yemek saatinde düzgün bir yemek yediğinden emin değilim ve mutfakta olmak stres atmanın en sevdiğim yollarından biri

ve kafamı boşaltmak için. Jessie'yle geçirdiğim son birkaç saat kesinlikle yardımcı oldu. İlk şokun etkisi geçtikten sonra, babamızın kim olduğu yüzünden bize karşı değişmesinden Liam kadar endişelenmedim. Jessie bizim biyolojimizle tanımlanmadığımızı herkes gibi anlıyor ama yine de bize her zaman güvendiği gibi güvendiğini bilmek içimi rahatlattı ve az önce yaptığımız şey de onun söyleyebileceği her sözün ötesinde bunu kanıtladı.

Taze domates bulmak için buzdolabını karıştırıyorum ve arkamda ayak sesleri duyduğumda içimden iç çekiyorum. Conor'la, Liam'la beni birbirine kattığı bu sabahtan beri konuşmamıştım ve Shane... Onu bir daha gördüğümde ne diyeceğimi bilmiyorum. Liam ya da Jessie'nin buraya gelmesi için dua ediyorum ama arkamı döndüğümde en büyük ağabeyim duruyor.

Shane saatini kontrol ediyor. "Yemek mi yapıyorsun?"

"Evet," diye omuz silkiyorum. "Yenmeyen şey saklanır."

"Ah," diye bana bakıyor, ellerini ceplerine sokmuş ve çenesi çalışıyor.

Buzdolabının kapısını kapatırken arkama bakıyorum, elimde domatesler ve omzumda bir bulaşık bezi, ama dilimde tek bir kelime yok.

İlahi bir müdahale gibi, birisi kapıyı açıyor ve ikimiz de Liam'ın yüzünde bir gülümsemeyle içeri girdiğini görmek için başka tarafa bakıyoruz. Shane'i görünce gülümsemesi kayboluyor ve Shane sonunda gerginliği bozana kadar üçümüz de garip bir sessizlik içinde birbirimize bakıyoruz.

Mutfak masasına doğru yürüyüp otururken, "Bunu hemen şimdi halledelim çocuklar," diyor ve bizim de aynı şeyi yapmamızı işaret ediyor. İtaatkâr bir şekilde onu takip ediyoruz, hâlâ ağabeyimiz ne derse onu yapmaya şartlanmış durumdayız.

İkimizden de özür dilemesini bekleyerek konuşmak için ağzımı açıyorum ama ben daha tek kelime konuşmaya başlıyor.

"Bunu ikinizden de sakladığım için özür dilerim," diyor ağır bir iç çekişle. "Em bana sen kaçırılmadan sadece birkaç gün önce söyledi." Liam'a başıyla selam veriyor. "Ve dürüst olacağım, ikinize de ne."

"Ama..." Liam söze başlar ama Shane ona ters ters bakar ve Liam ağzını kapatır.

"Bunun sana daha önce söylemediğim için bir mazeret olmadığını biliyorum. Ama ne zaman söylemek istesem başka bir şey oldu. Bu yolculuktan sonra sana söylemeyi planlıyordum. Paul'ün bilip bilmediğini görmek istedim. Patrick'in doğruyu söyleyip söylemediğini ya da ikinize de böyle boktan bir baba olduğu için kendini suçlamama yolu olup olmadığını bile bilmiyordum. Vicdanını rahatlatmak

gibi bir şey."

"Hayatımda hiçbir şey için doğru kelimeleri bulamadığımı görmedim Shane," diyorum kaşlarımı çatarak.

"Bana yalancı mı diyorsun?" diye ters bakar.

"Hayır, ama ne söyleyeceğini bilemediğin lafını , hepsi bu."

"Ne söyleyeceğimi bilemediğimden değil." Başını sallıyor. "Sana nasıl söyleyeceğimi ve senin dünyanı nasıl bilemedim. Bunu göremiyor musun?"

"tek neden bu değil," diye ekliyor Liam ve ben dönüp ikizime bakıyorum. "Hayır," diye yutkunuyor Shane ve ona bakıyor.

"Annemi öldürdüğü için kendimi suçlayacağımı biliyordun, değil mi?" Liam fısıldıyor.

Shane cevap olarak başını sallıyor ve Liam bana dönüyor. İkizim ve ben aynadaki görüntüsü gibiyiz ama çok farklıyız. Bazen Liam'ın ne kadar derinden hissettiğini unutuyorum. Çocukluğumuzda yaşadığımız travmalar ona içe dönmeyi ve cevaplar için kendine bakmayı -ve çoğu zaman suçlamayı- , ben daha pratik biriyim ve olaylarla doğrudan ilgilenirim. Başımızdan geçenleri mizahla ve Patrick Ryan'ın haksız olduğunu kanıtlamaya yönelik inatçı arzulla ele . Ve Liam da tam olarak bunu yaptı. Kendini suçladı. Sonra herkesin onu nasıl sorguladı çünkü Paul Ryan bizim babamızdı, Patrick değil; oysa benim için bir canavarı diğeriyle değiştirmiştik. Benim için Patrick Ryan'bizden neden nefret açıklıyordu ve bu bana biraz huzur verdi ama Liam için bu sadece daha fazla güvensizlik ve şüphe getirdi.

"Bunların hiçbirinin bizim hatamız olmadığını biliyor olmalısın, değil mi?" Elimi Liam'ın boynunun arkasına koyarken söylüyorum.

"Evet," diye başını sallar ve kafası bunu bilse de kalbinin ona yetişmesi biraz zaman alacaktır.

Liam tekrar Shane'e döner. "Sana daha önce de söyledim, sana sırtımı dönmemi sağlayacak hiçbir şey yapamazsın."

Shane yutkunurken adam elması sallanıyor ve Liam'ın içindeki duygu bir şekilde bana da geçerken kaslarımın gerildiğini hissediyorum. Bu odadaki hava o kadar gergin ki bıçakla kesebilirim.

"Sen bizim sahip olduğumuz tek babasın." Liam yanağındaki bir damla gözyaşını siliyor ve şimdi benim de içimden ağlamak geliyor. "Ve sana karşı bir pislik gibi için özür dilerim. Bunu hak etmedin."

"Evet. Ben de," diye ekliyorum sessizce. Liam haklıydı. Conor da her zaman bize göz kulak oldu. O herkesin isteyebileceği en iyi ağabey ama buradaki adam bizim babamız. Doğduğumuz andan itibaren bizi korudu ve geçimimizi sağladı ve bunu hâlâ yapmak istediği için ona nasıl kızabiliriz?

"Bunu hak ettim sayılır," diyor Shane ve yüzünden bir damla yaş ve ben neredeyse kendimi kaybediyorum. Hayatım boyunca onu hiç ağlarken görmemiştim.

Jessie ve Conor'ın kapıdan girerken çıkardıkları kahkaha sesi gerilimi azaltıyor. Bizi görünce durdular.

"Her şey yolunda mı?" Conor kaşlarını çatarak soruyor. Shane bana ve Liam'a bakıyor.

"Evet. Mükemmel," diye yanıtlıyor Liam.

"Bunu duyduğuma sevindim." Conor bize göz kırpmıyor ve artık bize kızgın olmadığı için minnettarım çünkü o korkunç bir orospu çocuğu ve benim tarafımda olmamasından nefret ediyorum.

"Yemek mi yapıyorsun?" Jessie yan taraftaki doğranmış soğanlara ve taze kıymaya soruyor.

"Evet," diye ayağa kalktım ve ona doğru yürüdüm. "Acı biber yapıyorum."

Mutfak adasındaki tabureye otururken "Acı biberine bayıldım," diyerek bana gülümsüyor.

"Güzelmış. Açlıktan ölüyorum," diye onaylıyor Conor onun yanına otururken.

"Bu antrenmandan sonra ben de öyleyim," diyerek Jessie'ye göz kırpıyorum.

"Oldukça etkileyiciydi," diye gülüyor ve aynı zamanda kızarıyor.

"Siz üçünüz tam olarak peşindeydiniz?" Conor homurdanarak eğiliyor ve kızın çıplak omzunu ısıyor. "Hmm?" Dudaklarını büzüyor. Biz erkeklerin bir kuralı vardır, evde yaptıklarımız hakkında konuşmayız.

onunla özel. Bu biraz saygısızlık gibi geliyor ama Jessie onlara istediği her şeyi söyleme hakkına sahip. "Farklı bir şeydi. Yeni bir şey." Daha da kızardı.

"Yeni mi?" Shane şimdi ona doğru yürüyor, ilgisi iyice durumda. "Şimdi bize ne bok yediğinizi anlatmak zorundasın, tatlım." Kızın yanına otururken gülümsüyor ve kız, Conor ile onun arasına sıkışıyor.

"İkisi de..." Gözlerini kapatıp başını sallarken yanakları alev alev yanıyor ve ben gülmekten kendimi alamıyorum.

"Aynı zamanda," diye ekliyor Liam onun

için. "Ama bunu hep yapıyor muyuz?"

Conor kaşlarını çatıyor.

Jessie gözlerini açıp bakıyor, sessizce bu acıdan kurtarmam ve onlara söylemem için yalvarıyor, böylece o kelimeleri söylemek zorunda kalmayacak. "aynı yerde değil kardeşim," diyerek ona göz kırpıyorum ve Shane ile onun ne demek istediğimizi anlamalarını sırtarak izliyorum.

Shane ona dönüyor. "İkisi de aynı anda amını mı sikti?" diye fısıldıyor ama hepimizin duyabileceği kadar yüksek sesle.

"Evet," dudağını çiğniyor.

"Siktir!" Conor tıslıyor.

"Nasıl bir şeydi?" Shane sanki bunu daha önce hiç bir seçenek olarak düşünmemiş gibi şaşkınlıkla kaşlarını çatıyor. Ve sanırım de. Paylaşmaya benim ve Liam'ın alışkın olduğu kadar alışkın değil.

"İnanılmaz!" diye

fısıldıyor. "Kahrolası

destansı!" Ben de

ekliyorum. "Hı-hı," diye

onaylıyor Liam.

"Yine de çok fazla yapabileceğim bir şey değil, ne demek istediğimi anlıyorsan. Biraz iyileşme sürecine ihtiyacım var," diye mırıldanıyor ve sikim eşofmanımın içinde seğiriyor.

"Kahretsin, Angel, beni sürekli sertleştirmek zorunda mısın?" Conor

inliyor. "Ne kadar iyileşme süresi gibi?" Shane ona kaşlarını çatır.

"Bunu tekrar yapmak için mi? Bir ya da iki hafta,

belki?" "Peki ya sıradan şeyler için?"

"Tüm bu bölgeyi ilgilendiren bir şey diyebilirim," elini kasıklarının üzerinde gezdiriyor, "en az dört gün."

"Dört gün mü?" Conor tersler. "Siktir !"

"Kızımızı dört günlüğüne devre dışı mı bıraktın?" Shane bana ve Liam'a ters bakıyor ve Jessie'nin sessizce gülerken omuzlarının titrediğini görüyorum.

"Seninle taşak geçiyor." Ona sırtıyorum ve o da dönüyor.

"Öyle mi?"

"Elbette öyleyim," kıkırdıyor. "Yarın iyi olacağım. Sadece bu gece başka bir şey yok, tamam mı?"

Shane onun şakağını öpmeden önce "İyi," diyor ama Conor derin bir iç çekip başını sallıyor. Jessie kollarını boynuna ve kulağına benim duymadığım ama onu kahkahalarla güldüren bir şeyler fısıldıyor. Sonra onu da öpüyor ve Jessie yüzünde kocaman şapşal bir mutfak adasında oturuyor ve ağabeylerim

ona sanki bu acılı yemeği hemen yapmazsam onu yiyebileceklermiş gibi bakıyorlar.

CHAPTER 45

SHANE

W

Hepimiz yemek masasının etrafında oturmuş, Mikey'nin tadını neredeyse unuttuğum acı biberinden ikinci porsiyonları .

Mikey gülerek, "Jessie'nin bu gece işinin bitmiş olması iyi bir şey," dedi.

düz karnını sıvazlıyor. "Çünkü sizi bilmem ama ben patlayacak gibiyim ve daha eğlenceli bir şey yapmayı, zar zor nefes alabiliyorum."

Liam başıyla onaylar ve inler.

Conor onun yanında oturuyor ve bir kolunu omzuna doluyor. "Zaten bu gece ikiniz de o pis ellerinizi kızımızın yanına yaklaştırmayacaksınız, çünkü geceyi benim odamda geçirecek."

"Evet, öyleyim." Gülümsüyor ve başını onun omzuna yaslıyor. "Biraz ihtiyacım var." Conor onu alnından usulca öpüyor.

Cep telefonum masanın üzerinde ve Erin'in adı ve numarası ekranda yanıp sönerken titremeye başlıyor ve kaşlarımı çatıyorum. Gecenin onundan sonra beni neden arıyor ki?

"Merhaba," diye cevap veriyorum, Jessie'nin gözlerinin yaktığını hissederek.

"Shane," diye mırıldanıyor. "Babanın mirası için son evraklar burada. Onları bir an imzalatmalıyız ki Çarşamba günkü cenaze töreninden önce her şey olsun ve hemen ardından New York'a dönebilelim."

"Tamam. Yarın şirketinizin ofisini arayacağım."

"Aslında yarın Londra'ya uçmam gerekiyor ve cenaze sabahına kadar dönmeyeceğim.

Bunları şimdi imzalayabilirsek çok iyi olur."

İçimi çekiyorum ve elimi çenemde gezdiriyorum. "Seninle nerede buluşalım?" "Hâlâ oteldeyim."

"Otel mi? Bir saat içinde orada buluşuruz."

"Güzel. Yakında görüşürüz."

Dört çift göz bana bakarken aramayı sonlandırıyorum ve masaya koyuyorum. "Erin'le otelde mi buluşacaksın?" Mikey kaşlarını bana doğru kaldırıyor.

Ona cevap verirken Jessie'ye bakıyorum. "Onun için bazı evrakları imzalamam gerekiyor." "Sabaha kadar bekleyemez mi?" Conor soruyor.

Benim gözlerim Jessie'nin gözlerinde, onunkiler de benimkilerde sabit kalıyor. "Hayır. Görünüşe göre ilk iş Londra'ya uçması gerekiyor. Gitsem iyi olacak, böylece bu işi halledip buraya dönebilirim."

"Dikkatli sür," diyor ve bir kez olsun onu anlayamıyorum. Ya bu konuda hiçbir sorunu yok ya da alaycı davranıyor.

Sandalyemi geriye itip ayağa kalkıyorum. "Buraya gel." Elimini ona uzattım ve o da . Çekiyorum

onu sandalyesinden kaldırdım ve kollarımı beline doladım. "Bu sadece bir iş. Yakında döneceğim."

"Biliyorum," diyor parmak uçlarına kalkıp beni usulca öpmeden önce. Ben de onu öpüyorum, saçlarını yumruğumun etrafına doluyorum ve başını mükemmel bir açıya getiriyorum, böylece ağzına dilimi sokabiliyorum. Yumuşak inlemeleri sikimi sertleştiriyor ve ondan geri çekilip güzel yüzüne bakmak zorunda kalıyorum. Parmak eklemlerimi yanağında gezdiriyorum.

"İki saat içinde döneceğim."

"Biliyorum," diyor ve sanırım sonunda Erin söz konusu olduğunda bana güvenmeyi öğrendi.

"Aferin kızıma," diye fısıldıyorum kulağına ve sonra kışını son bir kez sıkarak mutfaktan çıkıyorum.

BİR SAAT , Erin'in otel odasının kapısında durmuş cevap vermesini Neredeyse bir sabahlık ya da dantel iç çamaşırı, çorap ve jartiyerle kapıya gelmesini bekliyordum ama bunu yapmazdı. Hiç bu kadar belli etmezdi.

Birkaç saniye sonra kapıyı açtı ve onu artık hiç tanımadığımı doğruladı. Üzerinde kışını sıyırarak soluk pembe ipek bir kumaş parçası vardı. Sert meme uçları açıkça görülüyor ve onlara üstünkörü bir bakış attığım için bile kendimi tekmeleyebilirim.

"Shane," diye nefes alıyor. "Bu kadar geç saatte geldiğin için teşekkür ederim."

"Fazla gibi görünüyordu," diyorum kapıyı açtığı anda ve içeri girdiğimde. Bunun gerçekten işe mi düşünüyor? Beni kazanmak için son bir umutsuz hamle mi?

"Evraklar burada." Pencerenin yanındaki küçük masaya doğru süzülür ve küçük bir klasörü gösterir.

Koltuğa oturup açıyorum ve imzalamadan önce sözleşmeyi tarıyorum. Aile evimizin ve şu anda kaldığımız Carrickfergus'taki evin satışıyla ilgili. Bu İrlanda'daki son evimiz ve artık onu bırakmanın zamanı geldi.

"Bir içki ister misiniz?" Erin, Jameson Black label şişesini kaldırırken soruyor. Şişenin yarısı boş ve bu akşam ne kadar içtiğini merak ediyorum.

"Hayır, teşekkürler," diye başımı sallıyorum.

"Derdini anlatacak bir kişi bile mi yok?" diye . "Üzölmek mi?"

"Orası bizim evimiz olacaktı, Shane. Hatırladın mı?" Burnunu çekiyor ve yanağından bir damla yaş süzölüyor. Hatırlıyorum. "Bu uzun zaman önceydi, Erin. Her şey değışti."

"New York'a gitmemiş olsaydık, kardeşlerin yüzünden kaçmak zorunda kalmasaydık, sence başarabilir miydik?"

Ona bakıyorum. Jessie'yle hissettiklerimden farklı bir aşk gibi gelse de onu bir kez sevmiştim. Güvenli ve tanıdıktı. Jessie'ye duyduğum aşk ateş ve öfke dolu ama o benim için Erin'in asla olmadığı bir şekilde evim. İrlanda'nın bir parçasına tutundum çünkü kalbimde hala evim gibi hissediyordum ama artık evim Jessie Ryan neredeyse .

"Birlikte kalabilirdik," diyorum ona dürüstçe, "ama mutlu olamazdık." "Ne?"

"Birbirimizi hiç mutlu , Erin."

"Yaptık," diye ısrar ediyor. "Tarihimizi yeniden yazmaya çalışma, Shane. Sırf tüm kardeşlerinin onu becermesine izin verecek bir fahişe buldun diye..."

Sandalyemi geriye ittim ve o kadar hızlı ayağına kalktım ki irkildi, ama benden korkacak bir şey yoktu; ben

ona bir daha asla elini sürmeyeceğini söyledi. Eğildim ve kağıtları imzaladım. "Tamamdır."

"Yarın onları dosyalayacağım ve sonra satın aldığınız kulüplerin sözleşmelerine bakmaya başlayabilirim."

"Hayır," diye başımı sallıyorum. "Beni yanlış anladınız. Bitti dediğimde, demek istedim. Temelli olarak." "Ama ben yıllardır ve ailen için çalışıyorum, Shane," diye .

"Az önce ailemden birine fahişe dedin," diye hırladım ona. "İş ilişkimizin sona erdiğini düşün."

"Onun için birlikte inşa ettiğimiz her şeyi bir kenara mı atacaksın?" diye haykırıyor. "Sana her şeyi verebilirim, Shane. Her şeyi!" Bana doğru yürüyor, göğüs uçları neredeyse göğsüme degecek şekilde göğüslerini dışarı çıkarıyor.

Ağır ağır nefes alıyor. Nefesindeki viskinin ve boynuna tatlı parfümün kokusunu alıyorum. Gözbebekleri büyümüş ve yanakları pembeleşmiş.

Yüzümü onunkine yaklaştırıyorum ve yakınlığımdan dolayı nefesi kesiliyor. "Sende benim istediğim hiçbir şey yok," diyorum ve otel odasından çıkıyorum.

CHAPTER 46

JESSIE

I Oturma odasına girerken saçlarımı at kuyruğu yapıyorum ve Shane, Liam ve Mikey'nin elbise pantolon ve şık gömlekler giydiğini ve yemek yiyecek kadar iyi görünce şok içinde göz kırpiyorum. Yaklaştıkça parfümlerinin kokusunu da alabiliyorum. Banyodan yeni çıkmıştım ve şu anda

Conor'ın tişörtleri. Yarın Patrick'in cenazesi var ve ben hep birlikte birkaç bira film izleyeceğimizi .

"Dışarı çıkacağımızı fark etmemiştim?" Giyinik halime bakarken kaşlarımı çatarak söylüyorum.

Mikey beni kollarına çekiyor ve burnunu boğazımda gezdiriyor. "Dışarı çıkıyoruz Red, ama sen değil."

Shane ve Liam bana sırtırken ben adım geri çekilip şaşkınlıkla ona bakıyorum. "Ne? Neden?" Bensiz dışarı çıktıkları için biraz incinmiş hissetmekten kendimi .

"Benimle kalıyorsun Angel," diye kulağıma homurdanıyor Conor, arkamdan yaklaşıp kolunu dolayarak beni Mikey'yle arasına sıkıştırıyor. "Çocuklar evi bize veriyorlar."

Sesinin tonu tüylerimi diken diken ediyor. Tanrım, onu çok özlemişim. "Neden?" Nefes alıyorum.

," diye kıkırdıyor.

Shane öne doğru eğilip yanağıma bir öpücük kondurduktan sonra omzumun üzerinden Conor'a bakıyor. "dur," diye uyarıyor.

"Elbette," diye yanıtıyor Conor.

"Sabah görüşürüz, bebeğim." Liam da yanağıma bir öpücük kondurduktan sonra Mikey dudaklarını dudaklarımın üzerine kapatıyor ve Conor beni tutarken dilini ağzıma sokuyor.

"Hadi ama," diyor Shane, onu çekerek. "İkinizin beni masanın altından içeceğinizi sanıyordum."

"Evet," diye kıkırdar Mikey ve üçü birlikte kapıya yönelirler.

"Eve döndüğünde temizlik görevinde , o yüzden kusacaksan de yanına yaklaşma. Beni anladınız mı?" Conor arkalarından seslenir ve hepsi başlarını sallayarak onaylarlar.

Birkaç saniye sonra gittiler ve kapıyı arkalarından kapatarak Conor ve beni yalnız bıraktılar. Onun kollarında dönüyorum ve boynuna sarılıyorum. "Bu hoş bir sürpriz değil ama neden evi kendimize ayırmamız gerekiyor?"

"Oh," kaşlarını bana doğru kaldırdı, " bu olanlardan sonra sana cezayı vermeyi unuttum."

"Ne cezası?" Uyluklarımın arasından ıslak bir sıcaklık akarken bile masummuşum gibi davranarak nefes alıyorum.

Bana kaşlarını çattı. "Sean O'Connor ile flört ettiğin için!" "Ben flört etmedim!" Israr ediyorum.

"Ona gülümsedin," diye hatırlatıyor bana. "Gülümsemek flört etmek değildir!"

"Hmm." Eğildi ve beni usulca öptü. "Sanırım sana işkence bir itirafta bulunmam gerekecek, Jessie Ryan."

Ona bakarken dudağımı çiğniyorum. Conor'ın sadece bir kısmını tarafı bu. Aynı anda hem korkutucu hem de heyecan verici.

Derin bir nefes alıyorum. "Sence hazır mıyız?"

"Evet," diye başını sallıyor. "Ama hiçbir şeyi yapmak zorunda değiliz. Eğer istediğin buysa, seni bütün gece becermekten mutluluk duyarım, Angel?"

"Hayır." Başımı sallıyorum. "Sana tamamen güveniyorum."

"Hmm." Bir elini çenesine götürüyor ve yatak odasına doğru yürümeye başlıyoruz. "Şimdi böyle söylüyorsun, ama senin için ne sakladığımı görene kadar bekle." Karanlık bir şekilde kıkırdıyor ve ben ürperiyorum.

"Şu sallanan toplardan falan var mı sende?" Shane'le onlarla yaşadığımız eğlenceyi hatırlayarak ona sırtıyorum.

"Ah, Angel, onlar amatörler için," diye bana göz kırpmıyor ve ben kendimi nasıl bir cehennemin içine attığımı merak ediyorum.

Biraz sonra Conor'ın odasına girdiğimde, sahip olduğu şeyleri görünce kalbim küt küt atmaya başladı.

yatağa uzanmış.

"Her şeyi görmeni istedim," diyor beni yatağa doğru götürürken usulca.

Bir dizi ekipmana bakıyorum, kırbaçlar, bir kürek, tabanında güzel bir yeşil mücevher olan bir popo tıkaçı, deri kelepçeler ve bir göz bağı. Ama en çok ilgimi çeken şey uzun zincirler. Bu da ne ? "Bütün bunları nereden buldun?" Uzanıp parmak uçlarımı kırbacın yumuşak derisi üzerinde gezdirirken soruyorum.

"Shane sana söylemedi mi?" "Neyi söylemedi mi?"

"Daha yeni bir kulüpler zinciri satın aldık. Burada, Londra'da, Chicago'da, Los Angeles'ta, Paris'te ve New York'ta birer tane var."

"Peki seks oyuncaklarının yeni kulüplerinizle ne ilgisi var?" "Sen ne düşünüyorsun?" Bana sırtıyor.

"Seks kulübü mü?" Nefesim kesildi. "Bana bundan nasıl bahsetmezsin?"

"Onlara seks kulübü denmediğine eminim," diye gülüyor. "Shane sana söyleyecekti. Sanırım biten her şeyi unuttu."

"Bekle! gece oraya gitmediler, değil mi?" Ona kaşlarımı çatıyorum.

"Gerçekten oraya gideceklerini mi düşünüyorsun?" O kaşlarını çatıyor.

"Hayır," diye başımı sallıyorum.

"Senin için sorun yok o zaman? Yani bu bizim için sadece bir iş, ama.. bunun da avantajları var," diyor daha önce fark etmediğim göğüs ucu kelepçelerini alırken.

"Elbette. Bir ara ben de gitmek isterim," diyerek ona gülümsüyorum.

"Hmm." Gözlerini bana diıyor ve ben bunun evet mi yoksa hayır mı olduğunu bilmiyorum.

"Bunları daha önce hiç kullandın mı?" Kelepçeleri tutuyor.

"Onları üzerimde kullanmışım," diye fısıldadım. Pek zevkli bir deneyim değildi ama

Conor Ryan'ın vücuduma zevk almayacağım bir şey yapamayacağını hayal edin.

Neyse ki detaylar için üstüme gelmiyor. "Onlarla aran iyi mi?"

"Kalbim göğsümde hızla çarparken nefes alıyorum ve o beni kollarına çekiyor.

"Bunu kabul etmek oldukça tehlikeli bir şey, Angel," diye .

"Yine de doğru. Peki, ilk olarak ne planladın?" Gözlerim tekrar yatağın üzerindeki oyuncaklara takılıyor.

"," ellerini sırtımdan aşağı ve tişörtümü çıkarmaya başladı, "seni çıplak istiyorum. Ve ıslak."

Birkaç saniye sonra eli külotumun içine girdiğinde fark gibi ikinci kısım zaten halledilmişti. Parmakları geçerken "Siktir, Jessie," diye homurdanıyor ve bir sonraki bildiğim şey beni kaldırıp yatağın ortasına fırlattığı. Eşofmanını çekiştirip yere atarken yükseliyor.

" dön," diye emrediyor ve tereddüt etmeden yapıyorum. Sonra üzerimde sürünüyor, yerleşmeden önce diziyle kalçalarımı birbirinden ayırıyor. Sikin ucu açıklığımı dürtüyor ve içime girmeden hemen önce bir nefes emiyorum.

"Conor!" Endorfinler vücuduma dolup taşarken ve duvarlarım onun etrafında sıkışırken yüksek sesle inliyorum.

koyduğu tüm oyuncaklara ne oldu?

Sanki aklımdan geçenleri okumuş gibi, beni yatağa çivilediği sırada kulağıma hırlıyor. "Önce seni becermem gerek, Angel."

İçime tekrar tekrar girerken bileklerimi başımın üstünde tutuyor ve uyarılmamın ıslak sesi odayı dolduruyor. Sınırd olduğumu hisseder hissetmez, orgazmım sert ve hızlı bir şekilde gelene kadar hızını artırıyor. Onu daha derine sıkıştırdığımda, benden çekilmeden ve kıcımda bitirmeden önce yüksek sesle inliyor.

"Conor!" Diyorum ve bir parmağını içeri sokmadan önce dölünü dikişe sürmeye başlarken kıkırdıyor.

"Dizlerinin üzerine çök Angel," diyor kıcıma vururken.

Dizlerimin üzerinde doğruluyorum ve arkama baktığımda metalik tıkaca uzandığını görüyorum. Elini üzerinde gezdiriyor ve işte o zaman kendi dölünü kayganlaştırıcı olarak kullandığını fark ediyorum ve o kadar sıcak ki içim titriyor.

Birkaç saniye sonra, Conor'ın ellerinin sıcaklığıyla ısınan metalin kıcımın dikişine bastırıldığını hissediyorum. Yüzümü yatağa yaslıyorum ve kalçalarımı ona doğru itiyorum, tıkaçı sonuna kadar içeri kaydırırken inliyorum.

"Ben de kıcının daha güzel görünemeyeceğini düşünüyordum," diye inlerken iki parmağını amımın derinliklerine sokuyor ve ben inliyorum. "Çok ıslaksın, Angel."

Yataktan kalktığını hissediyorum. Kalçalarımın tutarak beni kendine doğru çekiyor ve eliyle kıcıma sertçe vuruyor. Ses odanın içinde yankılanıyor ve keskin nefes alışımı maskeliyor.

"Acımaya başlarsa durmamı söyleyeceksin, değil mi?" diye homurdanıyor. "Umm," diye mırıldanıyorum ve kendime sert bir tokat daha atıyorum. "Değil mi?"

"Evet!" Nefesim kesiliyor, daha fazlasını yapmasını istiyorum. Bu onun nadiren görebildiğim ama bayıldığım bir yönü. Benim sakın, kontrollü Conor'ım, sınırsız ve neredeyse vahşi bir arzuyla.

"Dizlerinin üzerine çök," diye bağırıyor ve kendimi itiyorum, beni tekrar aşağı itmeden önce gözlerimi bağlamasına izin . Ayak bileklerimden tutarak, kıcım havada açık şekilde yatana kadar bacaklarımı birbirinden . Sırada ne olduğunu beklerken ağır ağır nefes alıyorum.

Küreğin darbesi kıcıımı acıtıyor, yüksek sesle çatırdıyor ve kalçalarımın arasına ıslak bir ısı hücumu gönderiyor.

"Conor!" Tekrar indirdiğinde inliyorum ve sularımın içimden damlayıp kalçalarımın altına aktığını hissediyorum.

Tekrar aşağı ve bu sefer ucu tıkacın üzerine düşüyor, onu derine itiyor ve omurgamda acıyla karışık bir zevk titremesi yaratıyor. Dizlerim neredeyse bükülüyor ama o beni dik tutuyor.

"Konuş benimle Angel," diye homurdanıyor, "ya da bunu şimdi durduralım." "Daha fazlasına ihtiyacım var," diye inliyorum.

"Siktir!" diye tıslıyor ve kıcım kadar raketle bana vurmaya devam ediyor. Neredeyse bittiğini düşündüğümde, Conor arkamda nefes nefese kalırken raketin yere düştüğünü duyuyorum. İki parmağını tekrar amıma sokmadan önce sert eli kık yanaklarımın alev alev yanan derisini ovuyor ve ben de onu geri itiyorum. Ondan daha fazlasını istiyorum.

"Sırılsıklam olmuşsun Angel," diye pantolonunu indiriyor. "Kıçına şaplak atılmasını neden bu kadar çok seviyorsun?" "Bilmiyorum," diye nefes nefese kaldım.

"Evet öyle." Parmaklarını içime sokup çıkarıyor. "Çünkü beni ne kadar zorladığını biliyorsun ve benim bittiğinde iyi becerileceğini, değil mi?"

Parmaklarını içimden çekip kalçalarımı tutarken "Evet," diye nefes alıyorum. Olmak üzere olan şey için kendimi destekliyorum. Ondan gerçekten istediğim şeyi beklerken bacaklarım ihtiyaçtan titriyor. Sonunda sikini içime zevk ve rahatlama içinde haykırıyorum. Elleri o kadar büyük ki, neredeyse belimi sarıyorlar ve içime girerken beni tutarken, başparmağını mücevherli tıkacın başına doğru itiyor ve zevk dalgaları vücudumda yuvarlanıyor.

"Lütfen, Conor?" Beni yavaşça sikerken ona yalvarıyorum.

"Yakında Angel," diye kıkırdıyor, sikini içimden çıkarırken, hayal kırıklığı içinde inlememe neden oluyor. "Şimdi sırt üstü yat."

Sırt üstü dönüyorum ve bunu yapar yapmaz Conor'ın elleri bacaklarımın üzerinde kayıyor. Deri kelepçelerden birini her iki bileğimin etrafına sarıyor ve bacaklarımı yatağa zincirlemeden önce kalçalarımı birbirinden ayırıyor. Kalbim kulaklarımda hızla atarken sertçe yutkunuyorum.

"İyi misin?" diye soruyor bana sarılırken. "Evet," diye nefes alıyorum.

"Güzel." Eğilip meme uçlarımdan birini ağzına alıyor ve beni ihtiyaçtan inletiyor. Ellerinden biri arasına kayarken ve ben yaklaşan bir orgazmıla titreyene kadar aynı anda amımla oynarken kemiriyor ve emiyor.

Sonra durdu.

Dili kayboluyor ve yerini kısıkaçlardan biri alıyor. Isırık bir saniyeliğine acıtıyor, sonra kanı göğüslerime çekiyor ve tüm meme ucum hafif bir zonklama sıcaklığıyla titreşiyor. Aynı şeyi diğerine de yapıyor ve o vücudumla ustaca oynarken tek yapabildiğim inlemek ve sızlanmak oluyor. Birkaç dakika sonra kendini yukarı itiyor ve tekrar kayboluyor. Odanın içinde hareket edişini dinlerken sertçe yutkunuyorum. Ben onu zincirlerin şingirtisi omurgamda titreme yaratıyor. Korkuyla karışık bir zevk.

"Burada sadece sen ve ben varız Angel," diye beni yatıştırırken bileğimden tutup deri bir kelepçe takıyor ve iki elimi de yatağa zincirliyor, böylece tamamen bağlanmış ve onun için açılmış oluyorum. Kelepçelerimi çekestiriyorum ama o kadar az esneme payı var ki zar zor hareket edebiliyorum. Sıkı ve ustalıklı takılmışlar.

"Biliyorum," diye fısıldıyorum.

"Hayaletlerimizi kapıda bırakacağız,
tamam mı?" "Evet."

Geçmişimin hayaletlerini kovmak için bildiğim en iyi yol bu ve o bunu herkesten daha iyi biliyor. İhtiyacım olan şeyin bu olduğunu başka birinin bilebileceğinden emin değilim. Amcası beni zincirlerdi. Birkaç gün önce çiftlik evinin bodrumunda yapmıştı. Bu farklı bir şey. Bu güvenle ilgili. Ve aşkla.

CHAPTER 47

CONOR

IYatakta yatan Jessie'ye baktım ve hayatımda hiç bu kadar güzel bir şey görmemiştim. Yatağa zincirlenmiş, ayak bilekleri ve elleri iki yana bağlanmış, böylece benim için tamamen açılmıştı. Güzel pembe amcığı, döllerile damlarken sergileniyor.

Deri kırbacı elime alıp karnının üzerinde gezdiriyorum arasında gezdirirken beklentiyle titriyor. Eskiden onunla böyle şeyler yapamayacağımı düşünürdüm. Ona acı çektirmeye dayanamayacağımı düşünürdüm ama şimdi onu daha iyi tanıyorum ve o da kendini daha iyi anlıyor, ikimiz de bunun sadece zevkle ilgili olduğunu biliyoruz. Onun ve benim.

"Conor," diye yumuşakça inliyor kırbacın kuyrukları kaygan kıvrımlarından geçerken. "Buradayım Angel," diyorum ona ve dudağını çiğniyor.

Kukusuna kısa bir fiske vuruyorum ve . "Şu lanet dudağını ısırmayı kes," diye homurdanıyorum. "Özür dilerim," diye nefes alıyor.

Kırbacı tekrar vücudunun üzerinde gezdirdikten sonra gövdesine sertçe indiriyorum. Kelepçeleri sıyrıyor ve etini biraz daha sert ısırıklarını sağlıyor. Derin bir nefes alıyor ve kalçaları titriyor.

Yatağa yaklaşip bir parmağımı amına sokuyorum ve o da kalçalarını kaldırıp beni karşılıyor. Parmağımı tekrar çektiğimde bir anda boşalıyor ve yüzümü ona gömmemek için kendimi zor tutuyorum. Kırbaçla devam ediyorum, onu muhteşem kıvrımlarının üzerinde takip ediyorum ve bileğimi sık sık vuruyorum, böylece acısını hissediyor. Nefes alış verişi hızlanıp sertleşirken amı her seferinde kasılıyor. Pratik yaparsam onu bu şekilde boşaltabileceğimden eminim ama sabrım bu gece bir yere kadar dayanacak. Sikim onun içinde olmak için can atıyorum.

Kırbacı yere atıp yatağa sürünüyorum ve ellerim kalçalarının derisine değdiğinde inliyor. Kukusunun dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurduğumda kalçaları yüzüme sürtünüyor ama ben geri çekiliyorum.

"Henüz değil Angel," fısıldıyorum vücudunda ilerlerken. Karnının üzerinde öpücükler bırakıyorum. Meme ucu kelepçelerini bir arada tutan narin zinciri çekiştiriyorum ve o yüksek sesle inliyor. "Conor! Lütfen!"

Bir parmağımı tekrar içine sokuyorum ve duvarları beni sıkıyor. Bir tane daha ekliyorum ve göğüslerine geri dönerken onu yavaşça parmaklıyorum, kelepçelerin arasından meme uçlarını emiyorum ve onu kıvranmaya zorluyorum. Sonunda birini çıkardığımda, meme ucu dışarı fırlıyor, böylece sıcak ağzıma emebiliyorum ve beni kaygan sıcaklıkla ödüllendiriyor. Aynısını diğerine de yapıyorum ve parmaklarımın her tarafını kremlerken çıkardığı inleme ve sızlanma sesleri, sikimi ona için beni çaresiz bırakıyor. Ama bunu , her şeyin biteceğini biliyorum, çünkü yükümü ona boşaltana kadar duramayacağım ve zar zor ayakta durabiliyor. Bunun yerine yatağa geri dönüyorum ve kedi dudaklarını yalıyorum, ondan meyve sularına alıştırıyorum.

"Sana içimde ihtiyacım var Conor," diye nefes alıyor. "Lütfen mi?"

"Angel," diye kıkırdıyorum parmaklarımı G Noktasına doğru kıvırırken ve o da kalçalarını kıvırıyor.

"Hayır... İhtiyacım var..." nefes alış veriş hızlanıp yükselirken pantolonunu indiriyor.

"Neye ihtiyacın var?" Ona takılıyorum çünkü horoz kelimesini nadiren söylüyor. Bu onun kızarmasına neden oluyor.

"Senin sikin!" diye inliyor, orgazmı aniden vücudunu yırtıyor ve her yeri titreyip sarsılırken bağlarını çekiyor.

Titrerken gözyaşları yanaklarından aşağı yuvarlanıyor.

"Kahretsin, bunu ben bile beklemiyordum, Angel. Bu da nereden çıktı şimdi?"

"Ben... ben..." diye başını salladı, cümle kuramıyordu

Yataktan sürünerek kalkıp ellerini ve ayaklarını çözmeye başladım. "Ne...?" diye nefes alıyor.

"Seni bağlayıp sermek hoşuma gidiyor Angel, ama seni domaltıp arkadan becermek istiyorum."

Göz bağıni da çıkarıyorum ve bana gülümsüyor. "Ters çevir ve kıcını havaya kaldır," diye bağıriyorum ve ben zincirlerin yolumuza çıkmayacağından emin olurken o da sorgusuz sualsiz itaat ediyor. Kıçı ve amı tam teşhirden görmek için bir manzara ve şimdi onu becermek için sabırsızlanıyorum. Onu arkadan almayı seviyorum. Arkasından yatağa sürünüyorum. Suları kalçalarından aşağı damlıyor ve başımı eğip tekrar doğrulmadan ve horozumu girişine hizalamadan önce yalıyorum.

"Gerçekten istediğin bu mu Angel?"

"Evet," diye inliyor , kıcını geriye itiyor, ben de bir santim içeri giriyorum. Parmağımı kıcındaki mücevherli tıkaçın üzerinde gezdiriyorum ve titriyor. Sonra içine giriyorum, aşağı doğru bastırıyorum, böylece kıçı ve amı aynı anda doluyor ve adımı haykırıyor. Diğer elimle kıcının yanağını kavriyorum ve onu hayatımda hiç kimseyi sikmediğim kadar sert sikiyorum ve üçüncü kez boşalıp sikimi döllerleriyle ıslattığında, fişi kıcından çıkarıp onun yerine orada sikiyorum.

"Conor!" Adımı tekrar tekrar inliyor ve bu şimdiye kadar duyduğum en tatlı şey.

Birkaç saniye sonra, vücudumun onun için ne kadar sert geldiğinden neredeyse bayılacağıma yemin ederim.

İşimiz bittiğinde, onun yanındaki yatağa düşüyorum ve titreyen bedenini kendiminkinin üzerine çekiyorum. İkimiz de burada nefes nefese yatıyoruz, vücutlarımız terden birbirine yapışmış, her ne halt ettiyse kendimize çalışıyoruz. İlk konuşan Jessie oldu.

"Tanrım, Conor. Bu..." Tekrar nefes nefese kalıyor. "İnanılmaz. Lütfen beni her zaman böyle cezalandırır mısın?"

"Evet," diye nefes alıyorum. "Sen ne istersen, Angel."

Başını göğsüme yaslarlarken "Seni seviyorum," diye mırıldanıyor.

Kollarımı ona doluyorum ve başını öpüyorum. "Ben seni daha çok seviyorum."

CHAPTER 48

SHANE

TEve döndüğümüzde ev sessizdi. Duvarlarda kan yoktu, sanırım bu iyi bir şey. Öyle bir şey olacağını bir an bile düşünseydim Jessie'yi kardeşimle yalnız bırakmazdım. Ona karanlık yüzünü gösterme zamanı gelmişti.

yan. İkisi de buna hazırды.

"Neden dört kişisiniz?" Mikey gözlerini devirerek bana bakıyor ve Liam yaramaz bir ergen gibi kıkırdıyor. birden başımı sallıyorum. "İkinizin beni masanın altında içmeniz gerektiğini sanıyordum."

"İçtik," diye mırıldandı Liam. "Senden çok daha fazla içtik."

"Hayır." Başımı sallıyorum. "Ama siz aptallar tekila içiyordunuz ve bununla başa çıkamayacağınızı biliyorsunuz. İkinizin tekilayla ne alıp veremediği var?"

"Burada olmak. İrlanda'da," diye fısıldıyor Mikey sanki büyük bir sırrı ifşa ediyormuş gibi elinin arkasından. "Bu bizi deli ediyor."

"Evet. Bu hepimizi delirtiyor, evlat." Ona gülümsedim. "İkiniz de yatağa gitmelisiniz."

"Emredersiniz efendim," diye selamlıyor Liam beni ve sonra ikisi de kendi kendilerine gülerek yatak odalarına doğru tökezleyerek uzaklaşıyorlar. Onları izlerken gülümsüyorum. Üçümüzün de bu geceye ihtiyacı vardı. İyi olduklarından emin olmam gerekiyordu. Üçümüzün de iyi olduğundan. Ve şimdi biliyorum ki, henüz tam olarak o noktada olmasak da olacağız.

Conor'ın odasına doğru yürüyorum. İkisini de kontrol etmemem için bir neden yok. Odasına ulaştığımda, kapıdaki altındaki televizyondan gelen zayıf ışık bana içeri girmem için gereken tüm izni veriyor. Kollarını başının televizyon izliyor ve Jessie göğsüne kıvrılmış uyuyor.

"Hey, kardeşim," diye fısıldıyor.

"Selam," diyorum yanına gidip yatağa . "Gecen nasıl geçti?" Uyurken ona bakıyor ve gülümsüyor. "Destansı," diye yanıtlıyor sonunda. "Güzeldi."

"Seninki nasıldı?"

"Güzeldi. Eğlenceliydi. Sanırım havayı temizledik. İyi olacaklar." "Şimdi neredeler?"

"Onları yatağa gönderdim."

Bana bir kaşını kaldırdı. "Dövülmüş mü?"

"Evet," diye gülüyorum. Ona bakıyorum ve kalbim göğsümde daha hızlı atıyor. "Bizimle buraya gelmek ister misin?" Conor teklif ediyor.

"Evet." O tekrar düşünmeden önce kıyafetlerimi çıkarıyorum çünkü uyumaktan başka bir şey istemiyorum

Güzel, yumuşak vücudu bana yaslanmıştı.

"Komando mu olacaksın?" Ben de boxer'ımı çıkarırken Conor diyor ki.

"Evet. Bununla ilgili bir sorunun mu var?"

"Hayır." Gülüyor ve başını sallıyor. "Son birkaç ayda senin sikini hayatım boyunca görmediğim kadar çok gördüm."

"Buna alışsan iyi olur, çünkü kızımızın ikimiz tarafından birlikte becerilmeye bayılacağından eminim."

"Kesinlikle öyle." Yorganı geri çekip yanlarındaki yatağa girdiğimde kaşlarını bana doğru kaldırıyor. Elimi sırtında gezdiriyorum ve usulca inliyor. Onu uyandırmak istemiyorum ama Conor'ın üzerinde yatıyor ve ben de onun yanında yatmasını istiyorum.

"Shane burada, Angel," diyor Conor usulca onu göğsünden kaldırırken.

"Shane?" diyor uykulu bir sesle.

"Evet," diye cevap veriyorum Conor'ın onu hareket ettirmesine yardım ederken, onu ortamıza çekiyorum, böylece kolumu onun etrafına sarabiliyorum ve kıcının kasıklarına bastırıldığını hissediyorum.

"Hmm," mırıldanıyor kıcını oynatırken ve ben dudağımı ısıyorum, sikimin daha da sertleşmemesini istiyorum çünkü uyumak istiyorum, ama eğer onu uyandırırsa hiçbirimiz birkaç saat uyuyamayacağız.

"Uyumaya devam et tatlım," diye fısıldıyorum ve usulca iç çekiyor. "Yarın için hazır mısın?" Conor soruyor.

"Evet. Sen?"

"Evet."

"Güzel. Cenaze biter bitmez eve gidebiliriz." Conor başını sallar.

"Sabırsızlanıyorum."

Başımı Jessie'ninkinin yanına yaslayıp gözlerimi kapatıyorum ve saçlarının kokusunu içime çekiyorum. Conor televizyon izlemeye devam ediyor ve ben uykuya dalarken arka planda belli belirsiz televizyon sesini duyuyorum. Uyku ile uyanıklık arasında bir yerde uzanırken Jessie'yle konuşmam ve ona teklifimin artık geçerli olmadığını söylemem gerektiğini fark ediyorum. Onun mutlu olmasını istiyorum ama aynı zamanda bencil bir ve asla onsuz yaşamak istemiyorum. Ayrıca, onu biz mutlu ediyoruz. birden. Bunun neden değişmesi gereksin ki?

CHAPTER 49

JESSIE

I Daha önce hiç yağmur yağmayan bir cenazeye gittiğimi sanmıyorum. Çok uygun, değil mi? Sanki gökyüzü de ağlıyor. Ama bugün yağmur yok. Patrick Ryan'ın cenazesinin olduğu gün güneş pırıl pırıl parlıyor, hava sıcak ve yapış yapış. Evimin arasında duruyorum.

Hepsi de takım elbise giymiş ve kravat takmış dört çocuk. Başlarını saygıyla öne eğmişler ve izleyen herkes onların saygılarını sunan saygıdeğer oğullar olduğunu düşünebilir. Tabut toprağa indirilirken yakındaki bir kadın yüksek sesle feryat ediyor ve Mikey'nin gözlerini devirdiğini görmek için tam zamanında ona yan gözle bakıyorum. Elini sıkıyorum ve o da bana göz kırıyor.

Yakında bu iş bitecek ve eve gidebileceğiz.

Evim. Kendimi hiçbir yere ait hissetmediğim uzun bir süreden sonra bir yeri gerçek evim olarak düşünmek çok komik. Yarın sabah için bir uçuş rezervasyonu yaptırarak Erin'in bize katılmayacağını duyduğuma sevindim ve İrlanda'da kalmaya karar verdiğini duyduğuma daha da sevindim. Bugün cenazeden sonra İrlanda'da gelenek olduğu üzere büyük bir parti verilecek ama biz olmayacağız. Çocuklar ve ben, Em teyzeleri ve kuzenleri Aoife ile birlikte eve dönüp barbekü yapacağız ve bir şeyler içeceğiz. Patrick Ryan' hayatını ya da hatta ölümünü kutlamak için değil, bu bizim son gecemiz olduğu ve Em ile Aoife gitmemizi istemedikleri . Yine de ziyaret söz verdiler ve umarım gelirler. Onları tanımayı çok sevdim.

Yine de daha sonra Patrick ve Paul Ryan için sessiz bir kadeh kaldıracam. Sadist psikopatlar olabilirler ama yanımdaki bu dört inanılmaz adam onlar olmadan burada olamazdı.

Şezlonglardan birine yüzümü güneşe doğru çeviriyorum ve arka planda Ryan ailesinin çoğunlukla Aoife ve Noel'in yaklaşan düğünü hakkında mutlu bir şekilde sohbet etmesini dinliyorum.

"Keşke düğün için kalabilseydin," diyor Aoife iç çekerek. "Sadece iki hafta kaldı." "Keşke kalabilseydik ama eve dönmek ," diye yanıtlıyor Shane.

"Bebeği doğurduktan sonra ziyaret edeceğine söz vermiştin," diye hatırlatıyor Mikey ona. "Sana New York'un sunduğu en iyi yerleri göstereceğiz."

"Amerika'yı ziyaret etmek için sabırsızlanıyorum," diye ekliyor Em memnun bir iç çekişle.

Gözlerimi açıyorum ve hepsine bakıyorum. "Bana günün fotoğraflarını göndermeyi unutma, Aoife. Özellikle de elbisen."

Paytak paytak yanıma gelip oturuyor, bebeğinin yumrularını ovalarken hafifçe inliyor.

"Yapacağım." Elimi tutuyor ve sıkıyor. "Seni özleyeceğim."

"Ben de seni özleyeceğim," diyorum. "Ve kesinlikle bebek doğduğunda tonlarca fotoğrafını çekmek

istiyorum.

Geliyor da. Tamam mı?"

"Seni onlarla bombardımana tutacağım," diye gülüyor. "Bebek fotoğraflarından bıkacaksın."

"Bir şey ister misin?" Boş limonata bardağını görünce sordum.

"Evet, lütfen." Bardağını bana uzattı.

Eve doğru yürürken Shane'in yanından geçiyorum. "İçkiler için bana yardım eder misin?" "Elbette," diye kaşlarını çatarak cevap veriyor çünkü Aoife hariç herkesin bardağı dolu. "Her şey yolunda mı?" diye soruyor eve girdiğimizde.

Sertçe yutkunuyorum. Bunu ona nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum ama geleceğim ve hayatımda ne istediğim hakkında çok düşündüm ve uzun zamandır ilk kez bunun ne olduğundan eminim. "Seninle konuşmam gerek," diye fısıldıyorum.

Gözlerini bana dikti. "Tamam."

"Aoife ve Noel'in düğünü tüm bu konuşmalardan sonra, sonunda sana bir cevabım hatırladım."

"Bir cevap mı?"

"Evlenme teklifini hatırlıyor musun? Em'in bahçesinde. Conor'la evlenmem mi?" "Öyle mi? Evet." Sertçe yutkunurken adem elması sallanıyor.

Derin bir nefes alıyorum. Ona hemen söylemeli ve bu işi bitirmeliyim. Yara bandını sökmek gibi bir şey, değil mi?

CHAPTER 50

ALTI AY SONRA

JESSIE

S Güzel ipek elbisemi üzerinde yumuşatırken, bana buketimi uzatan Aoife'a gülümsüyorum. Kırmızı, beyaz ve zeytin yeşili güller ile mavi lalelerin çarpıcı bir karışımı.

"Harika görünüyorsun, Jessie." Yanağıma yumuşak bir öpücük konduruyor. "Daha önce hiç bu kadar

çok geniş gülümsüyor," diye ekliyor kıkırdarak.

"Teşekkür ederim Aoife," diyorum. O kadar gerginim ki bacaklarım ve ellerim titriyor ama gülümsemem gerçek. İnanılmaz derecede heyecanlı ve mutluyum. Bugün benim düğün günüm ve hayatımın bu yeni bölümüne başlamak için sabırsızlanıyorum.

"Dışarıda görüşürüz." Aoife beni odada tek başıma bırakmadan önce kaşlarını bana doğru kaldırıyor. Shane'in son altı ay içinde inşa ettirdiği güzel kulübenin büyük çift kapısından dışarı, bir yıldan biraz daha uzun bir süre önce beni götürdüğü göl kenarındaki o noktaya bakıyorum. Şimdi sanki bir ömür geçmiş gibi geliyor.

Törenin gölün yanındaki güller ve sarmaşıklardan küçük kemere doğru ilerlemeye hazırlanırken güzel bahçelere bakıyorum. Bugün koridorda bana eşlik edecek kimse yok ama bu benim için önemli değil. Ailemi yanımda hissediyorum ve elbette şimdi yeni bir aileye de başlıyorum.

Güverteye ve küçük taş patikaya çıkıyorum. Başım eğik; tüm bunların bir rüya olması ihtimaline karşı neredeyse başımı korkuyorum ama sonra derin nefes alıp kaldırıyorum. İlk gördüğüm Conor'ın gözleri. Smokiniyle orada duruyor ve daha önce onu hiç görmediğim kadar güzel görünüyor ki bu gerçekten bir başarı. Beni gördüğünde gülümsüyor ve bu neredeyse nefesimi bir gülümseme. duran ve ikiz kardeşiyle derin bir sohbete dalmış olan Mikey'yi dürtüyor. Mikey ve Liam da başlarını kaldırıyor ve bana bakarken dudağımı ısıırıyorum. Liam elini kalbinin üzerine koyarken ve Mikey bana bir öpücük gönderirken gözlerim yaşıyor. En az ağabeyleri kadar yakışıklı görünüyorlar.

Ama Shane nerede? Küçük oyuğu tararken kalbim küt küt atıyor ama o orada değil. Bugünün onun için kolay geçmeyeceğini biliyorum. Ama sonra ağaçların arkasından çıkıyor ve bana bakıp gözlerimiz kenetlendiğinde kalbim neredeyse göğsümde atmaya bırakıyor. Artık gözlerinin derin yeşilini görebilecek kadar yakınım ve yaşları gördüğümde nefesim kesiliyor.

Bu onun için çok mu zor? Conor elini ağabeyinin omzuna koyduğunda büyü bozuluyor ve Shane Conor'ın yanındaki yerini alıyor.

Onlara ulaştığımda derin bir nefes alıyorum. Bunu gerçekten yaptığımıza inanamıyorum. "Görünüyorsun..." Conor cümlesini tamamlayamadan başını sallar.

"Çok güzel." Shane onun yerine bitiriyor.

"Evet. Çok seksi görünüyorsun Red," diye sırtıyor Mikey, Liam da bana göz kırptıyor.

"Teşekkür ," diye fısıldıyorum ve sonra beşimiz orada durup birbirimize bakıyoruz.

"Hazır mıyız?" Em Teyze boğazını temizleyerek hepimizin ona doğru dönmesini sağladı. Bugün bu düğünü o yönetecek. Yetkisi değil ama bu düğün pek de geleneksel değil.

Conor başını sertçe sallayarak "Evet," diyor.

"Evet," diye nefes alıyorum.

"O zaman başlayalım," diyor Em Teyze. "Bunu kendinize özgü bir şekilde yapacağımızı biliyorum, peki yüzükler sizde mi?"

"Evet," diyor Mikey cebinden bir tane çıkarırken.

Mikey elimi tutup güzel, ince platin kordonu parmağıma dudağımı ısırıyorum. Üzerinde küçük ama zarif bir yakut bulunuyor. "Kırmızı, çünkü sen her zaman bizim kırmızımız olacaksın ve çünkü bu aşkın rengi," diyor.

Liam sıradaki adımını atarken boğazımdaki yumruyu yutuyorum. "Senin o inanılmaz bebek mavilerin için mavi," diyor küçük bir safir taşı olan ikinci bileziği parmağıma geçirirken. İlkiyle mükemmel bir uyum içinde kayıyor, iki taş hafifçe yana oturuyor ve platin bir yapboz gibi birbirine uyacak şekilde şekilleniyor.

Sırada Conor var. Elimi avucunun içine alıyor ve parmak uçlarını parmak eklemlerimin üzerinde gezdirdikten sonra zümrüt taşlı üçüncü bileziği elime takıyor. "Ve içindeki tüm İrlandalılar için yeşil." Bana gülümsüyor ve ben de kıkırdıyorum.

Tekrar sıraya girmeden önce eğilip elimi öpüyor.

"Henüz öpüşme kısmına gelmedik," diye iyi huylu bir şekilde onu azarlıyor Em Teyze.

Sonunda Shane öne çıktı. Elimi tutuyor ve dördüncü yüzüğü parmağıma geçiriyor. Eli yüzüğün üzerini örtüyor ve yüzük ilk üçünün tam oturana kadar yüzüğü görmüyorum. Bulmacanın son parçası. Güzel bir pembe elmas. Diğer üç taş merkezin biraz dışına yerleştirilmiş ve birbirlerine kusursuz bir şekilde uymaları sağlanmış. Ama bu daha büyük ve yüzüğün merkezinde. Noel ağacının tepesindeki yıldız gibi. "Ve sonsuzluk için bir elmas," diyor, sesi duygu yüklü ve onu kollarıma hemen öpmek istiyorum. Hepsini öpmek istiyorum. Hayatımın geri kalanını bu adamlardan herhangi biriyle geçirmek beni hayal ettiğimden çok daha mutlu ederdi ama dördüyle birden paylaşmak en çılgın hayallerimin bile ötesinde.

Elbette bu yasal bir tören değil ve düğünümüz New York eyaleti tarafından tanınmayacak ama umurumuzda değil. Em'in bize söylediği gibi, birbirimize olan bağlılığımızı evrene ve Doğa Ana'nın kendisine ifade ediyoruz.

"Yüzüklerini aldın mı Jessie?" Ben orada durmuş bu adamların az önce parmağıma taktığı göz alıcı mücevherlere bakarken Em soruyor. Öyle kesilmişler ki aynı yüzüğün dört parçası gibi görünüyorlar ve bu çok uygun, çünkü bu adamlar aynı kalbin dört parçası. Ve benim kalbimi tamamen ele geçirdiler.

Elbisemin içinden küçük kadife keseyi çıkarırken "Evet," diye kekeliyorum. Açıyorum ve dört platin bandı elimde sallıyorum. Bunlar değerli metalden yapılmış basit kalın bantlar, ancak her biri aynı yazıyı taşıyor.

Biz yıldızlara yazılmıştık.

CHAPTER 51

JESSIE

I inanılmaz bir gündü, daha azını beklemiyordum. Pek çok insanın düğün günlerinden ve bunun ne kadar özel olduğundan bahsettiğini duydum, ancak kendim de bir düğün yaşayacağımı hiç düşünmemiştim. Bu günü en ateşli dört arkadaşım ile paylaşacağımı kesinlikle düşünmemiştim.

bu dünyada yürüyebilecek en muhteşem adamlar. Balayımız şimdilik göl kenarındaki güzel evimizde geçireceğimiz uzun bir hafta sonu, ancak şehirden daha uzak kalmak istemedik çünkü Em Teyze, Aoife ve Noel, dört aylık oğulları Archie ile birlikte İrlanda'dan ziyarete geliyorlar ve onlardan çok uzun süre ayrı kalmak Bir ay sonra Karayipler'de bir villada iki haftalık rezervasyonumuz var ve bunun için sabırsızlanıyorum ama bu arada burada mutluyum.

Em, Aoife ve çocukları birkaç dakika önce el sallayarak uğurladık. Shane onlara gece için birkaç yatak odasını kullanmayı teklif , çünkü bunlardan yalnızca birini kullanmamız muhtemeldi, ama ki kibarca reddettiler.

Şimdi sadece ben ve dört kocam varız. Onlar kendi aralarında sohbet ederken ben de kullandığımız bardak ve tabakları temizlemekle meşgulüm. Birden oda sessizleşiyor ve başımı kaldırdığımda dördünün de bana baktığını görüyorum, gözleri vücudumda öyle bir arzuyla dolaşiyor ki külotum üzerimden eriyekmiş gibi hissediyorum.

"Ne oldu?" Fısıldıyorum.

Mikey dudağını çiğnerken diğer üçü bana bakmaya devam ediyor.

"Sanırım hepimiz aynı şeyi düşünüyoruz Jessie," diye homurdanıyor

Shane. "Peki neymiş o?" Nefes alıyorum.

"Hangimiz Bayan Ryan'ı ilk beceren olacağız?" diye soruyor gözlerinde hınzır bir parıltıyla. Yüce Tanrım!

"Jessie'nin karar vermesine izin verebiliriz?" Liam bunu önerir.

"Hayır," diye başımı sallıyorum. "arasında seçim yapamam."

"Bunu gençken yaptığımız gibi halletmeye ne dersin?" Shane sırtarak teklif eder. Conor kaşlarını çatar. "Bilek güreşiyle mi?"

"Daha iyi bir fikrin var mı?" Shane takım elbisesinin ceketini çıkarmaya başlarken omuz silkiyor.

"Bana uyar," diye Mikey ve bir dakika sonra Conor ve Liam da kendi kıyafetlerini çıkarıyor.

"Cidden buna karar vermek için bilek güreşi mi yapacaksınız?" Kollarımı göğsümde kavuşturup onlara ters ters bakıyorum.

Mikey bana göz kırpmıyor. "Evet. senin için yarışmasının çok seksi olduğunu düşündüğünü biliyoruz Red."

İçime dolan sıcaklık onun haklı olduğunu doğruluyor. "Şey, evet. Ama bu işin bir süre sonra

biraz rekabetçi."

Conor yaklaşıyor, elini kıçımında gezdiriyor ve omzuma yumuşak bir öpücük konduruyor. Odanın ortasına doğru yürüyüp Mikey ve Liam'la birlikte doğaçlama turnuvaları için mobilyaları düzenlemeye başlamadan önce kıkırdıyor ve "Çok rekabetçi bir hal almak üzere Angel," diyor.

"Önce Liam ve Mikey gitse nasıl olur?" Shane öneriyor.

"Bana uyar," diye başını sallıyor Liam. "Siz iki ihtiyarla uğraşmadan önce ilk turda en zorlu rakibimden kurtulacağım."

Conor, Liam'ın kafasına bir kanepa minderi fırlatmadan önce kaşlarını kaldırarak, "Bildiğin şeyi bu iki yaşlı adamdan öğrenmiş bir çocuk için oldukça ukalasın," diyor.

"Hadi işimize bakalım, ha?" Mikey otururken şöyle der. Liam onun karşısındaki koltuğa otururken gülüyor. Conor adil bir şekilde dövüşeceklerinden emin olmak için yanlarında geziniyor. İkisi bilek güreşine hazırlanırken çarpık bir hayranlıkla onları izliyorum ve dikkatim o kadar dağılmış ki Shane'in kardeşlerinin yanında değil de benim yanımda durduğunu fark etmiyorum bile. Liam ve Mikey birbirlerinin ellerini kavrarken, Shane beni omzunun üzerinden kaldırıyor ve şaşkınlıkla irkilmeme neden olduktan sonra odadan çıkıp merdivenlere doğru koşuyor.

"Shane!" Merdivenleri ikişer çıkmaya başladığında yarı çığlık atıyor, yarı gülüyorum.

Kıçımı tokatlıyor ve kardeşleri bağırmaya başlarken kendi kendine gülüyor. "Shane! Seni hilekâr pislik!" Peşimizden koşarlarken mobilyaların devrildiğini ve ayaklarının ahşap zemine vurduğunu duyabiliyorum. Shane koşarak yatak odamıza giriyor ve kapıyı arkamızdan kilitlemeden önce beni ayaklarımın üzerine yatırıyor. Sonra gözlerinde saf ateş ve şehvetle bana döndü. "Elbiseni çıkar, tatlım. Hemen şimdi," diye homurdanarak bana doğru adım atıyor ve beni yatağa doğru geri itiyor.

O da soyunmaya başlarken arkama uzanıp fermuarı açıyorum. "Hile yaptın." Ona bir kaşımı kaldırıyorum.

"Kazanmak için oynarım, tatlım. pahasına olursa olsun."

Kardeşlerinin kapıya vurma sesi dikkatimi dağıtıyor ve omzunun üzerinden bakıyorum. "Aç şu lanet kapıyı, Shane!" Conor bağılıyor.

"Seni lanet olası hilekâr!" Üçü yumruk ve tekmelerle ilerlemeye çalışırken Mikey ekliyor.

Bu evin kapıları sağlam meşe, ama üç öfkeli Ryan'a karşı koyamazlar. "O kapının daha fazla dayanamayacağını biliyorsun değil mi?" Söylüyorum.

"Biliyorum." Shane gülüyor ve bu ses kalbimin çarpmasına neden oluyor. Onun içten, şakacı kahkahası pek sık duyulmayan bir ses ve bu çok güzel bir şey. "Ama onlar buraya gelene senin sıcak amının içine gömülmeyi planlıyorum."

Kıyafetlerinin geri kalanını çabucak çıkarıyor. Tam elbisemden çıkarken ve ben daha , beni yatağa itiyor ve üzerimde sürünüyor, külotumu aşağı ve bacaklarımın üzerinden çekerken karnımdan aşağı öpücükler bırakıyor. Külotumu tamamen çıkardıktan sonra burnunu amımın kıvrımlarına sürtüyor ve doğrudan klitorisime beni ürperten yumuşak bir öpücük kondurmadan önce derin derin içine çekiyor. Boğazından çıkan alçak hırıltı vücudumu titretiyor.

"Shane!" Kardeşleri kapıyı kırmaya çalışırken o yatağa doğru ilerliyor ve sert aletini girişime bastırmadan önce üzerimde duruyor. "Becerilmeye hazır mısınız Bayan Ryan?" diye nefes alıyor.

"Tanrım, evet!" Sikini içime sokmadan hemen önce inliyorum. Ellerimi tutuyor, parmaklarını benimkilerle birleştirerek başımın iki yanına sabitliyor. Sonra dudaklarını üzerine kapatıyor, beni yatağa çivilerken dilini ağızımın içine sokuyor ve beni tamamen sahipleniyor.

Birkaç saniye sonra patlayarak açılan kapının sesi dikkatimi geçici olarak dağıtıyor ve kardeşlerinin içeri yuvarlandığını görmek için başımı kaldırıyorum. Üzerlerindeki kıyafetleri çıkarırken homurdanıyor ve tutarsızca bağıyorlardı.

Giysiler. Gözlerimin kardeşlerinde olduğunu bilen Shane, daha da derine ve daha sert bir şekilde sürüyor, ağzına inlememi ve tüm dikkatimi ona vermemi sağlıyor.

Tökezlemeler ve gülüşmeler duyuyorum ve sonra biri yanımda yatağa uzanıyor. Shane hızlı bir hareketle bir elini kıcıma atıyor ve de yan yatırıyor, beni öpmeye ve sikmeye devam ederken kalçamı onunkinin üzerine bağlıyor. Omuzlarıma yumuşak öpücükler kondururken sert bir göğüs sırtıma bastırıyor ve Liam' ağzını, sonra da sırtıma ve boğazıma doğru kayan ellerini tanıyorum. Shane hava almak için kalkmama izin veriyor ve Liam bu fırsatı değerlendirip çenemi kavırıyor ve başımı ona çeviriyor.

Bana gülümsüyor, koyu kahverengi gözleri parıldıyor. "Hey, bebeğim." Beni usulca öpmeden önce "Selam," diye mırıldanıyorum.

Liam beni öperken, Shane'in eli kalçama kayıyor ve parmakları hassas etime bastırıyor. Sonra sikini içimden çıkarıyor ve Liam kardeşine bakmadan önce dudaklarını dudaklarımdan . "Lanet olası hilebaz!" diyor gözlerini ona dikerek, ama sözlerinde kötü niyet yok.

"Yapmam gerekeni yaptım evlat," diye kıkırdıyor Shane.

"Hmm," diye mırıldanıyor Liam boynumu öpmeye başlarken ve Shane yüzümü tekrar ona çevirip dilini tekrar ağzımın içine kaydırıyor. Liam'ın eli sırtımdan aşağıya ve arasına kayıyor, sonra bir parmağını içime sokuyor ve ben inliyorum.

"Kahretsin, Jessie. Bizim için sırlıslık olmana bayılıyorum," diye homurdanırken parmağını çekip onun yerine sikini içime sokuyor ve Shane'in ağzına doğru inliyorum, neden Liama izin vermek için beni becermeyi bıraktığını merak ediyorum. Genelde bu kadar uyumlu değildir. Ama sonra Liam tekrar içimden çekiliyor ve onun yerine sikini kıcımın dikişine doğru itiyor ve Shane'in ona sadece amıma geçici erişim izni verdiğini fark ediyorum. Bu dört adamın her zaman ne düşündüğünü biliyor gibi görünmeleri beni şaşırtıyor.

"Çok ıslaksın bebeğim," diye fısıldıyor Liam kulağıma, sikinin ucunu kıcıma doğru iterken ve ben de kalçalarımı Shane'e doğru yuvarlıyorum, o da kendini tekrar içime iterek beni ödüllendiriyor. İnilti vücutumu gümbürdetiyor ve Liam bu fırsatı değerlendirerek sikini sonuna kadar içime sokuyor ve ikisi beni acımasızca sikerken mükemmel bir ritim buluyorlar. Shane ve Liam ellerini sıcak tenime sürterken, Liam boynumu öperken ve Shane dilini benimkine orgazmım hızla artıyor, sıcaklık tüm vücuduma yayılıyor. Göz kapaklarımda yıldızlar titreşirken kendimden geçmek üzereymişim gibi hissediyorum.

"Siktir, Jessie!" Liam göğsümü sıkıca sıkarken homurdanıyor ve ben ıslak bir sıcaklıkla boşalıyorum, nefes kalırken dudaklarımı Shane'inkilerden ayırıyorum.

"Kahretsin, Hacker," diye tıslıyor Shane. "Amin sikimin üzerinde çok iyi hissediyor."

Liam kıcımın derinliklerine doğru kayarken inliyorum ve bir kolunu belime doluyor, o en büyük kardeşi beni korkutmaya devam ederken beni göğsüne çekiyor.

Liam kulağıma, "Sen çok iyi bir kızsın, siklerimizi öyle bir alıyorsun ki, bebeğim," diye homurdanıyor. "Shane'le işimiz biter bitmez Conor ve Mikey sikecek ve ben de onlar için parçalanmanı keyifle izleyeceğim. Ve sonra seni tekrar sikeceğim."

"Liam," diye inliyorum ve Shane ben de onun adını inleyene kadar boynumun hassas derisini ısırarak karşılık veriyor. Parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum, beni tekrar öpebilmesi için başını geriye çekiyorum ama yerine dudaklarını yanağıma değdiriyor. "Sınıra çok yakın ve tekrar sikime boşaldığını hissetmek istiyorum," diyor Liam'a. O da usulca gülüyor ve klitorisimi ovmadan önce elini kalçalarımın arasına kaydırıyor.

"Yine bizim için mi geleceksin, bebeğim?" Liam fısıldıyor.

Shane hızını artırırken "Evet," diye nefes alıyorum. "Tanrım. Shane. Liam!" O kadar yüksek sesle inliyorum ki Conor ve Mikey acele etmeleri için ısrar etmeye başlıyorlar ve birkaç saniye sonra Shane içeri girerken adımı haykırıyor

beni uçurumun kenarına .

Liam k ırdam ı ama siki k ıymda se irirken boynumu usulca   p  yor. Conor, Shane' arkasındaki yatağa sürünüyor ve sikini elinde tutuyor. Sakızla parlıyor ve ona baktığımda bana şöyle bir vah ilikle görüyorum ki içim k p r k p r oluyor. Shane içimden çıktıktan sonra yuvarlanıp yataktan atlamadan   nce oturuyor ve Conor sorunsuz bir şekilde onun yerine geçiyor. Kal amı havaya kaldırarak sikini içime sokuyor ve kulağıma t slayan Liam'ın üzerine daha da geriye itiliyorum.

"Kahretsin, Angel. Bu kedi çok iyi," diye homurdan ıy r Conor kalçalarını yuvarlarken, benden başka bir  slak  sı akışı serbest bırakı ıy r.

Beni aralarında vücudum titriyor. "Hazır mısın Liam?" Conor soruyor.

Liam kula ımın altındaki hassas noktayı emmeye ba lamadan   nce boynuma karşı "Uh-huh," diye inliyor. Sonra ikisi birlikte hareket etmeye ba lıyor. Her zaman yaptıkları gibi biri girip biri  ıkmı ıy r, ikisi de aynı anda içime giriyor. Lezzetli bir dolgunluk hissi, acının e i inde sallanı ıy r ve beni tekrar unutmamanın e i ine getiriyor. uzanıy rum, kolumu Liam'ın boynuna doluy rum ve o ve Conor birbirleriyle mükemmel bir senkronizasyon içinde hareket ederken onu daha yakına  ekiy rum. Conor ba ını e ip meme ucumu ağzına alıyor ve yemin ederim birkaç saniyeli ine kendimden ge iy rum. Birimizin nerede bitip di erimizin nerede ba lad ı ını anlayamı ıy rum.

"Jessie, gelme," diye inliyor Conor, ben etrafını sıkıp onu daha derine çekerken.

"Elimde değil," diye inliyorum orgazmım bedenimi yırtarken.

"Siktir!" Conor benimle gelirken ba ır ıy r. "Bu amcık!" Tohumunun her son damlasını dökerken i  daha sert itiyor.

Liam hareketlerini tekrar durdururken arkamdan inliyor.

"Hala nasıl gidiyorsun, evlat?" Conor omzumun üzerinden ona kaşlarını  atı ıy r.

"Dayanıklılık, ihtiya ı," diye k k rdı ıy r Liam.

Orgazm sersemli i Conor'a g l ms y rum ve o da e ilip beni usulca   p  yor. Gözlerini bana dikti.

"Az   nce küçük karde imin   n nde beni kötü gösterdin Angel."

" z r dilerim!" Fısıldı ıy rum ve içimden çıkmadan   nce bana göz kırpı ıy r. Utanç verici bir şekilde, bunu bir d l hücumu takip ediyor ve ve k ıımın diki inden a a ı damlıyor. Liam'ın siki içimde zonkluyor ve nefesinin altında m rıldanı ıy r. Conor yuvarlanır yuvarlanmaz, Mikey onun bo lu ına sürünerek giriyor. Yine de sırt yatı ıy r ve bir eliyle sikini a a ı yukarı ovu tururken ona bakı ıy rum.

"Gel bin Red," diye kaşlarını kaldırdı. "Liam arkana geçebilir. Bakalım bu şekilde ne kadar dayanacak?" Mikey ikizine sırtarak meydan okuyor.

"Tamam," diyor Liam kayarak çıkarken. dokunuyor ve ben de Mikey'nin üzerine oturmak için hareket ediy rum. Liam parmaklarıyla birazını yakalıyor ve iki parmağını içime sokmadan   nce k ıımın diki ine doğru i liyor.

Ben kayarken Mikey sikini tutuyor. "Kahretsin, Con, daha dayanamamana  a mamalı, çünkü karımın amı çok ateşli!" diye inliyor ben tamamen üzerine kayarken. "Ve çok  slak."

Ona bakarken duda ımı  sırıyorum ve g  s mle boynum ısını ıy r. "Bana karım demen hoşuma gidiyor," diye m rıldanı ıy rum.

"Benim de hoşuma gidiyor Red," diye homurdan ıırken kalçalarımı tutuyor ve içime girerek inlememe neden oluyor.

Liam arkamda sıralanı ıy r, elleri Mikey'nin ellerinin hemen üzerinde, sikini tekrar k ııma . "Siktir. Bu şekilde daha sıkı oluyorsun bebeğim," diye kulağıma h rlı ıy r. "Ve ben de daha derine girebiliyorum." Sanki demek istediğini kanıtlamak istercesine, sikini sonuna kadar içime sokuyor ve ben de zevkle haykırıyorum. İkisi birlikte beni becerirken ellerimi Mikey'nin g  s ne yerle tiriyorum. Çok Shane ve Conor

yanımızdaki yatakta. İkisi de tekrar sertleşti ve ne olacağını biliyorum. Bunu çok uzun düşünüyordum. Shane önce hareket ediyor, bir eliyle göğsümü sıkarken diğer eliyle de sikini . Beni öptüğünde, Conor diğer elimi tutup sikinin üzerine kaydırırken, sikini aşağı yukarı hareket ettirirken ağzına inliyorum. Sonra dudakları boğazımda, öpüyor ve emiyor. Yoksa Mikey mi? Çünkü şimdi boynumda daha fazla dudak var Mikey ile Liam beni aynı amansız ritimle becermeye devam ederken eller vücudumun her yerinde. Karşı konulmaz hislerle başa çıkabilmek için gözlerimi kapatmak zorunda kalıyorum.

Shane aniden geri çekiliyor. "Bana bak!"

Gözlerimi açıyorum ve yüzüne odaklanıyorum. Gözleri benimkileri yakıyor ve ne düşündüğünü biliyorum. Dudaklarımı yalıyorum ve o hiç tereddüt etmiyor. Aleti ağzımla aynı hizaya kadar dizlerinin üzerine kalkıyor.

"Em onu tatlım," diye emrediyor ve amımın duvarları tepki olarak kasılarak Mikey ve Liam'ın yüksek sesle inlemesine neden oluyor. Diğer üçü lezzetli işkencelerine devam ederken, onu gidebildiğim kadar ağzıma alıyorum. Boynumu ve meme uçlarımı öpüyorlar. Conor beni sikiyle uğraştırırken sıcak elleri tenimde geziniyor. Dilimi Shane' sikinin ucunda gezdiriyorum ve onu boğazımın arkasına önce vücudunda bir inilti titreşiyor. Ama vücudumun çıldırtıcı alayları odağımı kaybetmem anlamına geliyor ve beklenmedik bir orgazm beni kara barut gibi yırtarken gözlerim başımın arkasına yuvarlanıyor. Yüksek sesle inliyorum ama Shane ağzımı doldurduğu için sesim boğuk çıkıyor. Kontrolü ele alması için ona ihtiyacım olduğunu hissederek, bir elini saçlarımın arasından geçiriyor ve başımı sabit tutup ağzımı sikmeye başlarken doğru miktarda basınçla kavlıyor. Boğazımın arkasına vurduğunda gözlerim sulanıyor ve elim Conor'ın sikinin üzerinde daha hızlı hareket ederken daha sert emiyorum.

"Bu kadar iyi sakso çekmeyi nereden öğrendin Jessie?" Shane kalçalarını ağzıma sokarken inliyor ve ben de boğazımın arkasına sıcak ve ağır bir şekilde fişkırana kadar onu daha sert emiyorum.

Onu yalayıp temizledikten sonra, ikinci bir el başımın üzerinde, saçlarımı yumrukluyor. Shane geri çekildi ve Conor başımı çevirdi. "Benim sıram, Angel."

SHANE ve Conor'ın elleri ve ağızları , Mikey klitorisimi ovarken, Liam'ın parmakları kalçalarımın girerken ve yaraları doldururken, doruk noktamın tehdit altında olduğunu hissediyorum. Beni sınırda tutuyorlar.

"Karımızı fişkirtacağımızı mı sanıyorsun?" Liam homurdanıyor.

Mikey kıkırdarak, "Eğer buna başarılı bir düğün gecesi diyebileceğimizi sanmıyorum," diyor.

Başımı salladım. "Lütfen?" Yalvarıyorum. Eğer beni serbest bırakmazlarsa, sanırım bayılacağım.

Shane ve Conor birer meme ucunu ateşli ağızlarına alırken, ikizler hızlarını ve baskılarını artırıyorlar ve orgazmım atom bombası gibi patlayarak hem altımdaki Liam'ı hem de çarşafları ıslatıyor. Herkesin biraz aldığından hiç şüphem yok çünkü daha önce hiç böyle bir heyecan yaşamamıştım, Ama hiç utanmam. Ne de bu çocuklar sebep oldu.

İkizlerin de boşalıp boşalmadığı hakkında hiçbir fikrim yok ama boşalmış olmaları gerektiğini anlıyorum çünkü ikisi de inliyor, nefes nefese kalıyor ve hareket etmeyi bırakıyorlar. Mikey beni göğsüne yatırmak için aşağı çekmeden önce Liam sonunda sikini kıcımdan çıkarıyor.

"Vay canına, Red!" Mikey pantolonunu indiriyor, vücutlarımız terden birbirine yapışırken nefesi saçlarımı karıştırıyor.

"Yapamam..." Nefes alıyorum. "Benim kemiklerim yok." Onun içinde eriyorum, hareket edemiyorum.

Yanımızda biri usulca kıkırdıyor ve ben kim olduğunu görmek için başımı bile kaldıramıyorum. Ama sıcak hissediyorum

Ellerimi sırtıma koydum ve orada uzanıp tutarken ve az önce bana yaptıkları her ne haltsa onun orgazm sonrası sisinin tadını çıkarırken dört kardeşin de sabit nefes alışlarını duydum.

Gecenin ilerleyen saatlerinde uyandığımda, Conor arkamdayken Liam'la yüz yüzeydim. "İyi misin, bebeğim?" Yanında ayak sürüyerek Liam usulca

"İyi misin bebeğim?" diyor.

"Evet. Öyle mi?"

"Pek sayılmaz," diye

fısıldıyor. "Neden? Sorun

ne?"

"Bu yatakta bu gece senin amını sikemeyen tek erkeğin ben olduğumu fark ettim," diye kıkırdıyor ve ben de onun göğsüne vuruyorum.

"Hayır ama kıcıımı siken tek kişi sensin," diye hatırlatıyorum ona.

"Yine de amınla aynı değil," diye nefes alıyor. "Demek istediğim, kışın ateşli bebeğim, ama amın bir sonraki seviye ateş gibi."

Elini kıcıma kaydırıp vücudumu sert aletine bastırırken kıkırdıyorum. "Sanırım şimdi bu durumu düzeltmeyi planlıyorsun?"

"Hmm. Ağrın var mı?" diye

fısıldıyor. "Biraz."

Üç erkek kardeşi de bizimle birlikte yatakta olduğundan, üstüme yuvarlanabileceği bir yer yok. Bunun yerine kendini yukarı itiyor ve beni altına çekerek kalçalarımın arasına yerleşiyor. "Nazik olacağıma söz veriyorum bebeğim," diyor boğazıma yumuşak öpücükler kondururken ve elini kıvrımlarımın arasına kaydırırken. "Benim için çoktan ıslanmışsın," diye tıslıyor.

"Biliyorum."

Elini geri çekiyor ve sikini içime sokmadan önce bacaklarımı beline doluyor. "Siktir, Jessie! Çok iyi hissediyorsun."

"Liam!" Yumuşakça inliyorum.

"Siz ikiniz biraz sessiz olabilir misiniz?" Conor uykulu bir şekilde mırıldanıyor.

"Karımı beceriyorum, Con," diye kıkırdıyor Liam. "O kadar iyi yapıyorum ki kendini kontrol edemiyor."

"Böyle inlemeye devam ederse hepimiz karını becereceğiz, o yüzden sessiz ol" diye kıkırdıyor.

"Özür dilerim," diye kıkırdarken bir elimle ağzımı kapatıyorum.

"Conor yan dönüp elini Liam benim aramda kaydırarak klitorisimi buluyor ve Liam beni yavaşça sikerken usulca daireler çizmeye başlıyor. Liam elimi ağzımdan çekip başımın üzerinde tutuyor ve sonra ikisi sırayla beni öpüyor, iniltilerimi ve sızlanmalarımı yutarak uzun bir orgazmın içine çekiyorlar.

CHAPTER 52

JESSIE

Kollarıma sarılmış yatan Archie'nin güzel pembe yanaklarına bakıyorum. Uzun siyah kirpikleri ara sıra ve içimi erimiş çikolataya çeviren o şirin küçük homurtuları çıkarıyor. Aoife ve Noel ile eve döndüğünü görmek beni üzecek. Bu

Düğünümüzün üzerinden bir haftadan fazla zaman geçti ve ben sadece dört ateşli kocamla hafta sonu balayında değil, sonrasında geniş Ryan ailesiyle de çok iyi vakit geçirdim.

Noel bana doğru yürürken gülerek, "Gerçekten gitmemiz gerek," diyor. "Biliyorum, ona bakmadan durmak biraz zor, değil mi?" Yüzünde öyle bir sevgi ve gururla oğluna bakıyor ki gözlerim doluyor.

"Öyle," diyorum Archie'yi araba koltuğuna babasına teslim ederken. "Yakında geri gelip bizi ziyaret , değil mi?" Şimdi Aoife ve Em'e bakıyorum, onları da çok özleyeceğim.

"Ne?" Aoife kaşlarını bana doğru kaldırdı. "Shane o inanılmaz uçağı aldığına göre, beni durdurmaya çalışıyorsun. bıkacaksın."

Bana ulaştığında kollarımı ona doluyorum ve sıkıca sarılıyoruz. "Seni özleyeceğim," diye fısıldıyor kulağıma. "Çok eğlenceliydi."

Em onun arkasından geliyor ve kollarını ikimize de doluyor. "Ben de."

"Uçağımıza yetişmek istiyorsak gerçekten gitmemiz gerekiyor. Onların uçağı olduğunu biliyorum ama de zamanında kalkmak zorundalar," diye hatırlatıyor Noel onlara.

"Biliyoruz," diyor Aoife sarılmamızı kesip gözlerindeki yaşları silerken.

Kardeşler de teyzelerine ve sarılıyor ve Noel yanağıma kısa öpücük kondurmadan önce ellerini sıkıyor ve onları asansöre kadar uğurluyoruz.

"İyi misin, Red?" Mikey mutfağa doğru yürürken koluyla beni sarıyor. "Evet," diyorum iç çekerek, "ama onların burada olması güzeldi, değil ?"

"Ziyarete gelecekler," diyor Conor yanımda yürürken, kolunu bana da doluyor ve başımın üstünü öpüyor.

Hepimiz mutfağa yürüyoruz ve Conor ile Mikey yemeğe başlıyorlar. Tam yardım üzereydim ki Shane beni bir kenara çekti. "Bu hafta kalbini başka biri çalmış gibi hissediyorum," diyor gülümseyerek.

"Archie?" Ben de gülümsüyorum. "Evet."

"Hmm. Sayılır. Yani o çok tatlı. Ve çok iyi bir bebek."

Shane ellerini pantolonunun ceplerine sokarken başını "Evet," dedi. "İstedğin bu mu Jessie?" Gözlerini bana dikerken yüzü birden ciddileşti.

"Ne?" Tüm kardeşlerin gözlerinin üzerimde olduğunun farkında olarak söylüyorum. "Hayır. Bunu konuşmuştuk. Çocuk yok. Hatırladın mı?"

"Hmm." Shane eliyle çenesini ovuşturuyor. "Asla çocuk sahibi olmayacağıma yemin ettim." "Aynen öyle."

"Çünkü berbat bir baba olacağımdan . Tıpkı benimki gibi."

"Biliyorum," diyorum elimi koluna koyarken usulca. "Açıklamak zorunda değilsin." "Ama daha çok, çocuktan nefret edebileceğimden endişelendim."

Babamızın bize yaptığı gibi."

"Biliyorum."

Bana bakıyor. "Ama kuzenimin çocuğuna baktım ve o tombul küçük sikiği hayatım pahasına korurdum ve o benim bile değil."

Ona sertçe . Odaya göz gezdirirken Conor ve ikizlerin de baktığını görüyorum.

"Senin bir parçan olan bir çocuğu ne kadar çok seveceğimi düşünsene Jessie? Ya da herhangi birimizin?" diye ediyor.

"Ne diyorsun Shane?" Kekeliyorum, çünkü düşündüğüm şeyi kastetmiyorsa kalbim bunu kaldıramaz.

"Eğer istediğin buysa, sana vermekten mutluluk duyacağımı söylüyorum, hepsi bu." Yutkunurken adem elması boğazında sallanıyor.

"Çocuğun olur mu?"

"Seninle mi? Evet."

"Bebek mi yapıyoruz?" Mikey yüzü sırtırken bağılıyor.

Ona, Conor'a ve Liam'a bakıyorum ve üçü de orada gülümseyerek duruyorlar.

Shane, "Onlarla bu konuyu çoktan konuştum," diyor ve ben ona bakıyorum. "Ama senin de istediğin buysa, çocuk sahibi olmamak bizim için sorun değil tatlım."

"Ne?" Kekeliyorum, ağzımı bir Japon balığı gibi açıp kapatıyorum, çünkü Shane Ryan "ın bana söylemesini beklediğim arasında, bir çocuk sahibi olmaya istekli olduğunu söylemesi listenin en sonunda yer alıyordu.

"Şu anda karar vermek zorunda değilsin."

"Eğer bunu yaparsak, nasıl çalışır? Nasıl bileceğiz...?"

Conor bana doğru yürürken "Yapmayız," diye cevap veriyor. "Bunun işe yaradığını görmemizin tek yolu bu. Hepimiz bebeğin babasıyız."

"Bu fikre bayıldım," diye gülümsüyorum. "İkimizin ailesinde de ikizlerin olduğunu biliyorsun, değil mi?"

Liam da bize katılmak için yürürken, "Evet, ama gece beslemelerini ve bez değiştirmeyi paylaşacağınız dört babanız var," diyor.

Mikey omuz silkerek, "Shane'in şu anda karar vermek zorunda olmadığını söylediğini biliyorum ama bilmem gerekiyor Red," dedi. "Bebeğin babası mı olacağım, yoksa ne?"

Üzerinde 'Şefi Öp' önlüğü ve eli kalçasında orada dururken gülmekten kendimi alamıyorum.

"Evet!" Gülümseyerek "Evet!" diyorum ve birden kendimi dev bir grup kucaklaşmasının ortasında buluyorum.

Öpücükler.

EPILO GUE

İki hafta sonra

I Çalışma odasına girdiğimde dört oğlumun da orada olduğunu gördüm. Liam ve Mikey bilardo oynarken Shane kahvesini yudumluyor ve cep telefonunda , Conor ise kitap okuyor. "Selam çocuklar," diyorum odaya girerken.

bana bakıp gülümsüyor ve kalbim onları ne kadar çok sevdiğimi görünce yerinden fırlayacak gibi oluyor. Mikey bilardo ıstakasını masaya bırakıp bana doğru yürüyor ve sehpadan küçük bir kese kağıdı

"Sana bir şey aldık Red," diyor sırtarak bana uzatırken. "Benim için mi?" Bir kaşımı kaldırıyorum. "Neymiş o?"

"Peki, aç ve gör," diye yanıtlıyor.

Odaya ve dördü de beni izliyor. Çantayı açıyorum ve içindeki küçük beyaz kutuyu çıkarıyorum. Elimde evirip çevirirken yüksek sesle gülüyorum. "Yumurtlama testleri. Gerçekten mi?" Ona bir kaşımı .

"Evet."

"Yani bu bebek meselesinde gerçekten ciddi miyiz? Daha birkaç gün önce implantımı çıkarttırdım," diye itiraz ediyorum, ancak bu kadar istekli olmaları midemde kelebekler uçuşmasına neden oluyor.

"Prezervatif takmaya başlayacağımızı düşünmedin, değil mi Angel?" Conor kitabını yere ayağa kalkarken homurdanıyor.

"Şey, hayır. Ama..."

"Ama ne, Red?" Mikey kaşlarını çatı.

Yanaklarımın rengi kızarıyor. "Bunlara ihtiyacımız olduğundan emin değilim," diye fısıldıyorum test kutusunu tutarken.

"Ama ne zaman yumurtlayacağını bize söyleyecekler."

"Bunu biliyorum..." Orada ağzım açık duruyorum. Bu adamlar vücudumun içini dışını biliyorlar, o zaman neden düşündüğümü söylemekten bu kadar utanıyorum.

"Sanırım Jessie'nin söylemeye çalıştığı şey," diye bana kırıyor Liam, "birinin dölünün olmadığı tek bir gün bile geçmediği. Öyle değil mi bebeğim?"

Saç diplerime kadar kızarıırken "Evet," diye fısıldıyorum.

"Ah," diye kıkırdıyor Mikey. "Ama bunlar bize bebek yapmak için doğru zamanın geldiğini gösterecek."

Ve bunun ne zaman olacağını bilmek istiyoruz Red."

"Kesinlikle istiyoruz," diye katılıyor Conor.

"Kim olduğunu bilmediğimiz için mutlu olduğumuz konusunda anlaştığımızı ...?"

"Sayı turunu kim attı? Kimin küçük çocukları en güçlü yüzücülerdi?" Mikey nazıkçe teklif ediyor.

"Evet," diye fısıldıyorum.

"Biz de bilmiyoruz ama yine de doğru zamanın ne zaman olduğunu bilmek istiyoruz," diyor Conor.

Be

n. Mikey bana göz kırparak, "Evet. Eğer bebek yapacaksak, en iyi oyunumu getirmek istiyorum," dedi.

"Neden bunun gerçekten rekabetçi olacağını hissediyorum?" Kollarımı göğsümde kavuşturup

Toplayabildiğim tüm öfkeyle onlara bakmaya çalışıyorum ama yüzümdeki gülümsemeyi zar zor tutabiliyorum. "Oh öyle!" Conor cevap veriyor.

Mikey kaşlarını kaldırarak, "Süper rekabetçi," diye onaylıyor. "Öyleyse git testi yap," diyor Liam.

Başımı sallıyorum ve tam o sırada Shane ayağa kalkıp bana doğru yürüyor. Mikey kenara çekiliyor ve Shane tam önümde duruyor. "Ayda sadece iki ya da üç gün hamile , değil mi?"

"Evet," diye dudağımı ısıyorum.

"Yani ayda iki ya da üç gün, ben ve kardeşlerim seni becermek için sıraya gireceğiz. Seni kim sikecek diye kavga edeceğiz. Seni daha sert ve daha uzun süre sikeceğiz, çünkü inan bana tatlım, *hepimiz* en iyi oyunumuzu sergileyeceğiz." Başını yüzüme yaklaştırıyor, nefesi yanağımda geziniyor ve ben beklentiyle titriyorum. "Gerçekten bana bunu bile seni şimdiden ıslatmadığını ve becerilmek mi söylüyorsun?"

Sıcaklık dolduğunda bir nefes , çünkü bu hayal edebileceğim en sıcak şey . "Tamam," diye fısıldıyorum.

"Ben de öyle düşünmüştüm. O yüzden git şu lanet çubuğa işe tatlım,"

diye homurdanıyor. "Gidiyorum," diye nefes alıyorum.

Elimdeki küçük beyaz plastik parçasına baktım. İki çizgi. Yumurtluyorum! Lanet olsun!

Hepsi beni çalışma odasında . Onlara sonucu söylediğimde... Vay anasını! Islak sıcaklığın hücumu neredeyse ayaklarımı yerden kesiyor.

Koridorda yürüyorum ve çalışma odasına ulaştığımda duvara yaslanıyorum, onlar döndüğümü fark etmeden önce birkaç saniye onları izliyorum. Kendi aralarında sohbet edip gülüşüyorlar ve ben de onlara duyduğum sevgiyle dolup taşıyorum.

Beni ilk fark eden Conor oldu. "Her şey yolunda mı, Angel?"

Plastik çubuğu tutuyorum. "Yumurtlama dönemindeyim," diyorum gülümseyerek.

Hayatım boyunca dört adamın bu kadar hızlı hareket ettiğini görmemiştim. Liam bana doğru koşarken Mikey'i yolundan itiyor. Conor kanepeye tırmanırken Shane elindeki kahve fincanını bırakıp bana doğru koşuyor. Dördü birden bana doğru koşuyor ve tüm vücudum heyecan ve beklentiyle cızırdıyor. Arkamı dönüp koridorda koşuyorum, o kadar gülüyorum ki nefes almakta zorlanıyorum.

Beni ilk yakalayan Conor oluyor ve beni omzuna en yakın yatak odasına taşıyor. Beni yatağa atıyor ve kıyafetlerini çıkarmaya başlıyor, kardeşleri de peşimizden odaya girip aynı şeyi yapmaya başlıyor.

Onlara bakıp soyunmalarını izliyorum, geniş göğüsleri ve kalın kolları dövmelele kaplı, şu anda hepsinin boynunda benim adımın yazılı olduğu dövme de buna dahil. "Güzel Ryan bebekleri yapmaya hazır mısın, Angel?" Conor homurdanıyor.

"Evet," diye fısıldıyorum.

ŞİMDİ serinin bu bölümü tamamlandığına göre, Jessie ve Ryan Kardeşler'e bundan sonra ne görmeye hazır mısınız? Serinin 5. kitabı için şimdi ön sipariş verebilirsiniz

[Ryan Yenilendi](#)

A L S O B Y S A D I E K I N C A I D

Ryan Kardeşler'in kankası Alejandro hakkında daha fazla bilgi edinmek ister misiniz? O L.A.'in kralı ve Alana da onun kraliçesi. Alejandro ve Alana Montoya, Sadie'nin L.A Ruthless serisinde cehennemden daha ateşli. Amazon'da mevcut ve Kindle Unlimited'ta ÜCRETSİZ.

[Vahşi Kral Vahşi](#)

[Kraliçe](#)

Londra'nın en ateşli çifti hakkında bir şeyler okumak isterseniz. Gabriel ve Samantha, Sadie'nin Amazon'daki London Ruthless serisine göz atın. Kindle Unlimited'ta ÜCRETSİZ.

[Kara Melek](#)

[Düşmüş Melek](#)

A C K N O W L E D G M E N T S

Bu kitabı yazmamda bana destek olan tüm harika kadınlara - beta okuyucularım Anna ve Rita'ya, ARC hakemlerine ve harika yazar topluluğuna - teşekkür etmek istiyorum. Özellikle TL Swan, Vicki Nicolson ve inanılmaz ve ilham verici bir grup kadın olan Cygnets'in geri kalanına.

Başından beri yazarlığımı destekleyen Sue ve Michelle'e ve saçmalıklarımı dinleyen ve Shane Ryan'ın bugünkü haline gelmesine yardımcı olan Kate'e zaman özel bir söz vereceğim - çünkü en azından benim kafamda diğerleri zaten mükemmeldi ;)

Ve en özel teşekkürü de sevgili arkadaşım Mary'ye sunuyorum, sadece kartal bakışları için değil, ben kendime inanmadığım zamanlarda bile bana hep inandığı .

Her gün daha iyi olmam için bana ilham veren inanılmaz çocuklarıma. Ve son olarak, ama hiçbir şekilde en az değil, benim kayam ve en büyük destekçim olan kocama kocaman bir teşekkür.

Bunu sensiz yapamazdım!

BİRLEŞİK KRALLIK

Sadie Kincaid, ateşli alfa erkekleri ve güçlü, alıngan kadınları okumayı ve yazmayı seven bir kara romantizm yazarıdır. Sadie okuyucularıyla bağlantı kurmayı seviyor, bu yüzden neden sosyal medya aracılığıyla iletişime geçmiyorsunuz?

En son haberler, kitap önerileri ve bolca eğlence için Sadie'nin okur grubuna katılın. [Sadie'nin Hanımları ve Cızırtılı Alfalar](#)

Gelecekteki yayınlar, çekilişler ve içerikler hakkında özel haberler için Sadie'nin posta listesine [buradan](#) kaydolun

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.